voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/pro.htm
ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ - ആമുഖം

ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളുടെ
ആമുഖം എം. മുജീബിന്റെ ദി ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംസ് (ജോർജ് അലൻ & അൻവിൻ, ലണ്ടൻ, 1967)
പോലുള്ള ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്.
രാം ഗോപാലിന്റെ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ (ഏഷ്യ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, ബോംബെ, 1959).
ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചോ മുസ്ലീം ഇന്ത്യക്കാരെക്കുറിച്ചോ ജേണലുകളും ലേഖനങ്ങളും എഡിറ്റർക്കുള്ള കത്തുകളും ഉണ്ട് . എന്നാൽ ആരാണ് ഈ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ?
എം. മുജീബ് ഉത്തരം നൽകുന്നു: 'അവർ ആരായാലും, അവർ ഇന്ത്യയിൽ എവിടെയായിരുന്നാലും, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ
തങ്ങളെ നിസ്സാരമായി കാണുന്നു' (പേജ് 9). ഇന്ത്യൻ എന്നതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ നിർവചനം ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ല
മുസ്ലിംകൾ കാരണം അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും അവരെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാനാവില്ല
. മുജീബ് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: 'ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് അവരുടെ മതമായ ഇസ്ലാമിലും ഇസ്ലാമിന്റെ ധാർമ്മികവും ആത്മീയവുമായ മൂല്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിനിധികളിൽ ഏറ്റവും വിശ്വസനീയമായ വിധിന്യായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവർ നോക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉറച്ച വിശ്വാസമാണ്. മറ്റൊരിടത്ത് അവ എത്രത്തോളം ഉയർന്നതോ താഴ്ന്നതോ ആണെന്ന് കണ്ടെത്താനാകും (P .24).
ഈ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിട്ടും, ഇസ്ലാമിന്റെ ധാർമ്മികവും ആത്മീയവുമായ മൂല്യങ്ങളും അവരുടെ യഥാർത്ഥ
പ്രതിനിധികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇന്ത്യയേക്കാൾ വിദേശത്തും ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള നിരവധി പണ്ഡിതന്മാർ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ ഈ മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ
ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. എന്ന പ്രക്രിയകളിലേക്ക് നമ്മുടെ പഠനം പരിമിതപ്പെടുത്തും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടായത്, എങ്ങനെയാണ് അവർ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ന്യൂനപക്ഷമായി മാറിയത്
. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളുടെ ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രമുള്ള പഠനമാണ് ഞങ്ങളുടേത്.
voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch1.htm
അധ്യായം 1 - ആദ്യകാല മുസ്ലിംകൾ

അധ്യായം 1
ആദ്യകാല മുസ്ലിംകൾ
ഇന്ത്യയിൽ ഇസ്ലാം എങ്ങനെ വ്യാപിച്ചുവെന്ന് പറയാൻ സമകാലികമായ ഒരു വിവരണവും നിലവിലില്ല. മുസ്ലീം ആക്രമണകാരികൾ, ജേതാക്കൾ, രാജാക്കന്മാർ, ഗവർണർമാർ, സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികൾ, കൂടാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ പോലും മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിൽ നേടിയ നേട്ടങ്ങൾ മധ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാർ വളരെ ഗ്രാഫിക്കായി വിവരിക്കുന്നു.

മുസ്ലീം ഹാജിയോളജിക്കൽ കൃതികൾ,
ചില വിശ്വസനീയമായ മറ്റുള്ളവ അത്ര വിശ്വസനീയമല്ല,
മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലിനെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ
വർഷാവർഷം ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച യഥാർത്ഥ കണക്കുകളും ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞും അറിയില്ല. ചില
മുസ്ലിംകൾ വിദേശത്ത് നിന്ന് ജേതാക്കളായും പട്ടാളക്കാരായും വന്നവരാണ്. ചില പണ്ഡിതന്മാരും മതവിശ്വാസികളും ഒന്നുകിൽ
ജേതാക്കളുടെ ട്രെയിനിലോ ഇന്ത്യൻ സുൽത്താന്മാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരമോ അഭയാർഥികളായോ എത്തി. അറബികൾ, അബിസീനിയക്കാർ, ഈജിപ്തുകാർ, പേർഷ്യക്കാർ, ട്രാൻസോക്സിയോണിയക്കാർ എന്നിവരെല്ലാം അഭയമോ ഭാഗ്യമോ
തേടി ഇന്ത്യയിൽ വന്നവരായി പരാമർശിക്കുന്നു .
എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലീങ്ങളും ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്തവരാണ്. അതിനാൽ, മധ്യകാല എഴുത്തുകാരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് പേർഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ, തെറ്റായ പരാമർശങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളും കണക്കുകളും ശേഖരിക്കണം, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വളർച്ച കണക്കാക്കാൻ ഒരു പരിവർത്തന-ഇമിഗ്രേഷൻ സർവേ
നടത്തണം . മുസ്ലിം ജനസംഖ്യാ വളർച്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ഒരു പഠനത്തിൽ, മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ മൊത്തത്തിലുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ ഉയർച്ചയും തകർച്ചയും സിഗ്സാഗ് പാറ്റേണിനെതിരെ, മുസ്ലിം ജനസംഖ്യ സ്ഥിരമായ വർദ്ധനവ് മാത്രമേ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന വസ്തുതയാണ് ഒരാളെ ഞെട്ടിക്കുന്നത് . മറ്റൊന്ന്, മതപരിവർത്തന മേഖലയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രയത്നിച്ചിട്ടും, ഇന്ത്യ ഭാഗികമായെങ്കിലും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. ചില പശ്ചിമേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടെ പെട്ടെന്നുള്ള മതപരിവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇസ്ലാമിന് ഇന്ത്യയിൽ കൃത്യമായ പരിശോധന ലഭിച്ചുവെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. അതായത് അറേബ്യ, പേർഷ്യ, മെസപ്പൊട്ടേമിയ , സിറിയ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ആക്രമണത്തിന് വഴങ്ങി കൂട്ടമായി മതം മാറിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ വാൾ മങ്ങപ്പെട്ടു . ഈ പരിശോധന ചില മുസ്ലീം ജേതാക്കൾക്കും ഭരണാധികാരികൾക്കും മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ദൗത്യം വളരെ തീക്ഷ്ണതയോടെയും ആത്മാർത്ഥതയോടെയും ഏറ്റെടുക്കാൻ പ്രകോപനവും ആവേശവും നൽകി . അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും ഔദ്യോഗികവും അനൗദ്യോഗികവുമായ വൃത്താന്തങ്ങളിലും സമാനമായ മറ്റ് കൃതികളിലും ആവർത്തിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ, വിശാലമായ വസ്തുതകൾ കൂടാതെ , ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ഡാറ്റയും കണക്കുകളും ലഭ്യമാണ്. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കാൻ വളരെ സഹായകമാണ്, കാരണം അവർ ഏതാണ്ട് ഒരു സൈഫറിൽ നിന്ന് വളർന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ യുഗത്തിന്റെ *1000*-ഓടെ ഇന്ത്യയുടെ വടക്ക്-പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങൾ, ട്രാൻസ്-സിന്ധു മേഖലയിൽ, ഇസ്ലാമിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. CE 664-ൽ തന്നെ, അബ്ദുർ റഹ്മാൻ കാബൂളിലും അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലും (അപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു) അധിനിവേശത്തിന്റെ ഫലമായി, ആയിരക്കണക്കിന് നിവാസികൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. *1* സുബുക്താഗിൻ

ഹിന്ദുക്കൾക്കെതിരെ പോരാടുകയും അവരിൽ ചിലരെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം നടന്നത് ട്രാൻസ്-സിന്ധു പ്രദേശത്താണ്, അതിനാൽ സിഇ 1000-ൽ സിന്ധുനദീതടത്തിന് കിഴക്ക് വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ ലെനെപൂളിനോട് നമുക്ക് യോജിക്കാം. 2 എന്നിരുന്നാലും, സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, മലബാർ തീരം എന്നിവിടങ്ങളിൽ മുസ്ലീങ്ങളുടെ ചില ചെറിയ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സിഇ 712-ൽ മുഹമ്മദ് ബിൻ ഖാസിം സാകിഫി സിന്ധിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ കീഴടക്കി. അലോർ, നിരുൺ, ദേബുൾ, മുളത്താൻ തുടങ്ങി ഏതൊക്കെ പട്ടണങ്ങൾ അദ്ദേഹം പിടിച്ചെടുത്താലും അവയിൽ അദ്ദേഹം പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും മുസ്ലീം ഗവർണർമാരെ നിയമിക്കുകയും മുഹമ്മദൻ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 3 ഉദാഹരണത്തിന്, ദേബൂളിൽ, അവൻ ചില സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കി മതപരിവർത്തനം ചെയ്തു, കൂടാതെ 4,000 മുഹമ്മദീയന്മാരുടെ ഒരു സംഘത്തെ ആ സ്ഥലത്തെ കാവൽ നിർത്താൻ വിട്ടു. 4 മുള്താനിൽ ഏകദേശം 6,000 പേരെ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അൽ ബിലാദുരിയുടെ ആഖ്യാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സാവന്ദാരി, ബസ്മദ്, കിരാജ്, ആലൂർ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ആളുകൾ വലിയ തോതിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നാണ്. 5 മുഹമ്മദ് ബിൻ ഖാസിം സാകിഫി ഹജ്ജാജിന് നൽകിയ റിപ്പോർട്ടുകളും വൻതോതിൽ മതപരിവർത്തനങ്ങളിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. 6 CE 717-ൽ ഖലീഫ ഉമർ ചില ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് കത്തെഴുതി അവരെയും സിന്ധിലും ഹിന്ദിലുമുള്ള അവരുടെ ആളുകളെയും മുസ്‌ലിംകളാകാൻ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് മറുപടിയായി ചിലർ 'മുസൽമാൻമാരായി മാറുകയും അറബ് പേരുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു . 7 മുഹമ്മദ് ബിൻ കാസിം സിന്ധിൽ മൂന്ന് വർഷത്തിലേറെയായി തുടർന്നു. [8] അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരിച്ചുവിളിക്കലിനുശേഷം സിന്ധിലെ അറബ് ശക്തി അതിവേഗം കുറയുക മാത്രമല്ല, നവ-പരിവർത്തിതരിൽ ഭൂരിഭാഗവും തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തി. അൽ
ടി അമീമിന്റെ കാലത്ത്, മുസൽമാൻമാർ (ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിരമിച്ചിരുന്നു) അല്ലെങ്കിൽ
അവർ ഇന്നുവരെ (ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ എഴുതിയത്) കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളോളം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്
ബിലാദുരി അറിയിക്കുന്നു. � ടി അമീമിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഹക്കിം അധികാരമേറ്റപ്പോൾ, "കസ്സയിലൊഴികെ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് മടങ്ങിയിരുന്നു
, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അഭയം പ്രാപിക്കാൻ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലമില്ലായിരുന്നു".
9 മുഹമ്മദ് ബിൻ ഖാസിമിനെ തിരിച്ചുവിളിച്ചതിന് ശേഷം, സിന്ധു നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ കാലുറപ്പിച്ചു , എന്നാൽ അവർ വളരെ ചെറിയ സംഖ്യയായിരുന്നതിനാൽ അവർ ക്രമേണ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യയിൽ ലയിച്ചുവെന്നും
സർ ഡെൻഷൻ റോസ് പറയുന്നു. മൻസൂറയിൽ (സിന്ധിന്റെ മുസ്ലീം തലസ്ഥാനം) അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചു. 10 ചുരുക്കത്തിൽ, മുഹമ്മദ് ബിൻ കാസിമിന്റെയും ഖലീഫ ഉമർ രണ്ടാമന്റെയും (CE 717-24) ശ്രമഫലമായി സിന്ധിലെ ചില ഹിന്ദുക്കൾ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഖലീഫ ഹാഷിമിന്റെ (724-43) കാലം, ടി അമീം സിന്ധ് ഗവർണറായിരുന്നപ്പോൾ, ഈ സിന്ധി മതം മാറിയവരിൽ പലരും ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. പുതിയ വിശ്വാസം നിലനിറുത്തിയവർ കൂടുതലും നഗരങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് മുള്താനിൽ ഒതുങ്ങി. മുൾട്ടാനിലെ മഹ്മൂദ് മുൾട്ടാനെതിരെ നടത്തിയ ആക്രമണത്തിന് ശേഷം അവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചതായി തോന്നുന്നു, പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതുന്നു, അൽ ഇദ്രിസി പറയുന്നു: (മുൾട്ടാനിലെ) ജനസംഖ്യയുടെ വലിയൊരു ഭാഗം മുസൽമാനാണ്, അതുപോലെ ജുഡീഷ്യൽ അതോറിറ്റിയും സിവിൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനും .. *11* എന്നിരുന്നാലും, സിഇ *1000* വരെ സിന്ധിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. *12* ഗുജറാത്തിലും സമാനമായ അവസ്ഥയായിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ തീരങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കാൻ ഒമാനിൽ നിന്ന് CE 636-ൽ ഒരു സൈനിക പര്യവേഷണം അയച്ചു . അത് താന (ബോംബെയ്ക്ക് സമീപം) വരെ തുടർന്നു. [*13*] അതേ സമയം തന്നെ ബ്രോച്ചിലേക്കും ദേബുലിലേക്കും പര്യവേഷണങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ അപകടകരമായ യാത്രകളോടുള്ള ഖലീഫ ഉമറിന്റെ എതിർപ്പ് കാരണം, കടൽ വഴിയുള്ള സായുധ ഇടപെടൽ നയം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അതേസമയം കടൽ വഴിയുള്ള വാണിജ്യം തുടർന്നു. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അറബ് കപ്പലുകൾ കത്തിയവാർ തീരത്തെ ബ്രോച്ചിലും തുറമുഖ പട്ടണങ്ങളിലും ആക്രമണം നടത്തി. *14* അങ്ങനെ സായുധ ആക്രമണങ്ങൾ നിമിത്തം , എന്നാൽ കൂടുതലായി വ്യാപാരം വഴി, വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളും തദ്ദേശീയരായ മതപരിവർത്തകരും ഗുജറാത്തിലെ തീരദേശ പട്ടണങ്ങളിൽ കാണാൻ തുടങ്ങി. ഇബ്നു ഹൗഖൽ (CE 968) നിരീക്ഷിക്കുന്നത്, "കമ്പായ മുതൽ സൈമൂർ വരെ ബൽഹാരയുടെ നാടാണ്" ഇത് അവിശ്വാസികളുടെ നാടാണ്, എന്നാൽ അതിന്റെ നഗരങ്ങളിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ ഉണ്ട്. *15* 916-ൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച മസൂദി , സിറാഫ്, ഒമാൻ, ബാഗ്ദാദ്, ബസ്ര എന്നിവിടങ്ങളിലെ മുസ്ലീങ്ങളെ സൈമൂറിൽ (ആധുനിക ചൗൾ) കണ്ടെത്തി . ഫംഹാൽ, സിന്ദൻ, സൈമൂർ, കമ്പായ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജുമാമസ്ജിദുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു . *16* ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം ഗുജറാത്തിൽ ചില മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ എണ്ണം കുറവായിരുന്നു. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ കാംബെയിൽ നടന്ന മുസ്ലീം വിരുദ്ധ കലാപത്തിൽ എൺപത് പേർ മാത്രമാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന വസ്തുത ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. *17* കൂടാതെ, വ്യാപാരികളുടെ ജനസംഖ്യ സ്വഭാവം കൊണ്ടും തൊഴിൽ കൊണ്ടും കുടിയേറ്റക്കാരാണ്, മാത്രമല്ല ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം വലുതായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെയാണ് അറബ് മുസ്ലീങ്ങൾ ആദ്യമായി മലബാർ തീരത്ത് താമസമാക്കിയത്. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടയിൽ ഇന്ത്യയുടെ തീരത്ത് സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ ഈ അറബ് വ്യാപാരികളോട് ഹിന്ദുക്കൾ സഹിഷ്ണുതയോടെ പെരുമാറി , അങ്ങനെ അവർ എണ്ണത്തിൽ വർധിച്ചു. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ഹജ്ജാജ് ബിൻ യൂസഫ് (മുഹമ്മദ് ബിൻ ഖാസിമിനെ സിന്ധിലേക്ക് അയച്ചു), ഹഷാമിന്റെ വീട്ടിലെ ചില ആളുകളെ പുറത്താക്കി, അവർ കൊങ്കണിലും കേപ് കാമോറിൻ പ്രദേശത്തും സ്ഥിരതാമസമാക്കാൻ തങ്ങളുടെ ജന്മദേശം വിട്ടു. അഭയാർത്ഥികളോ വ്യാപാരികളോ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയിലേക്ക് സ്വാഗതം, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവർക്ക് താമസിക്കാനും ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കാനും അവരുടെ മതം പരസ്യമായി ആചരിക്കാനും സൗകര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു . *18* കാലക്രമേണ മലബാർ തീരത്ത് പതിനൊന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ

പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 19 എന്നാൽ പത്താം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ വളരെ ചെറുതായിരുന്നു. മുസ്ലീം അറബ് ചരിത്രകാരന്മാർ, മലബാർ തീരത്തെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ എണ്ണവും സ്വാധീനവും പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നു. നവ-പരിവർത്തിതരുടെ ഹിന്ദു പുനരവലോകനത്തെ കുറിച്ചും അവർ പരാമർശിക്കാതെ പോകുന്നു, ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച സുലൈമാൻ, പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്ത് മുസ്ലീങ്ങളെയോ അറബി സംസാരിക്കുന്ന ആളുകളെയോ കണ്ടെത്തിയില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു . 20 ചുരുക്കത്തിൽ, സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരം എന്നിവിടങ്ങളിലെ ചില മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് സംശയമില്ലെങ്കിലും , പത്താം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ അവരുടെ എണ്ണം ഏതാണ്ട് സൂക്ഷ്മമായിരുന്നു. സിന്ധു നദിക്ക് കിഴക്കുള്ള ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ , സിഇ 1000-ൽ മുസ്ലിംകളാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സിഇ 1000-ൽ ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ ആദ്യ ആക്രമണം ഉണ്ടായി. മഹ്മൂദിന്റെ പ്രവർത്തന മേഖല പെഷവാർ മുതൽ കിഴക്ക് കനൗജ് വരെയും തെക്ക് പെഷവാർ മുതൽ അൻഹിൽവാര വരെയും വ്യാപിച്ചു. ഇതിൽ താൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ആളുകളെ ഇസ്ലാം ആക്കി. 1001-3-ൽ വൈഹിന്ദ് (പെഷവാറിന് സമീപം) നടത്തിയ ആക്രമണത്തിൽ, മഹ്മൂദ് ജയപാലിനെ പിടികൂടിയതായും, സുഖ്പാലിനെപ്പോലെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനഞ്ച് പ്രധാന തലവന്മാരും ബന്ധുക്കൾ മുസ്ലിംകളാക്കിയതായും റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. ഭേരയിൽ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചവരൊഴികെ എല്ലാ നിവാസികളും വാളിന് ഇരയായി. നഗരം മുഴുവൻ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ മതം മാറിയവരുടെ എണ്ണം വളരെ വലുതായിരിക്കാം. നവാസ ഷായ്ക്കെതിരെ (പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട സുഖ്പാൽ) പ്രചാരണത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്ന മുൾട്ടാനിലും വൻതോതിൽ മതപരിവർത്തനം നടന്നുവെന്ന് ഉത്ബി പറയുന്നു, ഇതും മുമ്പത്തെ വിജയവും (മുൾട്ടാനിലെ) 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ മതപരിവർത്തനത്തിന്' സാക്ഷികളായിരുന്നു. 21 കാശ്മീർ താഴ്വരയിൽ (1015) തന്റെ പ്രചാരണത്തിൽ മഹമൂദ് നിരവധി അവിശ്വാസികളെ മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ആ രാജ്യത്ത് ഇസ്ലാം പ്രചരിപ്പിച്ച് ഗസ്നിയിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുള്ള പ്രചാരണങ്ങളിൽ, മഥുര, ബാരൻ, കനൗജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വീണ്ടും നിരവധി മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നു. 'കനൗജ് കീഴടക്കലിനെ' വിവരിക്കുമ്പോൾ, ഉത്ബി സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു: ' സുൽത്താൻ ഓരോ കോട്ടയും നിലംപരിശാക്കി', അതിലെ നിവാസികൾ ഒന്നുകിൽ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ അവനെതിരെ ആയുധമെടുത്തു.' ചുരുക്കത്തിൽ, കീഴടങ്ങിയവർ. ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബാരനിൽ (ബുലന്ദ്ഷഹർ) മാത്രം 10,000 പേരെ രാജ ഉൾപ്പെടെ മതം മാറ്റി. സി.ഇ. 1023- ലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിന്നാലാം ആക്രമണത്തിൽ കിരാത്, നൂർ, ലോഹ്കോട്ട്, ലാഹോർ എന്നിവ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. കിരാത്തിന്റെ തലവൻ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു, പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു. നിസാമുദ്ദീൻ അഹമ്മദിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 'ഇസ്ലാം രാജ്യത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്ത് ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടെയും ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ സ്വാധീനത്താലുമാണ് പ്രചരിച്ചത്. ഹിന്ദുക്കളെ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുക എന്നത് മഹമൂദിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. മഹ്മൂദ് ഇന്ത്യയ്ക്കെതിരെ മതയുദ്ധം നടത്താൻ

പോയപ്പോൾ, ഹിന്ദുക്കൾ മുഹമ്മദീയന്മാരാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ, സോമനാട് പിടിച്ചടക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹം വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചുവെന്ന് അൽ ഖസ്‌വിനി എഴുതുന്നു . 22 സുൽത്താൻ മഹമൂദ് ഖുർആനിൽ നന്നായി അറിയുകയും അതിന്റെ പ്രമുഖ വ്യാഖ്യാതാവായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. 23 ഒരു യഥാർത്ഥ മുസ്ലീം രാജാവിന്റെ വേഷം ചെയ്യാനും അമുസ്ലിംകളെ തന്റെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. താരിഖ്-ഇ-യാമിനി, റൗസത്ത്-ഉസ്-സഫ, താരിഖ്-ഇ-ഫെരിഷ്താഹ്, മറ്റ് നിരവധി കൃതികൾ കൂടാതെ, മഹ്മൂദും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ മസൂദും പള്ളികളുടെയും സ്കൂളുകളുടെയും നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചും പ്രബോധകരെയും അധ്യാപകരെയും നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നു. 24 മഹമൂദ് എവിടെ പോയാലും ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് നിർബന്ധിച്ചു. പല ഭരണാധികാരികളും മഹമൂദിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഒരു യുദ്ധം പോലും ചെയ്യാതെ പലായനം ചെയ്തു എന്നതായിരുന്നു പരാജയപ്പെടുത്തിയ ഹിന്ദു രാജകുമാരന്മാരുടെ മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള നിർബന്ധം . "ചന്ദ് റായിയുടെ പറക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിൽ ഭീംപാലിന്റെ ലക്ഷ്യം, റായി സുൽത്താന്റെ വലയിൽ വീഴരുത്, അങ്ങനെ ഭീംപാലിന്റെ അമ്മാവന്മാർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും സംഭവിച്ചത് പോലെ ഒരു മുസൽമാനാക്കണം. 25 പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ മുപ്പത് വർഷങ്ങളിൽ, ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ ആക്രമണത്തെത്തുടർന്ന് ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നതിൽ സംശയമില്ല . അദ്ദേഹത്തിന്റെ റെയ്ഡുകളുടെ സമയത്തും അതിനുശേഷവും , ഏതാനും മുസ്ലീം കോളനികളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു, ചിലത് കനൗജ്, ബനാറസ്, ബഹ്റൈച്ച് തുടങ്ങിയ വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിൽ . 26 പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ലാമ ചരിത്രകാരനായ ടി അരനാഥ ഇത് ഭാഗികമായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, അദ്ദേഹം അന്തർവേദിയിലെയോ ഗംഗ-ജമുന ദോവാബിലെയോ തുർക്കികളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നു . [27] ലവസേനയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളുടെയും കാലത്ത്, ഒടന്തപുരിയുടെയും വിക്രംശിലയുടെയും (1203) അധിനിവേശത്തിന് മുമ്പ്, മഗധിൽ തുർക്കികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു . 28 മനേറിന്റെ പരമ്പരാഗത ചരിത്രവും അവിടെ കണ്ടെത്തിയ ഒരു ലിഖിതവും പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബീഹാറിൽ തുർക്കികളുടെ സാന്നിധ്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. 29 മഹ്മൂദ് ഗസ്നിയുടെ കാലത്ത് ഗുജറാത്തിലും കശ്മീരിലും ചില മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. കാശ്മീരിലെ രാജാവായ കലസയെക്കൂടാതെ (സിഇ 1063-89) കാലേശ്വര ക്ഷേത്രത്തിന് മുകളിൽ ഒരു സ്വർണ്ണ പാരസോൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ചില തുർക്കി വാസ്തുശില്പികളെ നിയോഗിച്ചു. അതേ സംസ്ഥാനത്തിലെ മറ്റൊരു രാജാവായ ഹർഷ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ തുർക്കികളെ നിയമിച്ചു. 30 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ വിജയം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പഞ്ചാബിലെ മഹ്മൂദിന്റെ പിൻഗാമികളുടെ ആധിപത്യം അപകടകരമായിരുന്നു, അവരുടെ മതപരിവർത്തന ശ്രമങ്ങൾ വിജയത്തിന്റെ പ്രതിഫലദായകമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, മലബാർ എന്നിവിടങ്ങളിലെ പോലെ പഞ്ചാബിലും മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരിക്കും. ഇസ്ലാം ഒരു മതപരിവർത്തന മതമായതിനാൽ, അതിന്റെ അനുയായികൾ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിൽ

അഭിമാനിക്കുക മാത്രമല്ല, യഥാർത്ഥമോ സാങ്കൽപ്പികമോ ആയ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ എണ്ണം പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഗുജറാത്തിൽ കുൻബിസ്, ഖാർവാർസ്, കോറിസ് തുടങ്ങിയ അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചിലരെ നൂറുദ്ദീൻ നൂർ സത്ഗുർ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു . 31 എന്നാൽ 'നൂർ സത്ഗുരിന്റെ രൂപം യഥാർത്ഥത്തേക്കാൾ ഐതിഹാസികമാണ്, കുറഞ്ഞത് നിർണ്ണായകമായ ചരിത്ര കാലത്ത് . 32 മലബാറിലെ ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ കഥയും ഐതിഹാസികമാണ്. 33 ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ അധിനിവേശം മതപരിവർത്തനത്തിന് നല്ല വിളവുണ്ടാക്കി എന്നതിൽ സംശയമില്ല, കൂടാതെ ഗുജറാത്തിലെയും മലബാറിലെയും മുസ്ലീം മഷൈഖിന്റെയും വ്യാപാരികളുടെയും സ്വാധീനത്താൽ കുറച്ച് മുസ്ലീങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു . എന്നാൽ സിന്ധിന്റെ ഉദാഹരണം എന്തെങ്കിലും ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മഹ്മൂദിന്റെ റെയ്ഡുകളിൽ നിർബന്ധിതമായി ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച പല ഹിന്ദുക്കളും അവരുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്താൻ സാധ്യതയുണ്ട് . അറബ് ഭരണത്തിന്റെ പതനത്തിനുശേഷം സിന്ധിൽ വളരെ കുറച്ച് മുസ്ലീങ്ങൾ മാത്രമേ അവശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ . എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പ്രാദേശിക കർമ്മേഷ്യൻ മുഹമ്മദൻ രാജവംശം മൻസൂറയിലും മുള്താനിലും ഭരിച്ചു . ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദ് അതിന്റെ വേരും ശാഖയും നശിപ്പിച്ചു (*1010*) മുള്ട്ടാൻ വിജനമായി. 34 ഷിയാ കുടിയേറ്റക്കാരുടെ മറ്റൊരു തരംഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. *1175*-ൽ ഷിഹാബുദ്ദീൻ ഘോരി അവരെ ആക്രമിക്കുകയും പരാജയപ്പെടുത്തുകയും കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യുകയും ചെയ്തു; അതിജീവിച്ചവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുക്കളുടെ വേഷത്തിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. 35 അങ്ങനെ, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ കഥ മുസ്ലിം ചരിത്രകാരന്മാർ വളരെ ആവേശത്തോടെ വിവരിക്കുമ്പോൾ, മതപരിവർത്തനത്തോടുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ മനോഭാവവും അവരുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള ധൃതിപിടിച്ച ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രമങ്ങളും അവർ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കുള്ള പുനഃപരിവർത്തനത്തിന്മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി നിയന്ത്രണങ്ങളെ കുറിച്ച് അൽബെറൂണി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട് , [36] എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരുപക്ഷേ അങ്ങേയറ്റം യാഥാസ്ഥിതികമായ ബ്രാഹ്മണ അഭിപ്രായം മാത്രമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് . മറുവശത്ത്, ദേവലസ്മൃതി 37 ഉം സമാനമായ മറ്റ് പല കൃതികളും *38* , ഇരുപത് വർഷത്തോളം മ്ലേച്ഛന്മാരോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്ന പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പുനഃപരിവർത്തനത്തിന് ലിബറൽ നിയമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു . 39 ഇതെല്ലാം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവർ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള തീവ്രതയിലേക്കാണ് . നവാസ ഷാ ആദ്യ അവസരത്തിൽ തന്നെ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെന്ന് നമുക്കറിയാം. റായ് സാലിന്റെ കാര്യവും ഉണ്ട് . *40* ഗസ്നിയുടെ മരണത്തിനും (*1030*) മുഹമ്മദ് ഘോറിയുടെ അധിനിവേശത്തിനും (*1191-92*) ഇടയിൽ മഹ്മൂദിന്റെ പുനഃപരിവർത്തനത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ വൻതോതിൽ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നു. *41* തൽഫലമായി, ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലത്തെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, മുസ്ലീം സംഖ്യകളിൽ വലിയ ഉയർച്ചയൊന്നും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ, മുഹമ്മദ് ഘോരി ഇന്ത്യയിൽ മുസ്ലീം ഭരണം സുസ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു . *1190-91*-ൽ അദ്ദേഹം ഭട്ടിണ്ടയെ

പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ, 1200 കുതിരകളുടെ ഒരു സംഘവുമായി ഖാസി സിയാവുദ്ദീനെ അദ്ദേഹം ആസ്ഥാനമാക്കി . 42 1192-ൽ അദ്ദേഹം 120,000 സൈന്യവുമായി ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ആക്രമിച്ചു. പൃഥ്വിരാജുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ലൊരു വിഭാഗം സൈനികരും കൊല്ലപ്പെടുമായിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ളതിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഖുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെ കീഴിൽ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ തുടരുമായിരുന്നു, അവർ അന്യവും ശത്രുവുമായ ഒരു രാജ്യത്ത് വെറുതെ വിടപ്പെടില്ല . 43 ഐബക്ക് വിജയങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇഖ്തിയറുദ്ദീൻ ഭക്തിയാർ ഖൽജിയെ കിഴക്കോട്ട് അയക്കുകയും 1194-ൽ കോൽ (ആധുനിക അലിഗഡ്) പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ 'ബുദ്ധിയുള്ളവരും നിശിതരും ആയ പട്ടാളക്കാർ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു, എന്നാൽ അവരുടെ പുരാതന വിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊണ്ടവരെ വാളുകൊണ്ട് കൊന്നു'. 44 1195-ൽ ഗുജറാത്തിലെ രാജാ ഭീം ആക്രമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ 20,000 തടവുകാരും 45- ഉം 1202-ൽ കലിഞ്ജറിൽ 50,000-ഉം, 46 തടവുകാരും പിടിക്കപ്പെട്ടു, (അറബികൾ സിന്ധ് പിടിച്ചടക്കിയ സംഭവത്തിലെന്നപോലെ) അടിമകളാക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കാം . അവർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള യജമാനന്മാരുടെ മതം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി. 47 കലിഞ്ജറിനെ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ അടിമത്തം അനുഭവിച്ച അമ്പതിനായിരം കനിസ് വ ഗുലാം ഇസ്‌ലാമിന്റെ ബഹുമതിയോടെ പ്രതിഫലം നേടിയതായി ഫെറിഷ്ത പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നു. 48 ഫെരിഷ്തായുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂന്ന് ലക്ഷം മുതൽ നാല് ലക്ഷം വരെ ഖോഖർമാരെയും തിരഹിയകളെയും മുഹമ്മദ് ഘോറി ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. 49 കിഴക്ക് ഇഖ്തിയറുദ്ദീൻ ഭക്തിയാർ ഖൽജിയുടെ സൈനിക ചൂഷണങ്ങളും ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് കാരണമായി. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമോ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കമോ, 50 അദ്ദേഹം ബീഹാറിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുകയും നളന്ദ, വിക്രംശില, ഉദ്ദണ്ഡപൂർ എന്നീ സർവ്വകലാശാല കേന്ദ്രങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും ഉദ്ദണ്ഡപൂർ അല്ലെങ്കിൽ ഒദന്തപുരി എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കോട്ട സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു . 51 ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ ബുദ്ധഭിക്ഷുക്കളെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു, പുരോഹിതന്മാരും അധ്യാപകരും നഷ്ടപ്പെട്ട സാധാരണക്കാർ ചിലരെ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിലേക്കും ചിലർ ഇസ്ലാമിലേക്കും തിരിച്ചു. ബിഹാറിൽ ബുദ്ധമതം ഉടനടി അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും നശിച്ചില്ല . 52 എന്നാൽ ബിഹാറിൽ ഭക്ത്യാർ നടത്തിയ റെയ്ഡ് ബുദ്ധമതത്തിന് തകർപ്പൻ പ്രഹരമേല്പിക്കുകയും അതിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട അനുയായികളെ പ്രധാനമായും ഇസ്ലാം നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വാരണാസിയിൽ നിന്ന് ഷഹബാദ്, പട്ന, മോംഗൈർ, ഭഗൽപൂർ ജില്ലകളിലൂടെ മുസ്‌ലിം ആധിപത്യം വ്യാപിച്ചു . ഹിമാലയൻ താഴ്‌വരയിലെ ചില ഗോത്രങ്ങളെയും ഭക്തിയാർ മതം മാറ്റി, അലി ദി മെക്ക് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു തലവൻ, ഇസ്‌ലാം മതത്തിലേക്ക് തന്റെ പ്രാദേശിക വിശ്വാസങ്ങൾ കൈമാറി. 54 ഖുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെ കാലത്ത് ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും തടവുകാരെ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു, അതിന് യഥാർത്ഥ കണക്കുകളോ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളോ ലഭ്യമാണ്. കനൗജ്, വാരണാസി (ഇവിടെ മുസ്ലീങ്ങൾ ആയിരം ക്ഷേത്രങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു) പ്രചാരണ വേളയിൽ മതപരിവർത്തനം നടന്നതിന്റെ കണക്കുകൾ . 55 അജ്മീർ (മൂന്ന് തവണ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു), ഗുജറാത്ത്, ബയാന, ഗ്വാളിയോർ, ബംഗാൾ വരെ

നടത്തിയ പ്രചാരണങ്ങൾ ലഭ്യമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, മധ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അറിയിപ്പുകൾ സാധാരണയായി അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതാണ്, അവിടെ പരാജയപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട അമുസ്ലിംകളുടെ കണക്കുകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ , പ്രത്യേകമായി പരാമർശിച്ചവ മാത്രം പരിഗണിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമായിരിക്കും. അല്ല. ഡൽഹിയിൽ തുർക്കി സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിതമായ *1193* നും ഖുതുബുദ്ദീൻ ഐബക്ക് മരിച്ച *1210* നും ഇടയിൽ മതം മാറിയവരുടെ എണ്ണം രണ്ടര ലക്ഷത്തോളം വരും എന്ന് ഞാൻ മറ്റൊരിടത്ത് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ കാലം മുതൽ പഞ്ചാബ്, യുപി, ഗുജറാത്ത്, ദക്ഷിണേന്ത്യ എന്നിവിടങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും കുടിയേറുകയും സന്താനോൽപ്പാദനം നടത്തുകയും ചെയ്തതും ഇതുമായി ചേർക്കാം . അങ്ങനെ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തോടെ , തീർച്ചയായും ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മുസ്ലീം സമുദായം ഉയർന്നുവന്നു. ഘടനാപരമായി, കമ്മ്യൂണിറ്റി എന്ന പദം അർത്ഥമാക്കുന്നത് "പരസ്പരബന്ധിതമായ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും രാഷ്ട്രീയമായി സ്വയംഭരണ യൂണിറ്റ് രൂപീകരിക്കുന്നതുമായ നിവാസികൾ നിശ്ചിത നിയമപരമായ അതിരുകളുള്ള ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രദേശത്തെയാണ്" . 57 അങ്ങനെ ഒരു സമൂഹത്തിൽ സാമൂഹിക ഇടപെടൽ, പരസ്പരാശ്രിതത്വം, സഹകരണം, സഹവർത്തിത്വം, ഏകീകരണം എന്നിവയുടെ ഒരു പ്രക്രിയയും ബോധപൂർവമായ ഒരു ബോധവും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു . ആധുനിക കാലത്ത് ആശയവിനിമയ മാർഗങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകൾ തകർത്തിരിക്കുന്നു. മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ കുടുംബം, ബന്ധുക്കൾ, വിവാഹം, വർഗം (അല്ലെങ്കിൽ ജാതി), പദവി, അയൽപക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യ കൂട്ടായ്മകൾ സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്ക് വഹിച്ചു. ഇന്നും , ആധുനിക കാലമാണെങ്കിലും, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ചെറിയ നഗരങ്ങളിലും കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രക്രിയ ഇപ്പോഴും കുടുംബം, അയൽപക്കം, മതവിശ്വാസങ്ങൾ, സ്ഥാപനപരമായ ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് . 58 ഈ ആശയപരമായ ചട്ടക്കൂട് ഉപയോഗിച്ച് നമുക്ക് പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ ഘടനയും സംഘടനയും പരിശോധിക്കാം . ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ അധിനിവേശത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു പ്രാദേശിക സമൂഹമായി മുസ്ലിംകൾ ഉയർന്നുവന്നു . എന്നാൽ ഗസ്നാവിഡ് ഓഫീസർമാരുടെയും സൈനികരുടെയും രൂപത്തിലുള്ള ഏതാനും കുടിയേറ്റക്കാർക്ക് , മുസ്ലിംകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും തദ്ദേശീയരായ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യയിൽ നിന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്. സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, ബീഹാർ, മലബാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ പോക്കറ്റുകളിലും സമാനമായ അവസ്ഥയുണ്ടായി. അവരുടെ മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള നടപടികൾ തിടുക്കപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് ആക്രമണകാരി ഒരു നഗരത്തിലോ ഒരു പ്രദേശത്തോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, കൊള്ളയ്ക്കും കൊലപാതകത്തിനും ഇടയിൽ , അന്ധാളിച്ച്, ഞെട്ടി, അടിമകളാക്കിയ ആളുകൾക്ക് ഇസ്ലാമിനും മരണത്തിനും ഇടയിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നൽകപ്പെട്ടു. പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവർക്ക് അവരുടെ തലയോട്ടിയോ ചോതിയോ നഷ്ടപ്പെട്ടു, അവർ ജാതിക്കാരാണെങ്കിൽ, അവരുടെ വിശുദ്ധ നൂലും. 59 ചിലർ പരിച്ഛേദന ഏറ്റു. അവരുടെ പേരുകൾ മാറ്റി, ചിലർ അവരുടെ പഴയ പേരുകൾ പുതിയ അഫിക്സ് ഉപയോഗിച്ച്

നിലനിർത്തിയിരിക്കാം. അവരെ കലിമ ചൊല്ലാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും നിർദ്ദേശിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതിനപ്പുറം, അവരുടെ മതപരിവർത്തനം അവർക്ക് കാര്യമായിരുന്നില്ല. ഈ നവ-പരിവർത്തിത മുസ്ലീങ്ങൾ, മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ പഴയതുപോലെ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ താൽപ്പര്യം, മുമ്പത്തെപ്പോലെ, പഞ്ചാബിൽ നിന്ന് കൊള്ളയടിക്കുകയും ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുകയുമായിരുന്ന അവരുടെ വിദേശ സഹ-മതക്കാരുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനുപകരം, അവരുടെ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളുമായും ബന്ധങ്ങളുമായും സഹകരിക്കുന്നതിലായിരുന്നു . അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ തൊഴിലുകളിലും തൊഴിലുകളിലും തുടർന്നു; കീഴടക്കിയ ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണത്തിൽ അവർക്ക് ചില മുൻഗണനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടാകാം , എന്നാൽ പരസ്പരാശ്രിതത്വം, സഹകരണം, സഹകരണം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് സാമ്പത്തിക സജ്ജീകരണത്തിൽ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല , മാത്രമല്ല അവർ അവരുടെ പഴയ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ ക്രമവുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തി. അവരെ മുസൽമാൻമാരാക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിലെന്നപോലെ . സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുപോലെ, അവരിൽ ചിലർ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. 60 എന്നാൽ ഒരു സമൂഹവും, എത്ര പുതുതായി ജനിച്ചാലും, എത്ര ദുർബലമായി രൂപീകരിച്ചാലും, അതിനെ സജീവമാക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ധാർമ്മിക ശക്തിയില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ഏതാനും തലമുറകൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ തങ്ങളുടെ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ മറക്കുകയും തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏകത്വബോധം വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു . കാലക്രമേണ, ജാതി-അധിഷ്ഠിത ഹിന്ദു സമൂഹത്തിൽ അവർ വ്യതിരിക്തവും വേറിട്ടതുമായ ഒരു അസ്തിത്വമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങുമായിരുന്നു . "ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ സാമൂഹികവും മതപരവുമായ ജീവിതത്തിൽ വളരെ നന്നായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു", [61] ചില മതപരിവർത്തനങ്ങൾ അവരുടെ സാമൂഹിക സംഘടനയിൽ ഒരു ചുക്കും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല, ക്രമേണ അവർ മുസ്ലിംകളായി മാറിയവരോട് നിസ്സംഗത കാണിക്കുകയും അതുവഴി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ടാമത്തേത് തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഏകത്വത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും ബോധം. മാതൃ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വാധീനം കുറയുകയും മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ മാർഗദർശനത്തിനും സഹായത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനുമായി വിദേശ മുസ്ലീം ഭരണങ്ങളിലേക്കും പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങളിലേക്കും കൂടുതൽ കൂടുതൽ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. സഹകരണം. 62 ഹിന്ദു മൂറിങ്ങുകളുടെ മാന്ദ്യത്തേക്കാളും മുസ്ലീം വിശ്വാസങ്ങളുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഉയർച്ചയെക്കാളും വളരെ പ്രധാനമാണ്, ഈ മുസ്ലീങ്ങൾ ഒരു പുതിയ നിയമങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു - ശരീഅത്ത്. അവർ ഇപ്പോൾ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ്, സഭയിലും ദിവസത്തിൽ പലതവണ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇസ്ലാം എന്ന മാന്ത്രിക വാക്ക് അവർക്ക് ചിന്തയുടെയും താൽപ്പര്യത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഐക്യം നൽകുമായിരുന്നു. ലാഹോറും ഡൽഹിയും അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1 ഫെരിഷ്താ, താരിഖ്-ഇ-ഫെരിഷ്താ,

പേർഷ്യൻ പാഠം, നവൽ കിഷോർ പ്രസ്സ്, ലഖ്നൗ 1865, വാല്യം.1, പേജ്.16. 2 സ്റ്റാൻലി ലെയ്ൻ-പൂൾ, മുഹമ്മദൻ ഭരണത്തിനു കീഴിലുള്ള മധ്യകാല ഇന്ത്യ (ലണ്ടൻ, 1926), പേജ്.1. 3 ചച്നാമ, ട്രസ്. HM Elliot, J. Dowson എന്നിവയിൽ, സ്വന്തം ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞ ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം, 8 വാല്യം., ലണ്ടൻ, 1867-77, (ഇവിടെ ശേഷം E, D എന്നിങ്ങനെ), വാല്യം. ഐ, പി. 207. 4 അൽ ബിലാദുരി, ഫുതുഹ്-ഉൽ-ബുൽദാൻ, ട്രസ്. E, D, I, p.120. 5 അതേ., പേജ്.122-24. 6 ചച്നാമ, ഒപി. cit., pp. 163-64. കൂടാതെ പേജ്. 205-07, 208. 7 ബിലാദുരി, പേജ്.124-25. കൂടാതെ cf. ചച്നാമ, പേജ്.207-208. കൂടാതെ കേംബ്രിഡ്ജ് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഇന്ത്യ (ഇനിമുതൽ C.HI) എഡി. വോൾസ്ലി ഹെയ്ഗ്, വാല്യം. III, പേജ്.3. 8 E, D എന്നിവയിലെ എലിയറ്റിന്റെ അനുബന്ധം, I, പേജ്.439. 9 ബിലാദുരി, ഒ.പി. cit., p.126, കൂടാതെ cf. ഇദ്രിസി, ഇ, ഡി, ഐ, നുഴത്ത്-ഉൽ-മുഷ്താക്. 10 ഡെൻഷൻ റോസ്, ഇസ്ലാം, പേജ്.18. 11 അൽ ഇദ്രിസി, പേജ് 83. 12 എലിയറ്റിന്റെ അനുബന്ധം, E, D, I, p.459 എന്നിവയും കാണുക. 13 ബിലാദുരി, പേജ്.115-16. കൂടാതെ പേജ്.415. 14 ടി ആരാ ചന്ദ്, ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വാധീനം (അലഹബാദ്, 1946), പേജ്.31-33. 15 ഇബ്നു ഹൗഖൽ, അഷ്കലാൽ-ഉൽ-ബിലാദ്, ട്രസ്. E, D എന്നിവയിൽ, I, p.34. കൂടാതെ പേജ്.457. ഇസ്താഖ്രി കിതാബ്-ഉൽ- അഖാലിം, ഇ, ഡി, ഐ, പേജ് 27 എന്നിവയും കാണുക . 16 ഇബ്നു ഹൗക്കൽ, പേജ്.38. 17 മുഹമ്മദ് ഉഫി, ജാമി-ഉൽ-ഹികായത്ത്, ഇ, ഡി, II, പേജ്.163-64. കൂടാതെ SC മിശ്ര, ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾ (ബോംബെ,1964), പേജ്.5. 18 ടി ആരാ ചന്ദ്, ഒപി. cit., p.33. കൂടാതെ അസീസ് അഹ്മദ്, സ്റ്റഡീസ് ഇൻ ഇസ്ലാമിക് കൾച്ചർ ഇൻ ഇന്ത്യൻ എൻവയോൺമെന്റ് (ഓക്സ്ഫോർഡ്, 1964), പേ. 77. 19 ടി അര ചന്ദ്, അതേ., പേജ്.34. 20 സുലൈമാൻ സൗദാഗർ, ഹിന്ദി ടിആർഎസ്. മഹേഷ് പ്രസാദിന്റെ ആഖ്യാനം, (കാശി, സാം. 1978, സിഇ 1921), പേജ് 84. 21 മഹ്മൂദിന്റെ കീഴിലുള്ള വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് കിതാബ്-ഇ-യാമിനി, എഞ്ചി. trs. ജെയിംസ് റെയ്നോൾഡ്സിന്റെ ഉത്ബിയുടെ കൃതികൾ , (ലണ്ടൻ) 1858, പേജ്. 451-52, 455, 460, 462-63, ഉത്ബി, താരിഖ്-ഐ-യാമിനി, ഇ, ഡി, II, പേജ്.27, 30, 33 , 40, 42, 43, 45, 49. കൂടാതെ E, D, II, pp.434-78 എന്നിവയിലെ അനുബന്ധം. 22 സക്കരിയ അൽ ഖസ്വിനി, അസർ-ഉൽ-ബിലാദ്, ഇ, ഡി, ഐ, പേജ്.98. 23 CE ബോസ്വർത്ത്, ദി ഗസ്നാവിഡ്സ് (എഡിൻബർഗ്, 1963), പേ. 129. Utbi, Reynolds trs. op. cit., pp.438-39 ഒപ്പം n. 24 Utbi, trs. Reynolds, op.cit., pp. 322-25, 462. Utbi, E and D, II, p.37 Ferishtah, op. cit., I, p.44. 25 ഉത്ബി, ഇ, ഡി, II, പേജ്.49. 26 ബനാറസിനെ കുറിച്ച് ഇബ്നു അസീർ പറയുന്നു, മഹ്മൂദ് ബിൻ സുബുക്താഗിന്റെ കാലം മുതൽ ആ രാജ്യത്ത് മുസൽമാൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു . ഇബ്നുൽ-അസിർ, കാമിൽ-ഉൽ-തവാരിഖ്, ട്രസ്., ഇ, ഡി, II. 27 ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വറി, IV, 1875, പേജ്.366. 28 ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ ത്രൈമാസിക, XXII, 1951, പേജ്.240. 29 ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്ററി കോൺഗ്രസിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ, VI സെഷൻ, പട്ന, pp.123ff. കൂടാതെ ബി.പി. മജുംദാർ, ദി സോഷ്യോ-എക്കണോമിക് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് നോർത്തേൺ ഇന്ത്യ, (കൽക്കട്ട, 1960), പേജ് 126. 30 കൽഹണ, രാജതരംഗിണി, ട്രസ്. എം എ സ്റ്റെയിൻ (വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ, 1900), VII, 528-29, 1149, മജുംദാറിൽ ഉദ്ധരിച്ചത് , ഒ.പി. cit., p.128. 31 അർനോൾഡ്, ദി പ്രീച്ചിംഗ് ഓഫ് ഇസ്ലാം (വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ, 1896), പേജ്.275; മുറേ ടൈറ്റസ്, ഇസ്ലാം ഇൻ ഇന്ത്യ ആൻഡ് പാകിസ്ഥാൻ, (കൽക്കട്ട, 1959), പേജ്.43. 32 SC മിശ്ര, ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾ, പേജ്.57. 33 ടി അരചന്ദ്, ഒപി.

cit., pp.34-35. 34 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., I, p.27, M. ഹബീബ്, സുൽത്താൻ മഹ്മൂദ് ഓഫ് ഗസ്നിൻ, ഡൽഹി പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം, 1951, p.34, 35 W. ഇവാനോവ്, ഇസ്മാഈലിസത്തിന്റെ പരിണാമത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത സർവേ (ബോംബെ, 1942), pp.34-35 . 36 Alberuni, India, trs. എഡ്വേർഡ് സച്ചൗ, 2 വാല്യം., (ലണ്ടൻ, 1910), II, pp.162-63. 37 പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ആനന്ദാശ്രമ സംസ്കൃത പരമ്പര, പൂന, TRS. JBORS-ൽ MN റേ, 1927. 38 പി .വി. കെയ്ൻ, ധർമ്മശാസ്ത്ര സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം, 4 വാല്യങ്ങൾ, II, പേജ്.390-91. 39 ബിപി കാണുക. മജുംദാർ, ഒ.പി. cit., pp. 131-33. 40 ഉത്ബി, ഇ, ഡി, II, പേജ്.39. ക്യാമ്ബ്. ഹിസ്റ്റ്. ഇന്ത്യ, III, പേജ്.47. 41 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., I, p.45. 42 ക്യാമ്പ്. ഹിസ്റ്റ്. ഇന്ത്യ, III, പേജ്.40. 43 പിന്നീട് സുൽത്താൻ ഗസ്നയിലേക്ക് മടങ്ങിയെങ്കിലും സൈന്യം മുഴുവനും ഇന്ദർപട്ടിലെ മൗസയിൽ തുടർന്നുവെന്ന് ഹസൻ നിസാമി പറയുന്നു. (താജ്-ഉൽ-മാസിർ, ഇ, ഡി, II, പേജ്.216). തീർച്ചയായും മുഹമ്മദ് ഘോരി ഒറ്റയ്ക്ക് തിരികെ പോകുമായിരുന്നില്ല. 44 അതേ., പേജ്.222. 45 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.62. 46 ഹസൻ നിസാമി, പേജ്.231. കൂടാതെ ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.53. ഹബീബുള്ള, ദി ഫൗണ്ടേഷൻ ഓഫ് മുസ്ലീം റൂൾ ഇൻ ഇന്ത്യ, (അലഹബാദ്, 1961), പേജ്.69, 334 (n.26), 50,000 പേരെ അടിമകളാക്കിയെന്ന ഹസൻ നിസാമിയുടെ വാദത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു . 47 ടൈറ്റസ്. ഇസ്ലാം ഇൻ ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും (കൽക്കട്ട, 1959), പേജ്.31. 48 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.63. 49 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.59-60. ഫെരിഷ്തായുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ആധികാരികതയെ റാവർട്ടി വെല്ലുവിളിച്ചു (അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകൾ, പേജ്.367). ഖോഖർ മതം മാറിയവരുടെ എണ്ണം തീർച്ചയായും അതിശയോക്തിപരമാണ് . അമീർ ഖുസ്രു ഖോഖറുകളെ അമുസ്ലിം ഗോത്രമായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു (തുഗ്ലക് നമ, ഔറംഗബാദ്, 1933, പേജ്. 128), ഇൽതുമിഷ്, ബാൽബൻ തുടങ്ങിയ സുൽത്താൻമാർ അവരെ നിരന്തരം ആക്രമിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്ത രീതി ഖുസ്രുവിന്റെ വാദത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഫെരിഷ്തായുടെ പ്രസ്താവനയിൽ വിചിത്രമായ ഒന്നുമില്ല ; കണക്ക് മാത്രം അതിശയോക്തി കലർന്നതായി തോന്നുന്നു. 50 റെയ്ഡിന്റെ കൃത്യമായ തീയതി നിർണ്ണയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഈശ്വരി പ്രസാദ്, മധ്യകാല ഇന്ത്യ (അലഹബാദ്, ഫോർത്ത് ഇംപ്രഷൻ, 1940), പേജ് 138 ഇത് 1197-ൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു cit., pp.70 ഉം 84 ഉം, n. 1202-03-ൽ 78. 51 ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വറി, IV, പേജ്.366-67. 52 ഫ്യൂറർ, ദി ഷാർഖി ആർക്കിടെക്ചർ ഓഫ് ജൗൻപൂർ , പേജ്.70-73. 53 ഹബീബുള്ള, ഒ.പി. cit., p.147. 54 തബ്ഖത്-ഇ-നസിരി, ട്രസ്. എച്ച്ആർ റാവർട്ടി, (ലണ്ടൻ, 1881), I, പേജ്.560. 55 ഫെരിഷ്താ, I, പേ. 58. 56 കെ എസ് ലാൽ, മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ച (ഡൽഹി, 1973), പേജ് 108. 57 എൻസൈക്ലോപീഡിയ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസസ് (മാക്മില്ലൻ, ന്യൂയോർക്ക് റീപ്രിന്റ്, 1949), pp. 102ff. 58 അതേ., പേജ്.105. 59 കാബൂളിനടുത്ത് സുബുക്റ്റിഗിനോട് യുദ്ധം ചെയ്ത ജയപാൽ, "അവരുടെ തലയിലെ രോമങ്ങൾ ക്ഷൗരം ചെയ്യരുതെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ" ഏറ്റവും ദൂരെയുള്ള പ്രവിശ്യകളിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കാര്യങ്ങൾ ജേതാവിന് നൽകുന്നതിൽ സംതൃപ്തനായിരുന്നു എന്നത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് . Utbi, op. cit., p.23. ഡബ്ല്യു. ക്രൂക്ക് തന്റെ നോർത്ത്-വെസ്റ്റേൺ പ്രവിശ്യകളിലെ ഗോത്രങ്ങളും ജാതികളും, IV, പേജ് 226, ഇബറ്റ്സൺ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ചോതികാട്ട് ഇപ്പോൾ പോലും പഞ്ചാബിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരെ അപമാനിക്കുന്ന ഒരു

പദമാണ്. ചോതി മുറിച്ചു മാറ്റുക.. കൂടാതെ ഹോഡിവാല, എസ്എച്ച്, ഇന്തോ-മുസ്ലിം ചരിത്രത്തിലെ പഠനങ്ങൾ (ബോംബെ, 1939), പേജ്.137-38. 60 ഫെരിഷ്താ, I, പേ. 45. മുറേ ടൈറ്റസ്, ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും ഇസ്ലാം (കൽക്കട്ട, 1959), പേജ് 170. 61 അതേ., പേജ്.8 62 , തന്റെ പഴയ ഹിന്ദു രാജാവിനെ ആദരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു മതപരിവർത്തനം നടത്തിയ ഹിന്ദുവിന്റെ കാര്യം ചാച്നാമ പരാമർശിക്കുന്നു : 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രജയായിരിക്കുമ്പോൾ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നത് എനിക്ക് ശരിയായിരുന്നു.

അനുസരണം;
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ഇസ്‌ലാമിന്റെ രാജാവിന് കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു അവിശ്വാസിയുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ തല കുനിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല. ഇ, ഡി, ഐ, പേജ്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ സമുചിതമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, മതപരിവർത്തനം അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഒരു ഹിന്ദുവിനെ മാത്രമല്ല,
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ശത്രു കൂടിയാണ്.

voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch2.htm
അധ്യായം 2 - സുൽത്താനേറ്റിന്റെ

അധ്യായം 2 ന് കീഴിലുള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഉയർച്ച ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ തുർക്കി ഭരണത്തിന്റെ വികാസത്തോടെ ഇന്ത്യയിൽ
സുൽത്താനേറ്റ് മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഉദയം വർദ്ധിച്ചു. പ്രധാനമായും വിദേശത്ത് നിന്നുള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റവും ഹിന്ദുക്കളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തതുമാണ്
അതിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് കാരണം .
യുദ്ധങ്ങളിലും, ക്ഷാമങ്ങളിലും, മതപരിവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും മുസ്‌ലിംകളുടെ നഷ്ടങ്ങളുണ്ടായി , വർഷങ്ങളിലും പതിറ്റാണ്ടുകളിലും സ്വാഭാവികമായ പ്രത്യുൽപാദനത്തിലൂടെ
മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണത്തിൽ വളർച്ചയുണ്ടായി . CE 1200 നും 1400 നും ഇടയിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പ്രക്രിയകളെല്ലാം ഞങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു. മുസ്ലീം കുടിയേറ്റം തുർക്കി കീഴടക്കിയവരുടെ സൈന്യങ്ങളിൽ ഖിതായ്, ഖരാ-ഖിതായ്, ക്വിപ്ചാക്കി, ഗാർജി, ഇൽബാരി തുടങ്ങിയ നിരവധി ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മുസ്ലീങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെത്തി, 1 അവർ ഇവിടെ താമസിച്ചു. തുർക്കികൾ, ഘോറികൾ, ഖുറസാനികൾ, ഖൽജികൾ എന്നിവരടങ്ങിയതായിരുന്നു കുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെ സൈന്യമെന്ന് ഫഖ്രെ മുദബ്ബിർ എഴുതുന്നു . 2 അങ്ങനെ തുർക്കി കീഴടക്കലിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ കുടിയേറ്റ സൈനികർ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു പ്രധാന വിഭാഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മുസ്ലീം ഭരണം സ്ഥാപിതമായതോടെ, മധ്യേഷ്യ, പേർഷ്യ, ആഫ്രിക്കൻ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റ് തരത്തിലുള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ ബാച്ചുകൾ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി. സ്വന്തം ഭൂമിയെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്ത്യ സമ്പന്നവും
ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമായിരുന്നു, മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയ ശക്തിയുടെ വികാസത്തോടെ, നിരവധി കുടിയേറ്റക്കാർ - സൈനികരും വ്യാപാരികളും, വിശുദ്ധരും പണ്ഡിതന്മാരും, രാഷ്ട്രീയ അഭയാർത്ഥികളും സാഹസികരും, സംഗീതജ്ഞർ

പോലും. തമാശക്കാരും ജഗ്ലർമാരും - പണത്തിലും സാധനങ്ങളിലും ഉള്ള സമ്പത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയിൽ ആകൃഷ്ടരായി - ഇന്ത്യയിലേക്ക് ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. 3 അത്തരം കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ചില സന്ദർഭങ്ങൾ മാത്രം പരാമർശിക്കാം. പേർഷ്യയിൽ നിന്നും (അടുത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും) ആളുകൾ വിവിധ ശേഷികളിൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് വന്നതായി മിൻഹാജ് സിറാജ് പറയുന്നു . 4 ഇൽതുമിഷിന്റെ ഭരണകാലത്തെ ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്നു അമീർ റുഹാനി. ബുഖാറയിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക് ചിങ്കിസ് കലാപകാലത്ത് അദ്ദേഹം വന്നിരുന്നു . 5 ഖാസി ഹമീദ്-ഉദ്ദീൻ നാഗോരിയും വിദേശത്ത് നിന്ന് വന്നിരുന്നു. 6 മുപ്പത് വർഷമായി ബാഗ്ദാദിൽ വസീർ ആയിരുന്ന ഫഖ്ർ-ഉൽ-മുൽക്ക് ഇസാമി, പിന്നീട് കുറച്ച് നിരാശ അനുഭവിച്ചു, ഇന്ത്യയിലെത്തി, ഇൽതുമിഷ് വസീറായി നിയമിതനായി. 7 ജമാ-ഉൽ-ഹികായത്തിന്റെ രചയിതാവ് നൂറുദ്ദീൻ മുഹമ്മദ് ഉഫിയും ഇൽത്തുമിഷിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഡൽഹിയിൽ വന്നിരുന്നു . 8 ഇന്ത്യയിലെ അവരുടെ പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളും റസിയയുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ അബിസീനിയൻ അടിമ യാഖൂത്തിന്റെ സ്വാധീനവും ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാത്തരം വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യം കാണിക്കുന്നു. ഇൽതുമിഷിന്റെ ഭരണകാലത്ത്, ഖവാരിസ്മി രാജകുമാരൻ ജലാലുദ്ദീൻ മംഗ്ബറാനി, ചിങ്കിസ് 10,000 അനുയായികളുമായി ഇന്ത്യയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് പലായനം ചെയ്തു (1221). അദ്ദേഹം തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷവും (1224), അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില അനുയായികൾ ഇവിടെ താമസിച്ചു . 9 മംഗോളിയൻ കലാപം കാരണം, ഇറാഖിൽ നിന്നുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചു രാജകുമാരന്മാരും ഖുറാസാൻ, മവറൗൺ നഹ്ർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നും ഇൽതുമിഷിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വീണ്ടും എത്തി . 10 സുൽത്താൻ ബാൽബന്റെ ഭരണകാലത്ത് തുർക്കിസ്ഥാൻ, മവാരൗൺ നഹ്ർ, ഖുറാസാൻ, ഇറാഖ്, അസർബിജാൻ, പേർഷ്യ, റം, ഷാം എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ച് അഭയാർത്ഥി രാജകുമാരന്മാർ കൂടി എത്തി . 11 ഓരോരുത്തർക്കും ധാരാളം അനുയായികളുമായാണ് വന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു, കാരണം ബാൽബൻ അവരുടെ താമസത്തിനായി ഓരോ പ്രദേശവും (മൊഹല്ല) അനുവദിച്ചു. 12 ഈ അനുയായികളിൽ തൂലികയിലും വാളിലും വിദഗ്ദരും പണ്ഡിതന്മാരും മഷൈഖും പാരായണക്കാരും സംഗീതജ്ഞരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് അഫ്ഗാൻ സൈനികരോടൊപ്പം ഗോപാൽഗീർ, കമ്പിൽ, പാട്യാലി, ഭോജ്പൂർ, ജലാലി എന്നീ കോട്ടകളിൽ ബൽബൻ കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു , 13 രാജകീയ ഘോഷയാത്രയിൽ 500 സിസ്താനി, ഘോരി, സമർഖണ്ടി, അറബ് പട്ടാളക്കാർ ഊരിയ വാളുമായി അവന്റെ അരികിൽ നടന്നിരുന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ധാരാളം വിദേശികൾ ഇന്ത്യയിൽ വന്നിരുന്നുവെന്ന്. മധ്യ, പടിഞ്ഞാറൻ ഏഷ്യൻ അഭയാർത്ഥികളെ ഇന്ത്യയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്ത മംഗോളിയക്കാർ ഇടയ്ക്കിടെ അധിനിവേശക്കാരായി വന്ന് രാജ്യത്ത് തങ്ങി. ടിബറ്റിന്റെ കിഴക്കൻ ചുരങ്ങളിൽ നിന്ന് 1244-ലെപ്പോലെ ചിലർ ബംഗാളിലേയ്ക്കും എത്തി. 14 വലിയ സൈന്യങ്ങളുമായി വന്ന് ബാൽബന്റെ കീഴിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ധാരാളം മംഗോളിയക്കാർ മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. 1291 -ൽ, മംഗോളിയൻ അധിനിവേശക്കാരനായ അൽഗു - 4,000 മംഗോളിയരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും, ഇന്ത്യയെ തന്റെ ഭവനമാക്കി. 16 ഈ നവ-മുസ്ലിംകളുടെ കോളനി മുഗൾപുര എന്നറിയപ്പെട്ടു. അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ കീഴിലും നിരവധി മംഗോളിയൻ ബന്ദികൾ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ചെയ്തു . സിയാവുദ്ദീൻ ബരാനി

പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ഖുറാസാൻ, ഇറാഖ്, മവാരൗൺ നഹർ, ഖ്വാരിസം, സിസ്താൻ, ഹെറാത്ത്, ഡെമാസ്കസ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് നിരവധി ദരിദ്രരായ ആളുകൾ മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിൽ നിന്ന് ഔദാര്യം സ്വീകരിക്കാൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെത്തി . *17* ഇബ്നു ബത്തൂത്ത പറയുന്നത്, ഖുറാസാനിൽ നിന്ന് പുതിയതായി വന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുക എന്ന വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് വന്നതല്ലാതെ ഇന്ത്യൻ പ്രദേശത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നാണ് . അതിനായി ഒരു ബോണ്ട് എഴുതാൻ ബത്തൂട്ട തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു . *18* പ്രത്യേകിച്ച് മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ, വിദേശികൾ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളെക്കാൾ പ്രധാനപ്പെട്ട തസ്തികകളിൽ മുൻഗണന നൽകിയിരുന്നതായും അവരുടെ കുടിയേറ്റം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു . *19* വിദേശ അടിമകളും ആണും പെണ്ണും ചൈന, അബിസീനിയ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് എത്തി. പിന്നെ വിദേശ വ്യാപാരികളും വ്യാപാരികളും വൻതോതിൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് വരുന്നു എന്ന വസ്തുതയുണ്ട്. അവർ കരമാർഗവും കടൽമാർഗവും വന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കുതിരക്കച്ചവടക്കാർ വടക്ക്-പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് നിന്ന് സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, പഞ്ചാബ് , യുപി എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക് എത്തി. ചിലർ കിഴക്കൻ ചുരങ്ങളിലൂടെ ബംഗാളിലെത്തി ചിറ്റഗോങ്ങിൽ ഒരു അറബ് വ്യാപാരികളുടെ കോളനി സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. 20 ഇന്ത്യയിലെ ലോദി ഭരണാധികാരികളുടെ (*1451–1526*) പൂർവ്വികർ കുതിരക്കച്ചവടക്കാരായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു . *21* ഡൽഹിയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച വീടുകൾ ഖുറാസാനി വ്യാപാരികളുടേതായിരുന്നുവെന്ന് കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു, 22 അവർ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരമായ വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നു സ്ഥിതി . ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ, കോഴിക്കോട്, കൊച്ചി, ക്വയിലോൺ തുടങ്ങിയ തീരദേശ പട്ടണങ്ങൾ, ചുരുക്കം ചിലത് മാത്രം, അന്താരാഷ്ട്ര വ്യാപാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്ത് വളരെ നേരത്തെ തന്നെ മുസ്ലീം കോളനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിദേശ മുസ്‌ലിംകളുടെ സംഖ്യാബലം കൂട്ടിച്ചേർത്തത് തദ്ദേശീയരായ മതപരിവർത്തനം. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, മാലിക് കഫൂർ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ദീർഘകാലം സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ഹിന്ദുക്കളുടെ പക്ഷത്ത് പോരാടുകയും ചെയ്ത ഏകദേശം 20,000 മുസ്‌ലിംകൾ മാബാറിലേക്ക് (മലബാർ) മാർച്ച് ചെയ്തപ്പോൾ, അവരുടെ എണ്ണം എത്ര വേഗത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം . സാമ്രാജ്യത്വത്തിലേക്ക് കൈയൊഴിയുകയും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. [23] പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുസ്ലീം പ്രദേശങ്ങളുടെ വ്യാപനം നിയന്ത്രിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ മുസ്ലീം ഭരണം *1206*-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിലും അപ്പുറം വ്യാപിക്കാനായില്ല. എന്നിരുന്നാലും, പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുസ്ലീം ആയുധങ്ങൾ മുസ്ലീം കുടിയേറ്റത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ ബഹ്മനി രാജ്യം സ്ഥാപിതമായതോടെ മുസ്‌ലിം തൊഴിലവസരങ്ങൾ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചു, അതുപോലെ അവരുടെ കുടിയേറ്റവും. ഈ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ അളവ് എന്തായിരിക്കാം? ഇന്ത്യയിൽ മുസ്ലീം ഭരണം ആരംഭിച്ചത് മുതൽ, അബിസീനിയക്കാർ (ഹബ്ഷികൾ), അറബികൾ, അഫ്ഗാനികൾ, മംഗോളിയക്കാർ, പേർഷ്യക്കാർ , ഖുറാസൻ, റം, ഷാം എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകൾ, തുർക്കികൾ എന്നിവരെക്കുറിച്ച് നിരന്തരം വരുന്നതോ ജീവിക്കുന്നതോ ആയ പരാമർശങ്ങൾ നാം കാണുന്നുണ്ട് എന്നത്

സത്യമാണ്. ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ. തുർക്കി സുൽത്താന്മാരുടെ കൊട്ടാരങ്ങളുടെ അന്തരീക്ഷം മുഴുവൻ ഇസ്ലാമികമായിരുന്നു എന്നതും സത്യമാണ് ; എല്ലാ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരും മുസ്ലീങ്ങളായിരുന്നു. ക്രോണിക്കിളുകളിലെ അവരുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പരാമർശം അവർ രാജ്യത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിലാക്കുകയാണെന്ന പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദേശ മുസ്ലിം ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആവർത്തിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ അവരുടെ വലിയ സംഖ്യ കാരണം അവർ വഹിച്ച പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്രയൊന്നും കാരണമായിരിക്കില്ല . യഥാർത്ഥ കുടിയേറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം വലുതായിരിക്കില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ കുറച്ചുകൂടി വിശദമായ ചർച്ച പിന്നീട് നടക്കും. മതപരിവർത്തനം ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു പ്രധാന ദൗത്യം ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഖുറാൻ, ഹദീസ്, ഹിദായ , സിറത്ത്-അൻ-നബി, ഇസ്ലാമിന്റെ നാല് പ്രധാന കൃതികൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ വിശ്വാസികളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, 'ഭൂമിയിൽ വ്യാപിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് മുസ്ലീങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒരിക്കലും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല' അക്രമം നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായ ജിഹാദിന്റെ (വിശുദ്ധ യുദ്ധം) നിയമസാധുതയെക്കുറിച്ച് ഹിദായ വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഇസ്ലാം മതം പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രേരണയിൽ തുർക്കികൾ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള അവരുടെ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ന്യായീകരണം കണ്ടെത്തി . രാജാക്കന്മാരുടെയും യോദ്ധാക്കളുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ, അമുസ്ലിംകളെ കീഴ്പ്പെടുത്താതെയും അവരുടെ പ്രദേശം കൈവശപ്പെടുത്താതെയും ഇത് നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രചാരണം യുദ്ധത്തിനും കീഴടക്കലിനും സമാനമായി. 24 ലളിതമായ ഭാഷയിൽ, ജേതാക്കളും ഭരണാധികാരികളും ആളുകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്തു. ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ . സിന്ധിലെ അറബ് അധിനിവേശത്തിലും ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ പര്യവേഷണങ്ങളിലും പരാജയപ്പെട്ട ഭരണാധികാരികൾ, പിടിച്ചെടുത്ത കോട്ടകളുടെ പട്ടാളക്കാർ, സിവിലിയൻ ജനത എന്നിവ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ പലപ്പോഴും നിർബന്ധിതരായതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട് . ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ തുർക്കി ഭരണം സ്ഥാപിതമായത് രജപുത്ര എതിർപ്പിന്റെ പല്ലിലാണ്, യുദ്ധത്തിന്റെയും മതപരിവർത്തനത്തിന്റെയും പ്രക്രിയ ഒരിക്കലും അവസാനിച്ചില്ല. അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ ജനറലായിരുന്ന മാലിക് കഫൂർ, ദ്വാരസമുദ്ര രാജാവിന് ഇസ്ലാം, മരണം അല്ലെങ്കിൽ ഭീമമായ തുക നൽകൽ എന്നിവയ്ക്കിടയിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി. 25 എന്നാൽ മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ തോൽപ്പിച്ച ഹിന്ദു രാജകുമാരന്മാർക്ക് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ കൂടുതൽ നിർബന്ധമുണ്ട്. വാറങ്കൽ സമരകാലത്ത് കമ്പിലയിലെ രാജാവിന്റെ പതിനൊന്ന് പുത്രന്മാരെയും മുസ്ലീങ്ങളാക്കി എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ഉദാഹരണം . മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്ക് ഈ രീതിയിൽ നിരവധി ആളുകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്തു. ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് ജജ്നഗർ (ഒറീസ്സ) ആക്രമിച്ചപ്പോൾ , അദ്ദേഹം ശിഖറിലെ റായിയുടെ മകനെ പിടികൂടി, ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന് ഷക്കർ ഖാൻ എന്ന പേര് നൽകി. 26 സാധാരണഗതിയിൽ, ഒരു രജപുത്രന്റെ അടിമത്തം പുറത്തായിരുന്നു. അവന്റെ ബഹുമാനബോധവും തടവിലായാൽ അവനെ സന്ദർശിക്കുന്ന കഠിനമായ ശിക്ഷകളും, 27 കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ട് അവന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള

അവന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഏതൊരു ശ്രമവും ഒഴിവാക്കി . ഒന്നുകിൽ അവൻ യുദ്ധക്കളത്തിൽ മരിച്ചു അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ സിവിലിയൻമാരെയും പോരാളികളല്ലാത്തവരെയും എളുപ്പത്തിൽ എടുക്കാം. ഗുജറാത്തിൽ നിന്നുള്ള കഫൂർ ഹസാർദിനാരിയോ മാൾവയിൽ നിന്നുള്ള ഹസനോ (ഖുസ്രു ഖാൻ) മാത്രം പിടിക്കപ്പെട്ടില്ല. അവർ പ്രശസ്തിയിലേക്ക് ഉയർന്നു, അതിനാൽ അവരുടെ അടിമത്തത്തിന്റെയും മതപരിവർത്തനത്തിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങൾ അറിയാം. വലിയൊരു വിഭാഗം ഇത്തരത്തിൽ മുസൽമാൻമാരായി. മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ യുദ്ധത്തിൽ ബന്ദികളാക്കിയവരെ പിടികൂടാനും അവരെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാനും ആഗ്രഹിച്ചു. യുദ്ധസമയത്ത് സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കുന്നത് കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരുന്നു . മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തുർക്കി ഭരണാധികാരികളുമായും അവരുടെ കമാൻഡർമാരുമായും, പുരുഷ ജനസംഖ്യയെ പിടികൂടി പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയോ ചിതറിക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുക, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഏതാണ്ട് നയപരമായ കാര്യമായിരുന്നു . കുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്ക് ഹിന്ദ് പ്രവിശ്യകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തുവെന്ന് ഇബ്നുൽ അസിർ പറയുന്നു, തടവുകാരെയും കൊള്ളക്കാരെയും കൊന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. 28 ബനാറസിൽ, ഇബ്നുൽ അസീറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഷിഹാബുദ്ദീൻ ഹിന്ദുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കിയത് വളരെ വലുതാണ്. 29 അടിമകളാക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമല്ലാതെ മറ്റാരും രക്ഷപ്പെട്ടില്ല . ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഓരോ തുർക്കിയുടെയും വീട്ടിലും അടിമകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങിയതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല . മുഹമ്മദ് ഘോറിയുടെയും ഖുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെയും കീഴിലുള്ള തുർക്കി നേട്ടങ്ങളുടെ ഫലമായി , ഒരു അടിമയെപ്പോലും കൈവശം വയ്ക്കാത്ത ഒരു പാവപ്പെട്ട ഗൃഹനാഥൻ (അല്ലെങ്കിൽ പട്ടാളക്കാരൻ) പോലും 1231-ൽ നിരവധി അടിമകളുടെ ഉടമയായി. 30 സുൽത്താൻ ഇൽതുമിഷ് ഗ്വാളിയോറിനെ ആക്രമിക്കുകയും ധാരാളം അടിമകളെ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. 31 മിൻഹാജ് സിറാജ് ജുർജാനി എഴുതുന്നു, " അദ്ദേഹം (ബൽബാൻ) ബന്ദികളാക്കിയതും മഹാനായ റാണുകളുടെ ആശ്രിതരെ പിടികൂടിയതും കണക്കാക്കാനാവില്ല." മിൻഹാജിന്റെ), ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു: "എല്ലാ അവിശ്വാസിയുടെ ഭാര്യമാരും പുത്രന്മാരും ആശ്രിതരും കുട്ടികളും വിജയികളുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടു." 33 1253-ൽ രന്തംബോറിനെതിരായ തന്റെ പ്രചാരണത്തിൽ ബാൽബനും നിരവധി തടവുകാരെ പിടികൂടിയതായി കാണുന്നു. 1259 - ൽ ഹരിയാനയിൽ (ശിവാലിക് കുന്നുകൾ) നടന്ന ആക്രമണത്തിൽ നിരവധി സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അടിമകളാക്കപ്പെട്ടു. [35] കമ്പിൽ, പട്യാലി, ഭോജ്പൂർ എന്നിവയ്ക്കെതിരെ രണ്ടുതവണ ബൽബൻ പര്യവേഷണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി , ഈ പ്രക്രിയയിൽ ധാരാളം സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും പിടികൂടി. കതേഹാറിൽ എട്ടുവയസ്സിനു മുകളിലുള്ള പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും കൊണ്ടുപോയി. 36 ഖൽജിമാരുടെയും തുഗ്ലക്കുകളുടെയും കീഴിലാണ് യുദ്ധസമയത്ത് അടിമപ്പെടുത്തൽ പ്രക്രിയ നടന്നത്. അലാവുദ്ദീന് 50,000 അടിമകളുണ്ടായിരുന്നു . 37 അവരിൽ ചിലർ വെറും ആൺകുട്ടികളായിരുന്നു . ഏതൊക്കെ സ്ഥലങ്ങൾ പിരിച്ചുവിട്ടാലും അവയിൽ തടവുകാരെ തരംതിരിച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവരെ (സുൽത്താന്റെ സേവനത്തിന്

യോഗ്യരായ) കോടതിക്ക് കൈമാറണമെന്ന് ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു. 39 താമസിയാതെ 180,000 അടിമകളെ ശേഖരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു . 40 അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ ഭരണകാലത്ത് ഡെൽഹിയിലെ സ്ലേവ് മാർക്കറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള സിയാവുദ്ദീൻ ബറാനിയുടെ വിവരണം (ഇത്തരം ചന്തകൾ മറ്റിടങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു), അടിമകളുടെ പുതിയ ബാച്ചുകൾ അവരെ നിരന്തരം നിറയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നു. 41 സ്ത്രീകളെ അടിമകളാക്കുന്നതിൽ മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്ക് കുപ്രസിദ്ധനായി, ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി ദൂരവ്യാപകമായി വ്യാപിച്ചു, അതിനാൽ ഷിഹാബുദ്ദീൻ അഹമ്മദ് അബ്ബാസ് അവനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: " അവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ സുൽത്താൻ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ല" ദിനംപ്രതി ആയിരക്കണക്കിന് അടിമകളുടെ എണ്ണം വളരെ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കപ്പെടുന്നു , തടവുകാരുടെ എണ്ണം വളരെ കൂടുതലാണ്. 42 ഇബ്നു ബത്തൂത്തയുടെ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം സുൽത്താൻ രണ്ട് ഐഡികളുടെ അവസരത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങളുമായി അടിമകളാക്കിയ പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹം വലിയ തോതിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. , അബ്ബാസിന്റെ മൊഴി ശരിവയ്ക്കുന്നു. 43 ഇബ്നു ബത്തൂത്ത എഴുതുന്നത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: '(ഒരിക്കൽ) ചില അവിശ്വാസികളായ ബന്ദികൾ ഡൽഹിയിൽ എത്തി, അവരിൽ പത്തുപേർ വസീർ എന്റെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. അവയിലൊന്ന് എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നയാൾക്ക് ഞാൻ കൊടുത്തു, പക്ഷേ അവൻ തൃപ്തനായില്ല. എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ മൂന്ന് പെൺകുട്ടികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചുവെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. 44 ആയിരക്കണക്കിന് അമുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ 45 ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ മൈനർ വാർഷിക കാമ്പെയ്നുകളിൽ 45 പിടിക്കപ്പെട്ടു , അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഐഡി ആഘോഷങ്ങൾ സമാനമായ രീതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. അവന്റെ മുൻഗാമികളിലേക്ക് . 47 ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അത്തരം ബന്ദികളുടെ വരവ് ഒരിക്കലും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല, അവരുടെ മുസ്ലീം യജമാനന്മാരുടെ കൈകളിൽ അടിമകൾ, പിടിക്കപ്പെടുകയോ വാങ്ങുകയോ ചെയ്താലും, താമസിയാതെ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് മുസൽമാൻ ആയിത്തീർന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല . പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഇങ്ങനെ പിടിച്ചെടുക്കുകയും പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത സംഖ്യകൾ കണ്ടെത്താനാവില്ല . എന്നാൽ ചരിത്രകാരന്മാർ നൽകുന്ന വിശദാംശങ്ങളിൽ നിന്ന്, യുദ്ധസമയത്ത് അടിമത്തം ഏറ്റവുമധികം മതപരിവർത്തനം നടത്തിയെന്നും വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവരും അവരുടെ വംശജരും മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും രൂപീകരിച്ചതായും തോന്നുന്നു . മുസ്ലിംകളുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വർദ്ധനവിന് ഈ ഏജൻസി എങ്ങനെ സഹായിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കാൻ രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം മതിയാകും . ബഷീർ സുൽത്താനി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഹിന്ദു അടിമയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച് ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ ഒരു പ്രധാന പ്രഭുവായി (ഇമാദുൽ മുൽക്ക്) മാറി. അവൻ 4,000 അടിമകളെ വാങ്ങി. 48 പിന്നീട് , അവരെല്ലാവരും വിവാഹിതരാവുകയും, ഒരു തലമുറയിൽ ആയിരക്കണക്കിന് മുസ്ലീങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഖാൻ-ഇ-ജഹാൻ മഖ്ബുലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഹിന്ദുവായിരുന്നു. അവൻ മതം മാറി, പ്രധാനമന്ത്രിയായി, 2,000 സ്ത്രീകളെ തന്റെ ഹറമിൽ ശേഖരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് എത്ര അടിമകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്

അറിയില്ല, പക്ഷേ ഇത്രയും ഉന്നതനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ രണ്ടായിരം കുടുംബത്തിന്, കുറഞ്ഞത് ആയിരക്കണക്കിന് അടിമകളെങ്കിലും വേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം , ഈ സ്ത്രീകളും അടിമകളും, യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്ലീമല്ലെങ്കിൽ, കാലക്രമേണ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു . ഗവൺമെന്റിന്റെ മതംമാറ്റ പ്രവർത്തനം പര്യവേഷണങ്ങളിലും യുദ്ധങ്ങളിലും മാത്രമായിരുന്നില്ല മതപരിവർത്തനം നടന്നത്. തങ്ങളുടെ സഹ-മതവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് , മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ സമാധാനകാലത്ത് സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങൾ സൗജന്യമായി ഉപയോഗിച്ചു. ഇത് ഡൽഹിയിലെ സുൽത്താന്മാർ മാത്രമല്ല, എല്ലാ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളും - ബംഗാൾ, കാശ്മീർ, ഡെക്കാൻ - എവിടെ മുസ്ലീം ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാലും ചെയ്തു. സർക്കാർ ഫണ്ടിൽ നിന്ന് മസ്ജിദുകൾ, ഖാൻഖകൾ, സറൈസ് എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണവും അറ്റകുറ്റപ്പണികളുമാണ് മറ്റൊരു ഘട്ടം . ഹൈന്ദവ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ സ്ഥലങ്ങളിലും അവ ഇടിച്ചുനിരത്തിയ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നുമാണ് പലപ്പോഴും കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ഈ പള്ളികൾ, ആരാധനാലയങ്ങളും ഇസ്ലാമിക പഠന കേന്ദ്രങ്ങളും എന്നതിലുപരി, മതപരിവർത്തനത്തിന് സാധ്യതയുള്ള ദരിദ്രർക്കും നിർദ്ധനർക്കും പലപ്പോഴും അഭയം നൽകി . ചിലപ്പോൾ മിഷനറി ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് കീഴടക്കലുകൾ നടത്തിയത്. 49 കശ്മീരിലെ സിക്കന്ദർ ബുത്ഷികനെപ്പോലുള്ള ചില ഭരണാധികാരികൾ (1394-1417) തങ്ങളുടെ പ്രജകളെ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 50 മതം മാറുന്നവരെ നേടുന്നതിനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ടതും ഫലപ്രദവുമായ മാർഗ്ഗം സാമ്പത്തിക പ്രലോഭനമോ സമ്മർദ്ദമോ ആയിരുന്നു. സുൽത്താൻ ഖുത്ബുദ്ദീൻ മുബാറക് ഷാ ഖൽജി (1316-1320) മതംമാറിയ ഒരാളെ ആദരണീയമായ അങ്കിയും സ്വർണ്ണാഭരണവും സമ്മാനിച്ച് ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ ഹിന്ദുക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതായി ഇബ്ൻ ബത്തൂത്ത എഴുതുന്നു. 51 ബംഗാളിൽ ഭൂവുടമകൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ഒരു നിശ്ചിത തീയതിക്കകം ഭൂമിയുടെ വരുമാനം നിക്ഷേപിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നവർ മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. 52 ഫ്രിയോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ (1351-88) കീഴിൽ ഭരണകൂടം പരസ്യമായി മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ഏജൻസിയായി മാറി. ഹിന്ദുക്കളെ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ തന്റെ അമിലുകളോട് താൻ ഉത്തരവിട്ടതായി ഷംസ് സിറാജ് അഫീഫ് പറയുന്നു . 53 ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് തന്നെ എഴുതുന്നു, ആളുകളെ മുഹമ്മദീയന്മാരാക്കാൻ വേണ്ടി താൻ ജിസിയ റദ്ദാക്കിയെന്നും ഈ നടപടി ഓരോ പാദത്തിൽനിന്നും അനുദിനം പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന സംഘങ്ങളെ തന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു . സമകാലിക സ്രോതസ്സുകൾ ഈ രീതിയിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ കണക്കുകളൊന്നും നൽകുന്നില്ല. എന്നാൽ മതംമാറിയവരുടെ എണ്ണം കുറവായിരുന്നില്ല. ഖുത്ബുദ്ദീൻ മുബാറക് ഷായുടെ മതംമാറ്റ സമ്പ്രദായം ശത്രുക്കൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്താൻ സൗകര്യമൊരുക്കിയെന്ന ഇബ്നു ബത്തൂത്തയുടെ വാദത്തിൽ നിന്ന് വൻതോതിൽ ഹിന്ദുക്കളെ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അവരെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുള്ളവരായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. . 55 സ്വമേധയാ മതപരിവർത്തനം മുസ്ലിം ഭരണവർഗങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങൾ സൂഫി മഷൈഖിന്റെ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും , മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തിൽ സൂഫികൾക്ക് എത്രത്തോളം താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്

അറിയില്ല, ഈ പ്രശ്നം പിന്നീട് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വിശദമായി പരിഗണിക്കും. അവരുടെ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വസനീയമായ പല പരാമർശങ്ങളും യഥാർത്ഥ ഹാജിയോളജിക്കൽ കൃതികളിൽ ലഭ്യമല്ലെന്ന് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ മതിയാകും . മുസ്‌ലിംകളാകാൻ എന്തെങ്കിലും ചായ്‌വ് കാണിക്കുന്നവരെ അവർ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം . ആളുകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനായി അവർ ഇടയ്ക്കിടെ ബലപ്രയോഗവും നടത്തി . 56 മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതാണ് സ്വമേധയാ ഉള്ള മതപരിവർത്തനം. സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിലുള്ള അതൃപ്തി കാരണം ഓരോ ഹിന്ദുക്കളും ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വൃത്താന്തങ്ങളിൽ ചില പരാമർശങ്ങളുണ്ട് . അൽ ബിലാദുരി അത്തരമൊരു കേസ് പരാമർശിക്കുന്നു. (എ) രാജാവിന്റെ മകൻ രോഗബാധിതനായി, തന്റെ മകന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി വിഗ്രഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ മന്ത്രിമാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, പക്ഷേ യുവാവ് മരിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവ് ക്ഷേത്രം ആക്രമിക്കുകയും വിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കുകയും മന്ത്രിമാരെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മുഹമ്മദൻ വ്യാപാരികളുടെ ഒരു സംഘത്തെ ക്ഷണിക്കുകയും അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഐക്യം അറിയുകയും (അദ്ദേഹം) ഒരു മുസൽമാനും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 57 താരിഖ്-ഇ-താഹിരി സിന്ധ് ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ദലു റായിയുടെ ഇളയ സഹോദരന്റെ കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നു. , സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം, ഒരു മുസൽമാൻ ആയിത്തീർന്നു, മക്കയിൽ വച്ച് വിവാഹം കഴിച്ചു. 58 അതുപോലെ, മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെ തന്റെ പ്രണയവസ്തു , സ്വത്തിലേക്കുള്ള പിന്തുടർച്ച, മുതലായവ ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഒരാൾ സ്വമേധയാ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. ബന്ധുക്കൾ മതം മാറിയെങ്കിലും അവരിൽ നിന്ന് സ്വയം വിച്ഛേദിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്ത ചിലരും ഇത് പിന്തുടരുമായിരുന്നു. ഇത് ഉറച്ച അനുമാനങ്ങളാണ്, പലപ്പോഴും പേർഷ്യൻ ക്രോണിക്കിളുകളിലെ റഫറൻസുകളാൽ പിന്തുണയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് പരാമർശിച്ച ജിസിയയിൽ നിന്ന് ആശ്വാസം കിട്ടാൻ വേണ്ടി മതം മാറിയ സംഘങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരും സാമ്പത്തികമായി ദുർബലരുമായ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത ചില ജാതി ഗ്രൂപ്പുകൾ പ്രൊഫഷണലായതും തൊഴിൽപരവുമായ നിർബന്ധങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഇത്തരം പരിവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതലും നടന്നത് നഗരപ്രദേശങ്ങളിലാണ് , പ്രത്യേകിച്ച് കരകൗശല വിദഗ്ധർ, മെക്കാനിക്കുകൾ, കരകൗശല വിദഗ്ധർ എന്നിവരിൽ. സാമൂതിരി തന്റെ യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി മലബാറിലെ ചില മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളോട് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു. 59 ചില നഗര തയ്യൽക്കാരും മതം മാറി. പരുത്തി-കാർഡർമാർ, നെയ്ത്തുതൊഴിലാളികൾ (ധുനിയ, ജുലാഹ), തയ്യൽക്കാർ എന്നിവരുടെ പരസ്പരാശ്രിതത്വം ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിക്കാൻ ആദ്യത്തേവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു . മുസ്ലീങ്ങളിൽ നിന്ന് പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്ന യാചകർ സ്വയമേവ മുസൽമാൻമാരായി മാറുമായിരുന്നു . കശാപ്പുകാർ മുസ്‌ലിംകളാകുമായിരുന്നു, കാരണം അവരുടെ തൊഴിൽ മുഹമ്മദീയൻമാർക്കിടയിൽ സന്നദ്ധരും അനുകമ്പയുള്ളവരുമായ ഒരു ഉപഭോക്താവിനെ കണ്ടെത്തി. മുസ്‌ലിംകളുടെ നഷ്ടങ്ങൾ കുടിയേറ്റത്തിലൂടെയും മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെയും മുസ്‌ലിംകളുടെ

എണ്ണത്തിലുണ്ടായ വർധനയ്ക്കൊപ്പം മുസ്‌ലിം ജനസംഖ്യയുടെ നാശവും ഉണ്ടായി. ഹിന്ദു രാജാക്കന്മാർക്കെതിരെ മാത്രമല്ല, വിമത മുസ്ലീം ഗവർണർമാർക്കും സാഹസികർക്കും എതിരെ തങ്ങളുടെ പ്രദേശം സംരക്ഷിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനും മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾക്ക് കഠിനമായി പോരാടേണ്ടി വന്നു . മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയ അധികാര വിപുലീകരണത്തിനായി ഹിന്ദു ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരെ യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു , ധിക്കാരികളായ മുസ്ലീം ഗവർണർമാർക്കെതിരെ പിന്തുടർച്ചാവകാശ യുദ്ധങ്ങളും സൈനിക പ്രചാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു . ഈ പ്രക്രിയകളെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇടയാക്കി . ചില ചരിത്രസംഭവങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചാൽ ഈ നഷ്ടത്തെ കുറിച്ച് ഒരു ധാരണ ലഭിക്കും. അധിനിവേശത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ അജ്മീർ, ഹൻസി, കുഹ്റാം, സർസുതി, ബാരൻ, മീററ്റ്, കോൾ, രന്തംഭോർ എന്നിവ പിടിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ *1193*-ൽ ചൗഹാൻ രാജകുമാരൻ ഹരിരാജ ഒരു രജപുത്ര സേനയെ ശേഖരിക്കുകയും രന്തംഭോറിനെ ഉപരോധിക്കുകയും ചെയ്തു, അവിടെ വർഷത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഐബക്ക് കിവാം-ഉൽ-മുൽക്കിന്റെ കീഴിൽ ഒരു പട്ടാളം സ്ഥാപിച്ചു. *60* ചൗഹാന്മാർ അജ്മീറും കൈവശപ്പെടുത്തി. *1194*-ൽ കോൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ ഐബക്ക് ജുമ്ന രണ്ടാം തവണ കടന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ അടുത്ത വർഷം വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന് അതിന്റെ പട്ടാളത്തിന്റെ ആശ്വാസത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു. *1195*-ൽ ഡൽഹിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അജ്മീറിലെ പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ വന്നു , അത് *1195*-ൽ രജപുത്രർ വീണ്ടും ഉപരോധിക്കുകയും ഐബക്ക് അതിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി കഠിനമായി പോരാടുകയും ചെയ്തു. ഗസ്നിയിൽ നിന്നുള്ള ബലപ്പെടുത്തലുകളുടെ സമയോചിതമായ വരവ് കൊണ്ട് മാത്രമേ അത് സംരക്ഷിക്കാനാകൂ. *61* എന്നാൽ കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ്, ഗസ്നിയിൽ തന്നെ യൽദോസ് ഡൽഹി സുൽത്താന് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. അത്തരം കുഴപ്പങ്ങൾ നിരന്തരം ആവർത്തിച്ചു; അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ടിബറ്റും ചൈനയും കീഴടക്കാനുള്ള ഭക്തിയാർ ഖൽജിയുടെ അതിമോഹത്തിന്റെ കിഴക്ക് , *62* അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഹിന്ദു രാജാവ് പടിഞ്ഞാറ് , തുർക്കി അധിനിവേശത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ മുസ്ലീം സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിന് ശേഷം, അത്തരം നഷ്ടങ്ങളുടെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. , മ്ലേച്ഛന്മാരെ കൊന്നൊടുക്കി ഇന്ത്യയിലേക്ക് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് ആര്യാവർത്തം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതായി പരസ്യമായി സ്വയം കരുതി. *63* സുൽത്താൻ ഇൽത്തുമിഷിന്റെ പ്രവേശനത്തെ (*1210*) ഡൽഹി ജന്ദർ ചെറുത്തു, യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ കുതിരപ്പടയാളികളെ വാളിന്നിരയാക്കി. യൽഡോസിനോടും ഖുബാച്ചയോടും ഉള്ള അവന്റെ യുദ്ധങ്ങൾ അർത്ഥമാക്കുന്നത് മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം (ഇരുവശത്തുമുള്ള പോരാട്ടം) തുടർച്ചയായി കുറയുന്നതാണ്. മാൾവ - വിദിഷ, ഉജ്ജൈനി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ആക്രമണത്തിൽ വീണ്ടും ചില മുസ്ലീം സൈനികർ മരിക്കുമായിരുന്നു. ഗുഹിലോട്ടുകളുടെ തലസ്ഥാനമായ നഗ്ദയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ആക്രമണത്തിൽ, കനത്ത നഷ്ടങ്ങളോടെ, അതിന്റെ ഭരണാധികാരിയായ ക്ഷേത്ര സിംഗ് അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടിയോടിച്ചു. എന്നാൽ ഏറ്റവും രസകരമായ വസ്തുത കലിഞ്ജർ, ഗ്വാളിയോർ, രന്തംഭോർ, കൂടാതെ നേരത്തെ പിടിച്ചടക്കിയ ബദാവോൻ, കനൗജ് എന്നിവപോലും അദ്ദേഹത്തിന്

തിരിച്ചുപിടിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നതാണ്. 64 വ്യക്തമായും ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ മുസ്ലീം പട്ടാളങ്ങൾ രജപുത്രർ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു . അവധിലെ ഒരു ഹിന്ദുരാജാവ്, ബർതു (?) എന്ന പേരിൽ മിൻഹാജ് സിറാജ് പരാമർശിക്കുന്നു, ആരുടെ കൈകൾക്കും വാളിനും കീഴിൽ (*1226-ൽ*) *120,000*-ലധികം മുസ്‌ലിംകൾ രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിച്ചു. 65 കണക്ക് ഊതിപ്പെരുപ്പിച്ചേക്കാം , പക്ഷേ വസ്തുത പ്രധാനമാണ്. റസിയയുടെ ഭരണം രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഡൽഹി, ലാഹോർ, ഭട്ടിൻഡ, സിർഹിന്ദ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇൽത്തുമിഷിന്റെ ഭരണത്തിൽ കർമ്മാതിയൻമാർ കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു: റസിയയുടെ ഭരണത്തിൽ അവരിൽ ആയിരം പേർ ജുമാ മസ്ജിദിൽ മുസ്ലീങ്ങളെ പരസ്യമായി ആക്രമിക്കുകയും അവരിൽ പലരെയും കൊല്ലുകയും പിന്നീട് സ്വയം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ ഭരണകാലത്ത് രൺതംഭോറിന് ഒരിക്കൽ കൂടി ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു പക്ഷെ ആദ്യകാല സുൽത്താന്മാരുടെ കാലത്ത് സൈന്യത്തിന് ഇന്ത്യാവൽക്കരണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, യുദ്ധത്തിലെ നഷ്ടം പ്രധാനമായും മുസ്ലീങ്ങൾക്കായിരിക്കാം. അലാവുദ്ദീൻ മസൂദ് ഷാ തന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരെ പിടികൂടി കൊല്ലുന്ന ശീലം നേടിയിട്ടുണ്ട് (തീർച്ചയായും മറ്റ് മുസ്ലീങ്ങളെയും). നസിറുദ്ദീന്റെ ഭരണത്തിൽ രൺതംഭോറിനെതിരായ രണ്ട് ശ്രമങ്ങൾ (*1248, 1259*) വിജയിച്ചില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു . അവധ്, നർവാർ, ഗ്വാളിയോർ, ചന്ദേരി, മാൾവ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ യുദ്ധങ്ങളിൽ വീണ്ടും നിരവധി മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു. ഈ നഷ്ടങ്ങളോടൊപ്പം ഇന്ത്യയിലെ മംഗോളിയൻ കൊലപാതകങ്ങളും ചേർക്കുക. *1241*-ൽ ടി എയർ ബഹാദൂറിന്റെ കീഴിലുള്ള മംഗോളിയക്കാർ ലാഹോർ പിടിച്ചടക്കി, മുഹമ്മദീയന്മാരെ കൊന്നൊടുക്കി, അവരുടെ ആശ്രിതരെ ബന്ദികളാക്കി. 68 ഹസൻ കർലുഗ് *1245* - ൽ മുള്ട്ടാൻ പിടിച്ചെടുക്കുകയും സിന്ധ് മുഴുവൻ മംഗോളിയർക്ക് നഷ്ടമാവുകയും ചെയ്തു . *1254*-ഓടെ ലാഹോർ വരെയുള്ള പ്രദേശം അവർ പിടിച്ചെടുത്തു. ബാൽബന്റെ ഭരണകാലത്ത് മംഗോളിയൻ സമ്മർദ്ദം കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ രക്തസാക്ഷി രാജകുമാരന് അവരോട് പോരാടി ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായ നഷ്ടം വളരെ വലുതായിരുന്നു, അമീർ ഖുസ്രുവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മുൾട്ടാനിലെ എല്ലാ വീട്ടിലും കരയാൻ കുറെ മരിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നു. 71 ശക്തമായ മംഗോളിയൻ ആക്രമണങ്ങൾ. 72 പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകം വരെ തുടർന്നു; മുസ്ലീം (ഹിന്ദു) ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കുണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരു ആശയം ഇത് മാത്രമേ നൽകൂ . അതേസമയം വീട്ടിൽ വഴക്ക് അവസാനിച്ചില്ല. ബൽബൻ അയൽ ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരെ വലിയ ആക്രമണങ്ങളൊന്നും നടത്തിയില്ല , എന്നിരുന്നാലും, വിമത ബംഗാളിനും മേവാത്തിനും എതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രചാരണങ്ങൾ മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ ശോഷണം വർദ്ധിപ്പിക്കും . മേവാത്തികൾ തന്റെ ഒരു ലക്ഷം സൈനികരെ കൊന്നൊടുക്കിയതായി ബരാനി പറയുന്നു. 73 ജലാലുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ മുസ്ലീം ജീവനുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. രൺതംഭോർ എന്താണ് അവനോട് ഉദ്ദേശിച്ചത് (തീർച്ചയായും അവന്റെ മുൻഗാമികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു), അദ്ദേഹം സത്യസന്ധമായി ഏറ്റുപറയുന്നു. *1291*-ൽ അദ്ദേഹം അതിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു , പക്ഷേ അത് പിടിച്ചെടുക്കുന്നത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഭയന്നതിനാൽ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറി . 74 മംഗോളിയരെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിലൂടെ അദ്ദേഹം സമാധാനം വാങ്ങി.

അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിക്ക് അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ പരാജയം ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടുള്ളൂവെങ്കിലും , ബംഗാൾ പോരാട്ടത്തിലും, രൺതംഭോറിലും ചിത്തോറിലും, ആവർത്തിച്ചുള്ള ഭീകരമായ മംഗോളിയൻ അധിനിവേശങ്ങൾക്കെതിരെയും മുസ്ലീം സൈനികർക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല . 75 ഇക്കാത്ത് ഖാൻ, ഹാജി മൗല, ഉമർ, മംഗു ഖാൻ എന്നിവരുടെ കലാപങ്ങളും നിരവധി മുസ്ലീങ്ങളെ കൊല്ലുമായിരുന്നു. ബൽബന്റെയും അലാവുദ്ദീന്റെയും കീഴിലുള്ള നവ-മുസ്ലിംകളുടെ കൂട്ടക്കൊലകൾ (അലാവുദ്ദീന്റെ കീഴിൽ മാത്രം 30,000) മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ മൂല്യശോഷണം വർദ്ധിപ്പിക്കും , അതുപോലെ തന്നെ ഗയാസുദ്ദീൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ വാറങ്കൽ, ജാജ്നഗർ, തിര്ഹട്ട്, ബംഗാൾ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കുള്ള പര്യവേഷണങ്ങളിലും. മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിലാണ് മുസ്ലീം രക്തം ഏറ്റവും അശ്രദ്ധമായി ചൊരിയപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പദ്ധതികളും ചെലവേറിയതായിരുന്നു
മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ. ഖരാചലിൽ 100,000 സൈനികർ കൊല്ലപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ പലരും
, എല്ലാവരും ഇല്ലെങ്കിൽ, മുസ്ലീങ്ങൾ ആകുമായിരുന്നു. ഒരു ആധുനിക ചരിത്രകാരൻ തന്റെ ഭരണകാലത്തെ ഇരുപത്തിരണ്ട് കലാപങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു , അതിൽ ഇരുപത് മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരോ ഗവർണർമാരോ ആയിരുന്നു, കൂടാതെ വിമതരുടെയും രാജകീയരുടെയും ഇരുവശത്തുമുള്ള
മുസ്ലീം ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി വിശദാംശങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു . 76 തലസ്ഥാനം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അതേ പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് ദേവഗിരിയിലേക്ക് പോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് പ്രധാനമായും മുസ്ലീങ്ങളായിരുന്നു, പലായനത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തത് അവരാണ് . 77 ഇബ്നു ബത്തൂത്തയും ഫെരിഷ്തായും ഈ സുൽത്താനെ രക്തം ചൊരിയുന്നതിലുള്ള സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈ ചോരയിൽ അൽപം പോലും മുസ്ലീം ആയിരുന്നില്ല. മുഹമ്മദ് തുഗ്ലക്കിന്റെ പിൻഗാമി ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ, ഷംസ് സിറാജ് അഫീഫ് ജനസംഖ്യാപരമായ വീണ്ടെടുപ്പ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. [78] അദ്ദേഹം അതേക്കുറിച്ച് എഴുതിയപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായും അദ്ദേഹം തന്റെ സഹ-മതസ്ഥരുടെ കാര്യത്തിലും ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ ഫിറോസിന്റെ മരണശേഷം ആഭ്യന്തരയുദ്ധങ്ങളും മറ്റ് ക്രമക്കേടുകളും മുസ്ലീം സംഖ്യകളെ നശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. 180,000 അടിമകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ നസിറുദ്ദീൻ മുഹമ്മദ് ഷാ ഇല്ലാതാക്കി. 79 സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ദുർബലമായതോടെ, മുസ്ലിം ശക്തികളെ ആധാരൻ, സുമർ തുടങ്ങിയ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികൾ പോലും ആവർത്തിച്ച് പരാജയപ്പെടുത്തുകയും നശിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തതെങ്ങനെയെന്നും ചന്ദ്വാർ, ഭോൻഗാവ്, ബെർച്ച, കൽപി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് മുസ്ലിംകളെ പുറത്താക്കിയതെങ്ങനെയെന്നുമുള്ള വ്യക്തമായ വിശദാംശങ്ങൾ മുഹമ്മദ് ബിഹാമദ് ഖാനി നൽകുന്നു. തീർച്ചയായും പുരുഷന്മാരിൽ വലിയ നഷ്ടങ്ങളോടെ. 80 പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ട് അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ഹിന്ദുക്കളെ മാത്രമല്ല മുസ്ലീങ്ങളെയും വിവേചനരഹിതമായി കൊല്ലാൻ തിമൂർ എത്തി. 81 മുസ്ലീം സംഖ്യകളും ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണയായി ആവർത്തിക്കുന്ന ക്ഷാമം, മഹാമാരി മുതലായവയ്ക്ക് അവരുടെ പങ്ക് സംഭാവന ചെയ്യുമായിരുന്നു . മുസ്ലിം ജനസംഖ്യയുടെ സ്വാഭാവിക വളർച്ച മുസ്ലിം

ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രത്തിലെ ഈ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ദൃശ്യങ്ങൾ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, ഒരാൾക്ക് ഉറപ്പിക്കാം. ഇന്ത്യയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ജനസംഖ്യാ പ്രവണത ഇടിവ് കാണിക്കുമ്പോൾ , മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ഉയർന്ന പ്രവണത മാത്രമാണ് കാണിച്ചത്. മതപരിവർത്തനങ്ങളിലൂടെയുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് വിജയങ്ങൾ പലപ്പോഴും യുദ്ധങ്ങളിലെ നഷ്ടങ്ങളാൽ നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശരിയാണ് , എന്നിട്ടും മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള വർദ്ധനവ് - ചിലപ്പോൾ മന്ദഗതിയിലാണ്, മറ്റുള്ളവയിൽ ത്വരിതഗതിയിൽ - വ്യക്തമായി കാണാം. ഉയർച്ച *1200* നും *1300* നും ഇടയിൽ മന്ദഗതിയിലാണെന്നും *1300* മുതൽ *1400* വരെ ദ്രുതഗതിയിലാണെന്നും തോന്നുന്നു. ചരിത്രപരമായ വസ്തുതകൾ ഈ സ്വഭാവത്തിന് ഉറപ്പുനൽകുന്നു. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ, മതംമാറ്റത്തിനായുള്ള ഗവൺമെന്റ് ശ്രമങ്ങൾ മടിയില്ലാത്തതാണ്. *82* ഉദാഹരണത്തിന്, ചില ഉലമ ഇൽത്തുമിഷിനെ സമീപിക്കുകയും ഇസ്ലാമും മരണവും തമ്മിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ഹിന്ദുക്കളെ നേരിടാൻ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, വസീറായ നിസാം-ഉൽ-മുൽക് ജുനൈദി മറുപടി പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. അവർ ഉപ്പ് പോലെയാണെന്ന് (ഒരു വലിയ വിഭവത്തിൽ). മേൽപ്പറഞ്ഞ കൽപ്പനകൾ ബാധകമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഹിന്ദുക്കൾ ഒന്നിച്ചേക്കാം, മുസ്ലിംകൾ (അവരെ) അടിച്ചമർത്താൻ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, തലസ്ഥാനത്തും പ്രദേശങ്ങളിലും ചെറുപട്ടണങ്ങളിലും മുസ്ലിംകൾ സുസ്ഥിരമാകുകയും സൈന്യം കൂടുതലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഹിന്ദുക്കൾക്ക് 'മരണമോ' 'ഇസ്ലാമോ' തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിയും. [83] ഇൽത്തുമിഷ്, ബാൽബൻ, അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജി എന്നിവർ പ്രായോഗിക ഭരണാധികാരികളായിരുന്നു, എന്നാൽ യുദ്ധസമയത്ത് അവർക്ക് ലഭിച്ച തടവുകാരെയും മതപരിവർത്തനത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ രാജകീയ മിഷനറിമാരായി പ്രവർത്തിച്ചില്ല. കൂടാതെ, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ ഹിന്ദുക്കൾ രാഷ്ട്രീയമായി ശക്തമായി വേരോടിയതിനാൽ, മുസ്ലീം മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അലാവുദ്ദീൻ പ്രധാന ഹിന്ദു ശക്തികളെ കീഴടക്കി. അവർ കീഴടങ്ങുകയും മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയ അധികാരം രാജ്യത്തിന്റെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ മതംമാറ്റത്തിലേക്കുള്ള ഹിന്ദു ദുർബലത വർദ്ധിച്ചു. അതിനാൽ, *1300*-നും *1400*-നും ഇടയിൽ, കുത്ബുദ്ദീൻ മുബാറക്, മുഹമ്മദ്, ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് എന്നിവരുടെ കീഴിൽ മതപരിവർത്തനം ത്വരിതഗതിയിൽ നടന്നു, കുടിയേറ്റക്കാരും വൻതോതിൽ എത്തി . ചുരുക്കത്തിൽ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ ഒരു വലിയ പാത്രത്തിലെ ഉപ്പ് പോലെ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം നൂറ്റാണ്ടിലുടനീളം മുസ്ലീം പ്രദേശങ്ങളുടെ വികാസം കുറവായിരുന്നു എന്നതാണ്. *1206*-ഓടെ നേടിയെടുത്തതിന്, ഏകദേശം *1300* വരെ കാര്യമായ ഒന്നും ചേർത്തിട്ടില്ല, കൂടാതെ സുൽത്താനേറ്റിന്റെ എല്ലാ ഊർജ്ജങ്ങളും പ്രദേശികമായി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം അവരുടെ ഏറ്റെടുക്കലുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യം മതംമാറ്റത്തെയും കുടിയേറ്റത്തെയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. തലസ്ഥാന നഗരിയായ ഡൽഹിയിലും അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലും പോലും മുസ്ലിംകൾ കുറവായിരുന്നു, ഇത് ബറാനിയെ ചികിത്സിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഹിന്ദു-ഫോബിയയിൽ നിന്ന്

കഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടയാക്കി. [84] എന്നിരുന്നാലും, അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ കാലം മുതൽ, 1300-ന് ശേഷം മുസ്ലീം ഭരണം ഏതാണ്ട് ഇന്ത്യ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചതിനാൽ, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ അൽപ്പം വേഗത്തിൽ വളരാൻ തുടങ്ങി, വിജയനഗര സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് ശരിയായി അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് ഹിന്ദുമതത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് തെക്ക് നടപ്പിലാക്കിയത് . എന്നാൽ സമകാലികമായി ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ബഹ്മനി രാജ്യവും സ്ഥാപിതമായി, അത് ഒരു മുസ്ലീം ഭരണകൂടത്തോടൊപ്പം സാധാരണ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമായപ്പോഴേക്കും സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ കാലം മുതൽ ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള കശ്മീരിന്റെ ആമുഖം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. സിന്ധും പഞ്ചാബും ഭരണാധികാരികളും മംഗോളിയൻ ആക്രമണകാരികളും ഫലപ്രദമായി ഇസ്ലാമികവൽക്കരിച്ചു . ഗുജറാത്ത്, ഡെക്കാൻ, മാൾവ എന്നിവിടങ്ങളിലും പ്രാദേശിക മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ ഹിന്ദു മേധാവികൾക്കെതിരെ നടത്തിയ പ്രചാരണങ്ങൾ കാരണം മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന വർഷങ്ങളിൽ, മുസ്ലീം ശക്തിയുടെ ഹൃദയഭൂമിയിൽ, ഡൽഹിയിലെയും അതിന്റെ സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലെയും മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ വളരെയധികം ഉയർന്നു, ഇത് ഇന്ദ്രപത് ഖസ്ബ (ഇന്നത്തെ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥ എസ്റ്റേറ്റ്) മുതൽ കൗശിക്-ഇ- വരെ എഴുതാൻ അഫീഫിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ശിക്കാർ (ഇന്നത്തെ ഡൽഹി യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഏരിയ), അഞ്ച് കോസ് ഒഴികെ മുഴുവൻ ഭൂമിയും കൈവശപ്പെടുത്തി - എട്ട് പൊതു പള്ളികളും ഒരു സ്വകാര്യ മസ്ജിദും ഉണ്ടായിരുന്നു , പൊതു പള്ളികൾ ഓരോന്നും 10,000 വിതരണക്കാരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു . 85 ഇത് തലസ്ഥാന നഗരത്തിൽ വളരെ വലിയ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഉയർച്ചയ്ക്ക് പരോക്ഷമായതും കുറ്റമറ്റതല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു തെളിവുണ്ട്. അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജി ജാഗീർ സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കി, പ്രാദേശിക ഉദ്യോഗസ്ഥർ വിനാശകരമാകാതിരിക്കാൻ. എന്നാൽ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ആശ്രയിക്കാവുന്ന മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം (അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും തലമുറകളിലെ മുസ്ലിംകൾ) വർദ്ധിച്ചു, അവർക്ക് സുരക്ഷിതമായി ജാഗീറുകൾ ഏൽപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു, കൂടാതെ നാല്പത് വർഷത്തെ ഭരണകാലത്ത് അദ്ദേഹം ഔദാര്യത്തിനും പ്രയോജനത്തിനും വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിച്ചു . മുസൽമാൻമാർ, ശമ്പളത്തിന് പകരം ഗ്രാമങ്ങളും ഭൂമികളും തന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ട്. 86 ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ ഏകദേശം CE 1400 അങ്ങനെ, CE 1200 നും 1400 നും ഇടയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ത്വരിതഗതിയിൽ വളർന്നു . ഈ വളർച്ചയ്ക്ക് സംഭാവന നൽകിയ ഏജൻസികൾ അറിയപ്പെടുന്നവയാണ്. ഈ ഉയർച്ചയെക്കുറിച്ച് ഒരു ആശയം നൽകുന്ന ചരിത്രപരമായ വസ്തുതകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പതിമൂന്നാം, പതിന്നാലാം നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ വർദ്ധനയുടെ ക്വാണ്ടമോ ശതമാനമോ നിശ്ചിത ഡാറ്റയുടെ ആവശ്യത്തിന് എത്രത്തോളം കൃത്യതയോടെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല . എന്നിരുന്നാലും, 1400 CE 87 -ൽ ഏകദേശം മുപ്പത് ലക്ഷത്തിലധികം മുസ്ലീങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഞാൻ മറ്റൊരിടത്ത് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട് . ഗുജറാത്ത്, മലബാർ, ബീഹാർ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മുസ്ലിംകൾ തമ്മിൽ ആശയവിനിമയം കുറവായിരുന്നു. വ്യാപാരികളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ മറ്റ് വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന്

വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഡൽഹി-ആഗ്രയുടെ മധ്യമേഖലയിൽ പോലും മുസ്ലീങ്ങൾ നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പുകളായി പിരിഞ്ഞു. സിദ്ധാന്തത്തിൽ എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളും തുല്യരാണ്; പ്രായോഗികമായി ചിലർ എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ തുല്യരായിരുന്നു. വിദേശ മുസ്ലീങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളുടെ മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മുകളിൽ ഉലമ അല്ലെങ്കിൽ പണ്ഡിതന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും സൈന്യാധിപന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം വിദേശികളായിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ കുടിയേറ്റ മുസ്ലിംകളിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു . സർക്കാർ, മതസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് ഉലമാ വിഭാഗത്തിൽനിന്നായിരുന്നു. പൊതുവെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത ഒരു സുൽത്താനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ സാന്നിധ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതായിരുന്നു . നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും നിർവ്വഹണത്തിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. പ്രഭുക്കന്മാരിലൂടെ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ആധിപത്യങ്ങളുടെ വിപുലീകരണവും ഭരണവും സംഘടിപ്പിച്ചതുപോലെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ മതപരവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തെ ഭരണകൂടം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത് ഇവരിലൂടെയാണ് . പ്രഭുക്കന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ മുസ്ലീം ഭരണത്തിന് അടിത്തറയിട്ടു. വിദേശ യോദ്ധാക്കളുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും പരിശ്രമവും പ്രയത്നവും അത് നിലനിർത്തി . ഈ വിദേശ പ്രഭുക്കന്മാർ തുർക്കിക്, പേർഷ്യൻ, അറബ്, അഫ്ഗാൻ, മംഗോളിയൻ, അബിസീനിയൻ, ഈജിപ്ഷ്യൻ സ്റ്റോക്കുകളിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു, എന്നാൽ അവർ "തുർക്കി" എന്ന പൊതു തലക്കെട്ടിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യകാല സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഭരണാധികാരം അവർ രൂപീകരിച്ചു . അവർ ആർമി കമാൻഡർമാർ-കം-സിവിൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർമാർ, പ്രവിശ്യകളുടെയും ജില്ലകളുടെയും ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥർ , വിവിധ ഗ്രേഡുകളിലും റാങ്കുകളിലും സമാനമായ മറ്റ് നിയമനങ്ങളുടെ ഉടമകളായിരുന്നു. അവരിൽ പലരും എളിമയിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നവരാണ്; അവരിൽ ചിലർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടിമകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കുന്നത് വളരെ ലാഭകരമായിരുന്നു. കാമ്പെയ്നുകളിലും യുദ്ധങ്ങളിലും അവർ വളരെയധികം പ്രയോജനം നേടിയിരുന്നു , മാത്രമല്ല പുതുതായി ഏറ്റെടുത്ത പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശം വയ്ക്കാനും ഭരിക്കാനുമുള്ള അവരുടെ ആവശ്യം വളരെ വലുതായിരുന്നു, അവരെല്ലാം അധികാരത്തിന്റെയും സ്വാധീനത്തിന്റെയും ആളുകളായി മാറി. തുർക്കികൾ എന്ന പൊതു പദത്താൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു, കൂടാതെ എല്ലാ പ്രധാന തസ്തികകളും പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളും കുത്തകയാക്കാനും അവരുടെ വംശീയവും വിചിത്രവുമായ സ്വത്വം നിലനിർത്താനും അവർ നിർബന്ധിച്ചു . ഈ മനോഭാവം അവരുടെ കുട്ടികളും കുട്ടികളും പങ്കിട്ടു, ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചെങ്കിലും, തങ്ങൾ വിദേശ തുർക്കികൾ ആണെന്ന് മാനസികമായി തോന്നിയിരുന്നു. മറുവശത്ത്, വിദേശ മുസ്ലീങ്ങൾ മതം മാറിയ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളോട് അവജ്ഞയോടെയാണ് പെരുമാറിയത്. ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ച സിയാവുദ്ദീൻ ബറാനി, തൻറെ താരിഖ്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹിയിലും ഫതാവ-ഇ-ജഹന്ദാരിയിലും തുർക്കികൾക്ക് സാധ്യമായ എല്ലാ സദ്ഗുണങ്ങളോടും കൂടി ബഹുമാനം നൽകുന്ന തരത്തിൽ അവർ വർഗബോധമുള്ളവരായിരുന്നു. എല്ലാത്തരം തിന്മകളുമുള്ള ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ. മതം മാറിയ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ കീഴാള തൊഴിലുകളെ കൈകാര്യം ചെയ്തു. തൂക്കക്കാർ, ഒട്ടകത്തെയും കഴുതയെയും ഓടിക്കുന്നവർ, വസ്ത്രം മാറ്റുന്നവർ,

ഫാൽക്കണർമാർ, കപ്പർമാർ, തുകൽ തൊഴിലാളികൾ, തോൽപ്പണിക്കാർ, ജിയോമാൻമാർ , ജഗ്ലർമാർ, ക്ഷുരകന്മാർ എന്നിവരായിരുന്നു സാമൂഹികമായി നിരസിക്കപ്പെട്ട വ്യാപാരികൾ . *88* തോട്ടിപ്പണിക്കാർ, വിനോദക്കാർ, ശവസംസ്കാര തൊഴിലാളികൾ എന്നിവരായിരുന്നു മെനിയൽ. ഗുസ്തിക്കാർ, കോമാളികൾ, കളിക്കാർ, കഥ പറയുന്നവർ, പാട്ടുപാടുന്ന സ്ത്രീകൾ, തെരുവുകളിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന, ക്രമരഹിതമായി ജോലി ചെയ്യുന്ന, ഉപജീവനത്തിനായി മുട്ടിവിളിക്കുന്ന, ദുരാചാരവും ഭിക്ഷാടനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരും ഈ താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. *89* ടി എയ്‌ലർമാർ, നെയ്ത്തുകാർ, ആശാരിമാർ എന്നിവർ അൽപ്പം മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിലായിരുന്നു. ഇടയിൽ എവിടെയെങ്കിലും സഡിലർമാർ, വില്ലു നിർമ്മാതാക്കൾ, കമ്മാരക്കാർ, കയറു നിർമ്മാതാക്കൾ, കശാപ്പ്ക്കാർ, കമ്പിളി വ്യാപാരികൾ, ബേക്കർമാർ, തോട്ടക്കാർ, ഗാർഹിക അടിമകൾ, യാചകർ, തൊഴിലാളികൾ, പെഡലർമാർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാത്തരം ആളുകളെയും സ്ഥാപിക്കാം . ഈ തൊഴിലുകൾ മിക്കവാറും പിന്നോക്ക വിഭാഗക്കാരായ നവ-പരിവർത്തിതർ മാത്രമായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം അവരുടെ പദവിയിൽ മാറ്റം വരുത്തിയില്ല, വിദേശ മുസ്‌ലിംകൾ അവരെ പുച്ഛത്തോടെ നോക്കി. അവരെ തുല്യമായി പരിഗണിക്കാൻ വിദേശികൾ പ്രത്യേകിച്ച് തയ്യാറായില്ല. മുറിവേൽപ്പിക്കാൻ, തുർക്കികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ വംശീയ ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഇന്ത്യൻ മുസ്‌ലിംകളുടെ അധാർമികതയിലും ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന ചരിത്രകാരൻ സിയ ബറാനി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു: 'എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള എല്ലാവരോടും വിലയേറിയ കല്ലുകൾ വലിച്ചെറിയരുതെന്ന് കർശനമായി ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതാണ്. നായ്ക്കളുടെ തൊണ്ടയിൽ , അതായത്, നികൃഷ്ടമായ, വിലകെട്ടവ. കടയുടമകൾക്കും താഴ്ന്ന ജനങ്ങൾക്കും അവർ പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, മതപരമായ ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ഹജ്ജ് തീർത്ഥാടനം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളും ഖുർആനിലെ ചില അധ്യായങ്ങളും വിശ്വാസത്തിന്റെ ചില സിദ്ധാന്തങ്ങളും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. സാധ്യമല്ല. അവർക്കൊന്നും ഉപദേശം നൽകേണ്ടതില്ല. അറിവിൽ താഴ്ന്നവരുടെ വൈദഗ്ധ്യം നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ധാരാളം വൈകല്യങ്ങൾക്ക് അവരെ വായനയും എഴുത്തും പഠിപ്പിക്കരുത് *90 91* ദുഷ്പ്രവണതകളിൽ മാത്രം *91* എല്ലാ നവ-മുസ്‌ലിംകളെയും പൊതുവായതും എന്നാൽ നിന്ദ്യവുമായ പദമാണ് ജൂലാഹ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നത് . തീർച്ചയായും പരിവർത്തനം ചെയ്തവരെല്ലാം നെയ്ത്തുകാരൻ ജാതിയിൽ നിന്ന് വന്നവരാകില്ല, എന്നാൽ ജൂലാഹ എന്ന വാക്ക് നിന്ദ്യനായ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ പര്യായമായി മാറി. മറുവശത്ത്, വിദേശ മുസ്‌ലിംകൾ (അല്ലെങ്കിൽ തുർക്കികൾ) മാത്രം പുണ്യം, ദയ, ഔദാര്യം, വീര്യം, സൽകർമ്മം, സൽപ്രവൃത്തികൾ, സത്യസന്ധത, വാഗ്ദാനങ്ങൾ പാലിക്കൽ, വിശ്വസ്തത, ദർശനത്തിന്റെ വ്യക്തത, നീതി, തുല്യത, അവകാശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കൽ, ദൈവഭയത്തിനും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും നന്ദി. തൽഫലമായി, അവർ കുലീനരും, സ്വതന്ത്രമായി ജനിച്ചവരും, സദ്ഗുണമുള്ളവരും, മതവിശ്വാസികളും, ഉയർന്ന വംശപരവും ശുദ്ധമായ ജന്മവും ഉള്ളവരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു . ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ മാത്രമാണ് ഗവൺമെന്റിലെ ഓഫീസുകൾക്കും തസ്തികകൾക്കും അർഹതയുള്ളത് - അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാരണം രാജാവിന്റെ സർക്കാർ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറുവശത്ത് "താഴ്ന്ന

ജനിത" (ഇന്ത്യൻ) മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ദുരാചാരങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ കഴിവുള്ളൂ - മാന്യത. , അസത്യം, പിശുക്ക്, ദുരുപയോഗം, തെറ്റായി, നുണ, ചീത്ത സംസാരിക്കുന്ന നന്ദികേട്, നാണക്കേട്, ധിക്കാരം, അതിനാൽ അവരെ താഴ്ന്ന ജന്മങ്ങൾ, ചന്തക്കാർ, അധമർ, നികൃഷ്ടർ, വിലകെട്ടവർ, നാണംകെട്ടവർ, വൃത്തികെട്ട ജന്മങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു. 92 ഇപ്പോൾ ഒരാൾക്ക് അത്ര നല്ലതോ മറ്റേയാൾ മോശമോ ആകാൻ കഴിയില്ല, എന്നാൽ സിയാവുദ്ദീൻ ബറാനി നിലവിലുള്ള മനോഭാവങ്ങളെയും തുടർന്നുള്ള പിരിമുറുക്കങ്ങളെയും ശരിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളെ 'ഉയർന്ന ഓഫീസുകളിൽ നിയമിക്കുകയും അവരുടെ ജോലിയിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' അവർ അവരുടേതായ ആളുകളെ സഹായികളും പിന്തുണക്കാരും സഹപ്രവർത്തകരുമാക്കുമെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും വിഷമിപ്പിച്ചത് . അവർ (തുർക്കിഷ്) പ്രഭുക്കന്മാരെയും സ്വതന്ത്രരായി ജനിച്ച മനുഷ്യരെയും യോഗ്യതയുള്ള പുരുഷന്മാരെയും ഗവൺമെന്റിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ എവിടെയും വരാൻ അനുവദിക്കില്ല. 93 ചുരുക്കത്തിൽ, അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നിരന്തരമായതും കഠിനവുമായ പോരാട്ടം അധികാരത്തിനുവേണ്ടി വിദേശ തുർക്കികളും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളും - ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾ ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമാണ്. വാങ്ങിയ അടിമകൾ ജന്മത്തിന്റെ കുലീനത എന്ന അവകാശവാദത്തിന് അർത്ഥമില്ലെങ്കിലും, തങ്ങൾ നീല രക്തത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ സ്ഥാപകർ എന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾ പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നവരാണെന്നും തുർക്കികൾക്ക് തോന്നി . എല്ലാ ഉന്നതപദവികളും തങ്ങൾക്കുതന്നെ നിലനിർത്താനുള്ള അവകാശമായിരുന്നു അവർക്ക് , കാരണം അവർക്ക് യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നു, ജൂലാഹുകളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായിരുന്നു. തുർക്കികൾ നല്ല പോരാളികളാണെന്ന് ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഭരണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തദ്ദേശീയരായ മുസ്ലിംകൾ അനിവാര്യമല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ അനുയോജ്യരായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് ബിൻ ഖാസിമും മഹ്മൂദ് ഗസ്നവിയും ഭരണത്തിലും സൈന്യത്തിലും ഹിന്ദുക്കളെ നിയമിച്ചിരുന്നു . എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരമായി മുസ്ലീം ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ , ഹിന്ദുക്കളെ ഓഫീസുകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി മുസ്ലീങ്ങളെ മാത്രം നിയമിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആദ്യകാല സുൽത്താന്മാരുടെ നയം . തൽഫലമായി, ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനായി നിരവധി ഹിന്ദുക്കളും ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരോ ക്ഷത്രിയരോ മറ്റ് ഉയർന്ന വിഭാഗക്കാരോ ആയിരുന്നു, ഒരുപക്ഷേ യഥാർത്ഥത്തിൽ രാജ, ജമീന്ദാർ അല്ലെങ്കിൽ യോദ്ധാവ് കുടുംബങ്ങളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ വീടുകളിൽ നിന്നും കമ്മ്യൂണിറ്റികളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒറ്റപ്പെടൽ അവരെ കൂടുതൽ വിശ്വസ്തരായ സേവകരാക്കി മാറ്റിയതിനാൽ അത്തരം മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നല്ല അവസരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു . മണ്ണിന്റെ മക്കളായതിനാൽ അവർക്ക് ബുദ്ധിയും അനുഭവവും ഉണ്ടായിരുന്നു . അവർ തങ്ങളുടെ ജാതി അഭിമാനം കൊണ്ടുനടന്നു . ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീം ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് തുർക്കികളേക്കാൾ താഴ്ന്നതായി തോന്നിയില്ല. നവ-മുസ്ലിംകളിലെ പാവപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങൾക്ക് തുർക്കികളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് ഏത് അപമാനവും സഹിക്കാമെന്നിരിക്കെ, ഉയർന്ന വർഗ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ തിരിച്ചടിച്ചു . ഈ കലഹത്തിൽ വിദേശ

മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഒരു മുൻതൂക്കമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സുൽത്താനോട് കൂടുതൽ അടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീം ഓഫീസർമാരുടെ വംശപരമ്പരയെക്കുറിച്ച് അവർ എപ്പോഴെങ്കിലും ഗവേഷണം നടത്തുകയും അവരുടെ ഉത്ഭവത്തെയും വംശാവലിയെയും കുറിച്ച് രാജാവിനെ അറിയിക്കുകയും അവരെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും അതിലേക്ക് നുഴഞ്ഞുകയറുന്നവരെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. താഴ്ന്ന ജനിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകളെ സർക്കാർ ജോലിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയതിനെ കുറിച്ചും പുറത്താക്കിയതിനെ കുറിച്ചും എഴുതിയതിൽ സിയാവുദ്ദീൻ ബറാനി ഒരു അപകീർത്തികരമായ സന്തോഷം നേടുന്നു . മുപ്പത്തിമൂന്ന് പേരെ സർക്കാർ സർവീസിൽ നിന്ന് ഇൽതുമിഷ് ഒറ്റത്തവണ പേനയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു . വസീർ നിസാമുൽ മുൽക്ക് ജുനൈദി ഒരു ജമാൽ മർസൂഖിനെ കണ്ണൗജിലെ മുത്സരിഫായി (സൂപ്രണ്ട്) നിയമിച്ചതായും അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു . സുൽത്താൻ മർസൂഖിന്റെ നിയമനം റദ്ദാക്കുക മാത്രമല്ല, വസീറുമായി ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കുറച്ച് വ്യക്തിപരമായ സ്കോർ ഉണ്ടായിരുന്ന മാലിക് ഖുത്ബുദ്ദീൻ ഹസൻ ബാർബക്കിന്റെയും മാലിക് ഇസ്സുദ്ദീൻ സലാരി വാലി-ഇ-ദാറിന്റെയും പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ നിസാമുൽ മുൽക്കിന്റെ പൂർവ്വികർ വരെ പോയി. . തന്റെ പുസ്തകമായ ജാമി-ഉൽ-ഹികായത്ത് വസീറിന് സമർപ്പിച്ച മുഹമ്മദ് ഉഫി നിസാമുൽ മുൽക്കിനെ വളരെയധികം പ്രശംസിച്ചു . അവൻ ഉയർന്ന ജനിയാണെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ വസീറിന്റെ മുത്തച്ഛൻ ജൂലാഹ ക്ലാസിൽ നിന്നാണ് വന്നതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു . പിന്നീടുള്ള സുൽത്താന്റെ ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അവന്റെ ഓഫീസ് അല്ല. വ്യക്തമായും, സുൽത്താൻ അവനെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ഒരു ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമിനെയും ഇഖ്തയിൽ നിലനിർത്താനോ ഖ്വാജ്ഗി, മുത്സരിഫി, മിർ മുഹർരിരി എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിക്കാനോ കഴിയില്ലെന്ന് ബരാനി തെറ്റായി എഴുതുന്നു . ബാൽബൻ തന്റെ എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും കുടുംബങ്ങളെ കുറിച്ച് വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നത് ശരിയാണ് . ഒരു താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന് (അമീർ - ഇ-ബസാരിയൻ) ഒരു അഭിമുഖം അനുവദിച്ചതിന് അദ്ദേഹം പ്രേക്ഷകർ നിരസിച്ചു അംരോഹയിലെ ഖ്വാജ്ഗിയിൽ നിന്നുള്ള കമൽ മൈഹർ . സ്ഥിതി ഒരിക്കലും മാറിയില്ല, പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഫ്രാങ്കോയിസ് ബെർണിയർ യഥാർത്ഥത്തിൽ "യഥാർത്ഥ മംഗോളിയക്കാരെ", "വെളുത്ത മനുഷ്യരെ, വിദേശികളെ" കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. തവിട്ട് നിറമുള്ള മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറയിലെ കുട്ടികൾ, പുതിയവരേക്കാൾ വളരെ കുറച്ച് ബഹുമാനത്തോടെയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ഔദ്യോഗിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളരെ അപൂർവമായി മാത്രമേ അവർ പണം ചെലവഴിക്കാറുള്ളൂവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കാലാൾപ്പടയിലോ കുതിരപ്പടയിലോ ഉള്ള സൈനികർ . _ _ ed. സർ ഡെനിസൺ റോസ്, (ലണ്ടൻ, 1927), പേ. 33. 3 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒപി. cit., I, p.84. കൂടാതെ പി. 66. 4 മിൻഹാജ്, ഒ.പി. cit., pp.157-60. 5 ഫെരിഷ്താ, I, പേ. 66. 6 അതേ., പേജ്. 67 7 അതേ. 8 ലോക്ക്. cit. 9 എബിഎം ഹബീബുള്ള ഒപി. cit., പേജ്. 95,97. 10 ഫെരിഷ്താ, I, പേ. 73. 11 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.75. കൂടാതെ ഹബീബുള്ള, ഒ.പി. cit., p.272. 12 അങ്ങനെ പതിനഞ്ച് മൊഹല്ലകൾ (പ്രദേശങ്ങൾ) ഡൽഹിയിൽ

കോളനിവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അബ്ബാസി, സഞ്ജരി, ഖ്വാരിസം ഷാഹി, ഡെൽമി, ആൽവി, അടബാകി, ഘോരി, ചിംഗേസി, റൂമി, സുൻകുരി, മൊസൂലി, സമർഖണ്ടി, കാഷ്ഗരി, ഖിതായ് എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവയുടെ പേര് . ഫെരിഷ്താ, ഐ, പി. 75. 13 സിയാവുദ്ദീൻ ബരാനി, താരിഖ്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, (കൽക്കട്ട, 1862) പേജ്.57-58. 14 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., I, p.70. 15 അതേ., പേ. 85. 16 ബരാനി, op.cit., p.218. ഇസാമി, ഫുത-ഉസ്-സലാറ്റിൻ, പേജ്. 205-06. 17 അതേ., പേജ്.462. 18 ഇബ്നു ബത്തൂത്ത, റെഹ്ല, ട്രസ്, മഹ്ദി ഹുസൈൻ (ബറോഡ, 1953), പേജ്.14-15. 19 യഹിയ സർഹിന്ദി, താരിഖ്-ഇ-മുബാറക് ഷാഹി, പേജ്.107-108. 20 അബ്ദുൾ കരീം, ബംഗാളിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ചരിത്രം, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് പാകിസ്ഥാൻ (ഡാക്ക, 1959), പേജ് 147. 21 ലാൽ, സുൽത്താനേറ്റിന്റെ സന്ധ്യ, പേജ്.132. 22 യഹിയ സർഹിന്ദി, op.cit., pp.107-108. 23 ലാൽ, ഖൽജികളുടെ ചരിത്രം, പേജ്.250. 24 എം. മുജീബ്, ദി ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീംസ് (ലണ്ടൻ, 1967), പേജ്.67-68. 25 ലാൽ, ഖൽജിസ്, പി. 247. 26 യഹിയ, പേജ്.129. ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.147. 27 അൽബെറൂണി, II, പേജ്. 162-163. 28 ഇബ്നു അസിർ, കാമിൽ-ഉത്-തവാരിഖ്, പേജ്.250. 29 അതേ., പേജ്.251. 30 താരിഖ്-ഇ-ഫക്രുദ്ദീൻ മുബാറക് ഷാ, ഒ.പി. cit., പേജ് 20-ൽ 'ജൗഖ് ജൗഖ് ഗുലാം ഹർ ജിൻസ്" ഉണ്ട്. 31 ഫെരിഷ്താ, I, പേ. 66. കൂടാതെ മിൻഹാജ്, ഒ.പി. cit., p.175. 32 മിൻഹാജ്, ഇ, ഡി, II, p348. 33 അതേ., 367. കൂടാതെ ഫെരിഷ്താ, I, 71. 34 അതേ., പേജ്. 371. 35 അതേ., പേജ്. 380-81 36 ബരാനി, ഒപ്. cit., പി. 59, ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.77. 37 ഷംസ് സിറാജ് അഫീഫ്, താരിഖ്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, ബിബ്., ഇൻഡ്., ടി എക്സ്റ്റ് (കൽക്കട്ട, 1890), പേ. 272. 38 ബരാനി, op.cit, പേജ്.318. ലാൽ, ഖൽജിസ്, op.cit., pp.214-15. 39 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., പി. 267. 40 അതേ., പേജ്.270. 41 ബരാനി, ഒ.പി. cit., pp.314-15. 42 മസാലിക്-ഉൽ-അബ്സർ, ഒ.പി. cit, പി. 580. 43 " ഒന്നാമതായി, വർഷത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട കാഫിർ (ഹിന്ദു) രാജാസിന്റെ പെൺമക്കൾ, വന്ന് പാടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം അവ അമീറുകൾക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട വിദേശികൾക്കും നൽകപ്പെടുന്നു. ഇതിന് ശേഷം മറ്റ് കാഫിർമാരുടെ പെൺമക്കൾ നൃത്തം ചെയ്യുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നു, സുൽത്താൻ അത് തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും ബന്ധുക്കൾ, മാലിക് പുത്രന്മാർ മുതലായവർക്കും നൽകുന്നു. രണ്ടാം ദിവസം അസറിന് ശേഷം സമാനമായ രീതിയിൽ ദർബാർ നടക്കുന്നു. ഗായികമാരെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു, സുൽത്താൻ അവരെ മാമെലൂക്ക് അമീറുകൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാം ദിവസം സുൽത്താന്റെ ബന്ധുക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അവർക്ക് പാരിതോഷികം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ആറാം ദിവസം അടിമകളായ ആണും പെണ്ണും വിവാഹിതരാകുന്നു . ഏഴാം ദിവസം അദ്ദേഹം (സുൽത്താൻ) വളരെ ഉദാരമനസ്കതയോടെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നു.. ഇബ്നു ബത്തൂത്ത cit., പി. 63. തുഗ്ലക്ക് കാലിൻ ഭാരതിലെ എഎ റിസ്വിയുടെ ഹിന്ദി വിവർത്തനം, ഭാഗം I, അലിഗഡ്, 1956, പേ. 189. 44 ഇബ്നു ബത്തൂത്ത, ഒ.പി. cit., p.123. 45 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., p.265-ൽ 'ചാന്ദിൻ ഹസാർ ഔറത്ത് മുസ്തുറത്ത് വാ മഖ്ദരത് മുസൽമാനൻ നാസിബ് മികർദണ്ഡ്" ഉണ്ട്. പേജ് 119-20 കാണുക. 46 അതേ., പേജ്.180. 47 അതേ., പേജ്. 360. 48 അതേ., പേജ്. 144. 49 അമീർ ഖുസ്രു, ഖസൈൻ-ഉൽ-ഫുതുഹ്, ഇംഗ്ലീഷ് ട്രസ്. അലാവുദ്ദീൻ ഖിൽജിയുടെ പ്രചാരണങ്ങൾ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മുഹമ്മദ് ഹബീബ് എഴുതിയത് (ബോംബെ, 1933), പേജ് 80. 50 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., II, p. 341. 51 ഇബ്നു ബത്തൂത്ത,

വോയേജസ്, എഡി. സി. ഡിഫ്രിമെറിയും ബിആർ സാംഗുനെറ്റിയും (പാരീസ്, 1857), ഇല്ല്, പേജ്.197-98. കൂടാതെ ലാൽ, ഖൽജിസ്, ഒ.പി. cit., പി. 305. 52 സത്യ കൃഷ്ണ ബിശ്വാസ്, ബൻഷസ്മൃതി (ബംഗാളി), കൽക്കട്ട, 1926, പേജ്.6-10. 53 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., pp. 268-69. കൂടാതെ ഈശ്വരി പ്രസാദ്, ഖറൗന തുർക്സ്, പേജ്.331. 54 ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ ഫതുഹത്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, ഇ, ഡി, III, പേ. 386. 55 ലാൽ, ഖൽജിസ്, op.cit., p.305; ഫെരിഷ്താഹ്, op.cit., I, p.127. 56 ഉദാഹരണത്തിന്, ഉച്ചിലെ ദരോഗായ നഹവാനെ മതം മാറ്റാനുള്ള രാജു ഖത്തലിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ; പിന്നീടുള്ള പ്രതിരോധവും കൊലപാതകവും. ജമാലി, സിയാർ-ഉൽ-ആരിഫിൻ (ഡൽഹി, 1311 എച്ച്.), പേജ്.159-60. കൂടാതെ ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., II, pp.417-18. ബംഗാളിലെ തീവ്രവാദി മഷൈഖിന്റെ മതംമാറ്റ ശ്രമങ്ങൾക്കായി KR Qanungo, ചരിത്രപരമായ ലേഖനം (ആഗ്ര, 1968), പേജ് 151, ഡെക്കാണിനുവേണ്ടി ബീജാപ്പൂരിലെ സൂഫികളായ റിച്ചാർഡ് മാക്സ്വെൽ ഈറ്റൺ (1300-1700), പ്രിൻസ്റ്റൺ, 1978 എന്നിവയും കാണുക. 57 ബിലാദുരി, ഫുതു-ഉൽ-ബുൽദാൻ, op.cit., pp.129-30. 58 ഇ, ഡി, ഐ, പേജ്. 258-59. 59 ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., പി. 39. 60 ഹബീബുള്ള, ഒ.പി. cit., പി. 63. ഫഖ്ർ-ഇ-മുദാബിർ, ഒ.പി. cit, പേജ്.22. 61 ഹബീബുള്ള, 64-67. 62 മിൻഹാജ്, ഒ.പി. cit., pp. 152-157. 63 RC മജുംദാർ, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാളിന്റെ ബോംബെ ബ്രാഞ്ചിന്റെ ജേണലിൽ , 1957, പേ. 150. 64 ഹബീബുള്ള, ഒ.പി. cit., pp.100-104. 65 മിൻഹാജ് ഇ, ഡി, II, പേജ്.329. കൂടാതെ . ദി സ്ട്രഗിൾ ഫോർ എംപയറിൽ ഡിസി ഗാംഗുലി, ഭാരതീയ വിദ്യാഭവൻ (ബോംബെ), പേജ്.55. 66 അതേ., മിൻഹാജ്, പേ. 345. 67 അതേ., പേജ്. 349,368-69. 68 മിൻഹാജ്, പേജ്.. 340-41. 69 ഹബീബുള്ള, op.cit., പേ. 213. 70 അതേ., പേജ്. 215. 71 വാഹിദ് മിർസ, അമീർ ഖുസ്രുവിന്റെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തികളും (കൽക്കട്ട, 1935), പേ. 63. 72 ഹബീബുള്ള, ഒ.പി. cit., pp.216-25. 73 ബരാനി, ഒ.പി. cit., p.57. 74 അതേ., പേജ്.213. 75 ലാൽ, ഖൽജിസ്, ഒ.പി. cit., p.144, n.66. 76 മഹ്ദി ഹുസൈൻ, തുഗ്ലക്ക് രാജവംശം (കൽക്കട്ട, 1963), പേജ്.195-257. 77 Ibid., pp.144-64, esp.149. 78 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., pp.95, 99, 264-65, 321. 79 മുഹമ്മദ് ബിഹാമദ് ഖാനി, താരിഖ്-ഇ-മുഹമ്മദി, 425b, ട്രസ്. റിസ്വി, ഒ.പി. cit., p.233. 80 Ibid., ഫോൾസ്. 418b-419b, റിസ്വിയിലെ അനുബന്ധ പേജ്.228-29. 81 ലാൽ, സന്ധ്യ, ഒപി. cit., pp.17-43, 320. 82 Barani, pp. 42-44. 83 സിയാവുദ്ദീൻ ബരാനി, സന-ഇ-മുഹമ്മദി, മധ്യകാല ഇന്ത്യ ത്രൈമാസിക, I, pt. III, പേജ്. 100-105. 84 ബരാനി, പേജ്.41-42, 44, 216-17. സമാനമായ വികാരങ്ങൾ pp.72-75-ൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. 85 അഫിഫ്., പേജ്.135. 86 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., പി. 95. 87 കെ എസ് ലാൽ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ച, പേജ് 125-26. 88 ഇറ മെർവിൻ ലാപിഡസ്, പിന്നീടുള്ള മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ മുസ്ലീം നഗരങ്ങൾ (കേംബ്രിഡ്ജ്, മാസ്സ്, 1967), പേ. 83. 89 ലോക്ക്. cit. 90 ബരാനി, ഫതാവ-ഇ-ജഹന്ദാരി, പി. 49. 91 Ibid., p.98 92 Loc. cit., പി. 98. 93 ബരാനി, ഫതാവ-ഇ-ജഹന്ദാരി, പേജ്. 97, 98, 99. 94 വിശദമായ റഫറൻസിനായി ലാൽ, കെഎസ്, ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യകാല മുസ്ലീങ്ങൾ (ന്യൂ ഡൽഹി, 1984), പേജ് 129-132 കാണുക. 95 ബെർണിയർ, ട്രാവൽസ് ഇൻ ദി മൊഗൽ എമ്പയർ, പേജ്.209. voiceofdharma.org

http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch3.htm അധ്യായം 3 - പ്രവിശ്യാ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലെ മതപരിവർത്തനം അധ്യായം 3 പ്രവിശ്യാ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലെ മതപരിവർത്തനം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദയത്തിന് ഒരു വർഷം മുമ്പ്, ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ആക്രമിച്ചതായി തിമൂർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിലെ

അവിശ്വാസികളെയും വിഗ്രഹാരാധകരെയും നശിപ്പിക്കാൻ . 1 1400-ൽ ഇന്ത്യ ഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു; മുസ്ലീങ്ങൾ ജനസംഖ്യയുടെ 2 ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമായിരുന്നു . കൃഷ്ണ നദിയുടെ തെക്ക് കേപ് കാമോറിൻ വരെയുള്ള രാജ്യം വിജയനഗര സാമ്രാജ്യം രൂപീകരിച്ചു, അത് ഹിന്ദുവായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്ത്, തെക്ക് ഗോവയ്ക്കും ചൗളിനും (ഭാവിയിൽ) വടക്ക് ബോംബെയ്ക്കും ഇടയിലുള്ള സ്ട്രിപ്പ് സ്വതന്ത്ര ഹിന്ദു ഭരണാധികാരികളുടെ കൈകളിലായിരുന്നു. ബഹ്മനി സാമ്രാജ്യത്തിൽ മതപരിവർത്തനവും കുടിയേറ്റവും മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം വർധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പടിഞ്ഞാറ് രാജസ്ഥാനും കിഴക്ക് ഗോണ്ട്വാനയും ഉള്ള മധ്യ ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ഹിന്ദു ആയിരുന്നു. കിഴക്കൻ യുപി, ബീഹാർ, ഒറീസ്സ എന്നിവയും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. ബലൂചിസ്ഥാനിലും, രവി നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള പഞ്ചാബിന്റെ ഒരു ഭാഗം, സിന്ധ്, ബംഗാൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് മുസ്ലിംകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്, പക്ഷേ അവിടെയും ഹിന്ദുക്കളാണ് ഭൂരിപക്ഷം. സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് - കിഴക്കൻ പഞ്ചാബ്, ഡൽഹിയും അതിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും, പടിഞ്ഞാറൻ യുപിയും. - ഗുജറാത്ത്, മാൾവ എന്നിവിടങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം വർധിച്ചുവെങ്കിലും അപ്പോഴും വലുതായിരുന്നില്ല. കേവലം ഇസ്ലാമിന്റെ ചാമ്പ്യൻ എന്ന നിലയിലാണ് തിമൂർ തന്റെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്, എന്നിട്ടും ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യയെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തെറ്റില്ല. തിമൂറിന്റെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം, ദുർബലരായ സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ചെലവിൽ ഗുജറാത്ത്, മാൾവ, ഖണ്ഡേഷ്, ജൗൻപൂർ തുടങ്ങിയ സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം ഭരിക്കുന്ന നിരവധി രാജ്യങ്ങളും നിലവിൽ വന്നു. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ ബഹ്മനി രാജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ബംഗാളിലും ഫലത്തിൽ സ്വതന്ത്രമാവുകയും ചെയ്തു. തുർക്കി സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ച പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വർദ്ധനവിന് സഹായകമായി. ഹിന്ദു ഭരണാധികാരികൾക്ക് സംശയമില്ല, പക്ഷേ പുതുതായി സ്ഥാപിതമായ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങൾക്കെതിരെയും ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റിനെതിരെയും അവർക്ക് യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു, അവർ പരാജയപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അവരുടെ നിരവധി സൈനികരെയും പ്രജകളെയും പിടികൂടി മുസൽമാൻമാരാക്കി . . ഇന്ത്യയിലെ അമുസ്ലിംകളുടെ മതപരിവർത്തനത്തിന് പുറമെ വിദേശത്തുനിന്നും ധാരാളം വിദേശ മുസ്ലിംകളും ഇക്കാലയളവിൽ എത്തിയിരുന്നു. അധികാരത്തിൽ തുടരാൻ, ഡൽഹിയിലെ സയ്യദ്, ലോദി സുൽത്താൻമാർ (1414-1526) അധികാരത്തിൽ തുടരാൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ സിന്ധുനദിക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള അഫ്ഗാനികളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു . തൽഫലമായി, ധാരാളം അഫ്ഗാൻ നേതാക്കളും

ഉറുമ്പിനെയും വെട്ടുകിളിയെയും പോലെ മനുഷ്യർ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന് സഹായിച്ചു.
2
ഈ
ഘടകങ്ങളെല്ലാം മുസ്ലിംകളുടെ നിര വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു.
ഈ സന്ദർഭത്തിൽ , ഈ കാലഘട്ടം ഇന്ത്യക്ക് പുറത്ത് പോലും പനി ബാധിച്ച മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയതായി ഓർക്കേണ്ടതാണ് . നിക്കോളോ കോണ്ടി, അതാസിയസ് നികിറ്റിൻ, സാന്റോ സ്റ്റെഫാനോ തുടങ്ങിയ

ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ യൂറോപ്യൻ സന്ദർശകരും ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി . 3 ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ, ബാർബോസയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഡൽഹിയിലെ സുൽത്താന്മാർ അമുസ്ലിംകളുടെ ജീവിതം അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്കരമാക്കിയിരുന്നു. 4 വടക്കൻ ഹിന്ദുക്കളിൽ പലരും, പ്രത്യേകിച്ച് യോഗികൾ, മൂറുകളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ തുടരാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത, അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവരായി മാറി. 5 അങ്ങനെ പതിന്നാലാം നൂറ്റാണ്ട് പോലെ, പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടും കുടിയേറ്റത്തിലൂടെയും മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെയും മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള ഉയർച്ചയുടെ നൂറ്റാണ്ടായിരുന്നു . അതിനാൽ, ഈ അധ്യായത്തിൽ, മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ നാം കടന്നുപോകുകയും പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലും അവിടെ മുസ്ലീം എണ്ണം എങ്ങനെ വളർന്നുവെന്ന് നോക്കാം. സുൽത്താനേറ്റ് - പഞ്ചാബ്, സിന്ധ്, യുപി. തിമൂറിന്റെ ആക്രമണകാലത്ത് പഞ്ചാബിലെ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങൾ ആസൂത്രിതമായി കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു. ഹിന്ദുസ്ഥാനെതിരായ മുസ്ലീം അധിനിവേശത്തിന്റെ ആഘാതം എപ്പോഴും പഞ്ചാബായിരുന്നു, മുസ്ലീം ആക്രമണകാരികൾ മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിൽ അതീവ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ഗസ്നാവിഡുകളും ഗോറിഡുകളും ഇത് കൈവശപ്പെടുത്തുകയും നിരവധി ആളുകളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മംഗോളിയരും ഇടയ്ക്കിടെ ഇത് നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. സുൽത്താൻ നസിറുദ്ദീന്റെയും ഗയാസുദ്ദീൻ ബാൽബന്റെയും (*1246-86*) ഭരണകാലത്ത് നിരവധി വർഷങ്ങളായി , അവർ ട്രാൻസ്-രാവി, സിന്ദ് പ്രദേശങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അധീനതയിലാക്കി. ഇവരുടെ കീഴിൽ മതപരിവർത്തനം വലിയ തോതിൽ നടന്നിരുന്നു . 6 പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാദത്തിൽ തിമൂറിന്റെ പിൻഗാമികൾ പഞ്ചാബിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മോചനദ്രവ്യമായി കൈവശം വെച്ചിരുന്നു, മുസ്ലീം സാഹസികതയുടെ കലാപങ്ങൾ അരാജകത്വ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. [7] ഈ കാലഘട്ടത്തിലും അതിനുശേഷവും പഞ്ചാബിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചത് പ്രധാനമായും മതംമാറ്റം മൂലമാണ്. വിദേശ മുസ്ലിംകളുടെ കുടിയേറ്റവും നല്ല തോതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, കാരണം, നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, വിദേശ ആക്രമണകാരികളെയും പ്രാദേശിക കലാപകാരികളെയും ഫലപ്രദമായി നേരിടാൻ സയ്യദ് ഭരണാധികാരികളും അവരുടെ സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കാൻ ലോദികളും സിന്ധുനദിയുടെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ധാരാളം അഫ്ഗാനികളെ ക്ഷണിച്ചു. അങ്ങനെ വിദേശ കുടിയേറ്റവും പ്രചാരണങ്ങളും പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പഞ്ചാബിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന് സഹായകമായി. ഉത്തർപ്രദേശ് അതിന്റെ തുടക്കം മുതൽ സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. തൽഫലമായി, മതം മാറിയവരെ കൊണ്ടുവന്ന അതിന്റെ അധിനിവേശം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഡൽഹിയുടെ കിഴക്കും തെക്കും ഉള്ള പ്രദേശം - കതേഹാർ, ദോവാബ്, ബയാന, മേവാത്ത് - സയ്യിദ്മാരുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു പ്രശ്നഭൂമിയായിത്തീർന്നു, അവിടെ അവർ ജനങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുന്ന നികൃഷ്ടമായ എന്നാൽ പതിവ് സംതൃപ്തിയിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. , *8* കൂടാതെ വിലപേശലിൽ ചില പരിവർത്തനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. കിഴക്കൻ യുപിയിൽ. അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച മുസ്ലീം രാജ്യമായ ജൗൻപൂർ വീണ്ടും മുസ്ലീം എണ്ണത്തിന്റെ ഉയർച്ചയെ സഹായിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ലോദികളും ഷാർഖികളും തമ്മിലുള്ള പതിവ് യുദ്ധം

ഇരുവരെയും അയൽവാസികളായ ഹിന്ദു രാജാക്കന്മാരിലും ജമീന്ദാർമാരിലുമുള്ള പിടി അയവുവരുത്തി. എന്നാൽ സുൽത്താനേറ്റ് വീണ്ടും സ്ഥിരത കൈവരിച്ചപ്പോൾ, മതപരിവർത്തന നയം ശക്തിയോടെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ പ്രവർത്തനമാണ് സിക്കന്ദർ ലോഡിക്ക് ലഭിച്ചത്. ഗ്വാളിയോർ, മഥുര, ബനാറസ്, അലഹബാദ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസഹിഷ്ണുത, 9 അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവിധ 'ഇസ്ലാമിക' നിയന്ത്രണങ്ങൾ, ഒരു സമകാലിക (ലിഖിതം) അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിത്തറ ശക്തമാക്കിയ ഉറച്ച മുസ്‌ലിം എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു , ഇത് മുസ്‌ലിമിലേക്ക് വലിയ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളിലേക്ക് 10 പോയിന്റ് ചെയ്യുന്നു. ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രം. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടോടെ സിന്ധിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഗണ്യമായ ജനസംഖ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സിന്ധികൾ എപ്പോൾ വലിയ അളവിൽ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് കൃത്യമായി അറിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദിന്റെ കാലം മുതൽ മുസ്‌ലിംകൾ അവിടെ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ് . പഞ്ചാബിലെന്നപോലെ, ഗസ്നാവിഡ് ഗവർണർമാരും സിന്ധ് മുകളിലെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നു. 11 പിന്നീട് ഖുബാച്ചയുടെ ഭരണം, ഇൽതുമിഷിന്റെ പരാജയം, മംഗോളിയരുടെ സമ്മർദ്ദം, ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഭരണം എന്നിവയെല്ലാം ചേർന്ന് വടക്കൻ സിന്ധിനെ വലിയ തോതിൽ ഇസ്ലാമികവൽക്കരിച്ചു. തെക്കൻ സിന്ധിൽ, തദ്ദേശീയരായ രജപുത്ര ഗോത്രമായ സുമ്രാസ്, പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മറ്റൊരു രജപുത്ര ഗോത്രമായ സുമ്മാകൾ പുറത്താക്കി . സുമ്മകൾ മാറിമാറി മുസ്ലീങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളുമായിരുന്നു . _ കാരണം അവർ മുസ്ലീങ്ങളായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ ഹിന്ദുക്കളും ധാരാളമായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുജറാത്തിലെ സുൽത്താൻ മഹ്മൂദ് ബെഘരയ്ക്ക് ദക്ഷിണ സിന്ധിൽ നിന്ന് ഹിന്ദുക്കൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി പരാതികൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ, 1470-ൽ അവരുടെ ആശ്വാസത്തിനായി അദ്ദേഹം മാർച്ച് നടത്തി. സുമ്രാസ് , സോഡസ്, കൽഹോറസ് തുടങ്ങിയ പല നേതാക്കളെയും അദ്ദേഹം കണ്ടുമുട്ടി. എന്നാൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചോ അതിന്റെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചോ വളരെക്കുറച്ചേ അറിയാമായിരുന്നു, കൂടാതെ ഹിന്ദുക്കളുമായി മിശ്രവിവാഹം കഴിക്കാനും ജീവിക്കാനും അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സിന്ധിൽ, മഹോമെറ്റനിസത്തിലേക്കുള്ള നിർബന്ധിത പരിവർത്തനങ്ങൾ വിരളമായിരുന്നില്ല, നിസ്സഹായനായ ഹിന്ദു നിസ്സാരമായതോ തെറ്റായതോ ആയ ജോലിയുടെ പേരിൽ നിർബന്ധിതമായി പരിച്ഛേദനയ്ക്ക് വിധേയനാകുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട മഹോമത്തന്മാരുടെ തെറ്റായ സാക്ഷ്യം. 15 മഹ്മൂദ് അവരിൽ പലരെയും ഗുജറാത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു, അവിടെ അവർക്ക് ഇസ്ലാം മതം പഠിപ്പിക്കാൻ അധ്യാപകരെ നിയമിച്ചു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പാദത്തിൽ, ഖാന്ദറിൽ നിന്ന് ബാബർ പുറത്താക്കിയ ഷാ ബേഗ് അർഘുൻ, സുമ്മാസിലെ അവസാനത്തെ ആളായ ജാം ഫിറോസിനെ പുറത്താക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഷാ ഹുസൈൻ 1528-ൽ മുൾട്ടാൻ പിടിച്ചെടുത്തു. ഹുമയൂൺ സിന്ധിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ (1541) 17 സിന്ധ് നഗരങ്ങളിൽ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഒരു സമ്മിശ്ര ജനസംഖ്യയുണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ പകുതി മതം മാറിയ മുസ്ലീങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളും കൂടുതലായിരുന്നു. കശ്മീർ കശ്മീരിന്റെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള വലിയ തോതിലുള്ള പരിവർത്തനവും പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലാണ്.

ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദ് പ്രീസെലിറ്റൈറ്റേസേഷനിൽ ചില വഴിവിട്ട ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് 1315-ൽ സ്വാത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഷാ മിർസ വിശുദ്ധ വസ്ത്രം ധരിച്ച് കശ്മീരിലെത്തി. അദ്ദേഹം ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന സിൻഹ ദേവയുടെ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഹിന്ദു രാജവംശത്തെ പുറത്താക്കാൻ ഷാ മിർസ സഹായിച്ചു, ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ 1346-ൽ സിംഹാസനത്തിൽ കയറി. 18 അങ്ങനെ പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യം മുതൽ കാശ്മീർ താഴ്‌വരയിൽ മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, സിക്കന്ദർ ബുത്ഷികന്റെ (1394-1417) ഭരണകാലത്താണ് മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ കാറ്റ് ഏറ്റവും ശക്തമായത്. പേർഷ്യ, അറേബ്യ, മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം വിശ്വാസമുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു; കാശ്മീരിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളും നശിപ്പിക്കാൻ അവന്റെ മതഭ്രാന്ത് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു - മാർത്താണ്ഡ്, വിഷയ, ഇസ്ന, ചക്രഭൃത്, ത്രിപേശ്വർ മുതലായവ . സിക്കന്ദർ കശ്മീരികൾക്ക് ഇസ്ലാമിനും മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ചില കശ്മീരി ബ്രാഹ്മണർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു, പലരും ഭൂമി വിട്ടുപോയി, മറ്റു പലരും ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു, കുറച്ചുപേർ ടി അഖിയയുടെ കീഴിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി, അതായത്, അവർ ഇസ്ലാം മതം ബാഹ്യമായി മാത്രം പ്രഖ്യാപിച്ചു. 19 സിക്കന്ദറിന്റെ കടുത്ത അസഹിഷ്ണുത കാശ്മീരിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ പതിനൊന്നിൽ കൂടുതൽ കുടുംബങ്ങളെ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു . 20 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികനായ ജമ്മുവിലെ രാജാവിനെ തിമൂർ 'പ്രതീക്ഷകൾ, ഭയം, ഭീഷണികൾ' എന്നിവയാൽ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. 21 അക്ബർ കാശ്മീർ പിടിച്ചടക്കുമ്പോഴേക്കും (CE 1586) താഴ്വര പ്രധാനമായും മുഹമ്മദൻ ആയി മാറിയിരുന്നു. ഫാദർ സേവ്യറും സഹോദരൻ ബെനഡിക്റ്റും അക്ബറിനൊപ്പം കാശ്മീരിൽ പോയപ്പോൾ അവർ മനസ്സിലാക്കിയത് ഇതാണ്: 'പുരാതനകാലത്ത് ഈ ഭൂമിയിൽ മൂറുകൾ അധിവസിച്ചിരുന്നു, ഒരുപക്ഷേ തിമൂറിനെ (സിക്കന്ദർ ഐക്കണോക്ലാസ്റ്റിന്റെ സമകാലികൻ) പരാമർശിച്ചിരിക്കാം, അന്നുമുതൽ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാം. 22 500 വർഷക്കാലം കാശ്മീർ മുസ്ലീം ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നപ്പോൾ (1319-1819) ഹിന്ദുക്കൾ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കാശ്മീർ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു പ്രതിനിധി സംഘം ഗുരു ടി ഉദാ ബഹാദൂറിന്റെ സഹായം തേടി ആനന്ദ്പൂർ സാഹെബിനെ സമീപിച്ചിരുന്നു . 23 എന്നാൽ കാശ്മീർ ഇസ്ലാമികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. മതം സംരക്ഷിക്കാൻ പലായനം ചെയ്തവർ കിഴക്ക് ലദ്ദാക്കിലേക്കും തെക്ക് ജമ്മുവിലേക്കും പോയി. ഇക്കാരണത്താൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ അമുസ്‌ലിംകൾ ധാരാളമായി കാണപ്പെടുന്നു. താഴ്‌വരയിൽ തന്നെ മുസ്‌ലിംകൾ ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും രൂപീകരിച്ചു. ഗുജറാത്ത് ഗുജറാത്ത് രാജ്യം 1396-ൽ സ്ഥാപിതമായി, അതിന്റെ ഭരണാധികാരികൾ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട രജപുത്രനായ വാജിഹുൽ-മുൽക്കിൽ നിന്നുള്ളവരാണ് . ഈ രാജവംശം ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ പ്രശസ്ത ഭരണാധികാരികളിൽ ഒരാളായ അഹമ്മദ് ഷാ (1411-1442) നിരവധി മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയായിരുന്നു. 1414-ൽ അദ്ദേഹം ജിസിയയെ അവതരിപ്പിക്കുകയും അത് വളരെ കർശനമായി ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു, അത് നിരവധി മതപരിവർത്തനങ്ങളെ

ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. 24 1573-ൽ അക്ബർ ഗുജറാത്ത് കീഴടക്കുന്നത് വരെ ഈ ജിസിയ പിൻവലിച്ചില്ല. അതിനുശേഷവും പോകാൻ സമയമെടുത്തു, 25 മതം മാറിയവരെ കൊണ്ടുവന്നു . 1420-ൽ അഹമ്മദ് ഷാ സത്പുരയിലെ അവിശ്വാസികളെ ശിക്ഷിച്ചു; 1433-ൽ അദ്ദേഹം ദുംഗർപൂർ റെയ്ഡ് ചെയ്യുകയും 1440-ൽ ഇദാറിന്റെ സമർപ്പണം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. 26 അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ വിജയങ്ങളും മതപരിവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രം ഉയർത്തി. മഹ്മൂദ് ബെഘറയുടെ (1458-1511) മതപരിവർത്തന മേഖലയിലെ പ്രയത്നങ്ങളും ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. 1469-ൽ അദ്ദേഹം ഗിർനാറിലെ മണ്ഡലിക്കിനെതിരെ സോറത്തിലേക്ക് ഒരു സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. താൻ പതിവായി കപ്പം നൽകിയിരുന്നുവെന്ന രാജയുടെ പ്രതിഷേധത്തിന് മഹ്മൂദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, താൻ വന്നത് കപ്പത്തിനോ കൊള്ളയ്ക്കോ അല്ല , മറിച്ച് സോറത്തിൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം സ്ഥാപിക്കാനാണ് . വർഷം മുഴുവനും, എന്നാൽ പിന്നീട് ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു, 27 ഖാൻ-ഇ-ജഹാൻ എന്ന പദവി ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒറ്റയ്ക്ക് മതം മാറിയില്ല എന്നത് ന്യായമാണ് . 1473-ൽ ദ്വാരകയിൽ നടന്ന ഒരു റെയ്ഡിൽ ചില മതപരിവർത്തികളെ കൊണ്ടുവന്നു. ചമ്പാനർ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ , അതിന്റെ രജപുത്ര രാജ പട്ടായി വളരെ ധീരമായി പോരാടി. അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അതിനായി അദ്ദേഹത്തെ വളരെ നിഷ്ഠൂരതയോടെ വധിച്ചു. 28 1484-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെ മുസൽമാൻ ആക്കി (വീണ്ടും ഒറ്റയ്ക്കല്ല) അടുത്ത ഭരണത്തിൽ ഇദാറിന്റെ അമീറായി, നിസാം-ഉൽ-മുൽക്ക് എന്ന പദവി ലഭിച്ചു. അടിമത്തത്തിലൂടെയുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച്, ഗുജറാത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക പഠനം നടത്തിയ ഡോ. സതീഷ് സി. മിശ്ര എഴുതുന്നത്, ഈ സംഘർഷം (ഗുജറാത്തിലെ) രണ്ട് പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയായിരുന്നു - ഭൂമിയും സ്ത്രീയും. ജേതാവ് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത വിധത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു, പലപ്പോഴും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ, ഭൂമിയും സ്ത്രീകളും 29 ഈ യുദ്ധങ്ങളിൽ തീർച്ചയായും ധാരാളം സ്ത്രീകളെ മുസൽമാനാക്കുമായിരുന്നു. വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റവും അപ്രസക്തമായിരുന്നില്ല. ബംഗാളിലെ സുൽത്താൻ ബർബക് ഷായുടെ മാതൃക പിന്തുടർന്ന് ഗുജറാത്തിലെയും ഡെക്കാണിലെയും സുൽത്താന്മാരും അബിസീനിയക്കാരുടെ സംഘങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും അവർക്ക് ബഹുമാനവും വിശ്വാസവും നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ഫെറിഷ്താഹ് എഴുതുന്നു. 30 എന്നാൽ ഗുജറാത്തിന് ബംഗാളിൽ നിന്ന് പാഠങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അവൾ തുറമുഖ പട്ടണങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇവ ദ്രുതവ്യാപാരം നടത്തുകയായിരുന്നു. അവളുടെ വ്യവസായവും നന്നായി വികസിച്ചു. അടിമകളും പട്ടാളക്കാരുമായി വിദേശത്തുനിന്നും വ്യാപാരികൾ എത്തി. രജപുത്രരിൽ നിന്നും മറ്റ് അയൽവാസികളിൽ നിന്നുമുള്ള നിരന്തരമായ ഭീഷണി കാരണം , ഗുജറാത്തിലെ സുൽത്താൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ (പരിപാലിച്ചു), കൂടുതലും വിദേശ മുസ്ലീം സാഹസികരിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം മികച്ച ശമ്പളം നൽകിയത്. 31 രചനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബാർബോസ, കോർട്ടെസാവോ, അസെവേഡോ, പ്രൊഫസർ ഡൊണാൾഡ് എഫ്. ലാച്ച് സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു: ' ഇസ്ലാമിക ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള മൂറുകൾ ഗുജറാത്തിലെ നഗരങ്ങളിൽ വ്യാപാരം നടത്താനോ സുൽത്താന്റെ പട്ടാളക്കാരായി ജോലി കണ്ടെത്താനോ ഒത്തുകൂടുന്നു. ഡൽഹിയിലെ തദ്ദേശീയരായ മൂറുകൾക്കും

അവരുടെ സഹ-മതവിശ്വാസികൾക്കും പുറമേ, തുർക്കികൾ, മംലൂക്കുകൾ, അറബികൾ, പേർഷ്യക്കാർ, ഖുറസാനികൾ, തുർക്കോമൻമാർ, അബിസീനിയക്കാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിവരും നിരാലംബരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാന്നിധ്യവും ജീവിതത്തിന് ഒരു കോസ്മോപൊളിറ്റൻ രസം നൽകുന്നു . , രത്തൻപൂർ, റാൻഡർ, പോർച്ചുഗീസുകാർ നിരവധി വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളെയും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളെയും കണ്ടെത്തി. [33] 1560-ൽ എഴുതിയ ഒർട്ടയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 1535-36-ൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ ബാസ്സെയ്ൻ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ അവിടെ കുറച്ച് പ്രാദേശിക മുസ്ലീങ്ങളും കുറച്ച് താഴ്ന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു . 34 മാൾവ ഡൽഹിയിലെ ഖൽജിയുടെയും തുഗ്ലക്കിന്റെയും സുൽത്താന്മാരുടെ കാലം മുതൽ, സ്വദേശികളും വിദേശികളുമായ ധാരാളം മുസ്ലീങ്ങൾ മാൾവയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. [35] മാൾവയിലെ സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെയും ഘോറികളുടെയും ഖൽജിമാരുടെയും (1401-1562) ഭരണകാലത്ത് ഈ സംഖ്യകൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു . മാൾവയിലെ മുസ്ലിം ജനസംഖ്യാ വളർച്ചാ രീതി മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളുടേതിന് സമാനമാണ്. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പാദത്തിൽ ഖേർള, ഒറീസ്സ, ഗാഗ്രൗൺ എന്നിവയ്ക്കെതിരായ പ്രചാരണങ്ങളിൽ ബന്ദികളാക്കിയത് മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം കൂട്ടുമായിരുന്നു. അതുപോലെ, 1454-ൽ സുൽത്താൻ മഹ്മൂദ് ഹര രജപുത്രർക്കെതിരെ ഒരു പര്യവേഷണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയപ്പോൾ, അവരിൽ പലരെയും വാളിന് ഇരയാക്കുകയും അവരുടെ കുട്ടികളെ മണ്ഡുവിൽ അടിമകളാക്കി. 36 1468-ൽ കരാഹ്ര (ചന്ദേരിക്ക് സമീപമുള്ള) പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 7,000 തടവുകാരെ പിടികൂടി. 37 മാൾവ സുൽത്താന്മാരുടെ അന്തഃപുരമാണ് മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഉറവിടം. ഘയാസ്-ഉദ്-ദിന് (14691500) സെറാഗ്ലിയോയിൽ രാജാക്കന്മാരുടെയും ജമീന്ദാർമാരുടെയും സുന്ദരികളായ അടിമ പെൺകുട്ടികളും പെൺമക്കളും നിറഞ്ഞിരുന്നു. 38 അതിലെ അന്തേവാസികളുടെ എണ്ണം നിസാമുദ്ദീന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 16,000 ഉം ഫെരിഷ്തായുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 10,000 ഉം ആയിരുന്നു. [39] എന്നിരുന്നാലും, മാൾവയിൽ രജപുത്രർ അധികാരത്തിലെത്തിയതോടെ, ഹിന്ദുക്കളുടെ അടിമത്തവും മാൾവ ഭരണാധികാരികളുടെ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനവും മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലെപ്പോലെ നിലനിന്നിട്ടുണ്ടാകില്ല. മാൾവ സൈന്യത്തിലെയും ഭരണത്തിലെയും വിദേശ ഘടകങ്ങളും പ്രകടമായിരുന്നില്ല. ഡെക്കാൻ 1347-ലാണ് ബഹ്മണി അഥവാ ഡെക്കാൻ രാജ്യം നിലവിൽ വന്നത്. അതിന്റെ ആധിപത്യവും അധികാരവും വിപുലീകരിച്ചതോടെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ അതിവേഗം ഉയർന്നു. വിജയനഗരം, ഒറീസ്സ, മറ്റ് ചെറിയ ഹിന്ദു രാജ്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായുള്ള തുടർച്ചയായ യുദ്ധം അടിമകളെ കൊണ്ടുവന്നു, അവർ കാലക്രമേണ മുസൽമാൻമാരായി. പ്രഭുക്കന്മാരും വിദേശികളായ സൈനികരും ഡെക്കാന്റെ സൈന്യത്തിലും രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലും നിറഞ്ഞു. ഡെക്കാണിലെ മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ ത്വരിതഗതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ആശയം നൽകാൻ ഇവയുടെ ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മതിയാകും. ആദ്യത്തെ ബഹ്മനി രാജാവായ അലാവുദ്ദീൻ ബഹ്മാൻ ഷാ (1347-1358) വടക്കൻ കർണാടക ഹിന്ദു പ്രമാണിമാർക്കെതിരെ ഒരു പര്യവേഷണം നടത്തി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊള്ളയിൽ ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 1000 പാട്ടു പാടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന 1000 പെൺകുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടുന്നു . -1422) വിജയനഗരവുമായി യുദ്ധം

ചെയ്യുകയും അതിന്റെ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് 60,000 യുവാക്കളെയും കുട്ടികളെയും പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. സമാധാനമായപ്പോൾ, മറ്റു കാര്യങ്ങൾ കൂടാതെ, നൃത്തത്തിലും സംഗീതത്തിലും വൈദഗ്ധ്യമുള്ള 2,000 ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ബുക്ക നൽകി. 41 ആകസ്മികമായി ഫിറോസിന് വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 800 സ്ത്രീകളുടെ അന്തഃപുരമുണ്ടായിരുന്നു , എന്നാൽ തീർച്ചയായും എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളും. 42 അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി അഹ്മദ് വലി (1422-36), വിജയനഗര സാമ്രാജ്യത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി, പുരുഷന്മാരെ കശാപ്പ് ചെയ്തു, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കി. 43 ബന്ദികളാക്കിയവരെ മുസൽമാൻമാരാക്കി. 44 സുൽത്താൻ അലാവുദ്ദീൻ (1436-58) ആയിരം സ്ത്രീകളെ തന്റെ ഹറമിൽ ശേഖരിച്ചു. ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലം ബഹ്മനി-വിജയനഗര സാമ്രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള യുദ്ധം തുടരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ , രാജാക്കന്മാരുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും മതപരിവർത്തനത്തിന്റെയും അന്തഃപുരങ്ങളുടെയും കഥ തുടരേണ്ടതില്ല. സാധാരണ പട്ടാളക്കാർക്ക് പോലും ധാരാളം അടിമകളെ ലഭിച്ചിരുന്നു , ടി അലിക്കോട്ട് യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ (1565) അടിമത്തത്തിലേക്ക് അയച്ച വലിയൊരു കൂട്ടം ബന്ദികൾ മുസ്ലീം സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ സമ്പന്നമാക്കി, കാരണം സൈന്യത്തിന് മുഴുവൻ സൈന്യവും നിലനിർത്താൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. കൊള്ളയടി 45 ടി ഇലിംഗാനയും തെക്കൻ മേധാവികളുമായുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും പിടികൂടിയത് മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഡെക്കാണും വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ബഹ്മാൻ ഷായുടെ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിദേശികളായിരുന്നു. "അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫ്ഗാൻ മന്ത്രിയുടെ പിൻഗാമിയായി ഷിറാസിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പേർഷ്യൻ അധികാരമേറ്റു, അയാൾ വീണ്ടും ബസ്റ സ്വദേശിയായി. 46 അഹമ്മദിന്റെ മകൻ അലാവുദ്ദീനും വിദേശികളോടൊപ്പം സ്വയം വളഞ്ഞു. ബഹ്മനി സാമ്രാജ്യത്തിൽ രണ്ട് പാർട്ടികൾ ഉടലെടുത്തതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല - വിദേശികളും (അഫാഖികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ) ഡെക്കാനികളും. 47 ഇരുവരും അധികാരത്തിനും രാഷ്ട്രീയത്തിനും വേണ്ടി വലിച്ചിഴച്ച കഠാരകളായിരുന്നു . ഹുമയൂൺ (1458-61) വിദേശ വിഭാഗത്തിന് തന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്ത മന്ത്രി മഹമൂദ് ഗവാൻ ഒരു വിദേശിയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം 20,000 പേരടങ്ങുന്ന സൈന്യത്തെ നിലനിർത്തി. 48 ദൗലതാബാദിലെ ഗവർണറായിരുന്ന മറ്റൊരു മാലിക് -ഉൽ-തുജ്ജാർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം 7,000 വിദേശ കുതിരകളുണ്ടായിരുന്നു. 49 ഇറാഖ്, ഖുറസാൻ ട്രാൻസോക്സിയാന, തുർക്കി, അറേബ്യ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 3,000 വില്ലാളികളുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സേന സുൽത്താൻ അഹ്മദിനുണ്ടായിരുന്നു. 50 അങ്ങനെ, ഡെക്കാനിൽ എല്ലാ വേർതിരിച്ചെടുത്ത വിദേശികളും ഉണ്ടായിരുന്നു - അറബികൾ, അഫ്ഗാനികൾ, അബിസീനിയക്കാർ, ഈജിപ്തുകാർ, പേർഷ്യക്കാർ, തുർക്കികൾ. സയ്യദ് ഹുസൈൻ ബദാക്ഷി, മിർ അലി സിസ്താനി, അബ്ദുല്ല കുർദ്, ഖാരാ ഖാൻ കുർദ്, അലി ഖാൻ സിസ്താനി, ഇഫ്താഖർ-ഉൽ-മുൽക് ഹമദാനി തുടങ്ങിയ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പേരുകൾ അവരുടെ വിദേശ വിനിയോഗത്തെയും പ്രബലമായ സ്ഥാനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു . [51] ബഹ്മനി രാജ്യത്തിനു പുറമേ, വിജയനഗരവും തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളിൽ ധാരാളം മുസ്ലീങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. വിദേശികളിൽ ഒരു വിഭാഗം, ആഫ്രിക്കക്കാർ, പ്രത്യേക പരാമർശം ആവശ്യമാണ്. അവരുടെ ഇരുണ്ട ചർമ്മം

അവരെ ഒരു വർഗമാക്കി മാറ്റി, മറ്റ് നല്ല തൊലിയുള്ള വിദേശികൾ തുല്യരായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. ആഫ്രിക്കൻ പിതാക്കൻമാർക്കും ഇന്ത്യൻ അമ്മമാർക്കും ബാധകമായ പേരായ മുവല്ലാഡുകൾ എന്ന പേരിലാണ് നീഗ്രോകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടത് . പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഡെക്കാണിലെ വിദേശികൾ ഒരു ദശലക്ഷത്തോളം അയൽപക്കത്തുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കരുതുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ല . മലബാർ തീരം മലബാറിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ പതിനാലാം-പതിനഞ്ചാം-പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു . ക്വയിലോണിൽ, മുത്ത് മത്സ്യബന്ധനം അവിടെ വൻതോതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലീങ്ങൾ കുത്തകയാക്കി . അവരുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും അങ്ങനെയായിരുന്നു, ക്വയിലോണിലെ ഭരണാധികാരിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുധധാരികളും എപ്പോഴും നഗരത്തിനടുത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും, പ്രാദേശിക കാര്യങ്ങളിൽ നീതിയുടെ യഥാർത്ഥ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ മത്സ്യബന്ധനം നടത്തിയിരുന്ന സമ്പന്നരായ മൂർമാരാണെന്ന് തോന്നുന്നു. 53 ബാർബോസയും ബറോസും മലബാറിൽ വിദേശികളും സ്വദേശികളുമായ ധാരാളം മുഹമ്മദീയന്മാരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു . വിദേശികളിൽ അറബികളും പേർഷ്യക്കാരും ഗുജറാത്തികളും ഖുറസാനികളും ഡെക്കാനികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. തദ്ദേശീയരെ മോപ്ലകൾ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. അവർ ഭൂരിഭാഗവും സുന്നികളായിരുന്നു, അവർ നഗരങ്ങളിൽ താമസിച്ചു, വ്യാപാരം നടത്തി ഉപജീവനം നടത്തി. അവർ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ 20 ശതമാനത്തോളം വരും. [54] പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവ് മലബാറിനെ ഒരു മൂറിഷ് സംസ്ഥാനമാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുവെന്നും ബർബോസ വാദിക്കുന്നു . ക്രിസ്ത്യാനികളോട് ശത്രുത.. 56 എന്നാൽ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവ് മുസ്ലീം മതപരിവർത്തന ശ്രമങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിശോധനയും വെല്ലുവിളിയും നൽകി. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ അവർ ഗോവ, ദാമൻ, ദിയു എന്നിവ പിടിച്ചെടുത്തു . ഗോവയിലേക്കുള്ള അവരുടെ വിജയകരമായ പ്രവേശനത്തിൽ (CE 1510), പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു ഘോഷയാത്രയുടെ തലപ്പത്ത്. അൽബുക്കർക്ക് തന്റെ തുർക്കി ഓഫീസർമാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തന്റെ സൈനികരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിന് ബലപ്രയോഗവും പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു. നമുക്ക് പിന്നീട് കാണാം, പോർച്ചുഗീസുകാർ ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം പരിശോധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ബംഗാൾ സിന്ധും പഞ്ചാബും മുസ്ലീം ആക്രമണകാരികളുടെ പാതയിലാണ്. 712 മുതൽ 1761 വരെ ആയിരം വർഷക്കാലം നിരവധി മുസ്ലീം അധിനിവേശങ്ങളുടെ ആഘാതം അവർ വഹിച്ചു. ഈ പ്രവിശ്യകളിലും വടക്ക് പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തി പ്രവിശ്യയിലും ബലൂചിസ്ഥാനിലും മുസ്ലീം കുടിയേറ്റവും ഗണ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ പ്രദേശത്തെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വിപുലമായ വളർച്ച മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ബംഗാൾ, പ്രത്യേകിച്ച് കിഴക്കൻ ബംഗാൾ, ഒരു പ്രത്യേക പഠനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു , കാരണം ബംഗാൾ മുസ്ലീം ആക്രമണകാരികളുടെ പാതയിലായിരുന്നില്ല. പഞ്ചാബിലെയും സിന്ധിലെയും പോലെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കൂടുതൽ അധിനിവേശത്തിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിത്തറയും ഇത് രൂപപ്പെടുത്തിയില്ല . എന്നാൽ മുസ്‌ലിം ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവ് അതിവേഗം നടന്ന മറ്റൊരു പ്രദേശമായിരുന്നു ബംഗാൾ, ഒരുപക്ഷേ മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ കിഴക്കൻ ബംഗാളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് മുസ്‌ലിം ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഉണ്ടാകാൻ തുടങ്ങി. ഈ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ

വിശദീകരണം പണ്ഡിതന്മാർക്കും ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രജ്ഞർക്കും മുന്നിൽ ഒരു പ്രശ്നം ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, നമ്മൾ ഇപ്പോൾ കാണാൻ പോകുന്നതുപോലെ, ബംഗാളിലെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരണത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ചിത്രം വളരെ വ്യക്തമാണ്: വിശദാംശങ്ങളിൽ മാത്രം അത് അൽപ്പം മങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റിടങ്ങളിലെന്നപോലെ ബംഗാളിലും വലിയ തോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാന കാരണം അതിലെ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെയും (ഇത് ബംഗാളിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്) സൂഫി മഷൈഖിന്റെയും മതപരിവർത്തന ശ്രമത്തിലാണ്. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള മുസ്ലീം അധിനിവേശം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഭക്തിയാർ ഖൽജി നാദിയയെ ആക്രമിക്കുകയും (1203) ബാൽബൻ കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ സോനാർഗാവ് വരെ (സി. 1279-80) മാർച്ച് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തുഗ്ലക്കുകൾ ബംഗാളിൽ തങ്ങളുടെ അധികാരം ഉറപ്പിക്കുന്നത് തുടരുകയും അതിലേക്ക് നിരവധി പര്യവേഷണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം പ്രചാരണങ്ങൾക്കിടയിൽ ചില സാധാരണ മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ബംഗാളിലെ സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ കീഴിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം മുസ്ലീങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു . കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ മുസ്ലിംകളുടെ സംഖ്യാ മേധാവിത്വത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്, ഏതെങ്കിലും കാലഘട്ടത്തിൽ മതംമാറ്റത്തിന്റെ വലിയൊരു തരംഗം രാജ്യത്തുടനീളം ആഞ്ഞടിച്ചിരിക്കണം , ആ കാലഘട്ടം ജലാലുദ്ദീൻ മുഹമ്മദിന്റെ (ഹിന്ദുവിന്റെ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുത്രന്റെ) കാലഘട്ടമായിരുന്നു. രാജാ ഗണേഷ്) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനേഴു വർഷത്തെ ഭരണകാലത്ത് (1414-1431) ഹിന്ദുക്കൾ നിർബന്ധിതമായി ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു . ഹിന്ദുക്കൾ കാംരൂപിലേക്കും അസമിലെ കാടുകളിലേക്കും പലായനം ചെയ്തു, എന്നിരുന്നാലും, ഈ പതിനേഴു വർഷങ്ങളിൽ (1414-31) അടുത്ത മുന്നൂറിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മുഹമ്മദീയന്മാർ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. , ബാർബോസ പറയുന്നു: " പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബംഗാളിൽ മൂർ ആകുന്നത് ഒരു നേട്ടമാണ്, ഹിന്ദുക്കൾ തങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രീതി നേടുന്നതിനായി ദിവസേന മൂർമാരായി മാറുന്നു. 59 കൂടാതെ, ആവേശഭരിതമായ സൈനികർ, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലും ബംഗാളിലെ ഭീരുക്കളായ വംശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു, വാളുകൊണ്ട് നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം നടത്തി, കിഴക്കൻ അതിർത്തിയിലെ നിബിഡവനങ്ങളിൽ തുളച്ചുകയറി, സിൽഹെറ്റിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചന്ദ്രക്കല നട്ടു. ആദം ഷാഹിദ്, ഷാ ഹലാൽ മുജറാദ്, കർംഫർമ സാഹിബ് എന്നിവരുടെ പേരുകൾ ഇപ്പോഴും ഈ ഉത്സാഹികളിൽ ഏറ്റവും വിജയിച്ച മൂന്ന് പേരായി പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. 60 ബംഗാളിലെ സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാരുടെ (1338-1576) കീഴിലുള്ള മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ കഥ എഴുതിയത് പോലെ വളരെ വ്യക്തമല്ല. അവരെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകൾ വളരെ കുറവാണ്, എന്നാൽ ചില സമയങ്ങളിലും ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ഹിന്ദുക്കൾ പീഡനത്തിന് വിധേയരായിരുന്നുവെന്ന് തെറ്റായ പരാമർശങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു . ഹൂഗ്ലിയിലെ ആറാംബാഗ് സബ് ഡിവിഷനിലെ മർദരൻ താനയിൽ , മുഹമ്മദൻ ജനസംഖ്യ ഹിന്ദുക്കളിൽ കൂടുതലാണ്, മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ ഷാ ഘാസി പ്രാദേശിക ഹിന്ദു രാജാവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിതമായി ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം

ചെയ്ത ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. 62 ഭരണാധികാരികളുടെ മതപരിവർത്തന ശ്രമങ്ങളുമായി കൈകോർത്തത് സൂഫികളുടെയും മൗലവിമാരുടെയും പ്രവർത്തനമായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ കാലം മുതൽ അക്ബറിന്റെ കാലം വരെ ബംഗാൾ കലാപകാരികൾ, അഭയാർഥികൾ, സൂഫി മഷൈഖ്, അസംതൃപ്തരായ പ്രഭുക്കന്മാർ, ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള സാഹസികർ എന്നിവരെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു . തീവ്രവാദി തരം മഷൈഖ് ബംഗാളിൽ മതപരിവർത്തനത്തിന് വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ് കണ്ടെത്തി, മുസ്ലീം എണ്ണം ഉയർത്താൻ കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചു. ബംഗാൾ മതപരിവർത്തനം പ്രധാനമായും ബാരാ-ഔലിയാസിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പ്രൊഫസർ കെ.ആർ.ക്വനുങ്കോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് . 63 പ്രൊഫസർ അബ്ദുൾ കരീമും തീവ്രവാദി സൂഫി മതപരിവർത്തനത്തെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. 64 എന്നാൽ ഡോ. IH ഖുറേഷിയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും വ്യക്തമായത്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: ' പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ട് ബംഗാളിലും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലും മുസ്ലീം അധികാരത്തിന്റെ വികാസത്തിന്റെ കാലഘട്ടമായിരുന്നു . പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെയും ന്യായം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഉത്സുകരായ യോദ്ധാക്കളായ സന്യാസിമാർ ഈ പ്രക്രിയയിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു . ഇത് പലപ്പോഴും പ്രാദേശിക അധികാരവുമായി (ഏറ്റുമുട്ടലിലേക്ക്) കലാശിച്ചു, തുടർന്ന്, ഏതാണ്ട് മാറ്റമില്ലാതെ, കൂട്ടിച്ചേർക്കലിലൂടെ 65 സൂഫികൾ സ്വീകരിച്ച രീതികൾ എത്രമാത്രം ഇലാസ്റ്റിക് ആയിരുന്നുവെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു . അവർ കൂടുതലും സമാധാനപരമായ മിഷനറിമാരായി പ്രവർത്തിച്ചു, എന്നാൽ ചില ന്യായമായ കാരണങ്ങളുടെ പിന്തുണയ്ക്ക് സൈനിക നടപടി ആവശ്യമാണെന്ന് അവർ കണ്ടാൽ , അവർ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വിമുഖരായിരുന്നില്ല. 'സൂഫികൾ' ക്രമേണ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഇസ്മാഈലി സാങ്കേതികത സ്വീകരിച്ചില്ല, ഇസ്ലാമിന് മുമ്പ് വിശുദ്ധിയുടെ പ്രശസ്തി നേടിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ തങ്ങളുടെ ഖാൻഖകളും ആരാധനാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു . അങ്ങനെ പരമ്പരാഗതമായ ചില (ഹിന്ദു) സമ്മേളനങ്ങൾ പുതിയ ഉത്സവങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. (അതായത് മുസ്ലീം). ഈ ശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി, കാലക്രമേണ ബംഗാൾ ഒരു മുസ്ലീം നാടായി . കിഴക്കൻ ബംഗാൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു മുസ്ലീം നാട്. ബംഗാളിൽ നടന്ന നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ കഥകൾ മുഹമ്മദൻ മധ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാർ തന്നെ വളരെ ആവേശത്തോടെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്, നമ്മൾ അവയെ വിപുലീകരിക്കേണ്ടതില്ല. 67 ആദ്യകാലം മുതൽ, ഗവൺമെന്റിന്റെ ഓരോ ഇരിപ്പിടവും ഓരോ സൈനിക സ്റ്റേഷനും ഏറെക്കുറെ മിഷനറി പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. കടലിനക്കരെയുള്ള മറ്റൊരു ഏജൻസി അതേ അറ്റത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. അറബ് വ്യാപാരികൾ ചിറ്റഗോങ്ങിൽ വിപുലവും ലാഭകരവുമായ വ്യാപാരം നടത്തുകയും അതിലെ നിവാസികൾക്കിടയിൽ അവരുടെ മതപരമായ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ബാർബോസ ബംഗാൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ , അദ്ദേഹം ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ വിജാതീയരെ കണ്ടെത്തി, ഒരു മൂറായിരുന്ന ബംഗാളിലെ രാജാവിന് വിധേയമായിരുന്നു, കടൽ തുറമുഖങ്ങളിൽ മൂറുകളും വിജാതീയരും അധിവസിച്ചിരുന്നു. അറബികൾ, പേർഷ്യക്കാർ, അബിസീനിയക്കാർ, ഇന്ത്യക്കാർ (ഒരുപക്ഷേ ഗുജറാത്തികൾ) എന്നിങ്ങനെ നിരവധി വിദേശികളുമായും അദ്ദേഹം കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. *1570*-ൽ ബംഗാളിലായിരുന്ന സീസർ ഫ്രെഡറിക്കും വിൻസെന്റ് ലെ ബ്ലാങ്കും സന്ദീപ്

ദ്വീപിൽ മൂർസ് വസിച്ചിരുന്നതായി അറിയിക്കുന്നു. 68 പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലും ചിറ്റഗോങ്ങ് തീർച്ചയായും നിരന്തരമായ പ്രചാരണം നടത്തിയിരുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു. മല്ലാക്കയെയും പിന്നീട് തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളെയും ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള മുസ്ലീം വ്യാപാരികൾ എങ്ങനെയാണ് പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചതെന്ന് മനസിലാക്കുമ്പോൾ, ഗുജറാത്ത് , മലബാർ, ബംഗാൾ എന്നിവിടങ്ങളിലെ അവരുടെ മതപരിവർത്തന ശ്രമത്തെയും നേട്ടങ്ങളെയും അഭിനന്ദിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. . അങ്ങനെ വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളും ബംഗാളിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. പല അവസരങ്ങളിലും പല കാരണങ്ങളാൽ അവർ പലായനം ചെയ്തു. ചിലർ അധിനിവേശത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വന്നത്, മറ്റുചിലർ വ്യാപാരികളും വ്യവസായികളുമായി. 70 തന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ സംരക്ഷകരായി ധാരാളം അബിസീനിയക്കാരെ നിലനിർത്തിയ ആദ്യത്തെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു റുക്നുദ്ദീൻ ബർബക് ഷാ (1460-74) . അദ്ദേഹം 8,000 ഹബ്ഷികളെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുകയും അവർക്ക് തന്റെ സർക്കാരിൽ പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. കോടതിയിലെ അബിസീനിയൻ നപുംസകങ്ങൾ ഒഴികെ, മറ്റ് നപുംസകങ്ങൾ ഹറം ഗാർഡുകളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സാധാരണമായിരുന്നു. [71] അബിസീനിയക്കാർക്ക് പുറമേ, ബംഗാൾ മറ്റ് വിദേശികൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് അറേബ്യ, ഈജിപ്ത്, തുർക്കി, ഇന്ത്യയുടെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യാപാരികൾക്കും ആതിഥേയത്വം വഹിച്ചു. ഫലഭൂയിഷ്ഠതയും സമ്പത്തും വിലകുറഞ്ഞ ഭക്ഷണവും കാരണം പലരും ബംഗാളിൽ താമസിച്ചു. [72] ബംഗാളിലെ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ച് യൂറോപ്യൻ എഴുത്തുകാർ വളരെക്കുറച്ചേ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ, അവരുടെ കുട്ടികൾ ചിലപ്പോഴൊക്കെ നപുംസകങ്ങളായി വിൽക്കപ്പെടുന്നു , അവരിൽ പലരും മുസ്ലീം വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ അവർ പുറത്തുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. തുറമുഖ നഗരങ്ങൾ .. 73 ഗൗറിന്റെ യൂറോപ്യൻ വിവരണങ്ങൾ മുസ്ലീങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളും വിദേശികളും (മൂർ) സമ്മിശ്ര ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ , വിപ്രദാസിന്റെ മാനസ വിജയ (1495-ൽ രചിച്ചത്) പരാമർശിക്കുന്നു.

സത്ഗാവിൽ മുസ്ലീങ്ങളുടെ വലിയ ജനസംഖ്യ. അതിൽ പറയുന്നു, 'സപ്തഗ്രാമങ്ങളിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ അസംഖ്യമാണ്; അവർ മുഗളന്മാർ , പത്താൻമാർ, മൊകാദിംമാർ, സയ്യദ്മാർ, മുല്ലാകൾ, ഖാസികൾ എന്നിവരുടേതാണ് . ബംഗാളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മതപരിവർത്തന രീതികൾ മധ്യകാല ഇന്ത്യയിൽ മറ്റിടങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ബംഗാളിനെ ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കിയത്, മതപരിവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കാത്തതും ദുർബലവുമാക്കിയത് അതിന്റെ സവിശേഷമായ രാഷ്ട്രീയവും മതപരവും സാമൂഹികവുമായ അവസ്ഥയാണ്. രാഷ്ട്രീയമായി, ബംഗാളിന് തുടക്കം മുതൽ മുസ്ലീം ആക്രമണങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ഇത് ലക്ഷ്മൺ സെന്നിന്റെ ഞെട്ടിക്കുന്ന ചെറുത്തുനിൽപ്പിൽ നിന്ന് ഭക്തിയാർ ഖൽജിയുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒരുപക്ഷേ പടിഞ്ഞാറ് നിന്നുള്ള മുസ്ലീം സാഹസികതകളും വടക്ക് നിന്നുള്ള വ്യാപാരികളും ഇതിനകം തന്നെ രാജ്യം നന്നായി നുഴഞ്ഞുകയറിയിരിക്കാം . അതിന്റെ മുസ്ലീം ഗവർണർമാരും ഭരണാധികാരികളും, അതിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനവും

തൃപ്തികരമല്ലാത്ത മധ്യകാല ആശയവിനിമയ മാർഗ്ഗങ്ങളും കാരണം , മിക്കവാറും ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരായി തുടർന്നു, എന്നിരുന്നാലും, ഡൽഹി സുൽത്താന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. അത്തരം അടിയന്തരാവസ്ഥകൾ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികളെയും ജനങ്ങളെയും പരസ്പരം അടുപ്പിച്ചു. കൂടാതെ, *13*-ആം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ *18*-ആം നൂറ്റാണ്ട് വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ മുസ്ലീം ഭരണ പ്രദേശമായ കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ വടക്ക്, കിഴക്ക്, തെക്ക്-കിഴക്കൻ അതിർത്തികൾ ദ്രാവകാവസ്ഥയിൽ തന്നെ തുടരുകയും അതിർത്തികൾ പുതിയ അധിനിവേശങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റങ്ങളോടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നീങ്ങുകയും ചെയ്തു . (പരിവർത്തനങ്ങളും). അങ്ങനെ ബംഗാളിലെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളെ തങ്ങളിൽ ഒരാളായി അംഗീകരിക്കുകയും അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും കലയും സംസ്കാരവും സ്വീകരിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 76 മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ കൽപ്പനപ്രകാരം നിരവധി പ്രധാന ഹിന്ദു കൃതികളുടെ വിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നു, 77 ഹിന്ദുമതത്തിന്റെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും ഈ ഇടപെടലിന്റെ ഫലമായി കൗതുകകരമായ സമന്വയ ആരാധനകളും ആചാരങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു, (അവിടെ) ഹിന്ദുക്കൾ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു പൊതുദൈവത്തിന്റെ ആരാധന വളർന്നു. മുസ്ലീങ്ങളും ഒരുപോലെ, അതായത് സത്യ പിർ. ഗൗഡയിലെ ചക്രവർത്തി ഹുസൈൻ ഷായാണ് ഈ ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു . മുസ്ലീം ഭരണകർത്താക്കൾ മുസ്ലീം സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. അവർക്ക് ജോലിയും മതപരിവർത്തനത്തിന് മറ്റ് സാമ്പത്തിക പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകാൻ കഴിയും, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ബംഗാളിൽ 'രാജാവിന്റെയും ഗവർണർമാരുടെയും പ്രീതി നേടുന്നതിനായി നിത്യേന വിജാതീയർ മൂർമാരെ തിരിയുന്നു' എന്ന വസ്തുത ബാർബോസയെ ഞെട്ടിച്ചു. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഏക മാർഗമായി മറ്റുള്ളവർ മതം മാറി. കൂടാതെ, മുഹമ്മദൻ ഭരണം നിലനിന്നിരുന്നിടത്തെല്ലാം അടിമത്തം വികസിച്ചു, 'അടിമത്തം അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ അഭയകേന്ദ്രമായി ഹിന്ദുക്കൾ സ്വീകരിച്ചു. ഡൽഹി കോടതി അതിന്റെ അടിമകളെ (ആയിരക്കണക്കിന്, ഉദാഹരണത്തിന് ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ) മാത്രമല്ല, കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് നപുംസകരെയും (മുഗൾ ചക്രവർത്തി ജഹാംഗീർ നിർത്താൻ ശ്രമിച്ച ഒരു വ്യാപകമായ ആചാരം) ലഭിച്ചു. ആസാമീസ് മാഗുകളുടെ കടന്നുകയറ്റവും ക്ഷാമവും മഹാമാരികളും ആഭ്യന്തരയുദ്ധങ്ങളും അവരുടെ മക്കളെ മുസ്‌ലിം അടിമകളായി വിൽക്കാനുള്ള നിരാശയിൽ അവരെ തള്ളിവിട്ടു. 79 അത്തരം നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ദരിദ്രരും സാമൂഹികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ കീഴടങ്ങുമായിരുന്നു. സമ്പന്നർക്ക് മറ്റ് രീതികൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. *1901*-ലെ സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട് പറയുന്നത്, "ഏതെങ്കിലും അമൽ അല്ലെങ്കിൽ ജമീന്ദാർ, കുടിശ്ശികയുള്ള വരുമാനം നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ" തന്റെ ഭാര്യയോടും മക്കളോടുമൊപ്പം മുഹമ്മദന്മാരാകാൻ നിർബന്ധിതരാകണമെന്ന് സ്വേച്ഛാധിപതിയായ മുർഷിദ് കുലി ഖാൻ നിയമം നടപ്പാക്കി. ബൻഷാസ്മൃതി ഉറപ്പുനൽകുന്നതുപോലെ ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ പഴയതായിരുന്നു. *80* സമുദ്രഗഢിലെ രാജാവിന്റേത് പോലെയുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെയിൻ

റിയാക്ഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാരും ജമീന്ദാർമാരും തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിലെ മറ്റുള്ളവരെ മുസ്‌ലിംകളാകാൻ നിർബന്ധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, അവരുടെ പിന്തുണ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന ഭയത്താൽ, അല്ല അവരെ തങ്ങളുടെ സജീവ മുസ്ലീം അനുഭാവികളാക്കാൻ പോലും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ച സുൽത്താൻ ജലാലുദ്ദീന്റെ നേട്ടങ്ങൾ നാം കണ്ടതാണ് . കാലാ പഹാർ, ഭയാനകമായ ഐക്കണോക്ലാസ്റ്റ്, മുർഷിദ് ഖുലി ഖാൻ എന്നിവർ ബ്രാഹ്മണ മതം മാറിയവരായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണ വിശ്വാസത്യാഗിയായ പിർ അലിയോ മുഹമ്മദ് ടി അഹിറോ ആയിരുന്നു , "എല്ലാ മതഭ്രഷ്ടന്മാരെയും പോലെ ", ജന്മനാ മുഹമ്മദന്മാരായിരുന്ന മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ മോശമായി തന്റെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന ആളാണെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കാം.' *1901* ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഇന്നത്തെ രാജ ചക്രവർത്തിക്കെതിരെ മത്സരിക്കുകയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിലൂടെ മുഹമ്മദനായി മാറുകയും ചെയ്ത രാജാ പുഡിൽ സിങ്ങിന്റെ പിൻഗാമിയാണ് ദർഭംഗയിലെ പർസൂനി . ചിറ്റഗോങ്ങിലെ ബാരന്തനിലെ അസദ് ഖാന്റെ കുടുംബം , ഒരു മുസൽമാനാകാൻ മടിയില്ലാത്ത ശ്യാം റായ് ചൗധരിയിൽ നിന്നാണ്, ടിപ്പേരയിലെ പർഗാന സറൈലിലെ ദിവാൻ കുടുംബങ്ങൾ, മൈമെൻസിംഗിലെ ഹൈബത്നഗർ, ജംഗൽബാരി , ദർഭംഗയിലെ മജ്ഹൗലിയിലെ പത്താൻമാർ, എല്ലാം. പഴയ ഹിന്ദു വീടുകളിൽ നിന്നാണ്. അവരും അവരുടെ പ്രചാരണവും അവരുടെ സന്തതികളും മുസ്ലീം സംഖ്യകളിലേക്ക് ചേർത്തു. ബംഗാളിലെ മതപരമായ അവസ്ഥയും ജനങ്ങളെ മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിന് വിധേയരാക്കി. ബംഗാളിലെ പാലാ ഭരണാധികാരികൾ ബുദ്ധമതക്കാരും ബുദ്ധമതക്കാരുമായിരുന്നു, ഭക്തിയാർ ഖൽജിയുടെ നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, കുറഞ്ഞത് പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ രാജ്യത്ത് പ്രബലമായിരുന്നു. സേനകൾ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. അവർ ബ്രാഹ്മണരെയും സംസ്കൃതത്തെയും സംരക്ഷിച്ചു. ഭക്തിയാർ അവരെ നശിപ്പിച്ചു, പക്ഷേ ഹിന്ദുമതം അല്ല. *81* എന്നിരുന്നാലും, ബുദ്ധമതവും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിലുള്ള ഒരുതരം മത്സരവും , *82* മുസ്ലീം സന്യാസിമാരുടെ തീക്ഷ്ണതയും കൂടിച്ചേർന്ന് ആളുകൾ മതപരിവർത്തനത്തിന് വിധേയരാകാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചു . ബംഗാളിന്റെ സാമൂഹിക ഘടനയും സമന്വയിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെയും അഹിന്ദുക്കളുടെയും വിദേശികളുടെയും സംയോജനമായിരുന്നു അത് . ആസാം, ടിബറ്റ്, ബർമ്മ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അധിനിവേശക്കാരും കുടിയേറ്റക്കാരും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നില്ല. അബ്ദുൾ മജീദ് ഖാൻ തുടർന്നും പറയുന്നു: "വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ത്യ അല്ലെങ്കിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ നാട് അവസാനിച്ചത് ഭാഗീരഥിക്ക് പടിഞ്ഞാറുള്ള ബംഗാളിലാണ്." *83* ഈ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല, എന്നാൽ *1872* ലെ ബംഗാൾ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ബെവർലി വളരെ വിശദമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരാണ് ഹിന്ദുക്കൾ അല്ലാത്തത് എന്ന് തീർപ്പാക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്. *[84]* ബംഗാളിലെ ഇരുണ്ട, ഉയരം കുറഞ്ഞ, വീതിയേറിയ ആളുകളെ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ പ്രീ-ദ്രാവിഡൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ടിബറ്റോ-ചൈനീസ് അല്ലെങ്കിൽ മംഗോളോയിഡുകളും ബംഗാളിൽ എത്തി, അവർ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗവും ഭാഗവുമാണ്. ഇക്കൂട്ടരുടെ ടിബറ്റോ-ബർമൻ ശാഖയിലെ ബോഡോ വിഭാഗം (ബോഡോ, മെക്, കോച്ച്, കചാരി, രഭ, ഗാരോ, ടിപ്ര) എപ്പോഴാണ് അസമിലും കിഴക്കൻ ബംഗാളിലും വന്നതെന്ന് അറിയില്ല , എന്നാൽ വടക്കും കിഴക്കും ബംഗാളിൽ ഉടനീളം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, കിഴക്കൻ ബംഗാളിൽ ചണ്ഡാലുകളും പോഡുകളും വടക്കൻ രാജ്ബൻസിസും കോച്ചസും ആധിപത്യം പുലർത്തി; യാഥാസ്ഥിതിക ഹിന്ദുക്കളുടെ അനുപാതം വളരെ കുറവായിരുന്നു. പോഡുകൾ, ചണ്ഡലുകൾ, കൊച്ചെ എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം ബുദ്ധമത സ്വാധീനത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളുണ്ട് . പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റാൽഫ് ഫിച്ച് രാജ്യം സന്ദർശിച്ചപ്പോഴും ബുദ്ധമത സ്വാധീനത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ കോച്ചെസിൽ അവശേഷിക്കുന്നു . 85 മുസ്ലീം മതം ചണ്ഡാളുകളുടെയും കോച്ചുകളുടെയും പോഡുകളുടെയും മറ്റ് ഗോത്രങ്ങളുടെയും താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രതിരോധം തകർത്തിരിക്കണം . അങ്ങനെ ബംഗാളിലെ രാഷ്ട്രീയവും മതപരവും എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ച് സാമൂഹികവുമായ സാഹചര്യങ്ങളാണ് മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിന് ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ തുറന്നുകാട്ടിയത്. പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളിലെ സാധാരണക്കാരും ദരിദ്രരും അപരിഷ്കൃതരുമായ വിഭാഗങ്ങളെ തങ്ങൾക്കായി വിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ , അവർ അവരുടെ പ്രാദേശിക ഭക്തിയിലും നാടോടി സംസ്കാരത്തിലും തൃപ്തിപ്പെടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലിം ഭരണാധികാരികളും സൈനികരും സൂഫി മഷൈഖും ഉന്നതരെയും താഴ്ന്നവരെയും ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഉപേക്ഷിച്ചു. തീർച്ചയായും താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങൾ കൂടുതൽ ദുർബലരായിരുന്നു . എന്നിരുന്നാലും, ബംഗാളിലെ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ചിത്രം വളരെ വ്യക്തമല്ല , പ്രശ്നം ഇപ്പോഴും പഠനത്തിനായി തുറന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബംഗാളിലെ, പ്രത്യേകിച്ച് വടക്കും കിഴക്കും ഉള്ള മിക്ക മുഹമ്മദന്മാരുടെയും പ്രാദേശിക ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് സംശയമില്ല . എന്നിരുന്നാലും, ബംഗാൾ മുസ്ലീങ്ങൾ പ്രധാനമായും വിദേശികളാണ് എന്ന് തെളിയിക്കാൻ ദിവാൻ ഫാസിൽ റബ്ബി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട് . യാതൊന്നും സത്യത്തിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കില്ല, പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റായ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രബന്ധത്തെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, ബംഗാൾ മുസ്ലിംകളുടെ പ്രാദേശിക ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെളിവുകൾ ഞങ്ങൾ അരിച്ചുപെറുക്കും, അത് അവരുടെ ബാഹ്യ-ഇന്ത്യൻ നേറ്റിവിറ്റിയെ നിരാകരിക്കും. വടക്കൻ ബംഗാളിലെ കോച്ച് ഗോത്രത്തിന്റെ സ്വമേധയാ മതപരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് ബ്രയാൻ ഹോഡ്സൺ എഴുതുന്നു , 86 ഡാക്കയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗോത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഡോ. വൈസ്, മറ്റ് ഗോത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബുക്കാനൻ ഹാമിൽട്ടൺ, എന്നാൽ ബംഗാൾ മുസ്ലിംകൾ പ്രാദേശിക നിവാസികളുടെ പിൻഗാമികളാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. 87 താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന Table- ൽ വ്യക്തമായി കാണാവുന്നതുപോലെ, താഴ്ന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട തദ്ദേശവാസികളുടെ പേരുകളും തൊഴിലുകളും അവരുടെ പരിവർത്തനത്തിനൊപ്പം മാറിയില്ല . കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ മുസ്ലീം പ്രവർത്തനപരമായ ജാതികൾ കാണിക്കുന്ന പട്ടിക 88 പരമ്പരാഗത തൊഴിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ഗ്രൂപ്പിന്റെ പേര് ബാദിയ അല്ലെങ്കിൽ അബ്ദുൾ ബോഗ്ര പരിച്ഛേദകർ ബജാദർമാർ ജെസ്സോർ സംഗീതജ്ഞരായ ചുനിയ ബോഗ്ര --- --- ദായ് ഡാക്ക, മുതലായവ. സ്ത്രീകൾ സൂതികർമ്മിണിമാരായ ധവാ ബോഗ്ര, രാജ്ഷാഹി മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ഹോ ദുഫാദി മൽദാമൽ വിൽപനക്കാർ കരിന്ദി ജെസ്സോർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്ഫടിക മുത്തുകൾ വിൽക്കുന്നവർ, ഇപ്പോൾ കാർഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കത്താര ബൊഗ്ര യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈയം ഫോയിൽ പണിക്കാർ ദുർഗ്ഗയുടെ ചിത്രം അലങ്കരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു, ഇപ്പോൾ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും

പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ. കുലു ബൊഗ്ര, മുതലായവ. ഓയിൽപ്രസർമാർ കുട്ടി ഡാക്ക മേസൺമാർ, ഹാക്ക്നി-കാർനേജ് ഡ്രൈവർമാർ, മുതലായവ. മഹിഫറാഷ് ഡാക്ക മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ മഞ്ജി ബോഗ്ര മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളും ബോട്ടുകാരും, ഇപ്പോൾ കൃഷിയിലേക്ക് തിരിയുന്നു. മിർഷികാരി ബോഗ്രയും ഡാക്കയും ഇപ്പോൾ സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരായ നലിയ ബോഗ്ര നെയ്ത്തുകാരായ ഞാങ്ങണ പായകൾ പിർഖോദാലി മാൽഡ ------ പുഞ്ജ്ര മാൽഡ മത്സ്യവിൽപ്പനക്കാർ റസുവ ജെസ്സോർ ഗ്ലാസ്വെയർ സനൈദർ ഡാക്ക ഡ്രമ്മർമാർ സന്ദർ ബൊഗ്ര ഗ്ലാസ് വളകളുടെയും ടിൻസലുകളുടെയും വിപണനക്കാർ. ബംഗാളിലെ പഴയ പ്രവിശ്യയുടെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലും, മൊഹമ്മദൻമാരെ പ്രധാനമായും പ്രാദേശിക മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരിൽ നിന്നാണ് റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് സെൻസസ് കണക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന പൊതു അഭിപ്രായം. ജുലഹ, ധുനിയ തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനപരമായ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാവരും ഭൂരിപക്ഷം ശൈഖുമാരും, ഒരുപക്ഷേ ബംഗാളിലെ പത്തിലൊന്ന് ഭാഗവും ബീഹാറിലെ പകുതിയും, ഇന്ത്യൻ വംശജരാണെന്ന് പൊതുവെ പറയാവുന്നതാണ് . വിദേശ മൂലകങ്ങൾ പ്രധാനമായും സയ്യിദ്, പത്താൻ, മുഗളൻ എന്നിവരുടെ നിരയിൽ തിരയപ്പെട്ടേക്കാം. ഇവിടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെ പിന്മുറക്കാരായ അനേകം പേരുണ്ട്, കാരണം ഉയർന്ന ജാതിയിൽ നിന്ന് മതം മാറിയവർക്ക് ഉയർന്ന പദവികൾ സ്വീകരിക്കാൻ പലപ്പോഴും അനുവാദമുണ്ട്. ബീഹാറിൽ, ബ്രാഹ്മണൻ അല്ലെങ്കിൽ കയസ്ത് ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു മതം മാറിയ ഹിന്ദുവിന് സാധാരണയായി സ്വയം ശേഖ് (ഷൈഖ്) എന്ന് വിളിക്കാനും യഥാർത്ഥ ശേഖുമാരുമായി സഹവസിക്കാനും മിശ്രവിവാഹം ചെയ്യാനും അനുവാദമുണ്ട് . അതേ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ബാബൻ അല്ലെങ്കിൽ രജപുത്രൻ , ഒരു പത്താൻ ആയിത്തീരുന്നു, മൈമെൻസിംഗിൽ ഉയർന്ന ജാതി മതം മാറിയവർക്ക് ഖാൻ എന്ന പദവി നൽകപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ തങ്ങളെ പഠാൻസ് (പോലും) താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു - കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ക്രമേണ ശേഖ് ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു . നസ്മുൽ കരീം ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് പോലെ: 'ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, മുസ്ലിം ലോകത്തെമ്പാടും കപട സയ്യിദുകൾ വർധിച്ചുവരികയാണ്" , *90* , ബംഗാൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലെ ഉയർന്ന പദവികൾ അവരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല. വിദേശ എക്സ്ട്രാക്ഷൻ. മുർഷിദാബാദിലെ ഖാൻ ബഹാദൂർ ദിവാൻ ഫാസിൽ റബ്ബി ബംഗാൾ മുസ്ലിംകൾ പ്രധാനമായും വിദേശികളാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഹഖിഖത്-ഇ-മുസൽമാൻ-ഇ-ബംഗള*91* എന്ന പേരിൽ ഉർദുവിൽ ഒരു പുസ്തകം എഴുതി . *1872*-ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിലെ ബെവർലിയുടെ പ്രസ്താവനയെ എതിർക്കാനാണ് ഇത് ചെയ്തത് , "മുഹമ്മദന്മാരുടെ അസ്തിത്വം രാജ്യത്തേക്ക് മൊഗൾ രക്തം കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടല്ല, മുൻ നിവാസികളുടെ പരിവർത്തനം" . മൈമെൻസിംഗിലെ അബു ഗസ്നവി, തന്റെ ജില്ലയിലെ മുഹമ്മദീയൻമാരുടെ ഒരു മികച്ച വിവരണം തയ്യാറാക്കിയത് , ഒരുപക്ഷേ *1901*-ലെ സെൻസസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വിദേശ ഉത്ഭവ സിദ്ധാന്തത്തെ പിന്തുണച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, തദ്ദേശീയമായി മതം മാറിയവർ മൊത്തത്തിൽ വലിയതോതിൽ കൂടുതലാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. മുഹമ്മദൻ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഉപരി ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള വലിയ തോതിലുള്ള മുഹമ്മദൻ കുടിയേറ്റത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല, അക്ബറിന്റെ കാലത്ത് ബംഗാളിലെ കാലാവസ്ഥ വളരെ

അനുയോജ്യമല്ലാത്തതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അവിടെ തുടരാനുള്ള ഉത്തരവ് ശിക്ഷയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു . മുസ്ലീങ്ങളാണ് ആദ്യം ബീഹാറിലെത്തിയത്, എന്നാൽ അവിടെ അവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരുന്നു. വിദേശ മുസ്ലീങ്ങൾ നൊഖാലി, ബോഗ്ര, ബാക്കർഗുഞ്ചെ തുടങ്ങിയ ചതുപ്പ് പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രധാനമായും കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ വംശീയ വിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് മഹലനോബിസ് 1945-ൽ ശേഖരിച്ച ഡാറ്റ വിശകലനം ചെയ്ത മജുംദാറും റാവുവും ബംഗാളിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ പ്രധാനമായും താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തദ്ദേശീയരാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി . 92 ഇവർ തങ്ങളുടെ പ്രാദേശിക മുൻവിധികൾ, ചെറിയ വിശ്വാസങ്ങൾ, ഭക്തിയുടെ രൂപങ്ങൾ, നാടോടി കഥകൾ, നാടോടി സംസ്കാരങ്ങൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു , കൂടാതെ ബംഗാളിയെ മാതൃഭാഷയായി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലീം അധിനിവേശക്കാരുടെ വഴിയിൽ കിടക്കാതെ മുസ്ലീം സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തിയുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ബംഗാളിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വലിയ വർദ്ധനവ് ഇത് വിശദീകരിക്കുന്നു. ഡെൽഹി സുൽത്താനേറ്റിന്റെ തകർച്ചയുടെ ഫലമായി ചരിത്രശക്തികൾ രാജ്യത്തെ നിരവധി സ്വതന്ത്ര രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചപ്പോഴും, മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം തടസ്സമില്ലാതെ തുടർന്നുവെന്ന് ഉപസംഹാരമായി ഊന്നിപ്പറയാം . തീർച്ചയായും, അത് പരിവർത്തനത്തിന്റെ ചുമതല എളുപ്പമാക്കി. ചെറിയ പ്രദേശങ്ങളെ വിശദമായി കൈകാര്യം ചെയ്യാനും കടുത്ത മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളും യാഥാസ്ഥിതിക ഉലമകളും തീക്ഷ്ണതയുള്ള സൂഫികളും അവയിൽ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ കാശ്മീർ താഴ്വരയും കിഴക്കൻ ബംഗാളും മുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളായി മാറിയത് അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലമാണ് . ഒരു മുസ്ലീം ഭരണാധികാരി ഉണ്ടായിരുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ സാധാരണവും സാധാരണവുമായ രീതിയിൽ വർധിച്ചു.
അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1 ഷറഫുദ്ദീൻ യാസ്ദി, സഫർ നാമ, ബിബ്. Ind. T ext (കൽക്കട്ട, 1885, 88), 2 വാല്യം., II, പേജ്.14. കൂടാതെ Mulfuzat-i-Timuri, trs. കണ്ടെത്തുക D, II, p.429. 2 സിക്കന്ദർ ലോദിയുടെ കീഴിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പകുതി ഫാർമുലികൾക്കും മറ്റേ പകുതി മറ്റ് അഫ്ഗാൻ ഗോത്രങ്ങൾക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് റിസ്ഖുള്ള പറയുന്നു . വാഖിയാത്-ഇ-മുഷ്താഖി, ട്രസ്. E, D., IV, p.547 എന്നിവയിൽ. 3 മേജർ, പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇന്ത്യ/(ലണ്ടൻ,1857) ആമുഖം. 4 ബാർബോസ, ഡുവാർട്ടെ, ദി ബുക്ക് ഓഫ് ഡുവാർട്ടെ ബാർബോസ, 2 വാല്യം., (ലണ്ടൻ,1918-21), II, പേജ്.230. 5 Ibid., I, 230-33. 6 മുഹമ്മദ് ഹബീബ്, ദൽഹി സുൽത്താനേറ്റ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ചില വശങ്ങൾ, ഡോ. കെ.എം. അഷ്റഫ് മെമ്മോറിയൽ പ്രഭാഷണം (ഡൽഹി, 1966) പേജ്.20. 7 പഞ്ചാബിലെ അരാജകത്വ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ലാൽ, ട്വിലൈറ്റ്, പേജ്.79-100 കാണുക. 8 അതേ., പേജ്.101-109. കൂടാതെ CHI III, പേജ്.207. 9 ലാൽ, സന്ധ്യ, പേജ്.77, 192. 10 അതേ., പേജ്.187. 11 തുഹ്ഫത്-ഉൽ-കിറാം, ഇ ആൻഡ് ഡി., I, പേജ്.341-42. 12 അതേ., പേജ്.337. 13 CHI III, പേജ്.501; താരിഖ്-ഇ-മസുമി, ഇ, ഡി, ഐ, പേജ്.224-26, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാൾ ജേർണൽ, 1845, പേജ്.159-60. 14 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., പി. 233. 15 ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാളിന്റെ ജേണൽ, 1841, പേജ്.20. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോലും

അമീറിന്റെ സേവനത്തിലുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ മുസ്ലീങ്ങളെപ്പോലെ താടി ധരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. തോൺടൺ, ഗസറ്റിയർ, IV, പേജ്.296. 16 CHI, III, പേജ്.309. 17 അതേ., പേജ്. 501-502. 18 ഫെരിഷ്താ, II, പേജ്.337. 19 അതേ., II, പേജ്.341. 20 CHI, III, p.281, Zain-ul-Abidin (1420-1470), കശ്മീരിലെ അക്ബർ, പ്രവാസികളെ തിരിച്ചുവിളിച്ചു, ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭയം ശമിപ്പിച്ചു, ജിസിയ നിർത്തലാക്കി, എന്നാൽ മതംമാറിയവർ മുസൽമാനായി തുടർന്നു. 21 സഫർ നാമ, ഒപ്. cit., II, pp.168-69. ലാൽ, സന്ധ്യ, പേജ്.39. 22 ലാച്ച്, ഡൊണാൾഡ് എഫ്., ഏഷ്യ ഇൻ ദ മേക്കിംഗ് ഓഫ് യൂറോപ്പ്, (ഷിക്കാഗോ, 1965), വാല്യം. I, പേജ്.467. 23 മക്കൗലിഫ്, എംഎ ദ സിഖ് മതം, 6 വാല്യങ്ങൾ., IV, പേജ്.371-72. 24 ഫെരിഷ്താ, II, പേജ്. 185. കൂടാതെ സതീഷ് സി. മിശ്ര, ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീം ശക്തിയുടെ ഉദയം (ബോംബെ, 1963), പേജ് 175. 25 ആർ.പി. ത്രിപാഠി, മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ (അലഹബാദ്,1936), പേജ്.318. 26 CHI, III, pp. 298-300 27 Ibid., pp.305-06. 28 അതേ., പേജ്.310. ഫെരിഷ്താഹ്, II, പേജ്.202. 29 എസ്സി മിശ്ര, ഒപി. cit., p.205. 30 ഫെരിഷ്താ, II, പേജ്.298. 31 Castanheda, Historia do descobrimento e conquista de India pelos Partugueses (മൂന്നാം എഡി. കോയിംബ്ര, 1928), II, പേജ്.316. ഏഷ്യയിലെ ലാച്ചിൽ പരാമർശിച്ചത്, യൂറോപ്പിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ, പേ. 399. 32 ലാച്ച്, I, 401. 33 ബാർബോസ, ഒപ്, സിറ്റ്., പേജ്.140; ലാച്ചിലെ ഒർട്ടയും പിയേഴ്സും, I, 404. 34 ലാച്ച്, I, 405. 35 യുഎൻ ദിനം, മധ്യകാല മാൾവ (ഡൽഹി, 1967), പേജ്.6-7. 36 CHI, III പേ. 356. 37 അതേ., പേജ്.360. 38 ദിവസം, ഒപ്-സിറ്റ്., പേജ്.244. 39 തബ്ഖത്-ഇ-അക്ബരി, III, പേ. 351. ഫെരിഷ്താ, II, 255. ഡോ. യുഎൻ ഡേ ഓപ്. cit., pp.244-46 നിസാമുദ്ദീന്റെ രൂപം അതിശയോക്തി കലർന്നതാണെന്ന് കരുതുന്നു . ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെയല്ല. ഗയാസുദ്ദീന് രണ്ട് ബറ്റാലിയൻ ഹബ്ഷ്, ടർക്കിഷ് വനിതാ ഗാർഡുകൾ ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ , 500 വീതം, 1600 എന്ന കണക്ക് (വോൾസെലി ഹെയ്ഗ് നൽകിയത്) വളരെ ചെറുതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, 1512 നും 1515 നും ഇടയിൽ എഴുതിയ പിറസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മാൾവയിലെ രാജാവിന് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ട 2,000 വനിതാ യോദ്ധാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു . (The Suma Oriental of Tome Pires (London, 1944), I, P .37 ഉദ്ധരിച്ചത് Lach, I, p.420). 1600 അന്തേവാസികളുള്ള അന്തേവാസികൾ മധ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാരിൽ നിന്ന് ഒരു അഭിപ്രായവും ഉണർത്തുകയില്ല. എന്നാൽ ഗയാസിന്റെ സാരഗ്ലിയോ ഒരു സവിശേഷ സ്ഥാപനമായിരുന്നു. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സുന്ദരികൾ (ഫെരിഷ്താഹ്) കൊണ്ടാണ് ഇത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് . അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി പെൺകുട്ടികളെയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. രാജകീയ സെറാഗ്ലിയോയിൽ സാധാരണയായി കാണപ്പെടുന്ന സംഗീതജ്ഞർ, ഗായകർ, നർത്തകർ എന്നിവരെ കൂടാതെ സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാർ, തട്ടാൻമാർ, ചെരുപ്പ് നിർമ്മാതാക്കൾ, നെയ്ത്തുകാർ, കുശക്കാർ, തയ്യൽക്കാർ, വില്ലുകൾ, അമ്പ്, ആവനാഴികൾ, ആശാരികൾ, ഗുസ്തിക്കാർ, ജഗ്ലർമാർ എന്നിവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിശ്ചിത വേതനം, അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, സ്ത്രീകൾ, ഉയർന്ന നിരക്കിൽ ശമ്പളം . (ഡബ്ല്യു. ഹെയ്ഗും ഫെരിഷ്തായും). ഹറമിലെ അന്തേവാസികൾക്ക് പ്രതിദിനം രണ്ട് ധാന്യവും തലയ്ക്ക് രണ്ട് ടാങ്കുകളും നൽകുന്ന കൂലി വളരെ കുറവായിരുന്നു, ഇത് ഒരു ഹറം എന്നതിലുപരി സ്ത്രീകൾക്ക് സ്ഥിരതാമസമാണെന്ന് ഒരാൾക്ക് തോന്നും . സംഖ്യ കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്നതാണെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പണം നൽകുകയും നന്നായി

നോക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു . ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 16,000 എന്ന കണക്ക് അതിശയോക്തി ആയിരിക്കില്ല. 40 CHI, III പേജ്.375-76. 41 സെവെൽ, മറന്നുപോയ സാമ്രാജ്യം (വിജയനഗർ), പേജ്.57-58. 42 CHI, III, പേജ്. 391. 43 അതേ., പേജ്.397. 44 അതേ., പേജ്.398. 45 Ibid., III, 449. കൂടാതെ സെവെൽ, പേജ്.198. 46 Ibid., III, pp.403-404. 47 HK ഷെർവാനി, മഹ്മൂദ് ഗവാൻ (അലഹബാദ്, 1942), pp.61-7l, esp.p. 63, n.50. 48 CHI, III, പേജ്.432. 49 അതേ., പേജ്.406. 50 ഷെർവാണി, ഒപി. cit., p.65. 51 അതേ., പേജ്.65-68. 52 CHI, III, പേജ്.404. 53 ബാർബോസ, II, പേജ്. 122-23. 54 W. ലോഗൻ, മലബാർ (മദ്രാസ്, 1951), I, പേജ്.199. കൂടാതെ ലാച്ച്, 368-69. ബാർബോസയുടെയും ബറോസിന്റെയും മതിപ്പിൽ . 55 ബാർബോസ, II, പേജ്.74. 56 ലാച്ച്, ഒപ്. cit., I, p. 447. 57 CHI, III, p.267. 58 ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാളിന്റെ ജേണൽ, 1894, പിടി. III, പേജ്.28. 59 ബാർബോസ, ദി ബുക്ക് ഓഫ് ഡ്വാർട്ടെ ബാർബോസ, II, പേജ്.148. ലാച്ചിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കാസ്റ്റൻഹെഡ, I, p. 415. 60 ലോക്ക്. cit. 61 സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, 1901. VI, Pt. I, ബംഗാൾ, പേജ്.165-181. 62 ഐബിഡ്. 63 - പതിനേഴു തുർക്കി കുതിരപ്പടയാളികൾ (ബഖ്തിയാർ ഖൽജിയുടെ) ബംഗാൾ കീഴടക്കിയില്ല; എന്നാൽ ബരാഹ്-ഔലിയകൾ അല്ലെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ട് ഇതിഹാസ മുസ്ലീം സന്യാസിമാർ, ഇസ്ലാമിന്റെ സന്തതിക്ക് ശേഷം വളർന്നുവന്ന പിറുകൾ ബംഗാളിലെ സമതലങ്ങളിൽ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു. cit., പി. 151. 64 അബ്ദുൾ കരീം, ബംഗാളിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ചരിത്രം, പേജ്.136-38, 143-146. 65 ജാദുനാഥ് സർക്കാരിന്റെ ആധികാരികതയിൽ, ബംഗാൾ ചരിത്രം, പേജ്.68, 70. 66 ഇഷ്തിയാഖ് ഹുസൈൻ ഖുറേഷി, ഇൻഡോ-പാകിസ്ഥാൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ മുസ്ലീം സമൂഹം (610-1947), മോണ്ടൺ & കോ., എസ്-ഗ്രേവൻഹേജ്, 1962, pp .70-71, 74-75. 67 സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, 1901, വാല്യം. VI, പിടി, I, ബംഗാൾ, pp.165- 181. മുഹമ്മദൻ ജനത ചിതറിക്കിടക്കുമ്പോൾ, ഓരോ ഗൃഹനാഥനും തന്റെ മതവിശ്വാസത്തിന്റെ അടയാളമായി തന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ നിന്ന് ഒരു മൺപാത്രം (ബദാന) തൂക്കിയിടുന്നത് പതിവായിരുന്നു. വിശ്വാസം. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഒരു ദിവസം ഒരു മൗലവി ഒരു ഹിന്ദു ഗ്രാമത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് താമസിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യനെ കാണാൻ പോയി , പക്ഷേ ബദാനയെ കണ്ടെത്താനായില്ല. അന്വേഷണത്തിൽ, മുസൽമാൻ ഗ്രാമവാസി തന്റെ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് ജാതിയിൽ നിന്ന് പുറത്തായ ഒരു ഗോത്രത്തിൽ ചേർന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു . നഗരത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ നവാബിനെ അറിയിക്കുകയും, പട്ടാളത്തിന്റെ ഒരു ഡിറ്റാച്ച്മെന്റിന് ഉത്തരവിടുകയും ഗ്രാമം വളയുകയും അതിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും മുഹമ്മദനാകാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്തു. എം.എൽ റോയ് ചൗധരി, ബംഗാളിൽ ഇസ്ലാം പ്രബോധനം എന്നിവയും കാണുക. (തുർക്കോ-അഫ്ഗാൻ കാലഘട്ടം)", ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്ററി കോൺഗ്രസിന്റെ നടപടികളിൽ, ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തെ സെഷൻ, അലിഗഡ്, 1960, പിടി. I, pp.168-181, esp. p.171, ബിജോയ്ഗുപ്തയുടെ പദ്മ-പുരാണത്തിൽ നിന്നും ജയാനന്ദന്റെ ചൈതന്യ മംഗളിൽ നിന്നുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ചില രീതികൾ കാണിക്കുന്നു. 68 വോയേജസ് ഡി ലെ ഗൗസ്, പേജ് 157, 1901 ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു,op.cit. 69 DCE ഹാൾ, എ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് ഏഷ്യ, pp.177-183. 70 അബ്ദുൾ കരീം, പേജ്.140-41. 71 Barbosa, II, 147. 72 Lach, I, 416 73 Ibid., I, pp. 417-18. 74

സുകുമാർ സെൻ, ബംഗ്ലാ സാഹിത്യകാരൻ ഇതിഹാസ (കൽക്കട്ട, *1940*), പേജ്.*114*, അബ്ദുൾ കരീമിൽ ഉദ്ധരിച്ചു, ഒ.പി. *cit*., *p*.153. 75 നഫീസ് അഹമ്മദ്, കിഴക്കൻ പാകിസ്ഥാന്റെ അതിർത്തികളുടെ വിലയിരുത്തൽ, ഓറിയന്റൽ ജിയോഗ്രാഫറിൽ, II, നമ്പർ 2, ജൂലൈ, *1958*, പേജ്.*101*. 76 ഡിസി സെൻ, ബംഗാളി ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ചരിത്രം (കൽക്കട്ട യൂണിവേഴ്സിറ്റി, *1911*), പേജ്.*10*, *12*, *13*- *14*. 77 ടി ആരാ ചന്ദ്, ഒപി. *cit*., *p*.*214*. *78* അതേ., പേജ്.*217*. 79 സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, ഒപ്. *cit*., *1901* - ലേക്കുള്ളത് . സത്യ കൃഷ്ണ ബിശ്വാസ് എന്ന എഴുത്തുകാരൻ ഭരണകക്ഷിയിലെ അവസാന ദിവാനായിരുന്ന ഗോപി മോഹൻ ബിശ്വാസിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത് എന്നതിനാൽ (*op.cit*., പേജ് *10*), ആഖ്യാനം തികച്ചും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഭക്ത്യാർ ഖൽജി ബംഗാളിനെ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം, നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ വരുമാനം നിക്ഷേപിച്ചില്ലെങ്കിൽ, വീഴ്ച വരുത്തിയ ഭൂവുടമ (ഭുസ്വാമി) ഒന്നുകിൽ തന്റെ ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടുകയോ മുസ്ലീമാകുകയോ ചെയ്യണമെന്നത് ഒരു നിയമമായി മാറിയെന്ന് അതിൽ പറയുന്നു . ബാബു രാജ് കൃഷ്ണയുടെ ബംഗ്ലർ ഇതിഹാസയിലും ഇത് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു (പേജ്.7). ഒരിക്കൽ സമുദ്രഗഡിലെ രാജാ രഞ്ജിത് ഭട്ട് തന്റെ ഭൂമിയുടെ വരുമാനം നിക്ഷേപിക്കാൻ പോയെന്നും എന്നാൽ ട്രഷറിയിൽ കൃഷ്ണനഗർ രാജാവ് കൃത്യസമയത്ത് എത്തിയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയെന്നും ബൻഷസ്മൃതി പറയുന്നു. കൃഷ്ണനഗർ രാജാവ് മുസ്ലീമായാൽ, വലിയ ഭൂവുടമയായതിനാൽ വളരെയധികം ദോഷം ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു . അതിനാൽ, ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വലിയ താൽപ്പര്യാർത്ഥം, രഞ്ജിത് ഭട്ട് തന്റെ പണം കൃഷ്ണനഗർ രാജാവിന്റെ പേരിൽ വരുമാനമായി നിക്ഷേപിക്കുകയും അദ്ദേഹം മുസ്ലീമായി മാറുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും രസകരമായ ഭാഗം, തന്റെ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, പുതുതായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജാവ് മറ്റുള്ളവരെയും ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി എന്നതാണ് (ഒരുപക്ഷേ അതിൽ മാത്രം തന്റെ സുരക്ഷയും പ്രതിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു). ബൻഷസ്മൃതിയുടെ രചയിതാവ് പറയുന്നതനുസരിച്ച്, കുടുംബം ഇപ്പോഴും സമുദ്രഗഢിലാണ് താമസിക്കുന്നത്, ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമം മാത്രം. നാമകരണ ചടങ്ങിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും രണ്ട് പേരുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട് - ഒന്ന് ഹിന്ദുവും മറ്റേയാൾ മുസ്ലീമും . ഇപ്പോഴത്തെ രാജയുടെ (*1926?*) മുസ്ലീം പേര് ഇഷാമത്ത് ഖാൻ എന്നും ഹിന്ദു നാമം മഖൻ ലാൽ താക്കൂർ എന്നും. *81* പി. സരൺ, തുർക്കി ആക്രമണത്തിനെതിരായ ഇന്ത്യൻ രാജകുമാരന്മാരുടെ പ്രതിരോധം, സീതാ റാം കോഹ്ലി മെമ്മോറിയൽ പ്രഭാഷണങ്ങൾ, പഞ്ചാബി യൂണിവേഴ്സിറ്റി (പാട്യാല, *1967*), പേജ്.34. *82* ആർ സി മിത്ര, ദി ഡിക്ലൈൻ ഓഫ് ബുദ്ധമതം ഇൻ ഇന്ത്യ, പേജ്.*78*-*79*. *83* അബ്ദുൾ മജീദ് ഖാൻ, കിഴക്കൻ പാകിസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണം, പിയറി ബെസ്സൈഗ്നെറ്റിൽ (എഡിറ്റർ), കിഴക്കൻ പാകിസ്ഥാനിലെ സോഷ്യൽ റിസർച്ച്, പേജ്.*18*-*25*. *84* പേജ്.*131*, കൂടാതെ പേജ്.*96*,*129*. *85* ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാളിന്റെ ജേണൽ, *1873*, പിടി. I, *p*240. *86* ഇന്ത്യൻ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപന്യാസങ്ങൾ, I, *p*.*108*, സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, VI, Pt. I 87 രംഗ്പൂരിന്റെ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ അക്കൗണ്ട്, പേജ്.*221*, സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട്, *1901*, VI, Pt. I, ബംഗാൾ, *pp*.*165*- *181*. *88* സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, *1931*, V, ഭാഗം I, പേജ് 423-ൽ നിന്നുള്ള സംഗ്രഹം. *89* സെൻസസ് ഓഫ്

ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, 1901, VI, ഭാഗം I, ബംഗാൾ, pp.165-181. 90 എകെ നസ്മുൽ കരീം, ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും മാറുന്ന സമൂഹത്തിൽ, കിഴക്കൻ പാകിസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം സോഷ്യൽ ക്ലാസുകൾ , ഡാക്ക യൂണിവേഴ്സിറ്റി (ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, പാകിസ്ഥാൻ, 1956), pp.120-30,138-143. "പേഷ് അസ് യിൻ കസാബ് ബുദേം, ബദസാൻ ഗുഷ്ടേം ഷീഖ്: ഗല്ലാ ചുൻ അർസാൻ ഷാവാദ്, ഇംസൽ സയ്യിദ് മെഷാവേം" എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ചൊല്ലും കരിം ഉദ്ധരിക്കുന്നു . (ഞങ്ങൾ കശാപ്പുകാരായ ആദ്യ വർഷം, അടുത്ത ശൈഖുമാർ, ഈ വർഷം, വില ഉയർന്നാൽ, ഞങ്ങൾ സയ്യിദുകളായി മാറും). 91 അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനവും ലഭ്യമാണ്, ദി ഒറിജിൻ ഓഫ് ദി മുഹമ്മദൻസ് ഓഫ് ബംഗാളിൽ, താക്കർ, സ്പിങ്ക് & കോ., കൽക്കട്ട, 1895. 92 ഡിഎൻ മജുംദാറും സി ആർ റാവുവും, ബംഗാളിലെ റേസ് എലമെന്റുകൾ, ഏഷ്യാ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് (ബോംബെ, 1960), pp 74-77. voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch4.htm അധ്യായം 4 - മുഗളന്മാരുടെ കീഴിലുള്ള വളർച്ച അധ്യായം 4 മുഗളന്മാരുടെ കീഴിലുള്ള വളർച്ച മഹാനായ അക്ബർ (1556-1605) ഈ രാജ്യങ്ങളെ വീണ്ടും ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്ന നയം ആരംഭിച്ച സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്വ കൊടിക്കീഴിൽ രാജ്യത്തുടനീളം മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും, മതംമാറ്റത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ എത്ര കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തിട്ടും , അതിനെതിരായ ഹിന്ദു പ്രതിരോധവും പ്രശംസനീയമാംവിധം ഫലപ്രദമായിരുന്നു. സിന്ധിലും പഞ്ചാബിലും ഗണ്യമായ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, വടക്കൻ സിന്ധ് (സിന്ധു നദിയുടെ വടക്ക്) പോർച്ചുഗീസ് വിവരണമനുസരിച്ച്, ഒരു പ്രാദേശിക ഹിന്ദു അതിന്റെ ഭരണാധികാരിയോ ഗവർണറോ ആയിരുന്നു. 1 അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജി ഈ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം ഗുജറാത്ത്, മാൾവ, ഖാന്ദേഷ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് , പക്ഷേ കൂടുതലും നഗരങ്ങളിലും തുറമുഖങ്ങളിലുമാണ്. അകത്തളങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ആധിപത്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ചില വിദേശികളുടെ നോട്ടീസുകൾ കാണിക്കുന്നത് ഗുജറാത്തിൽ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ഗണ്യമായി ഉയർന്നു എന്നാണ്. കാംബെയിലെ ജനങ്ങൾ മൂർമാരും ഹിന്ദുക്കളും ആയിരുന്നു, ബാർബോസ 2 എഴുതി , പിറസിന്റെ ധാരണ പ്രകാരം, ഹിന്ദുക്കൾ "രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗത്തേക്ക്" ചുരുങ്ങി. 3 മലബാർ തീരത്ത്, പോർച്ചുഗീസ് കണക്കനുസരിച്ച്, മുസ്ലീങ്ങൾ ജനസംഖ്യയുടെ ഇരുപത് ശതമാനത്തോളം വരും. [4] ബഹ്മനി രാജ്യത്തിൽ ധാരാളം മുസ്ലീങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് കാലക്രമേണ വളർന്നു. ബഹ്മണിയുടെ പിൻഗാമി രാജ്യങ്ങളായ അഹമ്മദ്നഗർ, ബിജാപൂർ, ഗോൽകുന്ദ, ബിദാർ, ബേരാർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ധാരാളം വിദേശ മുസ്ലിംകൾ തദ്ദേശീയരുടെ നിരയെ ഉയർത്തി. 1561 ഏപ്രിൽ 7-ന് എഴുതിയ സി. റോഡ്രിഗസ്, ബീജാപ്പൂരിൽ മൂറുകൾ പ്രാണികളെപ്പോലെ എണ്ണമറ്റതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 5 ഈ വിശേഷണം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു പ്രദേശം ബംഗാൾ ആയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾ ഭൂരിപക്ഷമായിരുന്നില്ല. വിജയനഗര സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏതാനും മുസ്ലീം സൈനികരും ചില മുസ്ലീം പൗരന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ കൃഷ്ണ നദിയുടെ തെക്ക് മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ സൂക്ഷ്മമായിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യ കൂടുതലായിരുന്നു. ഹരിയാന , ഡൽഹി, ആഗ്ര, പടിഞ്ഞാറൻ

യു.പി. പ്രദേശങ്ങൾ ന്യൂക്ലിയസ് രൂപീകരിച്ചു, ആദ്യം ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റിന്റെയും പിന്നീട് മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും. കീഴടക്കാനുള്ള യുദ്ധം മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്ന ശത്രു പ്രദേശമായിരുന്നില്ല;

അതിന്റെ വരുമാനം ഡൽഹി, ആഗ്ര എന്നീ തലസ്ഥാന നഗരങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു; അതിലെ ആക്രമണകാരികളായ ജമീന്ദാർമാർ നിയന്ത്രിതമായ സമാധാനത്തിൽ അവശേഷിച്ചു
. തൽഫലമായി, ഈ പ്രദേശം കൂടുതലും ഹിന്ദുവായി തുടർന്നു.
ആദ്യകാല തുർക്കി വിജയങ്ങളുടെ ഫലമായി ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമായ മുസ്ലിംകളെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുകയും മുസ്ലിം കുടിയേറ്റക്കാരെ പ്രധാനമായും
സയ്യിദ്, ലോദിസ് എന്നിവരുടെ കീഴിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. രജപുത്താന ഹിന്ദുവായിരുന്നു; അവിടെ മുസ്ലീങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു, കാരണം മുസ്ലീം ഭരണത്തിന് ഒരിക്കലും കാലുറപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
കാംബെയിൽ നിന്ന് അഹമ്മദാബാദ്, പാടാൻ, രാജസ്ഥാൻ എന്നിവിടങ്ങളിലൂടെ ലാഹോറിലെ അക്ബറിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ഫാദർ പിൻഹീറോയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാസംഘവും പോകുമ്പോൾ ,
6
ആ യാത്രയ്ക്കിടെ
അവർ തകർന്നുകിടക്കുന്ന നിരവധി വലിയ നഗരങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയി, പ്രത്യേകിച്ച് അതിലെ
പള്ളികൾ . കിഴക്ക്, ഫിച്ചിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ബനാറസ് ഹിന്ദുക്കൾ മാത്രമുള്ള ഒരു വലിയ നഗരമായിരുന്നു. 8 കുച്ച് ബിഹാറിലെ നിവാസികൾ പൂർണ്ണമായും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. 9 ഒറീസ്സയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു; മുസ്ലീങ്ങളും വളരെ കുറവായിരുന്നു. 10 ഗോണ്ട്വാനയിലും മധ്യ ഇന്ത്യയിലും സമാനമായിരുന്നു .
മൊത്തം ജനസംഖ്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ ശതമാനത്തെക്കുറിച്ച് സമകാലിക രേഖകളിൽ നിന്ന് കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കില്ല . ഭൂരിഭാഗം നിവാസികളും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു എന്ന ബാബറിന്റെ പ്രസ്താവന പൊതുവായ ഒരു ധാരണ മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ട് വസ്തുതകൾ ഉറപ്പാണ്.
ഒന്നാമതായി, മുസ്ലീങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണെന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു . രണ്ടാമതായി, സി. 1300-നും 1556-നും ഇടയിൽ ഭരിച്ച തുർക്കികളുടെയും അഫ്ഗാനികളുടെയും കീഴിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മതപരിവർത്തനം നടന്നത്. മൊത്തം ജനസംഖ്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ അനുപാതത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന ഒരു സമകാലിക ഉറവിടമുണ്ട് , പക്ഷേ അത് വിശ്വസനീയമല്ല.
ജഹാംഗീറിന്റെ ആത്മകഥാപരമായ ഓർമ്മക്കുറിപ്പായ താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹി, 11-ൽ പരാമർശിക്കുന്നു, ഒരവസരത്തിൽ, ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ നിവാസികളെയും മുസ്ലിംകളാക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോട് ആരാഞ്ഞു, അക്ബർ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്: 'എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടി' എല്ലാ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളേ, ഞാൻ സമാധാനത്തിലാണ്; ആരുടെയെങ്കിലും പീഡനത്തിനോ ആക്രമണത്തിനോ കാരണക്കാരനാകാൻ ഞാൻ എന്തിന് എന്നെത്തന്നെ അനുവദിക്കണം ? അല്ലാതെ, മനുഷ്യരാശിയുടെ

ആറിൽ അഞ്ച് ഭാഗങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളോ വിശ്വാസത്തിന് അന്യരായവരോ അല്ല; നിങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ച തരത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാൽ ഞാൻ ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നെങ്കിൽ , അവരെയെല്ലാം കൊല്ലുകയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് എനിക്കുള്ളത് ? അതിനാൽ ഈ ആളുകളെ വെറുതെ വിടുക എന്നതാണ് എന്റെ ഏറ്റവും ബുദ്ധിപരമായ പദ്ധതിയെന്ന് ഞാൻ കരുതി. 12 ജഹാംഗീർ ഈ അനുപാതം മറ്റൊരിടത്ത് ആവർത്തിച്ചതായി കരുതപ്പെടുന്നു. "ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ മുഴുവൻ ജനസംഖ്യയിലും, ആറിൽ അഞ്ച് ഭാഗങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളും, ചിത്രങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവരും, വ്യാപാരത്തിന്റെയും നിർമ്മാണത്തിന്റെയും മുഴുവൻ ആശങ്കകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്" എന്നത് കുപ്രസിദ്ധമാണ് . അതിനാൽ, അവരെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അത് അസാധ്യമാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം ദശലക്ഷക്കണക്കിന് മനുഷ്യരെ ഇല്ലാതാക്കി, ഒരു മുഴുവൻ ആളുകളെയും കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും എന്റെ ബിസിനസ്സായിരിക്കില്ല. 13 ഇവ . മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ അനുപാതം സംബന്ധിച്ച് ജഹാംഗീർ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകൾ എളുപ്പത്തിൽ തള്ളിക്കളയാനാവില്ല, പക്ഷേ അവ വ്യക്തമായും തെറ്റാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അക്ബറിനെയും ജഹാംഗീറിനെയും കുറിച്ച് നമുക്കറിയാവുന്നതിൽ നിന്ന് , അത്തരം വികാരങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും അവരിൽ ആരോപിക്കാനാവില്ല. താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹിയുടെ രചയിതാവ് ആരായാലും , അയാൾക്ക് നമ്മെ വഞ്ചിക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം പിന്നീട് കാണുന്നത് പോലെ, 1800-ന്റെ അവസാനത്തിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾ ഹിന്ദു ജനസംഖ്യയുടെ ആറിലൊന്ന് ആയിരുന്നില്ല. 1600-ൽ മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല 15 ദശലക്ഷത്തിലധികം ഉയർന്നു . ആ വർഷം ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യ 140 ദശലക്ഷമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ ഒമ്പതിലൊന്ന് മുതൽ പത്തിലൊന്ന് വരെ മുസ്ലീങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പാദത്തിൽ, ജഹാംഗീർ , അക്ബറിന്റെ സുലേഖുൽ നയം തുടർന്നു . നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ചില കേസുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകാം , അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആറാം വർഷത്തിൽ പ്രവിശ്യാ ഗവർണർമാർ ആരെയും നിർബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിലേക്ക് മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു രാജകീയ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കാം. [15] കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയതിന് ബംഗാളിൽ നപുംസകങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതും ജഹാംഗീർ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി . എന്നാൽ സമാധാനപരമായ മതപരിവർത്തനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം എതിരായിരുന്നില്ല. 17 ചില തടവുകാർക്ക് അവർ മുസൽമാനായി മാറിയാൽ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. 18 ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം ജഹാംഗീർ തന്റെ പിതാവിന്റെ നയത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു: സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം പോലും ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആളുകളെ അനുവദിച്ചില്ല . ഒരു സന്യാസിയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് ചായ്‌വ് കാണിച്ച കൗക്കബ്, ഷരീഫ്, അബ്ദുൾ ലത്തീഫ് എന്നിവരെ അദ്ദേഹം കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു . 19 ഈ നയം മുസ്ലിം സംഖ്യകളുടെ ഏതെങ്കിലും ശോഷണം തടയുമായിരുന്നു . കൂടാതെ, കാശ്മീർ സന്ദർശന വേളയിൽ, ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും സ്വതന്ത്രമായി മിശ്രവിവാഹം കഴിക്കുന്നുവെന്നും പെൺകുട്ടികളെ കൊടുക്കുകയും

വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ (അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു) അവരെ എടുക്കുന്നത് നല്ലതാണ്, പക്ഷേ അവർക്ക് നൽകുന്നത് ദൈവം വിലക്കട്ടെ. 20 ഈ ഉത്തരവിന്റെ ഏത് ലംഘനവും വധശിക്ഷയോടെ സന്ദർശിക്കണം. 21 ഇത് തീർച്ചയായും ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായിരുന്നു. ശരീഅത്ത് നിയമപ്രകാരം ഒരു മുസ്ലീം ജൂതനെയോ ക്രിസ്ത്യാനിയെയോ സബീനെയോ വിവാഹം കഴിക്കാം, എന്നാൽ ഒരു മുസൽമാനും ഹിന്ദുവും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം അസാധുവാണ്. അതുപോലെ, ഒരു മുസ്ലീം സ്ത്രീക്ക് ഒരു കാരണവശാലും അമുസ്ലിമിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയില്ല. 22 അതിനാൽ, ജഹാംഗീർ അനാവശ്യമായി കലഹിച്ചു, കാരണം, ഒരു മുസ്ലീം ഹിന്ദു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചാലും ഹിന്ദു ഒരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചാലും, കാലക്രമേണ അവരെല്ലാം മുഹമ്മദന്മാരായി മാറുകയായിരുന്നു. ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് മുസ്ലീം ഭാര്യമാരെ നിലനിർത്താനാകൂ എന്നായിരുന്നു ഷാജഹാന്റെ ഈ കൽപ്പന . തൽഫലമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഭദ്നോറിൽ മാത്രം 4,000 മുതൽ 5,000 വരെ ഹിന്ദുക്കൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. 23 ഗുജറാത്തിൽ എഴുപതും പഞ്ചാബിൽ 400 കേസുകളും കണ്ടെത്തി. 24 ഇത്തരം 'കുടുംബങ്ങളെ' മതം മാറ്റുക എന്ന നയം മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമാകുമായിരുന്നു . മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിൽ ഷാജഹാന് മറ്റുതരത്തിൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഷാജഹാന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഖസ്‌വിനി, ലാഹോറി, സാലിഹ്, മൊഹ്‌സിൻ ഫാനി, ഖാഫി ഖാൻ തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹിന്ദുക്കളുടെ വസ്തുതകളും കണക്കുകളും പ്രൊഫസർ ശ്രീരാം ശർമ്മ ശേഖരിച്ചു . അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം താഴെ കൊടുക്കുന്നു . തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഷാജഹാൻ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ഒരു സൂപ്രണ്ടിനെ നിയമിച്ചു , അങ്ങനെ മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിന് പ്രത്യേക ആവശ്യത്തിനായി ഒരു വകുപ്പ് രൂപീകരിച്ചു. പഞ്ചാബിലെ ഹിന്ദുക്കളായ ഭീംബർ, ബദൗരി, സിർഹിന്ദ് എന്നീ കുറ്റവാളികളുമായി ധാരണയുണ്ടാക്കുക എന്നതായിരുന്നു പൊതുവായ ഒരു രീതി പോർച്ചുഗീസുകാരുമായുള്ള യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പിടിക്കപ്പെട്ട 400 തടവുകാരിൽ കുറച്ചുപേർ മുസ്ലീങ്ങളായി. ബാക്കിയുള്ളവരെ ഇസ്‌ലാം ആശ്ലേഷിക്കാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവരെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാനും മോചിപ്പിക്കാനും ദൈനംദിന അലവൻസുകൾ നൽകാനും ഉത്തരവിട്ടാണ് ജയിലിലടച്ചത് . 25 അവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ഏഴാം വർഷത്തിൽ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു , ഒരു ഹിന്ദു ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ കുടുംബം അവന്റെ വഴിയിൽ ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടാക്കരുത് , ഷാജഹാന്റെ കീഴിൽ, ഇസ്ലാമിൽ നിന്നുള്ള വിശ്വാസത്യാഗം വീണ്ടും ഒരു വധശിക്ഷാ കുറ്റമായി മാറി . അക്ബർ നിർത്തലാക്കിയ മറ്റ് ആചാരങ്ങൾ ഷാജഹാൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു. യുദ്ധസമയത്ത് നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് സാധാരണമായിരുന്നു. ഷൂജയെ കാബൂളിന്റെ ഗവർണറായി നിയമിച്ചപ്പോൾ (അദ്ദേഹം സിന്ധുവിന് അപ്പുറത്തുള്ള ഹിന്ദു പ്രദേശത്ത് ക്രൂരമായ യുദ്ധം നടത്തി) ഹാത്തിയുടെ പതിനാറ് പുത്രന്മാരും ആശ്രിതരും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു . ഇസ്‌ലാമിന്റെ വാൾ മുസ്ലിം മതപരിവർത്തനത്തിന് കൂടുതൽ വിളവ് നൽകി. ജുജാർ സിങ്ങിന്റെ കലാപം മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിന് സമൃദ്ധമായ വിളവ് നൽകി, കൂടുതലും

പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയ മകൻ ദുർഗയും ചെറുമകൻ ദുർജാൻ സാലും ഇമാം ഖുലിയും അലി ഖുലിയുമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു 27 - ഭൂരിഭാഗം സ്ത്രീകളും സ്വയം കത്തിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു, എന്നാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ - ഒരുപക്ഷെ അടിമകളായ പെൺകുട്ടികളും വേലക്കാരികളും - മതപരിവർത്തനം നടത്തി മുസ്ലീം മൻസബ്ദാർമാർക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു . ബെഗ്ലാന കീഴടക്കിയതിനെ തുടർന്ന് നഹർജിയുടെ മകൻ ഇപ്പോൾ ദൗലത്മണ്ഡായി മാറി . അബുൽ ഫസൽ പറയുന്നതുപോലെ, ദുഷ്ടഹൃദയരും ദുഷ്ടരുമായ പല മനുഷ്യരും ഒന്നുകിൽ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ സംശയം മൂലമോ അത്യാഗ്രഹം നിമിത്തമോ ഗ്രാമങ്ങളിലും മഹല്ലുകളിലും പോയി അവരെ പിരിച്ചുവിടാറുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. 30 എന്നാൽ ഷാജഹാന്റെ കീഴിൽ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളായി. ഇപ്പോൾ റവന്യൂ ആവശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനായി കർഷകർ അവരുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വിൽക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി . 31 കർഷകരെ വിവിധ ചന്തകളിലേക്കും മേളകളിലേക്കും (വിൽക്കാനായി) കൊണ്ടുപോയി , അവരുടെ പിന്നിൽ അവരുടെ ദരിദ്രരായ അസന്തുഷ്ടരായ ഭാര്യമാർ അവരുടെ ചെറിയ കുട്ടികളെയും കരഞ്ഞും വിലപിച്ചും എല്ലാം കൊണ്ടുപോയി, 32 ഖസ്വിനിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഷാജഹാന്റെ കൽപ്പനകൾ ബന്ദികളാക്കിയവരെ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അടിമകളായി വിൽക്കാൻ പാടില്ല എന്നതും മുസ്ലീം ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് കീഴിൽ അവർക്ക് മുസൽമാൻ ആകാനേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഷാജഹാന്റെ കീഴിൽ, മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സജീവമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. സമകാലിക പേർഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിന്റെ അന്തസ്സ് വീണ്ടെടുക്കാൻ ഉത്സുകനായ ഒരു മഹാനായ മുസ്ലീം രാജാവായി വാഴ്ത്തുന്നു . എന്നാൽ ഷാജഹാന്റെ കീഴിൽ ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള മതംമാറ്റം വിപുലമായിരുന്നില്ല. സുൽത്താൻ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക്, സിക്കന്ദർ ബുത്ഷികൻ, ബംഗാളിലെ ജലാലുദ്ദീൻ, ഗുജറാത്തിലെ മഹ്മൂദ് ബെഘ്ഡ, ചക്രവർത്തി ഔറംഗസേബ് എന്നിവരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഒരു രാജകീയ മിഷനറി ആയിരുന്നില്ല . ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും, ജഹാംഗീറിന്റെയും ഷാജഹാന്റെയും കീഴിൽ അക്ബറിന്റെ സർക്കാരിന്റെ കത്തോലിക്കാ ചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 34 ഷാജഹാന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മകനായിരുന്നു ദാരാ ഷുക്കോ , സിംഹാസനത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമീപ്യം ഭരണത്തിന് അസാധാരണമായ നിറം നൽകുമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഏതാണ്ട് പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യം മുതൽ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യം വരെ, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം വളരെ വലിയ തോതിൽ നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഷാജഹാന്റെ അവസാന വർഷങ്ങളിലും ഔറംഗസീബിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലായിരുന്ന ബെർണിയർ, ഇന്ത്യയെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളുടെ രാജ്യമായി കണ്ടെത്തി . അദ്ദേഹം തുടർന്നും പറയുന്നു: 'മഹാനായ മൊഗോൾ ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ ഒരു വിദേശിയാണ്, അവൻ ഒരു ശത്രുരാജ്യത്ത് സ്വയം കണ്ടെത്തുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഏതാണ്ട് അങ്ങനെയാണ്; നൂറു കണക്കിന് വിജാതീയർ ഉള്ള ഒരു രാജ്യം ഒരു മൊഗോളിന്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മഹോമത്തൻ വരെ.. 35 ഒരു വിദേശി ആയതിനാൽ, ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലീങ്ങളെയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ ബെർണിയറിന് കഴിഞ്ഞില്ല . എന്തായാലും, ബെനി പ്രസേദ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, അദ്ദേഹം (ബെർണിയർ) കേവലം നിരീക്ഷണത്തിൽ

നിന്നാണ് എഴുതിയത്, വ്യവസ്ഥാപിതമായ കണക്കുകൂട്ടലുകളൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ല . 37 നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ചില മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതും താമസമാക്കിയതുമായ സമൂഹത്തിന്റെ ജനസംഖ്യാപരമായ നിറം, ഹിന്ദു- മുസ്ലിം അനുപാതത്തിൽ കാര്യമായ മാറ്റമൊന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് ബെർണിയറുടെ വാദത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം. ബാബർ. എന്നാൽ ഔറംഗസേബ് അധികാരത്തിൽ വന്നതോടെ മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു കുത്തൊഴുക്കുണ്ടായി. ഔറംഗസീബിന്റെ മതംമാറ്റ പ്രവർത്തനം ഏകദേശം 1666-ൽ (ഷാജഹാന്റെ ജയിലിൽ മരണപ്പെട്ട വർഷം) ആരംഭിച്ചതായി തോന്നുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാവസാനം വരെ അദ്ദേഹം തുടർന്നു. സാധ്യമായ മാർഗങ്ങൾ. 1667 ഏപ്രിലിൽ, വിവിധ പിഴവുകൾക്ക് പിരിച്ചുവിട്ട നാല് റവന്യൂ കളക്ടർമാരെ (ഖാനുഗോസ്) മുഹമ്മദൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. 39 ഔറംഗസീബിന്റെ പ്രഖ്യാപിത നയമായ ക്വനുങ്കോ ബാഷർട്ടെ ഇസ്ലാം 40 (ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ഖാനുങ്കോഷിപ്പ്) നിരവധി മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് കാരണമായി, പഞ്ചാബിലെ നിരവധി മുസ്ലിം കുടുംബങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഹിന്ദു ഖാനുഗോസിന് പകരം മുസ്ലിംകളെ മതപരിവർത്തനം അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ നിയമനം സംബന്ധിച്ച പുനഃസ്ഥാപന കത്ത് നിലനിർത്തുന്നു. മതം മാറാത്തതിനാൽ പിരിച്ചുവിട്ടു. 41 ഇത്തരം കേസുകൾ പഞ്ചാബ് മുതൽ ബംഗാൾ വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണ് . 42 സർക്കാർ നിയമനങ്ങളും പരിവർത്തനം സംബന്ധിച്ച സ്ഥാനക്കയറ്റങ്ങളും പതിവായി സംഭവിക്കുന്നവയായിരുന്നു. നാം ദേവ്, മതം മാറിയപ്പോൾ, 400-ന്റെ കമാൻഡിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അംറോഹയിലെ രാജാ കിഷൻ ദാസിന്റെ ചെറുമകനായ ശിവ സിംഗ് , മുസൽമാൻ ആയിത്തീർന്നപ്പോൾ, ഇംതിയാസ്ഗറിലെ മുഷറഫിനെ നിയമിച്ചു. ന്യൂസ് ലെറ്ററുകളിൽ രാജപദവിയിലേക്ക് ഉയർന്നുവന്ന നെക് റാമിന്റെയും 1000 കമാൻഡർ എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ദിലാവറിന്റെയും മതംമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട് . ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിന് ഉയർന്നവർക്കും താഴ്ന്നവർക്കും ടി ശൂന്യമായ ഓഫറുകൾ നൽകി. രാജാക്കന്മാർക്കും ജമീന്ദാർമാർക്കും പോലും അത്തരം പ്രലോഭനങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദേവ്ഗഡിലെ ജമീന്ദറിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ മുഹമ്മദനിസം സ്വീകരിക്കുകയും ഇസ്ലാം യാർ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. നിലവിലുള്ള മേധാവിയെ മാറ്റിനിർത്തി അദ്ദേഹത്തിന് ജമീന്ദാരി പദവി നൽകി. ഇതേ എസ്റ്റേറ്റിലെ സൊരാവർ സിംഗ്, ശ്യാം സിംഗ് എന്നിവരെപ്പോലുള്ള മറ്റ് ചിലർ ഈ കേസിനെ പിന്തുടർന്നു. 43 തന്റെ മൻസബിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ട മനോഹർപൂരിലെ ഒരു ജമീന്ദർ ദേവി ചന്ദ് മുസൽമാനായി മാറിയതിന് ശേഷം അതിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സമാനമായ മറ്റ് നിരവധി കേസുകളുണ്ട്. 44 പട്ടൗഡിയിലെ ജമീന്ദർ ശങ്കർജിയും ജാട്ട് നേതാവായ രാജാ റാമിന്റെ മകൻ ഫത്തേ സിംഗ്, ഗോക്കൽ ജാട്ടിന്റെ മകൻ എന്നിവരും മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു, അവസാനത്തേത് പിതാവിന്റെ മരണശേഷം. ഔറംഗസേബിന്റെ സൈന്യം തന്റെ പിതാവിനെതിരെയുള്ള ഒരു പര്യവേഷണത്തിൽ വ്യാപൃതനായപ്പോൾ കുച്ച് ബിഹാറിലെ രാജാ ശിവ് നാരായണന്റെ മകൻ ബിഷൻ നാരായൺ ഇസ്ലാമിൽ ചേർന്നു. നെറ്റോജിയുടെ അമ്മാവനായ കൊണ്ടാജിയും ഭരണത്തിന്റെ പത്താം വർഷത്തിൽ മതം മാറി. പലമാവുവിലെ രാജാവ് ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മെച്ചപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ സാമ്രാജ്യത്വ കോടതിയിൽ നിയമനം ലഭിച്ച മൂന്ന് രാജാക്കളുടെ കാര്യം മനുച്ചി പരാമർശിക്കുന്നു . 45 ഇത് വ്യക്തിഗത സംഭവങ്ങളാണ്, എന്നാൽ രാജാക്കന്മാരുടെയും ജമീന്ദാർമാരുടെയും വിശ്വസ്തരായ നിരവധി സേവകരും പ്രജകളും അവരുടെ യജമാനന്മാർ മുസ്ലിം ആയപ്പോൾ ഇത് പിന്തുടരുകയും ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ദരിദ്രർ കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിലും വലിയ സംഖ്യയിലും മതം മാറി. മതപരിവർത്തനത്തിന് നൽകിയ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ചക്രവർത്തിയുമായി ഒരു സദസ്സ്, ബഹുമാനത്തിന്റെ മേലങ്കി, ദിവസേനയുള്ള അലവൻസ് എന്നിവ സാധാരണയായി നാല് അണ മുതൽ ഏഴ് രൂപ വരെയായിരുന്നു ; അക്കാലത്ത് നാല് അണ പോലും ഉയർന്ന തുകയായിരുന്നു. ഒരു ഡെക്കാനിയെ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. 2000. 47 വ്യക്തമായും സാമ്പത്തിക പ്രേരണ ദരിദ്രർക്ക് ഒരു വലിയ പ്രലോഭനമായിരുന്നു. കുറ്റവാളികൾ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചാൽ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഇളവ് നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ഹിന്ദു ഗുമസ്തൻ തന്റെ സഹോദരിയെ വശീകരിച്ചയാളെ കൊന്നെങ്കിലും ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിച്ച് വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട ഒരു കേസ് മാസിർ-ഇ-ആലംഗിരി പരാമർശിക്കുന്നു . 48 സമാനമായ വേറെയും കേസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. [49] 1681 സെപ്തംബറിൽ, ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാ തടവുകാരെയും മോചിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു . 50 ഈ രീതി വളരെ സാധാരണമായിരുന്നു, മറ്റ് പ്രത്യേക കേസുകളൊന്നും പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല. ജിസിയ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മതപരിവർത്തനത്തിന് മെച്ചപ്പെട്ട വിളവുണ്ടാക്കി. ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ ജിസിയയുടെ കർശനമായ അടിച്ചേൽപ്പിക്കൽ നിരവധി ആളുകളെ മുസ്ലിംകളാകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതായി നാം കണ്ടു . അക്ബർ അത് നിർത്തലാക്കിയിരുന്നു, എന്നാൽ ഔറംഗസേബിന്റെ കീഴിൽ ഈ സാമ്പത്തിക സമ്മർദ്ദം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഹിന്ദുക്കളെ മുഹമ്മദീയന്മാരാക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കാനും കളക്ടർമാരുടെ അപമാനത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാനുമാണ് ജിസിയ സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് മനുച്ചി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു . . 52 ഹിന്ദു വ്യാപാരികളുടെ കസ്റ്റംസ് തീരുവ വർദ്ധിപ്പിച്ചു; മുസ്ലിംകളെ ഇല്ലാതാക്കി. 53 സാമ്പത്തിക പിരിമുറുക്കം ചിലരെ ഒരു ദിവസം നാല് അണയുടെ സ്റ്റൈപ്പൻഡിന് മാത്രം മതം മാറ്റാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, ജിസിയയുടെ നിർബന്ധം കാരണം എത്ര പേർ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ ഒരു സാധാരണ പ്രതിഭാസമായിരുന്നു. ഷാജഹാന്റെ കീഴിൽ ഈ ആചാരം പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു ; നേരത്തെ ഇത് പൂർണ്ണമായും നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. Manucd നൽകിയ രസകരമായ ഒരു വിവരം ഇവിടെ മതിയാകും. ഹീരാ ബായ്, സുന്ദർ ബായ്, നയിൻ-ജോത് ബായ്, ചഞ്ചൽ ബായ്, അപ്സര ബായ്, ഖുഷൽ ബായി, കേസർ ബായ്, ഗുലാൽ, ചമ്പ, ചമേലി, സലോനി, മധുമതി, കോയിൽ തുടങ്ങി നർത്തകിമാരുടെയും ഗായികമാരുടെയും അടിമ പെൺകുട്ടികളുടെയും ഒരു നീണ്ട പട്ടിക അദ്ദേഹം നൽകുന്നു . മെൻഹ്ദി, മോത്തി, കിഷ്മിഷ്, പിസ്ത മുതലായവ, കൂടാതെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ പേരുകളും ഹിന്ദുവാണ്, സാധാരണഗതിയിൽ ഇവർ വംശം അനുസരിച്ച് ഹിന്ദുക്കളാണ്, അവർ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നോ വ്യത്യസ്ത വിമതരുടെ വീടുകളിൽ നിന്നോ കൊണ്ടുപോയി. ഹിന്ദു രാജകുമാരന്മാർ. ഹിന്ദു പേരുകളാണെങ്കിലും, അവർ മുഹമ്മദന്മാരാണ്. 54 ഇങ്ങനെ പരിവർത്തനം

ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം വളരെ വലുതായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ഹിന്ദു പേരുകൾ പോലും ഇസ്ലാമികമായി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. [55] അടിമത്തത്തിന്റെയും മതപരിവർത്തനത്തിന്റെയും നയം മറ്റു ചിലരും പിന്തുടർന്നു. ജാൻജിറയിലെ സിദി യാക്കൂത്ത് ഒരിക്കൽ ഒരു മറാത്താ കോട്ട പട്ടാളത്തിന് ക്വാർട്ടർ അനുവദിച്ച ശേഷം പിടിച്ചെടുത്തു. എഴുന്നൂറ് പേർ പുറത്തിറങ്ങി. അവന്റെ വാക്ക് വകവെക്കാതെ, അവൻ കുട്ടികളെയും സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളെയും അടിമകളാക്കി, നിർബന്ധിതമായി ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു, എന്നാൽ അവൻ പുരുഷന്മാരെ വധിച്ചു. 56 അങ്ങനെ ഔറംഗസീബിന്റെ മതപരിവർത്തന തീക്ഷ്ണത ധാരാളം മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ വർധിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കലുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചതായി തോന്നുന്നു . രണ്ട് സഹോദരന്മാരോ ബന്ധുക്കളോ തമ്മിലുള്ള എസ്റ്റേറ്റ് തർക്കത്തിൽ , ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച രാജാവിനോ ജമീന്ദറിനോ സ്വത്ത് നൽകി. മറ്റ് തരത്തിലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങളോ പ്രലോഭനങ്ങളോ മറ്റ് രാജാക്കന്മാരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. 57 കുറ്റവാളികൾ മുസ്ലിംകളായാൽ മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു . ജിസിയയുടെ സാമ്പത്തിക സമ്മർദവും തൊഴിൽ പ്രേരണയും കൂടുതൽ മതം മാറിയേക്കാം. അടിമത്തവും ഒരു സംഭാവന ഘടകമായിരുന്നു. അപ്പോൾ രാജാവിന്റെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും പ്രാദേശിക ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും ബലപ്രയോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു . കോട്വാളുകളും ഫൗജ്ദാറുകളും തങ്ങളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിനുള്ള അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങളെയും നേട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് കൈമാറിയ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ പരാമർശങ്ങളുണ്ട് . ഔറംഗസീബ് ഫ്രോണ്ടിയർ ട്രൈബുകളെ നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം നടത്തിയത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഔറംഗസീബിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയുള്ള കൂട്ട പരിവർത്തനങ്ങളാണ് ജനപ്രിയ ഹിന്ദു, സിഖ് പാരമ്പര്യം . 59 ഔദ്യോഗികവും അല്ലാത്തതുമായ സ്രോതസ്സുകൾ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഉയർന്ന നിരക്കിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു, ഇത് സാധാരണയേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ്. സ്വാഭാവികമായും ഔറംഗസീബ് തന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ തൃപ്തനാണെന്ന് തോന്നുന്നു . ചക്രവർത്തി മരിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി മനുച്ചി പറയുന്നു: ' മുഹമ്മദീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തിയെന്ന് ലോകത്തിനെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയും എന്നതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ മരിക്കുന്നു. മതപരിവർത്തനത്തിനായുള്ള ഔറംഗസീബിന്റെ എല്ലാ ആശ്ലേഷ പ്രചാരണങ്ങളും കണക്കാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്, എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ, ആവേശം, മതപരിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈനംദിന വിവരങ്ങളുടെ ശേഖരണം, ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങളിൽ നവ-മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നവരെ വ്യക്തിപരമായി ഉപദേശിക്കുന്നു, കൂടാതെ സമകാലിക രചനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങളോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിലെ ആത്യന്തിക സംതൃപ്തി , അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിൽ ഗണ്യമായ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. ഔറംഗസീബിന്റെ മരണശേഷം മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ കുത്തൊഴുക്ക് കുറഞ്ഞു. രാജകീയ രാജകുമാരന്മാർ തുടർച്ചയായ യുദ്ധങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി , അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിലും സ്വതന്ത്ര രാജ്യങ്ങൾ

രൂപീകരിക്കുന്നതിലും പ്രധാന പ്രഭുക്കന്മാർ. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, പിന്തുടർച്ചയോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് , അവ പ്രധാനമായും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാക്കിയതായി തോന്നുന്നു, കാരണം ഔറംഗസേബിന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് ഒരാളെ (രാജ്പുത്) പ്രേരിപ്പിക്കാനായില്ല. അവന്റെ സിംഹാസനം .. 61 വ്യർത്ഥമായ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിം ജീവൻ പാഴാക്കരുതെന്ന് മത്സരിക്കുന്ന കക്ഷികൾ ആവർത്തിച്ചുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾക്ക് പ്രാധാന്യമില്ല. 62 അത്തരം യുദ്ധങ്ങളിൽ ഹിന്ദു തടവുകാരെയോ മതം മാറിയവരെയോ ലഭിക്കില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ് . നാദിർഷായുടെയും അഹമ്മദ് ഷാ അബ്ദാലിയുടെയും അധിനിവേശം മുസ്ലീം എണ്ണത്തിൽ നഷ്ടം കൂട്ടി. അസംതൃപ്തരായ മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരും മതനേതാക്കളും ഇന്ത്യയെ ആക്രമിക്കാൻ വിദേശ ആക്രമണകാരികളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ബാബറിനെയും നാദിർഷായെയും അഹമ്മദ് ഷാ അബ്ദാലിയെയും ക്ഷണിച്ചു . അത്തരം ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് രാജ്യവാസികളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ പരിഗണന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല . ഈ ആക്രമണകാരികൾ മുസ്ലീങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ഹിന്ദുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കി; എന്നാൽ തീർച്ചയായും മുസ്ലീങ്ങളും വലിയ തോതിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. പഞ്ചാബിലൂടെയുള്ള നാദിറിന്റെ മാർച്ച്, ആയിരക്കണക്കിന് മുസ്ലിംകളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ച ഡൽഹിയിലെ കൂട്ടക്കൊല, 63 , 1748-നും 1769-നും ഇടയിൽ അബ്ദാലി പഞ്ചാബ് 8 തവണയിൽ കുറയാതെ കൊള്ളയടിച്ചത് , 64 എന്നിവ ഇന്ത്യയിലും പ്രത്യേകിച്ച് മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രത്തിലും വരുത്തിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. സമ്മർദ്ദത്തിലാകും . സാമ്രാജ്യത്വ തലസ്ഥാനമായ ഡൽഹിക്ക് പോലും നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ ആ ഞെട്ടലിൽ നിന്ന് കരകയറാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . [65] എന്നിരുന്നാലും, ഈ കാലയളവിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗം അഫ്ഗാനികൾ ഇന്ത്യയിലേക്ക് കുടിയേറി, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ നഷ്ടം ഒരു പരിധിവരെ നികത്തിയിരുന്നു. ആധുനിക ജില്ലകളായ ബിജ്നോർ, മൊറാദാബാദ്, ബദവോൺ, ബറേലി, ഷാജഹാൻപൂർ, റോഹില്ല അഫ്ഗാനികൾ എന്നിവ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. 66 " ഷാജഹാന്റെ ഭരണകാലത്ത്, ദൗദ് സായി അഫ്ഗാനികൾ ഈ പ്രദേശത്ത് താമസിക്കുകയും ഷാജഹാൻപൂർ എന്ന പ്രധാന പട്ടണം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നാദിർഷായുടെ ഉദയം അഫ്ഗാനികളെ അവരുടെ സ്വന്തം രാജ്യത്തും പലയിടത്തും ചിതറിച്ചു. അവർ ഇന്ത്യയിലേക്ക് വന്നു, ഇന്ത്യയുടെ അസ്വസ്ഥമായ രാഷ്ട്രീയ അവസ്ഥയും യുദ്ധസമാനമായ അഫ്ഗാനികളുടെ സൈനിക സഹായം ഉറപ്പാക്കാനുള്ള വിവിധ നേതാക്കളുടെ ഉത്കണ്ഠയും ആവശ്യമായ തുറസ്സുകൾ നൽകി, അത് അഫ്ഗാൻ നന്നായി ഉപയോഗിച്ചു. 67 അങ്ങനെ നാദിർഷാ ഖന്ദറിൽ നിന്നും ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള തകർച്ച മൂലമുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയ ശൂന്യത പ്രയോഗിച്ചതും ധാരാളം അഫ്ഗാനികളുടെ കുടിയേറ്റത്തിന് കാരണമായി. [68] പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തോടെ , ഇന്ത്യയിലെ ഒരു യൂസുഫ്സായി രോഹില്ല നവാബ് നജിബുദ്ദൗള, പാനിപ്പത്ത് യുദ്ധത്തിന്റെ തലേന്ന് (1761) ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 150,000 അഫ്ഗാനികളുടെ പിന്തുണയെ ആശ്രയിക്കാമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. 69 എന്നാൽ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്ന കുടിയേറ്റത്തിന്, പതിനെട്ടാം

നൂറ്റാണ്ടിലെ മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിഭവങ്ങൾ അതിവേഗം കുറഞ്ഞു, മതപരിവർത്തനം നടത്താൻ സാമ്പത്തിക പ്രലോഭനങ്ങൾ നൽകാനായില്ല. *1719-20*ൽ ജിസിയ ഔദ്യോഗികമായി നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു. *70* ഔറംഗസീബിന്റെ മരണശേഷം അത് ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതിന്റെ ഔപചാരികമായ അംഗീകാരം മാത്രമായിരുന്നു അത് . *71* സ്വതന്ത്ര മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ, ഔറംഗസേബിനെതിരെ പോരാടുകയോ മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനത്തോടെ ഉയർന്നുവന്നതോ ആയ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ, മതംമാറ്റത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രചാരണത്തിലൂടെ അവരെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രീതി തേടുക എന്നതായിരുന്നു ശ്രമം. *72* കൂടാതെ, ഹിന്ദുക്കൾ - ജാട്ടുകൾ, മറാത്തകൾ, സിഖുകാർ, രജപുത്രർ - ശക്തി സംഭരിച്ചു. *1719*-ഓടെ സൂറത്തിലെ ഫൗജ്ദാരി രാജാ ജയ് സിംഗ്, ജോധ്പൂർ ഉൾപ്പെടെ അഹമ്മദാബാദിലെയും അജ്മീറിലെയും സുബേദാരികൾ അജിത് സിംഗ് കൈവശം വച്ചപ്പോൾ, രണ്ട് രാജാക്കന്മാർ ഡൽഹിയിലെ മുപ്പത് കോസ് മുതൽ സൂറത്തിലെ കടൽത്തീരം വരെ രാജ്യം മുഴുവൻ പിടിച്ചു. 73 അജിത് സിംഗിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് രജപുത്രരുടെ ശക്തി ഊഹിക്കാവുന്നതാണ് . [74] പഞ്ചാബിൽ , സിഖുകാർ പഞ്ചാബിന്റെ യജമാനന്മാരാകുന്നതുവരെ ബന്ദ ബഹാദൂറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ തുടർന്നു , അവർ ഹിന്ദു സംഖ്യകളുടെ കൂടുതൽ ശോഷണം അനുവദിക്കുന്നതിനുപകരം, ചില സമയങ്ങളിൽ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ ആളുകളെ സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. 75 ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിതമായ മറാഠാക്കാരുടെ ശക്തി വടക്കോട്ട് വ്യാപിക്കാൻ തുടങ്ങി, അങ്ങനെ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തോടെ, " തൊഴിലും ഉപജീവനവും തേടി" നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് നഗരങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായ റുസ്തം അലി. , ഷാജഹാനാബാദ് (ഡൽഹി) വിട്ട് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ രാജ്യത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച ദിവസം മുതൽ, ഇവിടെ (ഭോപ്പാലിൽ) മാത്രമാണ് താൻ ഇസ്ലാം കണ്ടെത്തിയത് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താരിഖ്-ഇ-ഹിന്ദിൽ (സി.ഇ. *1741-42*) എഴുതുന്നു. പ്രബലമായിരിക്കുക .. 76 ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനങ്ങളുടെ കുത്തൊഴുക്ക് കുറഞ്ഞു. മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള ചില വഴിവിട്ട ശ്രമങ്ങൾ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും തുടർന്നു, പക്ഷേ കാര്യമായ വിജയമുണ്ടായില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, *1716*-ൽ ബന്ദ ബഹാദൂറിനും *740* അനുയായികൾക്കും ഇസ്ലാമിനും മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫറൂഖ് സിയാർ നൽകിയപ്പോൾ, അവരെല്ലാം മുസൽമാനാകാതെ ഒരു മനുഷ്യനുമായി മരിച്ചു. 77 അതുപോലെ, T .*W* പ്രകാരം. അർനോൾഡ്, ടിപ്പു സുൽത്താൻ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് മുസ്ലിംകളാകാൻ കൽപ്പന നൽകി, *1789*-ന്റെ തുടക്കത്തിൽ (അദ്ദേഹം) ഇരുപതിനായിരത്തിലധികം ആളുകളുടെ സൈന്യത്തെ ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ പ്രഖ്യാപനം നടപ്പിലാക്കാൻ തയ്യാറായി, അതനുസരിച്ച് ആയിരക്കണക്കിന് ഹിന്ദുക്കളെ പരിച്ഛേദന ചെയ്യുകയും ഗോമാംസം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ; എന്നാൽ ഈ രാജാവ് തന്നെ *1799*-ന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നശിച്ചു. നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനത്തിന് വിധേയരായ മിക്ക ബ്രാഹ്മണരും നായന്മാരും പിന്നീട് അവരുടെ പുതിയ മതം നിരസിച്ചു. ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറും അവൻ വിശ്വാസികളുടെ നിരയിൽ *50,000* എണ്ണം വീർപ്പിച്ചു. കേരളത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധിനിവേശ പാതയിൽ, കണ്ണനൂർ, കോഴിക്കോട്, മല്ലപുരം ജില്ലകളിലായി 500-ലധികം ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങൾ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചില അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇപ്പോഴും വിസ്തൃതമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ലഭ്യമായ എല്ലാ തെളിവുകളിൽ നിന്നും, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മതംമാറ്റത്തിലൂടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു . നേരെമറിച്ച്, മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ ചുരുങ്ങുന്നതായി തോന്നുന്ന അസ്വസ്ഥമായ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണം അതിന്റെ സ്വാഭാവിക വളർച്ചയിൽ പോലും മാന്ദ്യം ഉണ്ടായേക്കാം. ഉപസംഹാരം: 1000 മുതൽ 1800 വരെയുള്ള ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യ മാറിമാറി ഉയർച്ചയും താഴ്ചയും രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ സ്ഥിരമായ വർദ്ധനവ് മാത്രമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ 1000 മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ സൂക്ഷ്മദർശിനികളായിരുന്നു. 1200- ൽ അവർ ഏകദേശം മൂന്നുലക്ഷം മുതൽ നാല് ലക്ഷം വരെ ആയിരുന്നു. 1400 ആയപ്പോഴേക്കും അവരുടെ എണ്ണം 3.2 ദശലക്ഷമായി ഉയർന്നു , അവർ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ 1.85 ശതമാനമായി. 1600-ൽ അവർ 15 ദശലക്ഷമായിരുന്നു. 1600-ൽ 1:9 മുതൽ 1:10 വരെയുള്ള മുസ്ലിം-ഹിന്ദു അനുപാതം 1800-ഓടെ മുസ്ലിംകളുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും അനുപാതം ഏകദേശം 1:7 ആയി ഉയർന്നു. ബിഷപ്പ് ഹെബർ തന്റെ ജേണൽ (1826) എഴുതിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് മുസ്ലീം-ഹിന്ദു അനുപാതം 1:6. 79 1854-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എഡ്വേർഡ് തോൺടന്റെ ഗസറ്റിയർ2 1:6 എന്ന അനുപാതവും നൽകുന്നു. അങ്ങനെ ഏകദേശം പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ, മുസ്ലീം-ഹിന്ദു അനുപാതം ഏകദേശം 1:6 ആയിരുന്നു. ഇത് മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ 16 ശതമാനമായി മുസ്ലീങ്ങളെ മാറ്റും. 1800-ൽ ഈ ശതമാനം വ്യക്തമായും കുറവായിരുന്നു - 15 അല്ലെങ്കിൽ 14. CE 1800-ൽ കണക്കാക്കിയ മൊത്തം ജനസംഖ്യ 170 ദശലക്ഷമാണ്. മൊത്തം 15 ശതമാനമായിരുന്ന 80 മുസ്ലീങ്ങൾ ഏകദേശം 25 ദശലക്ഷത്തോളം വരും. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ, അനുപാതം 1:5 ആയി മാറി, 1903-ൽ മധ്യകാല ഇന്ത്യ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സ്റ്റാൻലി ലെയ്ൻപൂൾ ശരിയായി നിരീക്ഷിക്കുന്നു: "ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ മുന്നൂറ് ദശലക്ഷത്തിലധികം ആണ്. ആറാമത്തെ മനുഷ്യൻ ഒരു മുസ്ലീമാണ് . 82 അതിനാൽ, ഏകദേശം ഓരോ ആറാമത്തെ വ്യക്തിയും മുസ്ലീമായിരുന്നു, അനുപാതം 1:5 ആയിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ആനുപാതികമായി മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ പതിറ്റാണ്ടുകളും നൂറ്റാണ്ടുകളും ക്രമാനുഗതമായി വർദ്ധിച്ചതിനാൽ, പത്തൊൻപതാം മധ്യത്തിൽ 1:6 എന്ന അനുപാതവും 1800 വർഷത്തിൽ 1:7 എന്ന അനുപാതവും ന്യായമായ കണക്ക് മാത്രമല്ല, ഏതാണ്ട് ശരിയായ കണക്കാണ്. തെളിവുകൾ തോൺടണിന്റെ ഗസറ്റിയറിലും അതിന്റെ ആധികാരിക സ്രോതസ്സുകളിലും ലഭ്യമാണ്. 83 അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1

Lach, I, p.420, Pires-ന്റെ അധികാരത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു.
2
ബാർബോസ, ഒപി. cit., I, p.40.
3
പയറുകൾ, ഒ.പി. cit., Lach-ൽ ഉദ്ധരിച്ചത്, I, p.390.
4
ലാച്ച്, ഒപി. cit., I, pp.368-69.
5
ലാച്ച്, I, പേജ്.444.

6
സ്മിത്ത്, അക്ബർ ദി ഗ്രേറ്റ് മുഗൾ, പേജ്.188.
7
ലച്ചിലെ പെറുസ്ചി, I, പേജ്.462.
8
റിച്ചാർഡ് ഹക്ലൂയിറ്റ്, ദി പ്രിൻസിപ്പൽ നാവിഗേഷൻസ്, വോയേജുകൾ, ട്രാഫിക്കുകൾ, ആൻഡ് ഡിസ്കവറിസ് ഓഫ് ദി ഇംഗ്ലീഷ് നേഷൻ (ഗ്ലാസ്ഗോ, 1903-05), വി, പേജ്.477.
9
ലാച്ച്, I, പേജ്.481.
10
ബാർബോസ, ഒപി. cit., I, pp. 132-33.
11
"ജഹാങ്ക്യൂയർ ചക്രവർത്തിയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ, സ്വയം എഴുതിയതും മേജർ ഡേവിഡ് പ്രൈസ് (ലണ്ടൻ, 1829), പേജ് 15, പേർഷ്യൻ കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തതുമാണ്. കൽക്കട്ട പതിപ്പ് (ബംഗബാസി പ്രസ്സ്, 1906),
പേജ്.21-22.
സർ ഹെൻറി എലിയറ്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ കൃതി യഥാർത്ഥ തുസുക്-ഇ-ജഹാംഗിരിയോ ജഹാംഗീറിന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല
. താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹി (E and D, VI, pp. 256-264) ഉദ്ധരിക്കുന്ന നിരവധി അതിശയോക്തികൾ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു , കൂടാതെ "ചില ഭാഗങ്ങളെയെങ്കിലും" അതേ ക്ലാസിൽ
റാങ്ക് ചെയ്യണമെന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.
ഫിക്ഷൻ. (E, D, VI, p.257).
താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹിയെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്ന ഡോ. ബേനി പ്രസാദ് പറയുന്നു: 'രചയിതാവിന്റെ പേര് അജ്ഞാതമാണ്.
പല കാര്യങ്ങളിലും ഇത് യഥാർത്ഥ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളേക്കാൾ നിറഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ കൃതി മൊത്തത്തിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ്.
ജഹാംഗീറിന്റെ ചരിത്രം, പേജ്. 387-88.
12
താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹി (കൽക്കട്ട പതിപ്പ്), പേജ്. 21-22.
13
അതേ., പേജ്. 41-41.
14
ഈ നിഗമനത്തിന് KSLal, Medieval India ലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വളർച്ച, p.143 കാണുക.
15
തുസുക്-ഇ-ജഹാംഗിരി, അല്ലെങ്കിൽ ജഹാംഗീറിന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ, I, p105.
16
Ibid., I, pp.150-151.
17
അസീസ് അഹമ്മദ്, ഇസ്ലാമിക് കൾച്ചറിലെ പഠനങ്ങൾ, പേജ് 83.
18
ശ്രീരാം ശർമ്മ, മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ മതനയം, പേജ്.61-62.
19

തുസുക്-ഇ-ജഹാംഗിരി, I, പേജ്.171.
20
അതേ., II, പേജ്.181.
21
ലോക്ക്. cit.
അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അക്ബർ എല്ലാതരത്തിലുള്ള സാമുദായിക വിവാഹങ്ങളെയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയത്.
ബദാവോനി, മുൻതഖബ്-ഉത്-തവാരിഖ്, II, പേജ്.413. കൂടാതെ ഐൻ-ഇ-അക്ബരി, ബ്ലോച്ച്മാൻ, I, പേജ്.220.
22
ഹ്യൂസ്, ഡിക്ഷണറി ഓഫ് ഇസ്‌ലാം, പേജ് 318, രാം സ്വരൂപ്, അണ്ടർസ്റ്റാൻഡിംഗ് ഇസ്‌ലാം ത്രൂ ഹാദിസ്, പേജ് 59.
23
ഖസ്വിനി, ബാദ്ഷാ നാമ, പേജ്. 444-45; ലാഹോരി, ബാദ്ഷാ നാമ, 2 വാല്യങ്ങൾ. (കൽക്കട്ട 1876); ഖാഫി
ഖാൻ, മുൻതഖബ്-ഉൽ-ലുബാബ്. I, പേജ്.510.
24
ശർമ്മ, ഒ.പി. cit., pp.88-89, ശർമ്മ, ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും പുനഃപരിവർത്തനവും (DAV
കോളേജ് ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ സീരീസ് No.2 nd) Qazvini, p.562.
25
കൂടാതെ ലാഹോറി, ഒ.പി. cit., I, p.534.
26
ശർമ്മ, ഒ.പി. cit., pp.90-91.
27
ലാഹോറി, I, ii, പേജ്.133.
28
അതേ., പേജ്.139. ഖാഫി ഖാൻ, സി.പി. cit., I, pp.522-23.
29
ശർമ്മ, ഒ.പി. cit., p.91.
30
അക്ബർ നാമ, ട്രസ്. എച്ച്. ബെവറിഡ്ജ്, 3 വാല്യങ്ങൾ (കൽക്കട്ട, 1948), II, പേജ്.451.
31
മനുച്ചി, സ്റ്റോറിയ ഡോ മോഗോർ, 4 വാല്യങ്ങൾ., II, പേജ്.451.
32
മാൻറിക്ക്, ട്രാവൽസ് ഓഫ് ഫ്രെ സെബാസ്റ്റ്യൻ മാൻറിക്, 2 വാല്യങ്ങൾ, II, പേജ്.272. ബർണിയർ, ട്രാവൽസ് ഇൻ മൊഗുൾ എമ്പയർ എന്നിവയും കാണുക
.
33
ഖസ്വിനി, ഒ.പി. cit., p.405.
34
ബെർണിയർ, ഒ.പി. cit., p.306.
35
അതേ., പേജ്.209.
36

ബേനി പ്രസാദ്, 1605 എസി മോഡേൺ റിവ്യൂ (കൽക്കട്ട, ജനുവരി 1921), pp.15-22, p.17n.
[37]
പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, മജാലിസ്-ഉസ്-സലാറ്റിൻ (സി.ഇ.1628-ന്റെ രചയിതാവ്) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവും ഏറെ സഞ്ചാരികളുമായ മുഹമ്മദ് ഷെരീഫ് ഹനഫിയും രാജ്യത്തിന്റെ
തെക്കൻ മേഖലയെക്കുറിച്ച് ഇതേ ധാരണ പുലർത്തിയിരുന്നു .
കർണാടകത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "എല്ലാ ആളുകളും" വിഗ്രഹാരാധകരാണ്.
ഒരു മുസൽമാൻ പോലുമില്ല . ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു മുസൽമാൻ നിസാം ഷാ, ആദിൽ ഷാ അല്ലെങ്കിൽ കുത്ബ് ഷാ എന്നിവരാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം സന്ദർശിച്ചേക്കാം
, എന്നാൽ നാട്ടുകാരെല്ലാം അവിശ്വാസികളാണ്. ഇ., ഡി., VII, പേജ്.139
38
എസ് ആർ ശർമ്മ, ഒപി. cit., p.165.
ഔറംഗസീബിന്റെ ഭരണകാലത്തെ ന്യൂസ് ലെറ്റേഴ്സ്
(അഖ്ബറത്ത്), രാജകീയ കത്തിടപാടുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള യഥാർത്ഥ ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ വസ്തുതകളും കണക്കുകളും ശേഖരിച്ച് പ്രൊഫസർ ശർമ്മ വീണ്ടും എന്റെ രക്ഷയ്ക്കെത്തി . ശർമ്മ പേജ്.165-174. ഇത് വസ്തുതകളുടെയും കണക്കുകളുടെയും വിഷയമായതിനാൽ വ്യാഖ്യാനമോ അഭിപ്രായമോ അല്ല, അവ സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു മടിയുമില്ല.
39
ശർമ്മ ഒപി. cit., p.165.
40
KR കാനുങ്കോ, ചരിത്ര ഉപന്യാസങ്ങൾ, p.ii.
41
ജെഎൻ സർക്കാർ, ഔറംഗസേബ്.
42
ശർമ്മ, ഒ.പി. cit., pp.169-173.
43
അതേ., പേജ്.166.
44
ലോക്ക്. cit.
45
മനുച്ചി, II, പേ. 436.
46
ശർമ്മ, പേജ്.170.
47
അലംഗീർ നാമ, p.567 ശർമ്മ p.173 ൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.
48
മുസ്താദ് ഖാൻ, മാസിർ-ഇ-അലംഗിരി എഞ്ചി. trs. ജാദുനാഥ് സർക്കാർ (കൽക്കട്ട, 1947), പേജ് 73.
49
ശർമ്മ, ഒ.പി. cit., pp.170-172. ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച ഒരു കള്ളനെ
ഒരു നഗരത്തിന്റെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ച കാര്യം റിസ്ഖുള്ള പരാമർശിക്കുന്നു.

വാഖിയാത്-ഇ-മുഷ്താഖി, ഫോൾസ്. 13b-14a.
ശർമ്മ, പേജ് 166-ൽ ഉദ്ധരിച്ച 50
ഇരട്ട നാളിലെ വാർത്താ കത്ത്.
51
മനുച്ചി, ഒപി. cit., II, 234.
52
Ibid., III, pp.288-89, also IV, p.117. മിക്ക പേർഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരും.
53
അതേ., II, പേജ്.415.
54
Ibid., II, pp.336,337-338. കൂടാതെ ലാൽ, ദി മുഗൾ ഹരേം, പേജ് 29-32; 165-67.
ഔറംഗസേബിന്റെ അടിമത്തത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾക്ക് ഖാഫി ഖാൻ ഇ, ഡി.
VII, പേജ്.300, 371 കാണുക.
55
കെ എസ് ലാൽ, ദി മുഗൾ ഹരേം (ന്യൂ ഡൽഹി, 1988), പേജ്.167-169 കാണുക.
56
ഖാഫി ഖാൻ, ഒ.പി. cit., II, p.228.
57
മനുച്ചി, ഒപി. cit., II, p.436.
58
ശർമ്മ, പേജ്.168.
59
മനുച്ചി, ഒപി. cit., II, p.404.
60
അതേ., IV, പേജ്.398.
61
CHI, IV, p.358.
62
ഉദാ. ഖാഫി ഖാൻ, ഒ.പി. cit., pp.396, 452, 496, 542.
63
CHI, IV, p.361, n.2.
64
ശൈഖ് അബ്ദുർ റഷീദ്, നജിബുദ്ദുള്ള, ഹിസ് ലൈഫ് ആൻഡ് ടൈംസ്,
(കോസ്മോപൊളിറ്റൻ പബ്ലിഷേഴ്സ്, അലിഗഡ്,
1952), ആമുഖം, pp.xlix-li. ഇർവിൻ, ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വറി, വാല്യം എന്നിവയും
കാണുക. 36, 1907, pp.46ff.
65
W. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ. ഷാ-ഓലുമിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ചരിത്രം, പേജ്.200-201.
66
ജദുനാഥ് സർക്കാർ, മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനം, ഒ.പി. cit., I, pp.27-28.
67
അബ്ദുറഷീദ്, നജിബുദ്ദൗല, ഒ.പി. cit., ആമുഖം. xxxii, liii.
68
Ibid., liii-iv.
69
Ibid., lxxvi.
70

ഖാഫി ഖാൻ, പേജ്.479.
71
Ibid., pp.462, 516, 524, also Kanz-ul-Mahfuz, E and D, VIII, p.39.
72
ഖാഫി ഖാൻ, ഒ.പി. cit., p325.
73
അതേ., പേജ്.485.
74 "
മഹാരാജാ അജിത് സിംഗ് ഫാറൂഖ് സിയാറിനെ വിവാഹം കഴിച്ച തന്റെ മകൾ മഹാറാണിയെ
അവളുടെ എല്ലാ ആഭരണങ്ങളോടും കൂടി തിരികെ കൊണ്ടുപോയി, അവളുടെ മുസൽമാൻ വസ്ത്രം വലിച്ചെറിയുകയും അവളുടെ
മുഹമ്മദൻ പരിചാരകരെ പിരിച്ചുവിട്ട് അവളുടെ ജന്മനാട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.
തന്റെ മകളെ ഒരു രാജാവിനെ വിവാഹം കഴിച്ച്
ഇസ്ലാമിന്റെ ആദരവിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം ഒരു മുൻ ചക്രവർത്തിയും തന്റെ മകളെ കൊണ്ടുപോകാൻ ഇത്ര ധാർഷ്ട്യം കാണിച്ചിട്ടില്ല. cit., p.483.
ഒരുപക്ഷേ ഇത് ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കുള്ള പുനഃപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമല്ല.
75
ഖാഫി ഖാൻ, ഒ.പി. cit., p.419.
76
E, D, VIII, p.58.
77
CHI, IV, op. cit., p.335. നാദിർഷായുടെയും അഹമ്മദ് ഷാ അബ്ദാലിയുടെയും അധിനിവേശത്തിൽ ചിലർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമായിരുന്നു .
മൂന്നാം പാനിപ്പത്ത് യുദ്ധത്തിൽ
(1761) 90,000-ത്തോളം ആളുകൾ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെടുകയും
മുഹമ്മദൻ വിശ്വാസത്തെ ആശ്ലേഷിച്ച് നിത്യമായ സന്തോഷം നേടുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മുഹമ്മദ് അസ്ലം തന്റെ ഫർഹത്ത്-ഉൻ-നസീറിനിൽ പറയുന്നു. cit., p.171- എന്നാൽ സമകാലീനരായ മറ്റ് ചരിത്രകാരന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല
, യുദ്ധത്തിന്റെ സംഭവങ്ങൾ തന്നെ അത്തരം വലിയ തോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു.
78
അർനോൾഡ്, ദി പ്രീച്ചിംഗ് ഓഫ് ഇസ്ലാം, പേജ്.261 ff ഉദ്ധരിച്ചത് ടൈറ്റസ്, ഇസ്ലാം ഇൻ ഇന്ത്യ ആൻഡ് പാകിസ്ഥാൻ, പേജ്.33.
79
ഹെബറിന്റെ ഒരു യാത്രയുടെ വിവരണം. ജെഎം ദത്ത, മോഡേൺ റിവ്യൂ, ജനുവരി, 1918, പേജ്.33-34 എന്നിവയും കാണുക.
80
ലാൽ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ച. cit., p.15.
81
എസ്. ലെനെപൂൾ, മധ്യകാല ഇന്ത്യ, പേജ്.1.

82
1901-ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടും കിംഗ്സ്ലി ഡേവിസ് ദി പോപ്പുലേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും, പേജ് 179,
Table 77 കാണുക.
83 റോബർട്ട് ഓർമ്മയുടെ കണക്കുകൾ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിലും ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യയിലും കുറവാണ് .
ഹിന്ദു-മുസ്ലിം അനുപാതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലും ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല
. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നത് ഇതാണ്: "ഈ ഉത്ഭവത്തിൽ നിന്ന്, യൂറോപ്യന്മാർ മൂർ എന്ന് വിളിക്കുന്ന പത്ത് ദശലക്ഷം മൊഹമ്മദൻമാരുടെ ഒരു രാഷ്ട്രം ഇന്ത്യയിൽ രൂപപ്പെട്ടു
, അവർക്ക് മഹാനായ മുഗളിന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴിൽ
, ഹിന്ദുസ്ഥാന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗം ഇപ്പോൾ വിധേയമാണ്; എന്നാൽ ഭരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രമാണെങ്കിലും, അവർ
ഇന്ത്യക്കാരേക്കാൾ പത്ത് മുതൽ ഒന്ന് വരെ എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലാണ്. റോബർട്ട് ഓർം,
ഇന്തോസ്ഥാനിലെ ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സൈനിക ഇടപാടുകളുടെ ചരിത്രം, 3 വാല്യങ്ങൾ. നാലാം പതിപ്പ്. (ലണ്ടൻ, 1803), I, പേജ്.24.

voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch5.htm അധ്യായം 5 - മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ
വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്ന ഘടകങ്ങൾ അധ്യായം 5 മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്ന ഘടകങ്ങൾ മുൻ പേജുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പഠനം വർദ്ധന വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിൽ പ്രധാനമായും ഹിന്ദുക്കൾ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതാണ്. 'ഇസ്ലാം മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെയും മതമായി സ്ഥാപിക്കുക എന്നത് ഭരണകൂട നയത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു' എന്നതിന് ആവർത്തിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല . 1 "ഇസ്ലാം അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു മിഷനറി മതമാണ്" എന്നും ഓരോ മുസ്ലീമും അവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രചാരകനാണെന്നും പറയുന്നത് സത്യമാണ് . അവർ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയപ്പോൾ , അവർ മതപരിവർത്തന ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കണം. 2 അങ്ങനെ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ, പ്രഭുക്കന്മാർ, മഷൈഖ്, മൗലവികൾ, വ്യാപാരികൾ, വ്യാപാരികൾ എന്നിവരെല്ലാം ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു രീതിയിൽ മുസ്ലീം മിഷനറിമാരായിരുന്നു. മതപരിവർത്തനങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളിലൂടെയും പ്രചാരണങ്ങളിലൂടെയും ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇസ്ലാം വ്യാപിച്ചു. മധ്യകാല ഇന്ത്യൻ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ പരമാധികാരിയെ 'ഇസ്ലാമിന്റെ രാജാവ്' എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ ' ഇസ്ലാമിന്റെ നാട്' എന്നും അതിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ 'ഇസ്ലാമിന്റെ സൈനികർ' എന്നും അതിന്റെ മതപരവും ജുഡീഷ്യൽ തലവനും എന്നും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു . ശൈഖ്-ഉൽ-ഇസ്ലാം. ശരീഅത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിലൂടെ ഇസ്ലാമിനെ സ്വകാര്യ-പൊതുജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അടിത്തറയാക്കാനും ജനങ്ങളെ 'യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക്' പരിവർത്തനം ചെയ്യാനും രാജാവ് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായിരുന്നു . ഇന്ത്യയിൽ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾക്ക്

യുദ്ധത്തിൽ മതപരിവർത്തനം നടത്താനുള്ള താൽപ്പര്യം പല ചരിത്രകാരന്മാരും ഉറപ്പുനൽകുന്നു. താരിഖ്-ഇ- മുഹമ്മദി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭരണാധികാരികളുടെ മനഃശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ആശയം നൽകുന്നു. ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ മകൻ സുൽത്താൻ നസിറുദ്ദീൻ മഹമൂദിന്റെ സമകാലികനായിരുന്നു ഇതിന്റെ രചയിതാവ് . ഇറാജിന്റെ പരിസരത്ത് റായ് സുബീറിനോട് (സുമർ) യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ സുൽത്താൻ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു : "ഞാൻ സൈന്യത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിട്ടാൽ, അവർ ആ പ്രദേശത്ത് കാഫിറുകളുടെ ഒരു അംശം പോലും അവശേഷിപ്പിക്കില്ല, പക്ഷേ ഞാൻ സാവധാനം മുന്നേറുകയാണെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷേ ഈ ആളുകൾ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കും. 3 മംഗോളിയനെക്കുറിച്ച് പ്രൊഫസർ മുഹമ്മദ് ഹബീബ് എഴുതിയത് തുർക്കി പര്യവേഷണങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ബാധകമാണ്. 1330-ൽ രാജ്യം മംഗോളിയക്കാർ ആക്രമിച്ചു, അവർ താഴ്‌വരയിലുടനീളം (കാശ്മീർ) തീവെപ്പിലും ബലാത്സംഗത്തിലും കൊലപാതകത്തിലും ഏർപ്പെട്ടു. രാജാവും ബ്രാഹ്മണരും പലായനം ചെയ്തു, എന്നാൽ മുസ്ലീം നിവാസികൾക്കിടയിൽ അവശേഷിച്ച ജീവിതരീതികൾ ക്രമേണ ജനങ്ങൾ ഏക ബദലായി സ്വീകരിച്ചു . ഉത്തരേന്ത്യയിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല സ്ഥിതി . ദക്ഷിണേന്ത്യയിലും ഇത്തരം മതപരിവർത്തന രീതികൾ നിലനിന്നിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് ബഹ്മനി, വിജയനഗര രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ. മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ഉടനീളം ഇത്തരം യുദ്ധങ്ങൾ സാധാരണമായിരുന്നു, നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനങ്ങൾ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയെ സഹായിച്ചു. ഭരണാധികാരികൾ ബലപ്രയോഗവും പ്രേരണയും തുല്യ അളവിലാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. അവരുടെ വിഭവങ്ങൾ വളരെ വലുതായിരുന്നു. അവർക്ക് ജോലികൾ, ബഹുമതികൾ, പദവികൾ എന്നിവയും മറ്റ് നിരവധി സാമ്പത്തിക ഇളവുകളും സ്റ്റാറ്റസ് ആനുകൂല്യങ്ങളും മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രേരണയായി നൽകാം , കൂടാതെ നിരവധി ആളുകൾ ഈ സൗകര്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. മതംമാറിയവർക്ക് മേലങ്കിയും സ്വർണ്ണാഭരണവും സമ്മാനിച്ച് ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ ഹിന്ദുക്കളെ മുബാറക് ഖൽജി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചത് ഞങ്ങൾ പരാമർശിച്ചു . ഔറംഗസീബിന്റെ ഭരണം വരെയും ഒരുപക്ഷേ അതിനുശേഷവും ആളുകൾ ഈ രീതിയിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റ് രീതികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സത്യ കൃഷ്ണ ബിശ്വാസിന്റെ ബൻഷസ്മൃതി പറയുന്നത് ബംഗാളിൽ ഒരു നിശ്ചിത തീയതിക്കകം ഭൂമിയുടെ വരുമാനം നിക്ഷേപിക്കാൻ കഴിയാത്ത രാജാക്കന്മാർക്കും ജമീന്ദാർമാർക്കും മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്ക് മാറേണ്ടിവന്നു എന്നാണ് . ബൻഷസ്മൃതി ഒരു ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവം വിവരിക്കുന്നു, എന്നാൽ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ നിയന്ത്രണം മുർഷിദ് ഖുലി ഖാൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം വരെ തുടരുകയും ചെയ്തതിനാൽ, നാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ നിരവധി പ്രാദേശിക രാജാക്കന്മാരും ജമീന്ദാർമാരും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമായിരുന്നു. നിശ്ചിത തീയതിയിൽ ഭൂനികുതി അടയ്ക്കുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും സാധ്യമല്ല. ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് (1351-88) തന്റെ റവന്യൂ കളക്ടർമാരോട് ഹിന്ദുക്കളെ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. 5 മുഹമ്മദന്മാരാകാൻ ആളുകളെ വശീകരിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ജിസിയ റദ്ദാക്കി, ഈ നടപടി മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിൽ വലിയ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ ഫതുഹാത്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹിയിൽ സുൽത്താൻ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക്

ആത്മാർത്ഥമായി എഴുതുന്നു: 'പ്രവാചകന്റെ മതം സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ അവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു, തൗഹീദിന്റെ കലിമ ആവർത്തിച്ച് മുസ്ലീമായിത്തീരുന്ന എല്ലാവരെയും ജിസിയയുടെ വിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത് വലിയ തോതിൽ ജനങ്ങളുടെ ചെവിയിലെത്തി, ധാരാളം ഹിന്ദുക്കൾ തങ്ങളെത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ ബഹുമാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അനുദിനം മുന്നോട്ടുവന്നു , ഇന്നും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു, ജിസിയയിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തരാക്കപ്പെട്ടു, ഖിലാത്തുകൾക്കും സമ്മാനങ്ങൾക്കും പ്രിയങ്കരരായി. *6* മതംമാറ്റമായിരുന്നു സർക്കാരിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ. മുസ്ലീം സൂഫികളുടെ പ്രവർത്തനം. എന്നിരുന്നാലും സൂഫിക്കും മറ്റ് മഷൈഖിനും മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തിൽ എത്രത്തോളം താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ എത്രമാത്രം വിജയിച്ചുവെന്നും വ്യക്തമല്ല . ടി.ഡബ്ല്യു.യുടെ പാത പിന്തുടരുന്നു. അമോൾഡ്, *7* വയസ്സുള്ള ടൈറ്റസ്, അസീസ് അഹമ്മദ്, മുജീബ് എന്നിവർ ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം പ്രധാനമായും മിസ്റ്റിക്സിന്റെ അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നു. *8* മതപരിവർത്തനങ്ങൾ സ്വമേധയാ നടന്നതാണെന്ന് തെളിയിക്കുക എന്നതായിരിക്കാം ആശയം . മറുവശത്ത് മുഹമ്മദ് ഹബീബും എസ്എഎ റിസ്വിയും പറയുന്നത് സൂഫി മഷൈഖ് മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നാണ്. പ്രൊഫ. ഹബീബ് പറയുന്നു, " മുസൽമാൻമാർക്ക് രേഖപ്പെടുത്താൻ മിഷനറി തൊഴിലാളികളില്ല" അമുസ്ലിംകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മിഷനറി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു സൂചനയും ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നില്ല (ലേഖകൻ തന്നെ ചരിഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങൾ). മധ്യകാല ഇസ്ലാം മതം മാറുന്ന ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണമായിരുന്നു, എന്നാൽ അത് ഒരു മിഷനറി പ്രവർത്തനവും വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു, നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അമുസ്ലിംകളെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മിഷനറി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു സൂചനയും ഇതുവരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് നാം തുറന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അടിക്കുറിപ്പ് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: ചില വിലകുറഞ്ഞ മിസ്റ്റിക് പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മുസ്ലീം മിസ്റ്റിക്കുകൾക്ക് അവർ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നു . അതിനാൽ മതപരിവർത്തനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ അത്ഭുതങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കണം . എന്നാൽ അത്തരം പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പിന്നീടുള്ള കെട്ടുകഥകളാണെന്ന് പരിശോധനയിൽ കണ്ടെത്തും. *9* പ്രൊഫ. റിസ്വി ഇതേ നിഗമനത്തിലെത്തി. "ആദ്യകാല മിസ്റ്റിക് രേഖകളിൽ (മൽഫൂസത്ത്, മക്തുബത്ത്) ഈ വിശുദ്ധന്മാർ ജനങ്ങളെ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നില്ല" എന്ന് അദ്ദേഹം ലളിതമായി പറയുന്നു . ആധുനിക രീതി. *11* സൂഫി ശൈഖുമാരും പണ്ഡിതന്മാരും അധിനിവേശ സൈന്യത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതായി അറിവില്ല . *12* അവർ കൂടുതലും മെട്രോപൊളിറ്റൻ നഗരങ്ങളിലോ, അതത് ഖാൻഖാകളിലോ ആശ്രമങ്ങളിലോ, രാജകീയ പ്രീതിയുടെ സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വസിച്ചു, പ്രചാരണ പ്രവർത്തനത്തിനായി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല . ഖാൻഖയിലെ മുഴുവൻ അന്തരീക്ഷവും മുസ്ലീമായിരുന്നു: ഹിന്ദുക്കൾ കൂടുതലൊന്നും അവരെ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല, മതപരിവർത്തനത്തിനായി അവർ

ധാരാളമായി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. 13 മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ട് ചിശ്തി മഷൈഖുകൾ മുയിൻ-ഉദ്-ദിൻ ചിഷ്തി ആയിരുന്നു, നിസാം-ഉദ്-ദിൻ ഔലിയ റിസ്വി പറയുന്നത് ശൈഖ് മുയിൻ-ഉദ്-ദിൻ ചിശ്തി ഒരു മിഷനറിയോ അത്ഭുത പ്രവർത്തകനോ ആയിരുന്നില്ല എന്നാണ്. അദ്ദേഹം ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചില്ല . _ അതുപോലെ ഇൽത്തുമിഷിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഖ്വാജ കുതുബുദ്ദീൻ ബക്തിയാർ കാക്കിയും ഖാസി ഹമീദ്-ഉദ്-ദിൻ നാഗോരിയും ഡൽഹിയിലെ രണ്ട് പ്രമുഖ സന്യാസിമാരായിരുന്നു, എന്നാൽ അവരിൽ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. 15 മതംമാറ്റ വേല ചെയ്യാനുള്ള ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭ്യർത്ഥനകളോട് മഷൈഖ് ചിലപ്പോൾ നീരസപ്പെട്ടിരുന്നു . മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്ക്, മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഈ ക്ലാസ് ഉപയോഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു , അവരിൽ നിന്ന് ധാരാളം എതിർപ്പുകൾ നേരിട്ടു. 16 ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്ത്യയിൽ സൂഫി മഷൈഖ് സമാധാനപരമായ രീതികളിലൂടെയുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങളൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ലെങ്കിലും , അവരുടെ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വസനീയമായ പരാമർശങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ഹാജിയോളജിക്കൽ കൃതികളിൽ ലഭ്യമല്ല എന്നതും സമ്മതിക്കേണ്ടതുണ്ട് . മുസ്ലീമാകാൻ ചായ്‌വ് കാണിച്ചവരെ അവർ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാകും . ഇടയ്ക്കിടെ ആളുകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാനും അവർ നിർബന്ധിച്ചു. 17 എന്നാൽ മഷൈഖുകൾ വഴിപിഴച്ചതും വ്യക്തിപരവുമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ഉത്തരവാദികളാകൂ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വളർച്ചയിൽ അവരുടെ സംഭാവന വളരെ വലുതായിരിക്കില്ല. നസിറുദ്ദീൻ ചിരാഗ്-ഇ-ഡൽഹിയിലെ ഖലീഫ സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് ബിൻ നാസിറുദ്ദീൻ ജാഫർ മക്കി അൽ-ഹുസൈനി, ഇസ്‌ലാം ആശ്ലേഷിക്കാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിച്ച അഞ്ച് കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു : (1) മരണഭയം, (2) കുടുംബം അടിമകളാക്കപ്പെടുമോ എന്ന ഭയം , (3) മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് (ഇസ്ലാമിന്റെ) പ്രചരണം, (4) മവാജിബ് (പെൻഷനോ പ്രതിഫലമോ) നേടാനുള്ള മോഹം (കൊള്ളയടി), (5) ടി അസ്സുബ് (മതഭ്രാന്തോ അന്ധവിശ്വാസമോ?) . സയ്യിദ് മുഹമ്മദിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മുസ്‌ലിംകൾ ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് സൂഫി മഷൈഖിന്റെ മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടണമെന്നില്ല . ഇന്ത്യയിൽ നിലവിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് അറേബ്യ, പേർഷ്യ, സിറിയ തുടങ്ങിയ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇസ്‌ലാം വ്യാപിച്ചിരുന്നു . ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ച മിഷനറിമാരുടെയോ സൂഫി സന്യാസിമാരുടെയോ പേരുകൾ നമ്മിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നിട്ടില്ല . ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് ഇത്തരമൊരു സിദ്ധാന്തം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നത് . ഇന്ന്, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്ന പല വിഭാഗങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രൂപ്പുകളും മുഹമ്മദൻ വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്ന് കണ്ടെത്തി , അവരുടെ പരിവർത്തനം മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ കണ്ടെത്താനാകും. ഹിന്ദു ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യമാണ് ഇത്തരം മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുള്ള കാരണം . താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളെ പരിവർത്തനം ചെയ്ത് ഒരു പരിധിവരെ സാമൂഹിക സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയതിന് അർനോൾഡും ടൈറ്റസും അസീസ് അഹമ്മദും ' ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജനാധിപത്യ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയ്ക്ക്" ക്രെഡിറ്റ് നൽകുന്നു. ഹിന്ദു സമൂഹത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പദവി. 20 ബംഗാളിലെയും ബീഹാറിലെയും മുഹമ്മദൻ

ജുലാഹ (ജോൽഹ അല്ലെങ്കിൽ മോമിൻ) നെയ്ത്തുകാരൻ വർഗം നിന്ദിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹിന്ദു ജാതിയിൽ പെട്ടവരാണെന്ന് ഡോ. വൈസ് കരുതുന്നു, അവർ ഒരു ശരീരത്തിൽ മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. റൂബൻ ലെവിയും പറയുന്നു. ബംഗാളിലെ പരുക്കൻ റബ്ബിൽ അല്ലെങ്കിൽ അജ്‌ലാഫ് , നെയ്ത്തുകാർ, കോട്ടൺ കാർഡ് ചെയ്യുന്നവർ, എണ്ണ അമർത്തുന്നവർ, ക്ഷുരകർ, തയ്യൽക്കാർ തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തന ഗ്രൂപ്പുകൾ രൂപീകരിച്ചു , അതുപോലെ ബംഗാളിലെ യഥാർത്ഥ എളിയ ജാതികളിൽ നിന്ന് മതം മാറിയവരും. 21 എന്നിരുന്നാലും, പേർഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സമകാലിക രചനകൾ മതപരിവർത്തനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമായി ജാതിയെ പരാമർശിക്കുന്നില്ല . മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഹിന്ദു സമൂഹത്തിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും അറിയാമായിരുന്നു ; അൽബെറൂണി, അബുൽ ഫസൽ, ചക്രവർത്തി ജഹാംഗീർ എന്നിവരെ പരാമർശിക്കാം. എന്നിട്ടും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ മേലുള്ള സ്വേച്ഛാധിപത്യം മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള കാരണമായി ആരും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. അറേബ്യ, പേർഷ്യ, മധ്യേഷ്യ, തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന അതേ രീതികളും പ്രക്രിയകളും ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇന്ത്യയിൽ മതപരിവർത്തനം നടന്നതെന്ന് അവരുടെ തെളിവുകൾ സംശയാതീതമായി കാണിക്കുന്നു . മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ഇസ്ലാം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ച രാജ്യം ഇന്ത്യയല്ല. ഇന്ത്യയിലേക്ക് വരുന്നതിന് മുമ്പ് പേർഷ്യ, മധ്യേഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, വടക്കേ ആഫ്രിക്ക എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഇത് വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥ ഇല്ലായിരുന്നു , എന്നിട്ടും വലിയ തോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങൾ അവിടെ നടന്നിരുന്നു. അതിനാൽ, ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ കൂട്ടത്തോടെ മതം മാറിയതിന് പിന്നിലെ കാരണം ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ അനുമാനിക്കപ്പെട്ട അടിച്ചമർത്തലല്ല, മറിച്ച് അടിച്ചമർത്തൽ നികുതികളിൽ നിന്നും മറ്റ് വൈകല്യങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അടിച്ച ട്രാക്കിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറിയ പ്രതിഫലനം കാണിക്കും. മുസ്ലിം ഭരണത്തിലും സമൂഹത്തിലും പരിവർത്തനം തൊഴിൽ, സാമ്പത്തിക പുരോഗതി എന്നിവയുടെ പുതിയ വഴികൾ പ്രദാനം ചെയ്തു . യുപിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ താഴെപ്പറയുന്ന ടി കഴിവുള്ളതിനാൽ സ്വാഭാവികമായും വലിയൊരു വിഭാഗം ദരിദ്രർ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു . 1931-ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യുപിയിലെ ചില മുസ്ലീം താഴ്ന്ന ജാതികളെ കാണിക്കുന്ന പട്ടിക . 22 ശതമാനം ജാതി അംഗങ്ങൾ ഹിന്ദു മതത്തോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്നു ടി ഒട്ടലിൽ ഓരോ ജാതിയുടെയും ശതമാനം മതപരമായ അംഗത്വം ജുലാഹ 95.5 14.7 ഫഖർ 93.0 12.9 ധുനിയ 93.5 5.4 ടി എലി 25.1 3.4 നൈ (ഹജ്ജാം) 26.0 3.20 3.50 ദാർസി 26.9 6 2 ധോബി 14.0 1.5 മണിഹാർ 96.4 1.4 യുപി പോലെ. ഫങ്ഷണൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ , മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ധാരാളം തൊഴിൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് കടന്നു. ഇനി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ മുസ്ലീം ജാതികളുടെ പൂർവ്വികർ മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ മതം മാറിയത് ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം മൂലമാണോ? ആദ്യം നമുക്ക് ഫഖീറുകളെ എടുക്കാം. ഹിന്ദു സമൂഹത്തിൽ യാചകരുടെ ജാതിയില്ല. എന്നാൽ ഒരു ജോലിയും ചെയ്യാതെ സൗജന്യ ഭക്ഷണം ലഭിച്ചാൽ എത്ര ഭിക്ഷാടകരും ജനിക്കും . മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ഭക്ഷണം വളരെ വിലകുറഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്ന് മിക്കവാറും എല്ലാ വൃത്താന്തങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു , അപ്പോഴും, പേരുമാറ്റത്തിന്

സൗജന്യ ഭക്ഷണം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ, പല അലസന്മാരും ജോലി ചെയ്യുന്നത് ഒഴിവാക്കുമായിരുന്നു - പാവപ്പെട്ടവന്റെ മതം എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല്. മുസ്ലീം ഭരണകൂടം അത് നൽകുകയും ഫഖീറുകൾ അതിലേക്കും ഇസ്ലാമിലേക്കും ഒഴുകുകയും ചെയ്തു. ഗയാസുദ്ദീൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ (1320-25) കാലമായപ്പോഴേക്കും ഫഖീർമാരുടെ എണ്ണം വളരെ വർധിച്ചിരുന്നു , അവർക്ക് ഒരു സൗജന്യ ട്രീറ്റ് നിർത്താൻ സുൽത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അവർ എന്തെങ്കിലും ജോലി ഏറ്റെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം നീരസപ്പെടുകയും സുൽത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അപകീർത്തിപ്പെടുത്തി. 23 അഹ്മദ് അബ്ബാസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 40,000 ഭിക്ഷാടകർക്ക് ഗയാസിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന മുഹമ്മദ് തുഗ്ലക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നു. 24 മുഹമ്മദ് തുഗ്ലക്ക് ചിലപ്പോൾ ഫഖീറിന്റെ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകളിൽ പോലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. 25 ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് 26-ന്റെ കീഴിൽ ഫഖീർമാർക്ക് വളരെ നല്ല ശമ്പളം ലഭിച്ചിരുന്നു , ചില പ്രഭുക്കന്മാർ അവരെ സുൽത്താന്റെ ഉദാരതയിലേക്ക് ശുപാർശ ചെയ്തു, അവരുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടില്ല. 27 രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഫഖീറുകളോടുള്ള ഉദാരമനസ്കത മുഗൾ കാലഘട്ടത്തിൽ പോലും അയഞ്ഞിരുന്നില്ല . ആധുനിക കാലത്ത് മുസ്ലീം സാമൂഹിക ക്രമത്തിൽ ഒരു ജാതി രൂപീകരിക്കുന്നതിന് നല്ലൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ മുസ്ലീം ഫഖീർമാരായി മാറുമായിരുന്നു . കസ്സാബിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു നിലപാട്. ഒമ്പത് മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അറബ് ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭൂരിഭാഗം ഇന്ത്യക്കാരെയും സസ്യാഹാരികളായി കണ്ടെത്തി. ചില ഹിന്ദുക്കൾ വേട്ടയാടപ്പെട്ട കളി കഴിച്ചു, പക്ഷേ മൃഗങ്ങളുടെ മാംസം കഴിച്ചില്ല, മാംസം നൽകുന്നതിന് മൃഗങ്ങളെ അറുത്തിരുന്നില്ല. 28 പല ഹിന്ദുക്കളും മാംസത്തെ ഇപ്പോഴും "ശിക്കാർ" (കളി) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഹിന്ദു ഗൂർഖകൾ ഇതിനെ ഈ പേരിൽ മാത്രമേ വിളിക്കൂ. അതിനാൽ, മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾ മാംസം വിൽപന നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി പറയാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും , അടിച്ചമർത്തൽ കാരണം ഇസ്ലാമിലേക്ക് കടന്ന ഹിന്ദു കശാപ്പുകാരുടെ ഒരു ജാതി ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ജാതി വ്യവസ്ഥ. മുഹമ്മദന്മാർക്കിടയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്ന, സഹാനുഭൂതിയുള്ള ഇടപാടുകാരെ കണ്ടെത്തിയതിനാൽ കുറച്ച് ഹിന്ദു കശാപ്പുകാർ മുസ്ലിംകളായി മാറിയിരിക്കാം , എന്നാൽ തൊഴിലിൽ കശാപ്പുകാരല്ലാത്ത മറ്റു പലരും മാംസം വെട്ടി വിൽക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിൽ പുതിയ തൊഴിലവസരം കണ്ടെത്തുകയും അതിൽ ചേരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നൂറുശതമാനം കസാബുള്ള ഒരു മുസ്ലീം ജാതി രൂപീകരിക്കുക . ദർസികളുടെയോ തയ്യൽക്കാരുടെയോ കാര്യത്തിൽ, അവരുടെ തൊഴിൽ സാധ്യതകൾ മുസ്ലീം സമുദായത്തിലാണ് കൂടുതൽ. മുസ്ലിംകൾ മനോഹരമായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു, 29 അറബികളുടെയും തുർക്കികളുടെയും സാർട്ടോറിയൽ ശീലങ്ങൾ വിദേശത്ത് നിന്ന് വന്ന ചില തയ്യൽക്കാർ വരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു , കൂടാതെ മതപരിവർത്തനം നടത്തിയ ഹിന്ദു തയ്യൽക്കാർ അവരുടെ നിരയിൽ ചേരുന്നു. സുൽത്താന്റെയും 30 വരേണ്യവർഗത്തിന്റെയും സാധാരണ മുസ്ലിംകളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾക്ക് തയ്യൽക്കാരുടെ മുഴുവൻ ഗോത്രത്തിന്റെയും സേവനം ആവശ്യമായിരുന്നു , അവർ ദിവസം മുഴുവൻ കൊട്ടാര വർക്ക്ഷോപ്പുകളിൽ ചെലവഴിക്കുകയോ രക്ഷാധികാരികളായ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ

നിറവേറ്റുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു. മുസ്ലീമാകാൻ ഇത് ലാഭകരവും സൗകര്യപ്രദവുമാണ്. പരുത്തി-കാർഡർമാർ, നെയ്ത്തുകാർ, (ധുനിയ, ജുലാഹ), തയ്യൽക്കാർ എന്നിവരുടെ പരസ്പരാശ്രിതത്വം ആദ്യത്തേവരെ ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു , ഈ വിഭാഗത്തിലെ ചിലർ മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു, മറ്റുള്ളവർ വർഗ്ഗ ബന്ധവും തൊഴിൽപരമായ നിർബന്ധങ്ങളും കാരണം അത് പിന്തുടർന്നു. കോട്ടൺ കാർഡർമാരും നെയ്ത്തുകാരും തയ്യൽക്കാരും നഗരത്തിലും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു; നഗരങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അവർ കൂടുതൽ വൈദഗ്ധ്യമുള്ളവരും മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാർക്കും വരേണ്യവർഗത്തിനും ആവശ്യമായ മികച്ച ഗുണനിലവാരമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചതും , മതപരിവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതലും നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്നതായി തോന്നുന്നു ; നിരവധി ഗ്രാമ ജൂലാഹകൾ ഹിന്ദുവായി തുടരുന്നു. ഒരു ഹജ്ജാമിന് മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ ഹിന്ദുവിൽ ഒരു നായയെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട പദവി ലഭിക്കുന്നില്ല , എന്നാൽ ഹജ്ജാമിന്റെ തൊഴിൽ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്ക് വലിയ വഴികൾ നൽകി; പരിച്ഛേദനയും മറ്റ് ചെറിയ ശസ്ത്രക്രിയകളും അദ്ദേഹം ചെയ്തു . അത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ ഗുണിക്കേണ്ടതില്ല, എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന T യിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്ത മറ്റു ചില കേസുകളും കടന്നുപോകുമ്പോൾ സൂചിപ്പിക്കാം. പല ആന ഡ്രൈവർമാരും (മഹൗട്ടുകൾ) ഇന്ന് മുസ്ലീങ്ങളാണ്. മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ ആനകളോട് അങ്ങേയറ്റം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ട് . ഗസ്നിയിലെ മഹമൂദിന് ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച 2,500 പേരടങ്ങുന്ന ആന സേനയുണ്ടായിരുന്നു . 31 ബക്തിയാറിന്റെ ബംഗാൾ പ്രചാരണ വേളയിൽ നിരവധി ആനകളെ അവയുടെ ഡ്രൈവർമാർക്കൊപ്പം പിടികൂടിയതായി മിൻഹാജ് സിറാജ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. [32] സുൽത്താൻ റുക്നുദ്ദീൻ ഫിറോസ് ഷാ (ഇൽത്തുമിഷിന്റെ മകൻ) ആനകളെ വളരെയധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും എല്ലാ ആന ഡ്രൈവർമാർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദാര്യം (ഇറ്റാലിക്സ് മൈൻ) കൊണ്ട് വളരെയധികം പ്രയോജനം ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. (CE 1240), ആനകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകാവകാശം സുൽത്താൻമാർ കുത്തകയാക്കി . 34 മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുക, കൊട്ടാരത്തിലോ സുൽത്താന്റെ കോട്ടകളിലോ സദാസമയവും താമസിക്കുകയും അവരുടെ ഔദാര്യത്തിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം നേടുകയും ചെയ്തതിനാൽ, സേവനത്തിന്റെയും തൊഴിലിന്റെയും നേട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാറുന്നത് അവർക്ക് ലാഭകരമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച്, ഹിന്ദു-മുസ്ലിം സമ്മിശ്ര ഇടപാടുകാരുള്ള പ്രൊഫഷണൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ, പൻവാരികൾ (വെറ്റില വിൽപനക്കാർ), ഹൽവായികൾ (മധുരക്കച്ചവടം വിൽക്കുന്നവർ) പോലെ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചാൽ ഹിന്ദു ഉപഭോക്താക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് അവരുടെ ബിസിനസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമായിരുന്നു. ബനിയകൾ, സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാർ തുടങ്ങിയവർ മതം മാറിയില്ല, കാലങ്ങളായി ഹിന്ദുവായി തുടർന്നു . കൂടാതെ, താഴ്ന്ന ജാതിയിലെ എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളും താഴ്ന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ല. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ പല വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളും താഴ്ന്ന ജാതിയിലേക്ക്

തരംതാഴ്ത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. സുൽത്താന്മാരും അമീറുമാരും സാധാരണയായി വിവാഹം കഴിച്ചത് അവർ പരാജയപ്പെടുത്തിയ രാജാക്കന്മാരുടെയും ജമീന്ദാർമാരുടെയും കുടുംബങ്ങളിലാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ പട്ടാളക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ സാധാരണ മുസ്‌ലിംകൾ ഒന്നുകിൽ അവരുടെ സ്വന്തം മതവിഭാഗത്തിൽ, അതായത് പുതുതായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിൽ, അല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ വിവാഹം കഴിക്കുമായിരുന്നു . 35 മധ്യകാല ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ വർഗ്ഗ വ്യത്യാസങ്ങൾ സ്ഫടികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഈ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ ഭാര്യമാരിലൂടെ ലഭിച്ച താഴ്ന്ന ജാതി പദവി മാത്രമേ നൽകപ്പെടുകയുള്ളൂ. 36 യഥാർത്ഥത്തിൽ വിദേശികളായ ഇത്തരം മുസ്‌ലിംകൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ മുഹമ്മദന്മാരുടെ നിരയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ . അങ്ങനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത ചില താഴ്ന്നജാതി വിഭാഗങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല.

ജാതി വ്യവസ്ഥ - കാരണം അവർ ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിലും താഴ്ന്ന നിലയിലാണ്,
എന്നാൽ മാറിയ സമൂഹത്തിലെ പുതിയ പ്രൊഫഷണൽ, തൊഴിൽ അവസരങ്ങൾ കാരണം.
നഗരപ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം മതപരിവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതലും നടന്നത്. കരകൗശല വിദഗ്ധർ, മെക്കാനിക്സ്, കരകൗശല വിദഗ്ധർ എന്നിവർ അവരുടെ സംഘങ്ങളോടും അവരുടെ ജാതികളോടും വിശ്വസ്തരായിരുന്നു
. ഗിൽഡുകൾ അയഞ്ഞതോ അനേകം തൊഴിൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ അടങ്ങിയതോ ആയ സ്ഥലങ്ങളിൽ, മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലായിരുന്നു.
മുസ്ലീം ഇടപാടുകാരുടെ കേന്ദ്രീകരണവും മുസ്ലീം മത-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക നേതൃത്വത്തിന്റെ സ്വാധീനവുമുള്ള നഗരപ്രദേശങ്ങളിലും തുറമുഖ പട്ടണങ്ങളിലും ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലായിരുന്നു . ഉദാഹരണത്തിന്, തുറമുഖ നഗരങ്ങളിലെ മതപരിവർത്തനങ്ങളിൽ വിദേശ മുസ്ലീം വ്യാപാരികൾ വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു
. തെക്ക്-കിഴക്കൻ ഏഷ്യയുടെ പരിവർത്തനത്തിൽ അവരുടെ സംഭാവനയെക്കുറിച്ച് നമുക്കറിയാവുന്നതിൽ നിന്ന്, ഇന്ത്യയിലും ഇസ്‌ലാമിനായുള്ള അവരുടെ പ്രചരണം വളരെ ഫലപ്രദമാകുമായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി തന്റെ യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി മലബാറിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ മുസൽമാൻമാരാകാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു; അതിനായി തന്റെ ആധിപത്യത്തിലുള്ള എല്ലാ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി കുടുംബങ്ങളിലും ഒന്നോ അതിലധികമോ പുരുഷന്മാരെ മുഹമ്മദന്മാരായി വളർത്തണമെന്ന് ഉത്തരവിട്ടു. 38 ഒന്നുകിൽ തന്റെ അറബ് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് മുസ്ലീം ക്യാപ്റ്റൻമാരുടെയും ക്രൂവിന്റെയും ആഗ്രഹത്തിനോ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിനോ വിധേയമായി അല്ലെങ്കിൽ മുസ്ലീങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള കപ്പലുകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാർക്ക് ജാതീയമായ വിലക്കുകൾ ഉണ്ടാകരുതെന്ന് കരുതി സാമൂതിരി അത്തരം ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇന്ന് ബംഗാളിലും ഇന്ത്യൻ കടൽത്തീരത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലും ബോട്ടുകാരും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളും മുഹമ്മദന്മാരാണ് എന്നതാണ് വസ്തുത . അതുപോലെ ഖോജകളും ബോഹ്റകളും പോലുള്ള ചില

വ്യാപാര ഗ്രൂപ്പുകളും വിദേശ വ്യാപാരികളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു , എന്നിരുന്നാലും ഐതിഹാസിക വിവരണങ്ങൾ അവരുടെ പരിവർത്തനത്തിന് വിശുദ്ധന്മാരാണ്. കുടിയേറ്റം മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും കാരണമായത് പ്രധാനമായും മതപരിവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു . വളർച്ചയുടെ ഈ ഘടകം മുസ്ലീം പ്രദേശിക വിപുലീകരണത്തോടൊപ്പം വ്യാപിച്ചു. വിദേശ മുസ്ലീങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റവും അതിന്റെ വളർച്ചയെ സഹായിച്ചു. നേരത്തെ പലയിടത്തും കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ വിദേശ മുസ്ലീങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് പേർഷ്യ, മധ്യേഷ്യ , അബിസീനിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലെത്തി ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരുന്നു. മുസ്ലീം വ്യാപാരികളുടെയും പണ്ഡിതന്മാരുടെയും സാഹസികതയുടെയും പറുദീസയായിരുന്നു ഹിന്ദുസ്ഥാൻ . ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം ഭരണകൂടം എല്ലാ വിദേശ മുസ്ലീങ്ങൾക്കും മികച്ച ജോലി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും നൽകുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുള്ളവർ ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കാനും സമ്പത്തുണ്ടാക്കാനും ധാരാളം വന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല . യാത്രയുടെ അപകടസാധ്യതകൾ സംശയമില്ല, [39] എന്നാൽ കാലക്രമേണ ഇവ കുറയുകയും കുടിയേറ്റ സാഹസികരും കച്ചവടക്കാരും കൂട്ടമായി യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ഉടനീളം , ഉറുമ്പുകളും വെട്ടുകിളികളും പോലെ അവർ കൂട്ടത്തോടെ വന്നിരുന്നു, 40 അവർക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ടതും സ്വാധീനമുള്ളതുമായ സ്ഥാനങ്ങൾ ഇവിടെ നൽകപ്പെട്ടു . അത് സ്വാഭാവികമായും വൺവേ ട്രാഫിക് ആയിരുന്നു; മുസ്ലീങ്ങൾ മാത്രമാണ് വന്നത്, ആരും ഇവിടെ നിന്ന് കുടിയേറിയില്ല. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടോടെ അവർ മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തിലും സമൂഹത്തിലും ഇറാനിയും തുറാനിയും പോലെ നിരവധി സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് രൂപം നൽകി. ഇറാഖി, ബുഖാരി തുടങ്ങിയ പ്രത്യയങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പേരുകളിൽ ചേർത്തുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അതിരുകടന്ന ഐഡന്റിറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഇന്നും പല മുസ്ലീങ്ങളും അഭിമാനിക്കുന്നു . ബഹുഭാര്യത്വം മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയുടെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ജനറേറ്റർ അവരുടെ ബഹുഭാര്യത്വ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. വിവാഹം ഓരോ മുസ്ലിമിനും നിർബന്ധമാണ്. പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു: " ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ മതത്തിന്റെ പകുതി പൂർണ്ണമാക്കുന്നു" തൽഫലമായി, ഇസ്ലാമിൽ, സന്യാസിമാർ പോലും വിവാഹിതരല്ല . 41 ഇസ്ലാമിൽ താൽകാലിക വിവാഹങ്ങൾ (മുതാസ്), ബഹുവിവാഹങ്ങൾ , വിവാഹമോചനം, വിധവകളുടെ പുനർവിവാഹം, വെപ്പാട്ടി - ചുരുക്കത്തിൽ വിവാഹകാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാ വിലക്കുകളിൽ നിന്നും സംവരണങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് . എല്ലാവരുടെയും നിർബന്ധം വിവാഹം കഴിക്കാനാണ്. സ്വാഭാവികമായും ബ്രഹ്മചര്യത്തെ വെറുക്കുന്നു. മുഹമ്മദിന്റെ സഹയാത്രികരിലൊരാൾ ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, മുഹമ്മദ് അവനെ വിലക്കി . 42 ഇബ്നു അബ്ബാസിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഒരു പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, പ്രവാചകന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ കതിബ് അൽ-വാഖിദി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇബ്നു സഅദ് ഉദ്ധരിച്ച്, മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭാര്യമാരുള്ളതിൽ ഏറ്റവും മികച്ചവൻ അവനാണ്. � 43 പ്രാക്ടീസ് പ്രമാണത്തെക്കാൾ മികച്ചതായിരുന്നു. മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാരും സാധാരണക്കാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പട്ടാളക്കാരും വ്യാപാരികളും ഉലമകളും

സൂഫികളും ഖാസികളും സാമ്പത്തികവും സാഹചര്യവും അനുസരിച്ച് വലുതോ ചെറുതോ ആയ ഹറമുകൾ പരിപാലിക്കുന്നതിൽ പ്രശസ്തരായിരുന്നു . നാല് സാധാരണ ഭാര്യമാരും എണ്ണമറ്റ വെപ്പാട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 44 ഫലം മഹത്തായ സന്തതിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരുവെഴുത്തുകൾ ആഗ്രഹിച്ചു. മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞു: "ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്ന , വളരെ സമൃദ്ധിയുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുക, കാരണം നിങ്ങൾ മറ്റേതൊരു ആളുകളെക്കാളും കൂടുതൽ ആവണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു". 45 (ഇറ്റാലിക്സ് നമ്മുടേത്). അതിനാൽ, എല്ലാ മുസ്ലിംകളും മറ്റേതൊരു ജനങ്ങളേക്കാളും കൂടുതൽ സംഖ്യയുള്ളവരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല . ബഹുഭാര്യത്വം, ഒന്നിലധികം വിവാഹങ്ങൾ മുതലായവ ചിലപ്പോൾ പരിഹാസ്യമായ പരിധികളിലെത്തിയതിനാൽ അലാവുദ്ദീനിന്റെയും മുബാറക്കിന്റെയും മരണശേഷം നടത്തിയ ഭ്രാന്തമായ അന്വേഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത് പോലെ സുൽത്താന്റെ ആൺമക്കളുടെ അമ്മമാരെയോ ഒരുപക്ഷെ കുട്ടികളെപ്പോലും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഖൽജിയും മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കും തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ, അങ്ങനെ അവർക്ക് സിംഹാസനം നൽകാം. സുൽത്താന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ സത്യമായിരിക്കുന്നത് വരേണ്യവർഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ശരിയാണ്. മുഹമ്മദൻമാരിൽ വിധവകൾ, സുൽത്താന്മാരുടെ വിധവകൾ പോലും പുനർവിവാഹം ചെയ്തു. 47 എന്നാൽ ഒരു ഹിന്ദു വിധവ, സ്വയം തീകൊളുത്തിയില്ലെങ്കിലും, അവൾ പുനർവിവാഹം കഴിച്ചില്ല. സതിക്കും ജൗഹറിനും ഉദാത്തമായ ഒരു പ്രചോദനം ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ടും ജനസംഖ്യാപരമായ ഒരു വശം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവ ഹിന്ദു സംഖ്യകളെ നശിപ്പിച്ചു. എല്ലാറ്റിലുമുപരി ഇന്ത്യയിലും, മറ്റിടങ്ങളിലെന്നപോലെ, ജനസംഖ്യാ വളർച്ച ജനങ്ങളുടെ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു. മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് - എന്നാൽ വളരെ ദരിദ്രരായ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് - മെച്ചപ്പെട്ട ഭൂമിയും കൂടുതൽ പോഷകസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണവും, എല്ലായിടത്തും ഭരണവർഗമെന്ന നിലയിൽ, സന്തോഷകരമായ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഹിന്ദു-മുസ്ലിം മിശ്രവിവാഹങ്ങളിൽ ദമ്പതികളും സന്തതികളും സ്ഥിരമായി മുസ്ലീമായി മാറി. ഈ ആചാരം ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ചയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകമായി മാറി. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും ഉയർന്ന സന്തതിയുണ്ട്. ആറ് പതിറ്റാണ്ടായി (*1881-1941*) ഒരു സെൻസസിലും മുസ്ലിംകൾ തങ്ങളുടെ ശതമാനം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് തോൽക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും കിംഗ്സ്ലി ഡേവിസ് ശരിയായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു, ഇത് വിവാഹിതരായ മുസ്ലീം സ്ത്രീകളുടെ അനുപാതം മാത്രമല്ല, വിവാഹിതരായവർക്കും ഉയർന്ന പ്രത്യുൽപാദനശേഷി ഉണ്ട്. 48 ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഓരോ ഏഴാമത്തെ പുരുഷനും ഒരു മുസ്ലീമാണ്, 49 മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ ഈ മഹത്തായ വർദ്ധനയിൽ അവരുടെ ഉയർന്ന പ്രത്യുൽപാദനക്ഷമത അതിന്റെ പങ്ക് സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കണം. ഡഡ്ലി കിർക്ക്, വിവിധ രാജ്യക്കാർക്കിടയിലും മതവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലും പ്രത്യുൽപാദനക്ഷമതയെക്കുറിച്ച് വിശദമായ പഠനത്തിന് ശേഷം , മുസ്ലീങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ജനനനിരക്ക് ഏറ്റവും ഉയർന്നതാണെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്തി . 50 കുറഞ്ഞ നഷ്ടങ്ങൾ മതപരിവർത്തനം, കുടിയേറ്റം, ബഹുഭാര്യത്വം എന്നിവയിലൂടെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ ഉയർന്നപ്പോൾ, ഉയർന്ന പ്രത്യുൽപാദന നിരക്ക്, യുദ്ധങ്ങളിലും പട്ടിണിയിലും

അതിന്റെ നഷ്ടം ഹിന്ദുക്കളേക്കാൾ കുറവായിരുന്നു, അതിന്റെ സ്വാഭാവിക വളർച്ച ഉയർന്നതാണ് . യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കുണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പലയിടത്തും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുസ്ലീം സൈന്യത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. ഗസ്നിയുടെ സേനയിലെ മഹമൂദിനും ഹിന്ദു സംഘങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സുൽത്താനേറ്റ് കാലഘട്ടത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് വിദേശ മുസ്‌ലിംകൾ, ഓഫീസർ കേഡറിൽ പെട്ടവരും കൂടുതലും കുതിരപ്പടയാളികളായിരുന്നു; ഹിന്ദുക്കളെ പലപ്പോഴും പൈക്ക് അല്ലെങ്കിൽ പാദസേവകർ എന്ന് പരാമർശിക്കാറുണ്ട്. പൈക്കുകൾ അണികളും ഫയലുകളും രൂപീകരിച്ചു, ഒരുപക്ഷേ മുസ്ലീം സൈന്യത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും. ബഹ്മനി, വിജയനഗർ, മുഗൾ എന്നിവിടങ്ങളിലെ വടക്കും തെക്കും വലിയ സൈന്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു . അബുൽ ഫസലിന്റെ ഐൻ-ഇ-അക്ബരിയുടെ രണ്ടാം വാല്യം അക്ബറിന്റെ കീഴിൽ ഡ്യൂട്ടിക്ക് വിളിക്കാവുന്ന ധാരാളം ഹിന്ദു സംഘങ്ങളുടെ പട്ടിക നൽകുന്നു . സ്വാഭാവികമായും , കാലാൾപ്പടയെ ദുർബലമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് നിർത്തിയതുപോലെ, യുദ്ധങ്ങളിൽ വൻതോതിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടത് ഇവരാണ് . 51 അങ്ങനെ ഹിന്ദുക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടത് മുസ്ലീങ്ങളുടെ പ്രദേശിക വിപുലീകരണത്തിന്റെ അനന്തമായ പ്രക്രിയയിൽ തങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരെയും രാജ്യങ്ങളെയും സംരക്ഷിച്ചതിന് മാത്രമല്ല ; പിന്നീടുള്ള സൈന്യത്തിലെ സൈനികരെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ മുസ്ലീം യജമാനന്മാർക്ക് വേണ്ടിയും അവർ ധാരാളമായി മരിച്ചു. 52 അവരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മുസ്ലീം സംഖ്യകളുടെ നഷ്ടം ചെറുതായിരുന്നു. മുസ്‌ലിം ജനസംഖ്യയെ ഈ യുദ്ധങ്ങളെങ്കിലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല, കാരണം യുദ്ധങ്ങളിലെ നഷ്ടം നികത്തുന്നത് അടിമകളായി മാറിയവരുടെ എണ്ണത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണ് . ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോഴെല്ലാം മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം പകരാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ദുരിതാശ്വാസ നടപടികൾ കൂടുതലും നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ് . മുസ്ലീങ്ങൾ കൂടുതലും നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു. നഗരങ്ങളിൽ പോലും ചിലപ്പോൾ കാരുണ്യത്തിന്റെ ദൗത്യം മതാന്ധതയാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1387 നും 1395 നും ഇടയിൽ കടുത്ത ക്ഷാമം മൂലം ഡെക്കാൻ സന്ദർശിച്ചു, മുഹമ്മദ് തന്റെ പ്രജകളുടെ ആശ്വാസത്തിനായുള്ള 53 നടപടികൾ ഭരണപരമായ കഴിവ്, പ്രബുദ്ധമായ അനുകമ്പ, മതഭ്രാന്ത് എന്നിവയുടെ സംയോജനം പ്രകടമാക്കി. അദാലത്തിനുവേണ്ടി പരിപാലിക്കുന്ന ട്രാൻസ്‌പോർട്ട് സ്ഥാപനത്തിലെ ആയിരം കാളകളെ സംസ്കരിച്ചു. ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതലയുള്ളവർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഗുജറാത്തിനും മാൾവയ്ക്കുമിടയിൽ ഇടതടവില്ലാതെ യാത്ര ചെയ്തു, സന്ദർശനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഡെക്കാനിൽ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നു, പക്ഷേ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് മാത്രം. 54 മുഹമ്മദ് ബഹ്മണി. മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ ഏക യാഥാസ്ഥിതിക സുൽത്താനല്ല. ഇത് സാമാന്യവൽക്കരിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കില്ല , പക്ഷേ ക്ഷാമങ്ങളിലും അത്തരം ദുരന്തങ്ങളിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഹിന്ദുക്കളേക്കാൾ കുറവ് നഷ്ടം സംഭവിച്ചു . അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1 ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., p.32. 2 ടി അര ചന്ദ്, ഒപി. cit., p.33. 3 മുഹമ്മദ് ബിഹാമിദ് ഖാൻ!, താരിഖ്-ഇ-മുഹമ്മദി, ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയം മിസ്. 440 ബി, ട്രാൻസ്. ഹിന്ദിയിലേക്ക് എ.എ. ഉത്തര തിമൂർ കാലിൻ ഭാരതിലെ റിസ്വി,

പിടി. II (അലിഗഡ്, 1959), പേജ്.30. 4 മുഹമ്മദ് ഹബീബ്, ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ചില വശങ്ങൾ, op. cit. , പേജ്.20 5 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., pp.268-269. കൂടാതെ ഈശ്വരി പ്രസാദ്, ഖറൗന ടർക്സ്, ഒ.പി. cit., p.331. 6 ഫതുഹത്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, ട്രസ്. E, D എന്നിവയിൽ, III, p.368. കൂടാതെ ഹിന്ദി ടി.ആർ.എസ്. റിസ്വി, തുഗ്ലക്ക് കാലിൻ ഭാരത്, II, (അലിഗഡ്, 1957), പേജ്.337. 7 ടി .ഡബ്ല്യു. അർനോൾഡ്, ഇസ്ലാം പ്രബോധനം, ഒ.പി. cit., pp.264 ff. 8 ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., അധ്യായം III "സമാധാനപരമായ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം", pp.36-53. അസീസ് അഹമ്മദ്, ഇസ്ലാമിക് കൾച്ചറിലെ പഠനങ്ങൾ, പേജ്.81-84. മുജീബ്, ഒ.പി. cit., p.22. 9 KM അഷ്റഫ് അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം, ഒ.പി. cit., pp.18-19. കൂടാതെ പി .എം. ക്യൂറി, കൾട്ട് ഓഫ് മുയിൻ-അൽ-ദിൻ ചിഷ്തി ഓഫ് അജ്മീർ (ഓക്സ്ഫോർഡ്, ഡൽഹി, 1989) 10 SAA റിസ്വി, പതിനാറാം പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (ആഗ്ര യൂണിവേഴ്സിറ്റി, 1965), പേജ്.18. 11 ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., p.42. 12 അതേ., പേജ്.44. 13 റിസ്വി, ഒ.പി. cit., p.20., P .M ക്യൂറി, ദി ഷ്റൈൻ ആൻഡ് കൾട്ട് ഓഫ് മുയിൻ-ഡി-ദിൻ-ചിഷ്തി ഓഫ് അജ്മീർ (OUP , 1989), pp.20-96, esp. പേജ്.29-30. 14 റിസ്വി, ഒ.പി. cit., p.15. 15 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.66-67. 16 മഹ്ദി ഹുസൈൻ, തുഗ്ലക്ക് രാജവംശം, പേജ്.149-50, 160 കൂടാതെ പേ. 174, n.2-3 കിർമാണി, സിയാർ-ഉൽ-ഔലിയ, പേജ്.228 എന്നിവയും കാണുക . 17 ഉദാഹരണത്തിന്, ഉച്ചിലെ ദരോഗായ നഹവാനെ മതം മാറ്റാനുള്ള രാജു ഖത്തലിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ. ജമാലി, സിയാർ-ഉൽ-ആരിഫിൻ (ഡൽഹി, 1311H), പേജ്.159-60. കൂടാതെ ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., II, pp.417-18. ഈറ്റൺ, ബീജാപൂരിലെ സൂഫികൾ, esp. സൂഫി യോദ്ധാക്കൾ എന്ന തലക്കെട്ടുള്ള അധ്യായം. ബംഗാളിലെ അവരുടെ തീവ്രവാദ മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനവും അദ്ധ്യായം 3. 18 റിസ്വി, op. cit., p.46 ഉദ്ധരിച്ച് സിജ്ജി, അഖ്ബർ-ഉൽ-അഖിയാർ, p.136. 19 ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., p.36. 20 അസീസ് അഹമ്മദ്, ഒ.പി. cit., p.82. 21 റൂബൻ ലെവി, ദി സോഷ്യൽ സ്ട്രക്ചർ ഓഫ് ഇസ്ലാം (കേംബ്രിഡ്ജ്, 1957), പേജ് 73. 22 ഇന്ത്യൻ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്ന് സമാഹരിച്ചത്, 1931, വാല്യം. 18 (യുണൈറ്റഡ് പ്രവിശ്യകൾ), ഭാഗം 2. 23 ബരാനി, ഒപി. cit., pp.436-37. 24 റിസ്വി, തുഗ്ലക്ക് കാലിൻ ഭാരത്, ഐ, ഒപി. cit., p.322. കൂടാതെ ഈശ്വരി പ്രസാദ്, ഖറൗന തുർക്സ്, പി. 309. 25 മസാലിക്-ഉൽ-അബ്സർ, ഇ, ഡി, III, പേജ്.580. 26 ബരാനി, പേജ്, 558-59. അഫീഫ്, പേജ്.448-49, 512. 27 അഫീഫ്, പേജ്.449. 28 അൽ മസൂദി, ഒ.പി. cit., p.19. അൽ ഇദ്രിസി, ഒ.പി. cit., p.88. ഖസ്വിനി, ഒ.പി. cit., p.96. 29 ബരാനി, പേജ്.273-74. അഫീഫ്, പേജ്.263. കൂടാതെ ലാൽ, സുൽത്താനേറ്റിന്റെ സന്ധ്യ, പേജ്.271. 30 മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ രാജകീയ ശിൽപശാലകളിൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് മാത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ഓരോ വർഷവും 200,000 ബഹുമതികൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് അഹമ്മദ് അബ്ബാസ് പറയുന്നു . സുൽത്താന്റെ നിർമ്മാണശാലയിൽ 400 പട്ട് നെയ്ത്തുകാരും 500 ഗോൾഡൻ ടിഷ്യൂകളുടെ നിർമ്മാതാക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മസാലിക്ക്, ഒ.പി. cit., p.578. 31 മിൻഹാജ്, ഒ.പി. cit., p.83. ബോസ്വർത്ത്, ദി ഗസ്നാവിഡ്സ്, പേജ്.166 എസ്എച്ച് ഹോഡിവാല, ഇന്തോ-മുസ്ലിം ഹിസ്റ്ററിയിലെ പഠനങ്ങൾ (ബോംബെ, 1939), പേജ്.139-40, 146. 32 തബ്ഖത്-ഇ-നസിരി, ട്രസ്. E, D എന്നിവയിൽ, II, p.315. 33 അതേ., പേജ്.332. 34 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ്.69. 35 ബാർബോസ, ഒപി. cit., I, p.74 പറയുന്നത് മോപ്ലകൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുമായി എങ്ങനെ വിവാഹിതരായി എന്നാണ്. 36 മുസ്ലിംകളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. ഈ

രാജ്യത്ത് താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ വിവാഹം കഴിച്ച എല്ലാ വിദേശികളും താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യകാല പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കാര്യം ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഗോവ പിടിച്ചടക്കിയ ശേഷം, (ഇത് സഭയുടെ ഡൊമിനിക്കൻ തലവന്റെയും അൽബുക്കർക്കിയുടെയും നയമായി മാറി) കൊച്ചിയിലും ഗോവയിലും തദ്ദേശീയരായ സ്ത്രീകളും പോർച്ചുഗീസുകാരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സബ്സിഡി നൽകുകയും ചെയ്തു. കരാർ ചെയ്യപ്പെട്ട വിവാഹങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സാധാരണ പോർച്ചുഗീസുകാരും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരും തമ്മിലുള്ളതായതിനാൽ, അത് ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ DF ന്റെ കണ്ണിൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും താഴ്ത്തുന്ന ഫലമുണ്ടാക്കി . ലാച്ച്, ഏഷ്യ ഇൻ ദ മേക്കിംഗ് ഓഫ് യൂറോപ്പ്, I, pp.230-34. കൂടാതെ cf. മനുച്ചി, ഒപി. cit., III, p.323 for the പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ട്. 37 ഡിസിഇ ഹാൾ, ഒപി. cit., pp.176-85. 38 അർനോൾഡ്, ടൈറ്റസിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്, പേജ്.39. 39 കുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെത്തിയ താജ്-ഉൽ-മസീറിന്റെ (വിജയങ്ങളുടെ കിരീടം) രചയിതാവായ ഹസൻ നിസാമി, ഹിന്ദുസ്ഥാനിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ അപകടങ്ങളെ തന്റെ അനുകരണീയമായ കാവ്യശൈലിയിൽ ഗ്രാഫിക്കായി വിവരിക്കുന്നു . അവൻ ഗസ്നിയിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു, അത് അദ്ദേഹത്തിന് 'കരുണയുടെ രാജ്യവും സമ്പത്തിന്റെ ബലിപീഠവുമാണ്" (എന്നാൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു) അഗ്നിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ചൂട്, വന്യമൃഗങ്ങൾ, കാട്ടിലെ കൊമ്പുകൾ എന്നിവ വളരെ അടുത്തായിരുന്നു - ഒരു കടുവ എല്ലാ കാട്ടിലും കണ്ടു. എല്ലാ തോട്ടിലും സമതലത്തിലും വിഷസർപ്പങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടി. അവന്റെ ചിന്തകളിലേക്ക് കടന്നുവന്നു, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ബോട്ട് എന്നെങ്കിലും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ തീരത്ത് എത്തുമോ? കാക്കയെപ്പോലെയുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ റോഡുകൾ തടഞ്ഞു, അവർ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ഭൂതങ്ങളാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം. ഇ, ഡി, II, പേജ്.208. 40 ഉദാഹരണത്തിന് ലാൽ, സുൽത്താനേറ്റിന്റെ സന്ധ്യ, യഥാർത്ഥ ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള റഫറൻസുകൾക്കായി പേജ് 126. 41 ഹ്യൂസ്, ടി.പി., ഇസ്ലാം നിഘണ്ടു, പേജ്. 313-314. 42 രാം സ്വരൂപ്, ഹാദിസിലൂടെ ഇസ്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നു (ന്യൂ ഡൽഹി, 1983), പേജ്.57. 43 അതേ., പേജ്.57 എൻ. 44 ലാൽ, കെഎസ്, ദി മുഗൾ ഹരേം (ന്യൂ ഡൽഹി, 1988), പേജ്.160-175. 45 ഹ്യൂസിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്; നിഘണ്ടു ഓഫ് ഇസ്ലാം, പേജ്.314. 46 എം. മുജീബ്, ദി ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീംസ്, പേജ്.207. 47 " സുൽത്താന്റെ (ഇൽതുമിഷിന്റെ മകൻ ബഹ്റാം ഷാ) സഹോദരി കാസി നസിറുദ്ദീനെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ വിധവയായതിനാൽ ഡെപ്യൂട്ടി അവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു. സുൽത്താൻ നസിറുദ്ദീന്റെ വിധവയായ അമ്മ കട്‌ലാഗ് ഖാൻ, മിൻഹാജ്, ഇ എന്നിവരെ വിവാഹം കഴിച്ചു. D, II, pp.338, 354 യഥാക്രമം. 48 ഡേവിസ്, ഒ.പി. cit., p.193. 49 HW ഹസാർഡ്, അറ്റ്ലസ് ഓഫ് ഇസ്ലാമിക് ഹിസ്റ്ററി (പ്രിൻസ്ടൺ,1954), പേജ്.5. 50 കിർക്ക് ദൈർഘ്യത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: -1. ഇസ്ലാമിക രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരേപോലെ ഉയർന്ന ജനനനിരക്കുണ്ട്. 2. രാഷ്ട്രീയമോ മതപരമോ ആയ സിദ്ധാന്തങ്ങളേക്കാൾ കുടുംബജീവിതത്തിലെ വ്യതിരിക്തമായ ഇസ്ലാമിക മനോഭാവങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഇവയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു . 3. യൂറോപ്യൻ പാറ്റേണിൽ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലും മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലും "സാധാരണ" ജനന നിയന്ത്രണത്തിന്റെ വ്യാപനം മുസ്ലീം ജനങ്ങളും അവരുടെ അയൽക്കാരും തമ്മിലുള്ള സാംസ്കാരിക വിച്ഛേദനം തടഞ്ഞു . 4. മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലെ

തുടർച്ചയായ ഉയർന്ന ജനനനിരക്ക്, മരണങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിലെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പുരോഗതിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു, ഇപ്പോൾ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള ജനസംഖ്യാ വളർച്ചയ്ക്കും പ്രത്യേകിച്ച് ഉയർന്ന ദൃശ്യപരതയ്ക്കും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ പുരോഗതിക്ക് ഒരു വൈകല്യമാണ് . ഷീഫെലിൻ (എഡി.) കുടുംബാസൂത്രണത്തോടുള്ള മുസ്ലീം മനോഭാവം, ജനസംഖ്യാ വിഭാഗം, പോപ്പുലേഷൻ കൗൺസിൽ, ഇൻക്. (ന്യൂയോർക്ക്, 1967), പേജ്.79. 51 മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്കിന്റെ യുദ്ധ നിരയെ വിവരിക്കുന്ന അൽ-ഖൽഖാഷിണ്ടി ഈ പോയിന്റ് വ്യക്തമായി കൊണ്ടുവരുന്നു . അദ്ദേഹം പറയുന്നു, സിറാജുദ്ദീൻ-അൽ-ഹിന്ദിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സുൽത്താൻ (സൈന്യത്തിന്റെ) മധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നു, വില്ലാളികൾ അവന്റെ മുമ്പിലും പിന്നിലും നിൽക്കുന്നു, അവന്റെ മുന്നിൽ ആനകളാണുള്ളത്. ആനകൾക്ക് മുന്നിൽ കവചങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ധരിച്ച് ഇളം വസ്ത്രം ധരിച്ച് അടിമകൾ അണിനിരക്കുന്നു. കുതിരപ്പടയാളികൾ അവരുടെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആനകളുടെ കയറുകൾ പിടിക്കുന്നു, അങ്ങനെ അവരിൽ ഒരാൾക്കും ഓടിപ്പോകാൻ കഴിയില്ല (ഇറ്റാലിക്സ് എന്റേത്). സുബ്-ഉൽ-ആശ, പേജ്.76. 52 ഹൽദിഘട്ടി യുദ്ധസമയത്തെ രസകരമായ ഒരു സംഭവം ഈ പ്രസ്താവനയെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. 1576-ൽ മേവാറിലെ റാണാ പ്രതാപിനെതിരെ അക്ബർ രാജാ മാൻ സിംഗിനെയും അസഫ് ഖാനെയും അയച്ചു . ഇരുവശത്തും രജപുത്ര സൈനികർ ഉണ്ടായിരുന്നു; റാണാ പ്രതാപിന്റെ കീഴിലുള്ളവർ രാജാ മാൻ സിങ്ങിന്റെ കീഴിലുള്ളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു. കടുത്ത പോരാട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ , ബദാവോനി ആസഫ് ഖാനോട് എങ്ങനെ സൗഹൃദപരവും ശത്രുവുമായ രജപുത്രരെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്ന് ചോദിച്ചു. ആസഫ് ഖാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളവരെ വെടിവെക്കുക, ഏത് വശത്ത് അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടാലും അത് ഇസ്ലാമിന് നേട്ടമായിരിക്കും." സ്മിത്ത്, അക്ബർ ദി ഗ്രേറ്റ് മുഗൾ, പേജ്.108-109. ലാൽ, മധ്യകാല ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിലെ പഠനങ്ങൾ, പേജ്.171-172. 53 ഫെരിഷ്താ, I, പേജ് 302 പറയുന്നത് സുൽത്താന്റെ ശരിയായ പേര് മുഹമ്മദ് എന്നാണ്, മഹ്മൂദ് എന്നല്ല. ഗുൽബർഗ, ബിദാർ, ഖണ്ഡഹാർ, എലിച്ച്പൂർ തുടങ്ങിയ വലിയ നഗരങ്ങളിലും ഖസ്ബാസുകളിലും ദുരിതാശ്വാസ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. 54 CHI, III, p.385. voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/ch6.htm അധ്യായം 6 - ഇന്ത്യയുടെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരണത്തെ പരിശോധിച്ച ഘടകങ്ങൾ അധ്യായം 6 ഇന്ത്യയുടെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരണത്തെ പരിശോധിച്ച ഘടകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയുടെ വളർച്ചയുടെ ഘടകങ്ങൾ പലതാണെങ്കിൽ, മുസ്ലീം നഷ്ടങ്ങൾ താരതമ്യേന കുറച്ച്, അവരിൽ സന്താനോല്പാദനം കൂടുതലാണ്, എന്തുകൊണ്ട് മുസ്ലീങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്ത് ന്യൂനപക്ഷമായി തുടരുന്നു, എന്തുകൊണ്ട് മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റ് പല രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇന്ത്യയെ പൂർണ്ണമായും ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതാണ് അന്വേഷണം ആവശ്യമായ പ്രശ്നം. രാജ്യത്തിന്റെ വിശാലത രാജ്യത്തിന്റെ വിശാലതയും പ്രദേശങ്ങളും രാജ്യങ്ങളുമായി പ്രകൃതിദത്തവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിഭജനവും അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കീഴടക്കലിന്റെയും പരിവർത്തനത്തിന്റെയും ദൗത്യം അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്കരമാക്കി. വാസ്തവത്തിൽ മധ്യകാലഘട്ടത്തിലുടനീളം ഒരു കാലത്തും ഇന്ത്യ മുഴുവൻ നേരിട്ടുള്ള മുസ്ലീം

ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നില്ല. മുസ്ലീം ഭരണം ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ പോലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളെ വെറുതെ വിടുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കരുതി. വിജയങ്ങൾ മുസ്ലിം ഭരണവർഗത്തിന് നഗര സംസ്കാരസമ്പന്നമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആഡംബരങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തു, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ താൽപ്പര്യം ഭൂമിയുടെ വരുമാനം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങി. കിംഗ്സ്ലി ഡേവിസിന്റെ വാക്കുകളിൽ, വൻതോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും, രാജ്യം വളരെ വിശാലവും, അധിനിവേശക്കാർ വളരെ കുറവും, കുടിയേറ്റത്തിന്റെ അളവ് വളരെ ചെറുതും, സാമൂഹിക സമുച്ചയത്തെ മാറ്റിമറിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമാണ് , അതിനാൽ ഇന്ത്യ ഒരിക്കലും ഒരു മുസ്ലീം രാഷ്ട്രമായില്ല, പക്ഷേ തുടർന്നു. മുസ്ലീങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു ഹിന്ദു രാജ്യം . *1* ഹെൻറി ബ്ലോച്ച്മാൻ ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: ആക്രമണകാരികൾ കുറവായിരുന്നു, രാജ്യം വളരെ വലുതും ജനസംഖ്യയുള്ളതുമായിരുന്നു. തുറാനിൽ നിന്നുള്ള കുടിയേറ്റത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു , കരകൗശല തൊഴിലാളികൾക്കും കോളനിക്കാർക്കും പകരം ഇന്ത്യൻ മണ്ണിലെ സാഹസികരിലും യോദ്ധാക്കളിലും പണ്ഡിതന്മാരിലും നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു . അതിനാൽ , വാസ്തുവിദ്യ മുതൽ കൃഷി, സേവകരുടെ വിതരണം വരെ എല്ലാത്തരം അധ്വാനത്തിനും മുഹമ്മദന്മാർ ഹിന്ദുക്കളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു . നാടൻ ഉൽപന്നങ്ങളുടെ കൃഷി, ജലസേചനം, നാണയം, ഔഷധം, വീടുകളുടെ നിർമ്മാണം, കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ വസ്തുക്കളുടെ നെയ്ത്ത്, ആനകളുടെ പരിപാലനം തുടങ്ങി നിരവധി ശാഖകൾ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു . *2* ഹിന്ദു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പ്രസ്ഥാനം ഇന്ത്യ ഒരു ഹിന്ദു ഭൂരിപക്ഷ രാജ്യമായി തുടരുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പാണ് . ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പ്, ശൈവം, വൈഷ്ണവം, ജൈനമതം, ബുദ്ധമതം, ശങ്കരന്റെ നവ-ഹിന്ദുമതം തുടങ്ങി നിരവധി മതങ്ങളുടെയും വിഭാഗങ്ങളുടെയും പിറവിയും വളർച്ചയും ഇന്ത്യ കണ്ടിരുന്നു. ആളുകൾ സ്വതന്ത്രമായി ' പരിവർത്തനം' ചെയ്യുകയും 'പുനഃപരിവർത്തനം' ചെയ്യുകയും ചില സമയങ്ങളിൽ അനുരൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരേ സമയം ഒന്നിലധികം മതവിശ്വാസങ്ങൾ . എന്തെന്നാൽ, ഇതെല്ലാം സമാധാനപരമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ജയിച്ചവരും ഭരണാധികാരികളും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, മുഹമ്മദ് ബിൻ കാസിമിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനുശേഷം സിന്ധിലും ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ മരണശേഷം കർണാടകയിലും കണ്ടതുപോലെ , ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട നിരവധി ഹിന്ദുക്കൾ ആദ്യ അവസരത്തിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. മുഹമ്മദ് ബിൻ തുഗ്ലക്ക് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച ഹരിഹറും ബുക്കയും ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ശക്തിയുടെ വ്യാപനത്തെ ചെറുക്കാൻ വിജയനഗര രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദു മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തവരെ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ എതിർത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, മതം മാറിയവരെ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ചില ബ്രാഹ്മണരെ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കും സിക്കന്ദർ ലോദിയും വധിച്ചു. അവരുടെ പഴയ മതത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

അല്ലാത്തപക്ഷം, മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ , ലഘൂകരിക്കപ്പെടാത്ത മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾ പൂർണ്ണമായും മുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു . മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല, എന്നാൽ ഹിന്ദു സാമൂഹിക ക്രമത്തിന്റെ ദൃഢത 'ഒരു മണൽത്തീരത്ത് കടൽ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നതുപോലെ' ഏത് വിധ്വംസക വ്യവസ്ഥിതിയേയും ഇല്ലാതാക്കി. 4 എന്നിട്ടും പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലും രാജ്യത്തുടനീളം വലിയ തോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നു , ഒരിക്കൽ 'ഹിന്ദുക്കളുടെ ചോരയൊലിക്കുന്ന ആത്മാവ്' കലാപത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു. 5 ഹിന്ദു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കളായിരുന്നു ഭക്തി സന്യാസിമാർ . 6 പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭക്തി സന്യാസിമാർ ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം തടയുന്നതിനോ ആളുകളെ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് പുനഃപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനോ ബോധപൂർവമായ എന്തെങ്കിലും ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയതായി തെളിയിക്കാൻ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ പറയണം . മുസ്‌ലിം മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയാൻ അവരുടെ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനം സഹായിച്ചു എന്നതിന് നല്ല സാഹചര്യ തെളിവുകൾ ഇപ്പോഴും ഉണ്ട് . അത്. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭക്തി പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹിക-മത പരിഷ്കർത്താക്കളെല്ലാം ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ് . കബീറിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് ചില സംശയങ്ങളുണ്ട് , എന്നാൽ കബീറിന്റെ ചിന്തയുടെ മുഴുവൻ പശ്ചാത്തലവും ഹിന്ദുവാണ്. 7 ഇസ്‌ലാമിക ചിന്താഗതികളോട് കൂടുതൽ ചായ്‌വുള്ള കബീറിന്റെ മകൻ കമലിനെ ആദിഗ്രന്ഥയിൽ നിന്ദ്യമായ വരിയിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നു: 'കബീറിന്റെ കുടുംബം കമൽ ജനിച്ചപ്പോൾ സ്ഥാപിതമായി'. *8* ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സവിശേഷത അത് പിന്നാക്ക വിഭാഗമായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ മാന്യമായ സ്ഥാനം നൽകി എന്നതാണ്. തീർച്ചയായും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചില നേതാക്കളായ സൈൻ, റൈദാസ്, ധന്ന എന്നിവരും ഹിന്ദു സാമൂഹിക ക്രമത്തിലെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഈ വിപ്ലവം കാരണം, ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക്, തൊട്ടുകൂടാത്തവർക്ക് പോലും, ഉന്നതരുടെ തുല്യമായ പദവി ലഭിക്കുക മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധരായി പോലും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു, *9* താഴ്ന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രചോദനവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല 'ഹിന്ദു സ്വേച്ഛാധിപത്യം കാരണം' അവർക്ക് മുമ്പ് എപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് ഇസ്ലാമിലേക്ക് പോകുക. അസീസ് അഹമ്മദ് പറയുന്നതുപോലെ, മറ്റ് ഭക്തി കവികളെപ്പോലെ, ജാതി വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ (കബീറിന്റെ) നിഷേധവും മതപരിവർത്തനത്തോടുള്ള പ്രതികരണമെന്ന നിലയിൽ മുസ്ലീം മാതൃകയുടെ പ്രചോദനമായിരുന്നു. *10* കബീർ ജാതിയെയും ആചാരങ്ങളെയും അപലപിച്ചപ്പോൾ. ഹിന്ദുക്കളേ, അദ്ദേഹം മുസ്ലീങ്ങളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും അപലപിച്ചു: അല്ലെങ്കിൽ, തന്റെ ശിഷ്യനായ നൗധന്റെ (സിക്കന്ദർ ലോധി വധിച്ച) വാക്കുകളിൽ ഈ ആശയം ഏറ്റവും നന്നായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു: ഇസ്ലാം സത്യമായിരുന്നു, എന്നാൽ സ്വന്തം മതവും സത്യമായിരുന്നു. *11* ഇത് മുസ്ലീം മതപ്രചാരണത്തിനും മതപരിവർത്തനത്തിനും എതിരായ തുറന്ന വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. ഭക്തി

പരിഷ്കർത്താക്കളെ ചില സൂഫി മഷൈഖുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല, അവർ അവരെ എതിരാളികളായി കണ്ടു. *12* കാരണം, ഈ സന്യാസിമാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ നിരവധി മുസ്ലീങ്ങൾ ഭക്തി ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നാംദേവ, *13* രാംദാസ്, ഏകനാഥ്, രാമാനന്ദ്, കബീർ, നാനാക്ക്, ചൈതന്യ എന്നിവരും മറ്റ് നിരവധി സന്യാസിമാരും മുസ്ലീം ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു, അവരിൽ പലരും ഹിന്ദു ഭക്തി ആരാധനയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. ചൈതന്യ മുസ്ലീങ്ങളെ ഭക്തി ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് പരസ്യമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തു . *14* പിപ്പ നടത്തിയ മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഭക്തമാല വിവരിക്കുന്നു. ആളുകളെ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സാമൂഹിക-മത പരിഷ്കർത്താക്കളുടെ ദൗത്യത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവർ തന്നെ സമാധാനപരമായ രീതികൾ പാലിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ അവരുടെ അനുയായികളായിരുന്നില്ല. കബീറിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉത്തരേന്ത്യയിലും ഡെക്കാണിലും വ്യാപിച്ചു. മുഗളന്മാർക്കെതിരെ ആയുധമെടുത്ത സത്നാമി വിഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥാപകനാണ് ജിവൻ ദാസ് . നാനാക്കിന്റെ പിൻഗാമികളായ ഗുരുക്കളുടെ സിഖ് ശിഷ്യന്മാർ, വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ, മുഗളന്മാർക്കെതിരെ പോരാടുകയും പലതവണ ആളുകളെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മറാത്തകളും അങ്ങനെ തന്നെ . മനുച്ചിയും ഖാഫി ഖാനും മുസ്ലീം സ്ത്രീകളെ പിടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മനുച്ചിയും ഖാഫി ഖാനും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, കാരണം (മനുച്ചി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു) മഹമ്മദന്മാർ (അവരുടെ) പ്രദേശങ്ങളിൽ ഹിന്ദു സ്ത്രീകളുമായി ഇടപെട്ടിരുന്നു. *15* പഞ്ചാബിലെ നാനാക്കിനെപ്പോലെ ബംഗാളിലും ചൈതന്യയുടെ സ്വാധീനം ഇപ്പോഴും വലുതാണ്. . അബ്ദുൾ മജീദ് ഖാൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലും പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലും ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കുള്ള വലിയ തോതിലുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നത് ചൈതന്യയുടെ സ്വാധീനം മൂലമാണ് . *16* അങ്ങനെ അത് അവരുടെ പ്രേരണയോ ദൗത്യമോ ആയിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും, ഭക്തി പരിഷ്കർത്താക്കളുടെ പ്രവർത്തനം ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട നിരവധി ഹിന്ദുക്കളെ അവരുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും സഹായിച്ചു. ജാതി വ്യവസ്ഥ മതംമാറ്റത്തെ പരോക്ഷമായി പരിശോധിച്ച് ഹിന്ദു സാമൂഹിക ക്രമം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ജാതി വ്യവസ്ഥ അതിന്റെ കാശുപോലും സംഭാവന ചെയ്തു . മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ തോതിലുള്ള മുഹമ്മദനിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന് കാരണമായത് താഴ്ന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കളുടെ തരംതാഴ്ന്ന നിലയും ഇസ്ലാമിന്റെ സാമൂഹിക ജനാധിപത്യവുമാണ് എന്ന് ചില മോഡം എഴുത്തുകാർ കരുതുന്നു. ഇന്ത്യയെ ഇസ്‌ലാമികവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചതിന്റെ എല്ലാ ക്രെഡിറ്റും ജാതി വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മറ്റു പലരും നൽകുന്നു . എന്നാൽ ജാതിയോ മുസ്ലീം സമൂഹമോ ഇത്രമാത്രം അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടതോ ജനാധിപത്യപരമായതോ ആയിരുന്നില്ല. ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ഒരുതരം ലംബവും തിരശ്ചീനവുമായ ചലനം എപ്പോഴും അനുവദനീയമായിരുന്നു. ഉയർന്നതായാലും താഴ്ന്നതായാലും ഒരു ജാതിയിൽ പെട്ടവനാണെന്ന അഭിമാനബോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു . എന്നിരുന്നാലും, ഏതെങ്കിലും തെറ്റിന് ജാതി ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നില്ല, കൂടാതെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ കുറ്റവാളിയെ

ഒഴിവാക്കുകയോ കമ്മീഷൻ ചെയ്യുകയോ ചെയ്തത് സ്വന്തം തെറ്റ് കൊണ്ടാണോ എന്ന് പോലും. അത്തരം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മതപരിവർത്തനം സ്വാഗതാർഹമായ ഒരു വഴിയായിരുന്നു. സമകാലിക വിവരണങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ മൗനം പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കർശനമായ ജാതി നിയമങ്ങൾ കാരണം ചില മതപരിവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുമായിരുന്നു . നേരെമറിച്ച്, ഈ കാഠിന്യം തന്നെ മതംമാറ്റത്തിനെതിരായ ഒരു പ്രതിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

സമകാലിക വിവരണങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷ ജാതി മതത്തിന്റെ പര്യായമായിരുന്നു, അതിനാൽ
ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പൊതുവായ വിമുഖതയും പലപ്പോഴും എതിർപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമുക്ക് ആദ്യം ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളുടെ കാര്യം പഠിക്കാം. ജാതി വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അൽബെറൂണി ദീർഘമായി എഴുതുന്നു. ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ജാതികളെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ജാതിയില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചോ, അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: '
ശൂദ്രൻ അന്ത്യജനെ പിന്തുടരുന്നു, അവർ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന,
ഒരു ജാതിയിലും പരിഗണിക്കപ്പെടാത്ത, എന്നാൽ അംഗമായി മാത്രം. ചില ക്രാഫ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിൽ. അവരിൽ എട്ട് വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്
, അവർ പരസ്പരം സ്വതന്ത്രമായി വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, മുഴുവനും ചെരുപ്പ് നിർമ്മാതാവും നെയ്ത്തുകാരനും ഒഴികെ, മറ്റാരും
അവരുമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കില്ല. ഈ എട്ട് സംഘങ്ങൾ മുഴുവനും ചെരുപ്പ് നിർമ്മാതാവ്, ജഗ്ലർ,
കൊട്ടയും പരിചയും നിർമ്മാതാവ്, നാവികൻ, മത്സ്യത്തൊഴിലാളി,
വന്യമൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും വേട്ടയാടുന്നയാൾ, നെയ്ത്തുകാരൻ എന്നിവയാണ്
ഈ സംഘങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങൾക്കും പട്ടണങ്ങൾക്കും സമീപം താമസിക്കുന്നത് എന്നാൽ അവയ്ക്ക് പുറത്താണ്. ഹാദി, ദോമ (ഡോംബ), കാണ്ഡല, ബധതൗ (*sic*) എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകളെ ഒരു ജാതിയുടെയും സംഘത്തിന്റെയും ഇടയിൽ കണക്കാക്കുന്നില്ല .
ഗ്രാമങ്ങളുടെ ശുചീകരണവും മറ്റ് സേവനങ്ങളും പോലെ അവർ വൃത്തികെട്ട ജോലികളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. അവരെ
ഒരു ഏകവർഗമായി കണക്കാക്കുന്നു, അവരുടെ ജോലികൾ കൊണ്ട് മാത്രം വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നു, അവരെ
അവിഹിത മക്കളെപ്പോലെയാണ് കണക്കാക്കുന്നത്, അവർ തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ട ജാതിക്കാരാണ്
, ജാതികൾക്ക് താഴെയുള്ള വിഭാഗങ്ങളിൽ, ഹാദികൾ ഏറ്റവും നന്നായി സംസാരിക്കപ്പെടുന്നു, കാരണം അവർ
അശുദ്ധമായ എല്ലാത്തിൽ നിന്നും തങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നു ദോമ ഓടക്കുഴലിൽ വായിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോഴും അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങൾ വ്യാവസായിക
കൊലപാതകവും ജുഡീഷ്യൽ ശിക്ഷാവിധികളും നടത്തുന്നു...

വിസ്-എ-വിസ് അൽബെറൂണിയുടെ മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ പിന്നോക്ക ജാതികളുടെ പട്ടിക, ആധുനിക കാലത്തെ പിന്നോക്ക ജാതികളുടെ പട്ടിക *18* ആണ്. യുപിയുടെ അടിസ്ഥാനം. *1931*-ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട്: ചാമർ മുതൽ താഴെയുള്ള ആൽബെറൂണിയുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ജാതികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുക്കളായി തുടരുക മാത്രമല്ല, അവരുടെ ജാതി ഉപവിഭാഗങ്ങൾ പോലും പെരുകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് Table വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു . അൽബെറൂണി ദീർഘമായി ഉദ്ധരിച്ചത്, ഇന്ത്യയിലെ ജാതി-ഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനം കൃത്യമായതുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് താഴ്ന്ന ജാതിയിലുള്ള ഹിന്ദുക്കളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള സൂചന നൽകുന്നതിനാലാണ്. (എ) ജാതിവ്യവസ്ഥ താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് തുല്യത നിഷേധിച്ചുവെന്നും (ബി) അത് കരകൗശലത്തെയോ തൊഴിലിനെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും (സി) അത് ശ്രേണീകൃതമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടീസ് കാണിക്കുന്നു . യുപിയിലെ ചില ഹിന്ദു താഴ്ന്ന ജാതികളെ കാണിക്കുന്ന പട്ടിക . ഹിന്ദു മതത്തോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ജാതി അംഗങ്ങളുടെ ശതമാനം ടി ഒട്ടലിലെ ഓരോ ജാതിയുടെയും ശതമാനം മതപരമായ അംഗത്വം ചമർ *99.7 15.1* അഹിർ *97.7 9.4* കുർമി *99.7 4.2* പാസി *100.0 3.5* കഹാർ *99.1 2.8* ലോധ് *96.7 2.49 2.49* ഉംഹർ *98.7 1.9* ടി എലി *74.8 1.8* കാച്ചി *99.9 1.7* ജാതി വ്യവസ്ഥ മോശമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇതിന് രണ്ട് വീണ്ടെടുക്കൽ സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന്, താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങളെ അവരുടെ തൊഴിലുകൾ കൊണ്ട് മാത്രം വേർതിരിച്ച് അവർ മിശ്രവിവാഹം കഴിച്ചതിനാൽ, തൊഴിൽപരവും തൊഴിൽപരവുമായ ചലനാത്മകതയും ഒരുപക്ഷെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സാമൂഹിക സംസ്കൃതവൽക്കരണവും ഉണ്ടായിരുന്നു . മറ്റൊന്ന്, അതിന് ഒരു ശ്രേണീകൃത ഘടന ഉണ്ടായിരുന്നു (അതുമുണ്ട്) , താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ പോലും മറ്റ് ചില താഴ്ന്ന ജാതികളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ടി എലി ഒരു അഹിറിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു അഹിർ ഒരു ചാമർ, ഒരു കഹാർ ഒരു പാസി, അങ്ങനെ പലതും. കൂട്ട മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ നാടായ ബംഗാളിൽ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ ജാതി അഹങ്കാരം മറ്റിടങ്ങളിലെന്നപോലെ പ്രകടമായിരുന്നു. ഡോമിനെ കുറിച്ച് , ചിലപ്പോൾ ചണ്ഡാല എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു, താൻ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇലകൾ ഭക്ഷിക്കും, എന്നാൽ ഒരു ഡോം ഒരു ധോബിയുടെ ഇലകളിൽ തൊടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് വെള്ളമോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണമോ പാനീയമോ എടുക്കില്ല എന്ന് എച്ച്എച്ച് റിസ്ലി പറയുന്നു. താഴത്തെ ബംഗാളിലെ മീൻപിടുത്തവും കൃഷി ചെയ്യുന്നവരും ഭൂവുടമകളുമായ ജാതിയായ പോഡുകൾ അല്ലെങ്കിൽ ചാസി ബ്രാഹ്മണന്റെ ഇലകൾ ഭക്ഷിക്കും , എന്നാൽ വൈഷ്ണവ കായ്കൾ എല്ലാത്തരം മാംസങ്ങളും ഒഴിവാക്കുന്നു. കൊച്ചിന്റെ പര്യായമായ രാജ്ബൻസി, ബീഹാറിൽ പവിത്രമായ നൂൽ ധരിക്കുന്നു . *19* വാസ്തവത്തിൽ താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിലുള്ള ആളുകൾ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരേക്കാൾ 'ജാതി സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച്' കൂടുതൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു , കൂടാതെ 'ഹാദികൾ' അശുദ്ധമായ എല്ലാത്തിൽ നിന്നും സ്വയം മുക്തരാകുന്നു. ഹൈന്ദവ സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന വിഭാഗക്കാർക്കും അവരുടേതായ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാന കാര്യം . ഹിന്ദു വിവാഹത്തിൽ, ഉദാഹരണത്തിന്, നായ്, ധോബി, കുംഹാർ, കഹാർ

തുടങ്ങിയവരുടെ സഹകരണവും സേവനങ്ങളും ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതന്റെ പോലെ തന്നെ പ്രധാനമാണ് . ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ താഴ്ന്നവരെ ആശ്രയിക്കുന്നതുപോലെ, ഉയർന്നവരെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ജാതികളും ഇതര വിഭാഗങ്ങളും ഹിന്ദു സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക ക്രമത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായിരുന്നു. അതിനാൽ, വിവേചനം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും , താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ ഉയർന്നവരെപ്പോലെ മതം മാറാൻ തയ്യാറായില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ സെൻസസ് ടി കാണിക്കുന്നത് പോലെ അൽബെറൂണിയുടെ അന്ത്യജയിൽ ഭൂരിഭാഗവും പരിവർത്തിച്ചിട്ടില്ല - ഫുള്ളർ (ധോബി), ഷൂ നിർമ്മാതാവ് (ചമർ), ജഗ്ലർ (നാറ്റ്), മത്സ്യത്തൊഴിലാളി (കാച്ചി, മച്ചുവ), വേട്ടക്കാർ, പക്ഷി പിടിക്കുന്നവർ (ഗദരിയ), ഡോമ (കൊട്ട നിർമ്മാതാവ്, തെരുവ് നർത്തകി, ഗായകൻ). ഏതാണ്ട് 60 ദശലക്ഷത്തോളം വരുന്ന 'അയിത്തജാതി' ഹിന്ദുക്കൾ ഇന്ന് തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികർ മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ മതം മാറാൻ തയ്യാറായില്ല എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ്. പിന്നോക്കക്കാർ സ്വമേധയാ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ലെന്നതിന്റെ സമകാലിക തെളിവുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗസ്നിയിലെ മഹ്മൂദ് ആളുകളെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികനായ അൽബെറൂണി (പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട്) ഹിന്ദുക്കളുടെ സ്വമേധയായുള്ള മതപരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരിടത്തും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഗോവിസ് (ഇപ്പോൾ പറയർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു) മാർക്കോ പോളോ (പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട്) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പിന്നോക്ക വിഭാഗത്തിലെ ഹിന്ദുക്കളെ കുറിച്ച് എഴുതുന്നു : "സെന്റ് തോമസ് മെസ്സർ ഉള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ ഭൂമിയിലെ യാതൊന്നും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കില്ല - ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കിടക്കുന്നിടത്താണ്" എന്നത് ശരിയാണ് . ഇരുപതോ മുപ്പതോ പുരുഷൻമാർ ഈ ഗോവികളെ പിടിക്കാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അപ്പോസ്തലന്റെ ശരീരം അടക്കം ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് അവരെ പിടിക്കാനും ശ്രമിച്ചു, അവർക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 20 ഇത് തെക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യമാണ് . ഉത്തരേന്ത്യയെക്കുറിച്ച്, ശൈഖ് നിസാമുദ്ദീൻ ഔലിയ (പതിന്നാലാം നൂറ്റാണ്ട്) പലയിടത്തും ഹിന്ദുക്കൾ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും മതപ്രസംഗത്തിലൂടെ ഈ ആളുകളുടെ ഹൃദയം മാറുന്നില്ലെന്നും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 21 പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മനുച്ചി എഴുതിയത് പിന്നോക്ക ജാതിക്കാർ അവരുടെ ജാതിയിൽ അഭിമാനിക്കുകയും മതം മാറാൻ വിമുഖത കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. 22 മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥിതിയും നൽകാത്ത തരത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അന്തസ്സും ജാതി അവർക്ക് നൽകി. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന് കാരണമായ ഒരു ഘടകമായി താഴ്ന്ന ജാതിയെക്കുറിച്ച് സമകാലിക തെളിവുകൾ പറയുന്നില്ല . മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ധാരാളം തൊഴിലധിഷ്ഠിത ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിന് കാരണം, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച, മുസ്ലിം ഭരണകൂടവും സമൂഹവും ആളുകൾക്ക് പുതിയ തൊഴിലവസരങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു എന്നതാണ്. യുദ്ധസമയത്ത് സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള വിഭവങ്ങളില്ലാത്തവരോ മതം മാറാതെ രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിമുട്ടിക്കാൻ കഴിയാത്തവരോ മതം മാറി. ഇവരിൽ തീർച്ചയായും താഴ്ന്ന ജാതിയിലുള്ള ആളുകൾക്കാണ് മുൻതൂക്കം. എന്നാൽ ജാതി സമ്പ്രദായം മതപരിവർത്തനത്തിന് വലിയ സംഭാവന നൽകിയിരുന്നില്ല. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ മതപരിവർത്തനവും കുറവായിരുന്നു. ഹിന്ദു

മതവും തത്ത്വചിന്തയും പുരാതനവും വിശാലവും ആഴമേറിയതും ഹിന്ദു ബുദ്ധിജീവികളുമായിരുന്നു. അൽബെറൂണി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ബുദ്ധിജീവികളും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും തങ്ങളുടേതായ വളരെ വികസിത തത്ത്വചിന്തയിൽ അഭിമാനിച്ചിരുന്നു . തങ്ങളുടേതല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജ്യമില്ലെന്ന് ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഒരു രാഷ്ട്രമില്ല, അവരെപ്പോലെ ഒരു രാജാവില്ല, അവരെപ്പോലെ ഒരു മതമില്ല, അവരെപ്പോലെ ഒരു ശാസ്ത്രവുമില്ല. 23 അങ്ങനെയുള്ളവരെ മതപരിവർത്തനത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല . 24 മുസ്ലീം ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള തൊഴിൽ സാധ്യതകൾ ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്ക് പോലും മതപരിവർത്തനത്തിന് ചില പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകുമെന്നത് ശരിയാണ് , സാമ്പത്തികവും പദവിയും നേട്ടങ്ങൾ നേടുന്നതിനായി മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ചില സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. [25] എന്നാൽ മധ്യകാലഘട്ടത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തൊഴിലവസരങ്ങൾ പരിമിതമായതും ഉയർന്ന ഓഫീസുകൾ തുർക്കികളുടെയോ മുസ്ലീങ്ങളുടെയോ വിദേശ ചൂഷണത്തിന്റെ കുത്തകയാക്കിയതും, സർക്കാർ സർവീസിലെ ഹിന്ദു മതം മാറിയവരുടെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റവും മത്സരവും നീരസത്തിനു കാരണമായി. ഇമാദ്-ഉദ്-ദിൻ റഹ്യാൻ, നസിറുദ്ദീൻ ഖുസ്രു, ഐൻ-ഉൽ-മുൽക്ക് മുൾട്ടാനി എന്നിവരുടെ കേസുകൾ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. തുർക്കി ഭരണവർഗം അവരെ അവജ്ഞയോടെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. മിൻഹാജ് ജുർജാനി , "ശുദ്ധമായ വംശജരായ തുർക്കികൾക്കും കുലീനമായ ജന്മമുള്ള ടി അജിക്കുകൾക്കും ഹിന്ദ് ഗോത്രങ്ങൾ ഭരിക്കുന്നത് (ഇമാദ്-ഉദ്-ദിൻ) പൊറുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന്" വ്യക്തമായി പറയുന്നു . 26 അങ്ങനെ, 'താഴ്ന്നജാതി' എന്ന് വിളിക്കുന്ന മുസ്ലീം ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഡയട്രിബിൽ ആവർത്തിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വിദേശ-അഴിമതി മുസ്ലീങ്ങളുടെ മനോഭാവം ജോലിയുടെ വശീകരണത്തിനായി പോലും മതം മാറാൻ ഹിന്ദുക്കളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു . മുഗൾ കാലഘട്ടത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിക്കാൻ തുടങ്ങി, എന്നാൽ ഇത് ലഭിക്കുന്നതിന് മതപരിവർത്തനം ആവശ്യമില്ല. മുഗളന്മാർ അധികാരം പങ്കിടുന്നത് ലിബറൽ ഇസ്ലാം മൂലമല്ല. സാഹചര്യത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ് ഇത് പ്രേരിപ്പിച്ചത് , പവർ-സമവാക്യത്തിൽ പരിവർത്തനം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും എതിരെ ഔറംഗസേബിന്റെ കീഴിൽ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതായി മനുച്ചി പറയുന്നു , എന്നാൽ പിന്നീട് അവർ തങ്ങളുടെ മതപരിവർത്തനത്തിൽ ഖേദിക്കുകയും അസന്തുഷ്ടരായി തുടരുകയും ചെയ്തു . 28 "ജനാധിപത്യ" മുസ്ലീം സാമൂഹിക ക്രമത്തിൽ താഴ്ന്ന ഹിന്ദു ജാതികൾക്ക് മറ്റ് മുസ്ലീങ്ങളുമായി തുല്യത നേടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതില്ല . മതം മാറിയതിനു ശേഷവും അവർ തങ്ങളുടെ ജാതിയും സാമൂഹിക പദവിയും അവർക്കൊപ്പം കൊണ്ടുനടന്നു, ആധുനിക രീതികൾ മധ്യകാലഘട്ടത്തിന് എന്തെങ്കിലും സൂചനയാണെങ്കിൽ ഉയർന്ന ക്ലാസ് മുസ്ലിംകൾ അവരുമായി മിശ്രണം ചെയ്യുകയോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല . 29 ആധുനിക സെൻസസ് കണക്കുകളിൽ നിന്ന് മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ അധികം ആളുകൾ സ്വമേധയാ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു . ബൊഹ്റകൾ, ഖോജകൾ, ഇസ്മാഈലികൾ, മോപിലകൾ എന്നിവരെല്ലാം ഒരുപക്ഷേ മോപ്പിലകൾ ഒഴികെയുള്ള ഉയർന്ന

ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് സമാധാനപരമായ രീതികളാൽ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു . എന്നാൽ മോഡം കാലത്തെ അവരുടെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത് മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ എണ്ണം എത്ര കുറവായിരിക്കുമെന്ന്. *1921*-ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം ഏകദേശം 5 ദശലക്ഷം ഷിയാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു ; ഒരു ദശലക്ഷത്തിലധികം മോപ്പിലകൾ; *382,000* ലാബുകൾ; *153,363* ബോറകൾ; ഇന്ത്യയിൽ (ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും) *146,000* ഖോജകളും . *30* ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം കോടതികളിൽ പേർഷ്യൻ ഓഫീസർമാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന രക്ഷാകർതൃത്വം കണക്കിലെടുത്താൽ , മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ നല്ലൊരു സംഖ്യ പുറത്തുനിന്നും വരുമായിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എന്നാൽ പ്രാദേശികമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തവരിലും നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ വളർച്ചയുണ്ടായിട്ടും മോഡം കാലത്തെ അവരുടെ ചെറിയ കണക്കുകൾ മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ ചില സ്വമേധയാ ഉള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. യുപിയിലെ *1931* ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട്. മുസ്ലീം, ഹിന്ദു ഉയർന്ന ജാതികളുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നു . *31* പട്ടിക ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീങ്ങളുടെയും ഉയർന്ന ജാതികൾ കാണിക്കുന്നു ജാതികൾ അംഗങ്ങളുടെ ശതമാനം ജാതി ഓരോ ജാതിയിലും വരുന്ന ടി ഒട്ടലിന്റെ ശതമാനം മതപരമായ അംഗത്വം . മുസ്ലീം ജാതികൾ ശൈഖ് *100.0?* സയ്യിദ് *100.0 4.2* മുഗൾ *100.0 0.8* പത്താൻ *100.0 21.4* രജപുത്രർ *4.4 2.2* ഹിന്ദു ജാതികൾ ബ്രാഹ്മണൻ *99.4 10.9* രജപുത്രൻ *94.2 8.5* വൈശ്യ *92.7 2.8* ഹൈന്ദവ ജാതിയിൽ ഉയർന്ന ജാതി *92.7 2.8* വ്യക്തവും ഉയർന്ന ജാതിയും മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഉയർന്ന ജാതിയും അല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ പൂർവ്വികർ ആയിരുന്നു മോഡം സമയങ്ങളിൽ മുകളിലെ ചിത്രം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനായി മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചു . അക്ബറിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ യുദ്ധസമയത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മതപരിവർത്തനം നേടിയത് അടിമത്തത്തിലൂടെയാണെന്ന് മുൻ അധ്യായത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട് . മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പലരും ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു; ബന്ദികളാക്കിയ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. 32 എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ (*1562*) മുഗൾ ചക്രവർത്തി അക്ബർ (*1556- 1605*) യുദ്ധസമയത്ത് നിസ്സഹായരായ ആളുകളെ അടിമകളാക്കുന്ന പതിവ് നിർത്തലാക്കി. 33 ഈ മാനുഷികവും എന്നാൽ വിപ്ലവാത്മകവുമായ നടപടികൾ വലിയ തോതിലുള്ള മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിശോധന നൽകുമായിരുന്നു. മതപരിവർത്തനത്തിന് അക്ബർ സാമ്പത്തിക പ്രേരണകളൊന്നും നൽകിയില്ല . നേരെമറിച്ച്, സാമ്പത്തിക സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ എല്ലാ രീതികളും അദ്ദേഹം നീക്കം ചെയ്തു, അത് ചിലപ്പോൾ മതപരിവർത്തനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. *1564*-ൽ അദ്ദേഹം ജിസിയ നിർത്തലാക്കി . അതിന്റെ കർശനമായ നിർവ്വഹണം നിരവധി മതപരിവർത്തനങ്ങളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതിന് ഫിറോസ് തുഗ്ലക്ക് സാക്ഷിയാണ് . ഈ നികുതി ഇല്ലാതാകുന്നത് കാണാൻ അക്ബർ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു, ഒരുപക്ഷേ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത് ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി, *1579*-ൽ, ഇത് നിർത്തലാക്കുന്നതായി ആവർത്തിച്ച് മറ്റൊരു പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. 34 നേരത്തെ *1563*-ൽ അദ്ദേഹം ഹിന്ദുക്കളുടെ മേലുള്ള പിൽഗ്രിം ടി കോടാലി നിർത്തലാക്കിയിരുന്നു. 35 അങ്ങനെ അക്ബറിന്റെ കാലത്ത്, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതും സമാനമായ മറ്റു പല

നടപടികളും കാരണം, ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയോ അടിമത്തത്തിലൂടെയോ സാമ്പത്തിക സമ്മർദ്ദത്തിലൂടെയോ ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നു. മുല്ലമാർക്കും മശാഇഖിനും പോലും മതപരിവർത്തന പ്രവർത്തനത്തിന് സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രോത്സാഹനവും ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല . 'മവാജിബും ഘനൈമും' (പ്രതിഫലങ്ങളും കൊള്ളയും) ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു , എന്നാൽ ഈ മതപരിവർത്തനത്തിന് ആവശ്യമില്ല, കാരണം മതത്തിനോ വിശ്വാസത്തിനോ മുൻവിധികളില്ലാതെ പോസ്റ്റുകൾ എല്ലാവർക്കും തുറന്നുകൊടുത്തു . അപ്പോഴും നടന്നേക്കാവുന്ന മതപരിവർത്തനങ്ങളുടെ മുസ്ലീം സംഖ്യകളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതിനു പുറമേ , നിർബന്ധിതമായി ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട അത്തരം ഹിന്ദുക്കളെ അവരുടെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാൻ അനുവദിക്കുന്ന അക്ബറിന്റെ ഉത്തരവ് നികത്തപ്പെട്ടു. 36 ഹിന്ദു ആരാധനകൾക്കും ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയുന്നതിനുമുള്ള എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളും എടുത്തുകളഞ്ഞു . 37 ഈ അനുമതിയുടെ ഫലമായി ഹിന്ദുമതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്ന സംഖ്യകളെക്കുറിച്ച് സമകാലിക വിവരണങ്ങൾ നിശബ്ദമാണെങ്കിലും ; എന്നിട്ടും സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചവരെ ജഹാംഗീർ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു , ഷാജഹാൻ വീണ്ടും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നുള്ള വിശ്വാസത്യാഗം വധശിക്ഷാ കുറ്റമാക്കി, ഔറംഗസേബ് മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനത്തിൽ പരമാവധി ശ്രമിച്ചത്, ജനങ്ങൾ അക്ബറിന്റെ ഉത്തരവ് മുതലെടുക്കുകയാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു ആചാരത്തിലെ തടസ്സങ്ങൾ മാത്രമാണ് അക്ബർ നീക്കം ചെയ്തത്, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടികൾ ഇസ്‌ലാം ആശ്ലേഷിക്കാനുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ മേലുള്ള സമ്മർദ്ദം ഇല്ലാതാക്കി. വ്യക്തമായും പരിവർത്തനങ്ങൾ വളരെ വിരളമായി മാറേണ്ടതായിരുന്നു . ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരുടെ വരവ് മുസ്ലീം മതപരിവർത്തനം തടയാനും സഹായിച്ചു. *1498*-ൽ വാസ്കോഡ ഗാമ ഇന്ത്യയിലെത്തി. *1510*-ൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ ഗോവയും *1531*-ൽ ദിയുവും *1534*-ൽ ദാമനും പിടിച്ചെടുത്തു. ഗോവയിലേക്കുള്ള വിജയകരമായ പ്രവേശനത്തിൽ, പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു ഘോഷയാത്രയുടെ തലപ്പത്ത് . സെമറ്റിക് മതങ്ങളായ ഇസ്ലാം, ക്രിസ്ത്യൻ മതങ്ങളിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഏജൻസികൾ ഒന്നായിരുന്നു എന്നത് വളരെ രസകരമാണ് - അന്തർ-സാമുദായിക വിവാഹങ്ങൾ, ബലപ്രയോഗവും അടിമത്തവും, മിഷനറി പ്രയത്നവും. പോർച്ചുഗീസ് മിഷനറി പ്രവർത്തനം നന്നായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതും ഫലപ്രദവുമായിരുന്നു. ഗോവയിൽ, തുർക്കി ഓഫീസർമാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അൽബുക്കർക് തന്റെ സൈനികരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. [39] മിശ്രവിവാഹങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന്, ഇന്ത്യൻ ഭാര്യമാരുള്ള പോർച്ചുഗീസുകാരും നിയോകൺവേർട്സും, ചെറിയ ഓഫീസുകളിലേക്കുള്ള നിയമനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു . *40* പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരെ നേടുന്നതിന് ബലപ്രയോഗവും പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു. *41 - 1560*-ൽ, ഇൻക്വിസിഷൻ സ്ഥാപിച്ച വർഷം , *13,092* ഹിന്ദുക്കളെ നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം നടത്തി. *1578*-ൽ, മിഷനറിമാർ *350* ക്ഷേത്രങ്ങൾ പൊളിച്ചുനീക്കുകയും *100,000* ആളുകളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു . തൽഫലമായി, *1583* ആയപ്പോഴേക്കും ഗോവ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു, സൽസെറ്റിലെ ക്രിസ്ത്യൻ ജനസംഖ്യ *8,000*

ആയിരുന്നു. ഗോവ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത മിഷൻ സെന്റർ കൊച്ചിയായിരുന്നു. 1570 ആയപ്പോഴേക്കും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റേഷനുകളും 15,000 ത്തോളം മതം മാറിയവരും ഉണ്ടായിരുന്നു . തിരുവിതാംകൂറിലെ 1600 മിഷൻ സെന്ററുകൾ അമ്പതിലേക്ക് ഉയർന്നു. ഫിഷറി കോസ്റ്റിൽ മാത്രം 90,000 മുതൽ 130,000 വരെ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. 43 താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനുകൾ വിജയകരമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ മനോഭാവത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ഹെൻറിക്ക് ലയോളയെ ഉപദേശിച്ചു: "വിവിധ ജാതികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ജാതിയിൽപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഇന്ത്യയിൽ നല്ലത്" . 44 ക്ഷാമകാലത്ത് അവർ കുട്ടികളെയും .പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പോലും വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി, എന്നാൽ കഠിനമായ ശിക്ഷകൾ അനുഭവിച്ച പോർച്ചുഗീസുകാർ, വിജാതീയരായ അടിമകളെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് വിൽക്കുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു, കാരണം വിജാതീയർ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പോർച്ചുഗീസും മുസ്ലീം ഉടമസ്ഥതയിൽ ഇസ്ലാമിലേക്കും. 45 പോർച്ചുഗീസുകാർ ഗോവ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത് ഹിന്ദു സഹകരണത്താൽ സുഗമമാക്കി. ഗോവയിലെ ആദിൽ ഷായുടെ ഗവർണറുടെ മതഭ്രാന്തമായ അടിച്ചമർത്തലിൽ നിന്ന് ഹിന്ദു ജനതയെ മോചിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കാൻ ഗോവയിലെ ചില ഹിന്ദു മേധാവികൾ ആൽബുകെർക്കിനെ ക്ഷണിച്ചു. 46 വിജയനഗര സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ പൊതുവെ നല്ല ബന്ധം നിലനിന്നിരുന്നു. കാരണം, മുസ്ലീങ്ങളോടുള്ള പൊതുവായ വിരോധം. 47 ഇതെല്ലാം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിന് സഹായകമായി. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ, മുഗൾ ചക്രവർത്തി അക്ബർ പോർച്ചുഗീസ് മിഷനുകളെ ക്ഷണിക്കുകയും ആളുകളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ജെസ്യൂട്ട് പിതാക്കന്മാരെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ലാഹോർ, ഡൽഹി, ആഗ്ര തുടങ്ങിയ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ മിഷൻ സെന്ററുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു . 48 പോർച്ചുഗീസുകാർ പോയ ഇടങ്ങളിലെല്ലാം മുസ്ലീം മതപരിവർത്തന ശ്രമത്തിന് കനത്ത പ്രഹരമേല്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല . മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം പോലും കുറഞ്ഞു. സമ്പന്നരായ മുസ്ലീം വ്യാപാരികൾ, അവരുടെ ഉയർന്ന ജീവിതശൈലി, സമൃദ്ധമായി അലങ്കരിച്ച മാളികകൾ എന്നിവയുമായി ഗുജറാത്തിലെ റാൻഡറിന്റെ ഗ്രാഫിക് വിവരണം ബാർബോസ നൽകുന്നു . പോർച്ചുഗീസുകാരാൽ അതിന്റെ നാശം ഡാൻവേഴ്സ് വിവരിക്കുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവ് മുസ്ലീം വ്യാപാരത്തെയും ജനസംഖ്യയെയും വളരെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു, ബാർബോസ ലാക്കോണായി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: 'ഇപ്പോൾ (അവിടെയുള്ള മുസ്ലീങ്ങൾ) സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്നില്ല. 49 മലബാറിനെ കുറിച്ച് ബാർബോസ പറയുന്നത്, ഇന്ത്യയെ മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞേക്കാം . പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവ് മാത്രമാണ് മലബാറിനെ എ ആകുന്നതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞതെന്ന് ബാർബോസ വാദിക്കുന്നു. മൂറിഷ് സംസ്ഥാനം. 50 യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടെ വരവും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം സ്ഥാപിക്കലും ഇന്ത്യയെ ഒരു മുസ്ലീം നാടായി മാറുന്നതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുവെന്ന് പറയാവുന്നതാണ് . മുസ്ലീം അക്രമാസക്തമായ ഹിന്ദു, ക്രിസ്ത്യൻ മനോഭാവങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും കാരണം മാത്രമല്ല മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന് ഒരു ചെക്ക് ലഭിച്ചത്; അവരുടെ സ്വാഭാവിക സ്വഭാവമായിരുന്ന

ആക്രമണവും അക്രമവും അവർക്കെതിരെയും തുടർന്നു . അടിമ രാജവംശം (1206-1290) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പത്ത് സുൽത്താന്മാരിൽ, കുറഞ്ഞത് ആറ് പേരെങ്കിലും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയോ വിഷം നൽകുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തു. ഇത്തരം ഓരോ സംഭവത്തിലും നിരവധി മുസ്ലീം ജീവനുകൾ പൊലിഞ്ഞു. സുൽത്താനേറ്റ് കാലഘട്ടത്തിൽ പല രാജവംശങ്ങളും മാറി . രാജവംശത്തിന്റെ ഓരോ മാറ്റത്തിലും, മുസ്ലീം രാജകുടുംബത്തിലെ സന്തതികളും പ്രഭുക്കന്മാരും സാധാരണക്കാരും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 1320-ൽ ഖൽജി രാജകുടുംബം പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതായി . 1388-ൽ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിന്റെ മരണശേഷം തുഗ്ലക്കിന്റെ രാജകുമാരന്മാരും അടിമകളും ആസൂത്രിതമായി കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു . മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലെ ആത്യന്തിക വിധികർത്താവായിരുന്നു വാൾ. ബഹ്മനി രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിലെ യുദ്ധത്തെ കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോൾ നൂനിസ് പറയുന്നു: "മൂറുകൾക്കിടയിൽ വിശ്വാസം കുറവാണ്, അവർ നായ്ക്കളെപ്പോലെ പരസ്പരം കടിക്കും, ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി നശിപ്പിക്കുന്നത് കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു". 51 മുഗൾ രാജകുമാരന്മാർ മത്സരിക്കുകയും മാതാപിതാക്കളുമായി കൂടുതൽ തവണ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഷാജഹാൻ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് രക്തത്തിലൂടെ ഒഴുകി. ഔറംഗസേബ് തന്റെ എല്ലാ സഹോദരന്മാരെയും കൊന്നൊടുക്കി, മുസ്ലീം ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1707-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, ഉത്തരേന്ത്യയിൽ അപകേന്ദ്രബലങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. മുഗൾ രാജകുമാരന്മാർ തുടർച്ചയായ യുദ്ധങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി, ഷാ ആലമും അസം ടി ആറയും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിൽ മാത്രം കാലാൾപ്പടയെക്കുറിച്ചോ ആനകളെക്കുറിച്ചോ സംസാരിക്കാതെ ഒരു ലക്ഷത്തി എൺപതിനായിരം കുതിരപ്പടയാളികൾ മരിച്ചുകിടന്നു . 52 മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള അക്രമവും ആക്രമണോത്സുകതയും മരണാഭിലാഷമായി മാറി. തങ്ങൾക്കിടയിലെ കൊലപാതകങ്ങൾ പോരാ എന്ന മട്ടിൽ , അവർ ജാട്ടുകളുടെയും സിഖുകാരുടെയും മറാത്തകളുടെയും ശത്രുത ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി, അത് വലിയ മുസ്ലീം നഷ്ടത്തിൽ കലാശിച്ചു. അവരെല്ലാം ഡൽഹിക്കെതിരെ രോഷം ചൊരിഞ്ഞു. എല്ലാ മറാഠാ കോട്ടകളുടെയും പ്രധാന കവാടം ഡൽഹി ഗേറ്റ് ആണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ് . പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യ കുറയുന്നതിന്റെ ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള തെളിവ് മുസ്ലീം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്ന് തലസ്ഥാനങ്ങളായ ലാഹോർ, ഡൽഹി, ആഗ്ര എന്നിവയുടെ തകർച്ചയാണ്. ലാഹോർ വളരെ ജനസാന്ദ്രതയുള്ളതായിരുന്നു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ മോൺസെറേറ്റും ഫിഞ്ചും അതിന്റെ വലിയ ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരുന്നു . സുജൻ റായിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഷാജഹാന്റെ കാലത്ത് അതിന്റെ ജനസംഖ്യ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 54 ടി ഒ ബെർണിയർ ഡൽഹി (1663-ൽ) സൗന്ദര്യത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും നിവാസികളുടെ കാര്യത്തിലും പാരീസിനെപ്പോലെ മികച്ചതായിരുന്നു. 55 സുജൻ റായ് ദൽഹിയിൽ താമസിക്കുന്നവരായി മിക്കവാറും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ആളുകളെ കണക്കാക്കുന്നു. 56 ഫത്തേപൂർ സിക്രി 1585 ന് ശേഷം ക്രമേണ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു , അതിലെ ഭൂരിഭാഗം നിവാസികളും ആഗ്രയിലേക്ക് മാറിയതായി തോന്നുന്നു, അങ്ങനെ കോരിയാട്ട് (1612-17) അത് റോമിനേക്കാൾ വലുതായി കണ്ടെത്തി . 1640-ൽ ആഗ്ര സന്ദർശിച്ച മാൻറിക്, 660,000 നിവാസികളെ കണക്കാക്കി, കൂടാതെ തൊണ്ണൂറ്

കാരവൻസെറൈകളിലും മറ്റ് സ്വകാര്യ വീടുകളിലും തുടർച്ചയായി നിറയുന്ന അപരിചിതരുടെ എണ്ണം . പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തോടെ നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ഏഴ് ലക്ഷം വരെ . 1616-24 ലെ പ്ലേഗ് മുമ്പ് നഗരത്തെ തകർത്തതിന് ശേഷമുള്ള സ്ഥാനം ഇതായിരുന്നു . പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിക്രി-ആഗ്ര-സിക്കന്ദരയിലെ ജനസംഖ്യ ഒരുപക്ഷേ ദശലക്ഷത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. 58 എന്നാൽ ആഭ്യന്തര യുദ്ധങ്ങളും ബാഹ്യ അധിനിവേശങ്ങളും മുസ്ലീം ജനസംഖ്യയിൽ വിനാശകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. 1793-നും 1796-നും ഇടയിൽ ഉത്തരേന്ത്യയുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ഡൽഹിയെപ്പറ്റി ഒരു ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം എഴുതിയ ഡബ്ല്യു . ഫ്രാങ്ക്ലിൻ പറയുന്നു, നാദിർഷായുടെ കൂട്ടക്കൊലയ്ക്ക് ശേഷം ഡൽഹിയിൽ ജനസാന്ദ്രത വളരെ കുറവായിരുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ, അദ്ദേഹം എഴുതിയപ്പോൾ, "ഡൽഹിയിലെ ബസാറുകൾ നിലവിൽ അശ്രദ്ധമായി സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവസാന വർഷങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ ദയനീയമായി കുറഞ്ഞു." 60 പഞ്ചാബിലെ നഗരങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ അബ്ദാലിയുടെ ആക്രമണങ്ങളാൽ നശിച്ചു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു വിദേശിയോ ഇന്ത്യൻ എഴുത്തുകാരനോ പ്രശസ്തമായ മുസ്ലിം നഗരങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യയെ ലണ്ടൻ, പാരീസ്, റോം, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, കെയ്റോ എന്നിവയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാത്തതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല .

അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1 ഡേവിസ്, ഒപി. cit., p.191. 2 ബ്ലോച്ച്മാൻ, 'എ ചാപ്റ്റർ ഫ്രം മുഹമ്മദൻ ഹിസ്റ്ററി' ഇൻ ദി കൽക്കട്ട റിവ്യൂ, നമ്പർ. 1871 ബെർണിയറിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്, പേജ് 40 n. 3 അഫീഫ്, ഒ.പി. cit., pp. 379-81. ഡോൺ, മഖ്സാൻ-ഇ-അഫ്ഗാനി, (ലണ്ടൻ, 1829), പേജ്.65-66. ഫെറിഷ്താ, ഒ.പി. cit., I, p.182. കൂടാതെ ലാൽ, സന്ധ്യ, ഒ.പി. cit., p.191. 4 കെ. ഡേവിസ്, ഒ.പി. cit., p.195. 5 ഇന്ത്യൻ ഹെറിറ്റേജ്, ഭാരതീയ വിദ്യാഭവൻ, വാല്യം. I (ബോംബെ, 1955), പേജ്.227. 6 കബീർ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഭക്തരെ രക്ഷിക്കാൻ വന്നതാണ്. ലോകം ദുരിതത്തിലായതിനാലാണ് എന്നെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചത്. ടി ആരാ ചന്ദ്, ഒ.പി. cit., pp.150-151. 7 ജിഎച്ച് വെസ്റ്റ്കോട്ട്, കബീർ ആൻഡ് കബീർ പന്ത് (കോൺപോർ, 1907), പേജ് 118. ബിജാക്കിൽ വെളിപ്പെടുന്ന മുസ്ലീം വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപരിപ്ലവമായ അറിവോടെയുള്ള കബീറിന്റെ ഉറ്റമായ ഹൈന്ദവ ചിന്തകളുടെയും രചനകളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും വൈരുദ്ധ്യം അവഗണിക്കാനാവാത്തവിധം ശ്രദ്ധേയമാണ്.'' അഹമദ് ഷാ, കബീറിലെ ബിജാക്ക് (ഹമീർപൂർ, 1917), പേജ്.40. 8 ടി ആരാ ചന്ദ്, ഒപി. cit., pp.182, 185. 9 Ibid, pp.179, 181. 10 അസീസ് അഹമ്മദ്, op. cit., p.146. 11 ഡോൺ, അഫ്ഗാനികളുടെ ചരിത്രം, I, 65; ഫെരിഷ്താ, I, 182. 12 എസ്എഎ റിസ്വി, ഒപി. cit., pp.57-58. 13 എംജി റാനഡെ, മറാത്താ ശക്തിയുടെ ഉദയം (പബ്ലിക്കേഷൻസ് ഡിവിഷൻ, ഡൽഹി, 1961), പേജ്.75. 14 ഡിസി സെൻ, ചൈതന്യ ആൻഡ് ഹിസ് ഏജ് (കൽക്കട്ട, 1922), പേജ് 14. അബ്ദുൾ കരീം, ഒ.പി. cit., ബംഗാളിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ചരിത്രം, പേജ്.150, 202-204. എം.ടി. കെന്നഡി, ചൈതന്യ പ്രസ്ഥാനം (കൽക്കട്ട, 1925), പേജ്.213. ടി അര ചന്ദ്, ഒ.പി. cit., p.219. ഡിസി സെൻ, ബംഗാളി സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം, പേജ്.228-29. ഇന്ത്യൻ ഹെറിറ്റേജ്, ഒപി. cit., I. p.249. 15 മനുച്ചി, ഒപി. cit., II, p.119. ഖാഫി ഖാൻ, ഒ.പി. cit., II, pp.115-18. 16 അബ്ദുൾ മജീദ് ഖാൻ, മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണം, ഒ.പി. cit., pp.23-25. 17 അൽബെറൂണി, ഒപി. cit., I, pp.101-102. 1931 ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട് ഓഫ് ഇന്ത്യ, വാല്യം . 18 (യുണൈറ്റഡ് പ്രവിശ്യകൾ), ഭാഗം 2. 19 എച്ച്എച്ച് റിസ്ലി. ബംഗാളിലെ

ഗോത്രങ്ങളും ജാതികളും, ബംഗാൾ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് പ്രസ്സ്, (കൽക്കട്ട, 1891). 20 എച്ച്. യൂൾ ആൻഡ് എച്ച്. കോർഡിയർ, സെർ മാർക്കോ പോളോ, 2 വാല്യം. (ന്യൂയോർക്ക്, 1903), II, പേജ്.341. 21 അമീർ ഹസൻ സിജി, ഫവൈദ്-ഉൽ-ഫുആദ് (ഡൽഹി, 1865), പേജ്. 150, 195-97. 22 മനുച്ചി, ഒപി. cit., III, p.173. കൂടാതെ II, പേജ്.238. 23 അൽബെറൂണി, I, പേജ് 22. 24 രാജാ മാൻ സിംഗ് മതം മാറാൻ വിസമ്മതിച്ച വഴി M. Mujeeb, op. cit., p.360. 25 താനേശ്വറിലെ സാധരൻ തന്റെ സഹോദരിയെ ഫിറോസ് തുഗ്ലക്കിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഡൽഹിയിലേക്ക് പോയി, പിന്നീട് വജാഹത്ത്-ഉൽ-മുൽക്ക് (സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിശിഷ്ട വ്യക്തി) ആയി. സിക്കന്ദർ ബിൻ മുഹമ്മദ്, മിറാത്ത്-ഇ-സിക്കന്ദരി (ബോംബെ, 1308 എച്ച്), പേജ്.5-8. കൂടാതെ SCMisra, Rise of Muslim Power in Gujarat, pp.137-39, മഹ്ദി ഹുസൈൻ, തുഗ്ലക്ക് രാജവംശം, p. 408. 26 മിൻഹാജ്, റാവർട്ടി, ഒപി. cit., p .829 27 മനുച്ചി, ഒ.പി. cit., II, p.436. 28 അതേ., പേജ്.451. 29 എകെ നസ്മുൽ കരീം, കിഴക്കൻ പാക്കിസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം സാമൂഹിക ക്ലാസുകൾ, ഒ.പി. cit., pp.120-130,138-143. കൂടാതെ EA ഗെയ്റ്റ്, സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, 1901, VI, pp.439-442, കൂടാതെ Ibid. II, പേജ്.544. 30 കൂടാതെ ടൈറ്റസ്, ഒ.പി. cit., pp.40, 41, 87, 99, 103, 106. 31 കിംഗ്സ്ലി ഡേവിസ് തയ്യാറാക്കിയ Table-ൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചത്, op. cit., p.165, സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ട്, 1931, Vol.18 (United Provinces), part 2. 32 SR ശർമ്മ, മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ മത നയം, p.21. 33 ഡു ജാറിക്, അക്ബർ ആൻഡ് ജെസ്യൂട്ട്, പേജ്.152-59. ഈ സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കുന്നതിനുള്ള വാക്കാലുള്ള ഉത്തരവുകൾ വളരെ നേരത്തെ തന്നെ നൽകിയിരുന്നു. ഡു ജാറിക്, പേജ് 28, 30, 67, 70, 87, 92. 34 ആർപി കാണുക. ത്രിപാഠി, മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ, പേജ്.318. 35 അക്ബർ നാമ, II, പേജ്.190. സ്മിത്ത്, ഒ.പി. cit., pp. 47-48. 36 ബദാവോണി, ഒപി. cit., 11, 317. 37 ഡു ജാറിക്. op. cit., p.75. 38 ആർ.പി. റാവു, ഗോവയിലെ പോർച്ചുഗീസ് ഭരണം, പേജ്.34. 39 ടി .ബി. കുൻഹ, ഗോവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം, പേജ്.11. 40 റാവു, ഒ.പി. cit., പേജ്.31. 41 അതേ., പേജ്.42. 42 അതേ., പേജ്.44. 43 ലാച്ച്, ഏഷ്യ ഇൻ ദ മേക്കിംഗ് ഓഫ് യൂറോപ്പ്, I, പേജ്. 264, 265, 271. 44 ഹെൻറിക്ക് ടു ലയോള മുതൽ ബോംബെ, ഒക്ടോബർ 31, 1548. ജെ. വിക്കി (എഡി.) ഡോക്യുമെന്റ ഇൻഡിക്ക (റോം, 1960), III, പേജ് .599, ലാച്ചിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്, I, പേജ്.443. 45 Lach, I, pp.239,487. 46 റാവു, ഒ.പി. cit., p.29. 47 ലാച്ച്, ഒപ്. cit., I, p.370, ഡാൻവേഴ്സിന്റെ അധികാരത്തിൽ. 48 സ്മിത്ത്, ഒ.പി. cit., pp.189-190, 209-210. 49 ബാർബോസ, ഒപി. cit., II, p.78. 50 അതേ., പേജ്.74. 51 റോബർട്ട് സെവെൽ, എ ഫോർഗട്ടൻ എംപയർ, പബ്ലിക്കേഷൻ ഡിവിഷൻ (ഡൽഹി, 1962), പേജ് 326 ൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. കൂടാതെ എച്ച്കെ ഷെർവാണി, ദ ബഹമാനിസ് ഓഫ് ദ ഡെക്കാൻ (ഹൈദരാബാദ്, nd) പേജ് 51. 52 മനുച്ചി, ഒപി. cit., IV, p.403. 53 CHI IV, പേജ്.397. 54 സുജൻ റായ്, ഖുലസത്ത്-ഉൽ-തവാരിഖ്, എഡി. സഫർ ഹസൻ (ഡൽഹി, 1918), പേജ് 81. കൂടാതെ തെവെനോട്ട്, ഇന്ത്യൻ ട്രാവൽസ് ഓഫ് തെവെനോട്ട് ആൻഡ് കരേരി, എഡി. എസ്എൻ സെൻ, (ന്യൂ ഡൽഹി, 1949). പേജ് 85, മനുച്ചി, ഒപി. cit., II, p.186. 55 ബെർണിയർ, ഒപി. cit., p.282. 56 ഖുലസത്-ഉൽ-തവാരിഖ്, ഒ.പി. cit., p.5. 57 മാൻറിക്ക്, ഒപി. cit., II, p.151. 58

താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 1593-95-ൽ ലണ്ടനിലെ ജനസംഖ്യ 152,479

ആയിരുന്നു, 1666, 460,000 (എൻസി.
ബ്രിട്ട്. XI എഡ്., XVI, പേജ്.965).
1590-ൽ പാരീസിലെ ജനസംഖ്യ 200,000 ആയും ലൂയി പതിനാലാമന്റെ (ഡി. 1715) കീഴിൽ 492, 600 ആയും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു (മോഡേൺ സൈക്ലോപീഡിയ, ലണ്ടൻ, 1901, VI, പേജ്.305.). ഷാജഹാൻ
ആഗ്രയിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക് തലസ്ഥാനം മാറ്റിയിരിക്കാം (1649) പിന്നീടുള്ള തിരക്ക് കാരണം
. കമാനം. സൂർ. 1911-12, പേജ് 2, സമകാലിക അധികാരികൾ അതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
59
ഡബ്ല്യു. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ, ദി ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി റീയിൻ ഓഫ് ദി ഷാ-ഓലൂം, (അലഹബാദ്, 1915: ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്
1798), ആമുഖം, pi
60
Ibid., pp.199-200.

voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/epi.htm
എപ്പിലോഗ്

എപ്പിലോഗ്
ഇന്ത്യയിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ വാൾ മൂർച്ഛിച്ചതായി ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്.
അറേബ്യ, സിറിയ, ഈജിപ്ത്, ഇറാൻ, ഇറാഖ്, വടക്കേ ആഫ്രിക്ക തുടങ്ങി യൂറോപ്പിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പോലും ഇസ്ലാം പ്രചരിച്ചു .
പ്രവാചകൻ മരിച്ച് നൂറ് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ജിഹാദ് എന്ന ഉപകരണത്തിലൂടെ ഈ അത്ഭുതകരമായ വിജയം കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ ജന്മദേശമായ അറേബ്യയുടെ
കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമായി ഭൂഗോളത്തിലെ ഇസ്ലാമിക ഹിമപാതത്തിന് ഒരു തടസ്സവുമില്ലെന്ന് അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു .
എന്നാൽ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകൾക്കും പ്രതീക്ഷകൾക്കും വിരുദ്ധമായി, ഏറ്റവും അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു
പാദത്തിൽ ഇസ്ലാമിന് ഒരു ചെക്ക് ലഭിച്ചു - ഹിന്ദുസ്ഥാൻ, ജാതിയാൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഭിന്നതകളാൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, മതവിശ്വാസത്തിൽ പരമ്പരാഗതതയോട് നിസ്സംഗത പുലർത്തുന്നു. ഇന്ത്യയെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരിക്കാൻ നിരന്തരമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല.
എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളും ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് മുസ്ലിംകൾ തീവ്രമായി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു
. സിന്ധിലെ അറബ് അധിനിവേശം ധാരാളം മതപരിവർത്തനം കണ്ടു, എന്നാൽ അത്തരം മതപരിവർത്തനങ്ങൾ താൽക്കാലികമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു.
സിന്ധും താഴത്തെ പഞ്ചാബും കവിഞ്ഞൊഴുകിയ ഇസ്ലാമിന്റെ വേലിയേറ്റം കുറഞ്ഞു, ചില ജെറ്റ്സം (മാത്രം) അവശേഷിപ്പിച്ചു.
1
മുന്നൂറ്

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഗസ്നിയുടെ പ്രയത്നങ്ങളുടെ മഹ്മൂദ് പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകൾ ഉയർത്തി. തന്റെ വാർഷിക പര്യവേഷണങ്ങളിലൂടെ രാജ്യത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം
ഖലീഫയോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അവൻ തന്റെ
ഏറ്റവും മോശമായത് ചെയ്തു. അൽബെറൂണിയുടെ വാക്കുകളിൽ, "മഹമ്മൂദ് രാജ്യത്തിന്റെ സമൃദ്ധി പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു, അതിലൂടെ ഹിന്ദുക്കൾ എല്ലാ ദിശകളിലും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പൊടിപടലങ്ങൾ പോലെയും ജനങ്ങളുടെ വായിൽ പഴക്കമുള്ള ഒരു കഥ പോലെയും ആയിത്തീർന്നു." 2 എന്നാൽ ഇല്ല, ഹിന്ദുക്കൾ. പഴയ കഥയായി മാറിയില്ല. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ തിമൂർ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ, ഇന്ത്യയിലെ നിവാസികൾ പ്രധാനമായും " ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും" ആണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. 'ഹിന്ദുസ്ഥാൻ അധിനിവേശത്തിലെ എന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം,' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'മുഹമ്മദിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് (അവന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും സമാധാനവും) അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ ഒരു പര്യവേഷണം നയിക്കുക എന്നതാണ്. ആ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ബഹുദൈവാരാധനയുടെയും മാലിന്യത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയെ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുക; നാം അവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളും തകർത്ത് ദൈവമുമ്പാകെ ഗാസികളും മുജാഹിദുകളും ആയിത്തീരും. 3 അവൻ തന്റെ ഏറ്റവും മോശമായത് ചെയ്തു, കാലക്രമേണ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വീണ്ടും അവരുടെ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ഇതിന്റെ ഒന്നേകാല് നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം, ബാബർ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ, 'ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ ഭൂരിഭാഗം നിവാസികളും വിജാതീയരാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അവർ ഒരു വിജാതീയനെ ഹിന്ദു എന്ന് വിളിക്കുന്നു , എല്ലാ കരകൗശല വിദഗ്ധരും കൂലിപ്പണിക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഹിന്ദുക്കളാണ്. 4 പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഫ്രാങ്കോയിസ് ബെർണിയർ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ടീ രാജ്യം കണ്ടെത്തി, പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഒരു മൊഗോളിൽ നിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മഹോമത്തൻ വരെ നൂറുകണക്കിന് വിജാതീയർ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. .5 ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യയെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരിക്കുന്നതിന് അന്തിമ പ്രഹരമേൽപ്പിക്കാൻ ഔറംഗസീബും പുറത്തുനിന്നും നാദിർഷായും അബ്ദാലിയും തീരുമാനിച്ചപ്പോഴും അവർക്ക് ഹിന്ദുക്കളെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . ഇത്തരമൊരു നിരാശാജനകമായ സാഹചര്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഗസ്നിയിലെ സുബുക്റ്റിഗിന്റെയും മഹ്മൂദിന്റെയും നാളുകൾ കൊതിയോടെ ഓർക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ . മൂന്നാം പാനിപ്പത്ത് യുദ്ധത്തിൽ (1761) ഏകദേശം തൊണ്ണൂറായിരത്തോളം പേർ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെടുകയും മുഹമ്മദൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് ശാശ്വതമായ സന്തോഷം നേടുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മുഹമ്മദ് അസ്ലം തന്റെ ഫർഹത്ത്-ഉൻ-നസീറിനിൽ പറയുന്നു. തീർച്ചയായും, അമീർ മഹ്മൂദ് സുബുക്തിഗിന്റെ കാലം മുതൽ ഇത്രയും ഗംഭീരമായ വിജയം ഒരിക്കലും നേടിയിട്ടില്ല, നേരത്തെ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, ഈ വാദം ശരിയല്ല, 7 എന്നാൽ ഒരു മുസ്ലീം മുഹമ്മദ് അസ്ലം അങ്ങനെ ചെയ്തു, അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മധ്യകാലഘട്ടത്തിലുടനീളം, വിദേശികളും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്തും ഉന്മൂലനം ചെയ്തും ഇന്ത്യയെ ഒരു മുസ്ലീം രാജ്യമാക്കാൻ കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചു. അവർ

കൊല്ലുകയും മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും മാറിമാറി മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെയുള്ള അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ, ചിത്രം ശരിക്കും ശോചനീയമായിരുന്നു. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ തുർക്കി ഭരണം സ്ഥാപിതമായി. മുഹമ്മദ് ഘോറിയുടെ ഡൽഹി അധിനിവേശത്തിന്റെ പതിനഞ്ച് വർഷത്തിനുള്ളിൽ , തുർക്കികൾ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ മിക്ക പ്രധാന നഗരങ്ങളും അതിവേഗം കീഴടക്കി. സമകാലിക ചരിത്രകാരന്മാർ വിവരിച്ചതുപോലെ, അവരുടെ മിന്നുന്ന വിജയം, വലിയ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. തന്റെ യജമാനന്റെ ജീവിതകാലത്തും പിന്നീട് രാജാവിന്റെ നിലയിലും (c.1200-1210) കുത്ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിന്റെ വിജയങ്ങളിൽ ഗ്വാളിയോർ, ബുന്ദേൽഖണ്ഡിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ, അജ്മീർ, രന്തംഭോർ, അൻഹിൽവാര, കൂടാതെ യുപിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മാൾവയും . നഹർവാലയിൽ മാത്രം 50,000 പേർ ഐബക്കിന്റെ പ്രചാരണത്തിനിടെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 8 ലക്ഷങ്ങളുടെ കൊലയാളി എന്ന വിളിപ്പേര് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല . 9 ഭക്തിയാർ ഖൽജി ബീഹാറിലൂടെ ബംഗാളിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുകയും രണ്ട് പ്രദേശങ്ങളിലും ആളുകളെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഗ്വാളിയോറിലേക്കുള്ള തന്റെ പര്യവേഷണ വേളയിൽ ഇൽതുത്മിഷ് (1210-36) ഇരുവശത്തുമുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ കൂടാതെ 700 പേരെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു. മാൾവ (വിദിഷ, ഉജ്ജയിൻ) എന്നിവയ്ക്കെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്രമണങ്ങൾ ശക്തമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പിന് വിധേയമായി , ഒപ്പം വലിയ ജീവഹാനിയും ഉണ്ടായി. ഐബക്കിന്റെ ഭരണകാലത്ത് 12,000 ഖോഖർമാരെ (ഗഖർമാരെ) വധിച്ചതിന്റെ ബഹുമതിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് . 10 ഇൽത്തുമിഷിന്റെ പിൻഗാമികളും (റസിയ, ബഹ്റാം മുതലായവ) തീക്ഷ്ണതയോടെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും വധിക്കുകയും ചെയ്തു. നസിറുദ്ദീന്റെയും ബാൽബന്റെയും (1246-86) ഭരണകാലത്ത് തുർക്കി ആധിപത്യങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിനും വിപുലീകരണത്തിനുമുള്ള യുദ്ധം അതിവേഗം നടന്നു. ദക്ഷിണ യുപി, ബുന്ദേൽഖണ്ഡ്, ബഗേൽഖണ്ഡ് എന്നിവ ഭരിച്ച ത്രൈലോക്യവർമൻ , പേർഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാർ ദലകി വാ മലാക്കി എന്ന് വിളിക്കുന്നത്, വലിയ നരഹത്യയ്ക്ക് ശേഷം (1248) പരാജയപ്പെട്ടു. 1251-ൽ ഗ്വാളിയോർ, ചന്ദേരി, നർവാർ, മാൾവ എന്നിവ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. മാൾവയിലെ രാജാവിന് മാത്രം 5,000 കുതിരപ്പടയാളികളും 200,000 കാലാൾപ്പടയും ഉണ്ടായിരുന്നു, വലിയ ജീവഹാനിക്ക് ശേഷം മാത്രമേ പരാജയപ്പെട്ടൂ . കൈതാളിലെ നിവാസികൾക്ക് വളരെ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു (1254) അവർ അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ (പാഠം) മറക്കാനിടയില്ല. 1256-ൽ ഉലുഗ് ഖാൻ ബൽബാൻ സിർമൂരിൽ വിനാശകരമായ യുദ്ധം നടത്തി, കൂടാതെ നിരവധി വിമത ഹിന്ദുക്കളും. സംഖ്യകൾ കണക്കാക്കാനോ വിവരിക്കാനോ കഴിയാത്തവിധം കൊല്ലപ്പെട്ടു.' 1259-ൽ രൺതംഭോർ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും അതിലെ ധീരരായ നിരവധി പോരാളികളെ നരകത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.' മേവാത്തിലേക്കുള്ള ശിക്ഷാ പര്യവേഷണത്തിൽ (1260) എണ്ണമില്ലാത്ത ഹിന്ദുക്കൾ സൈനികരുടെ ദയാരഹിതമായ വാളുകൾക്ക് കീഴിൽ മരിച്ചു . അതേ വർഷം തന്നെ ഹരിയാനയിൽ 12,000 പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും വാളിന് ഇരയായി. മന്ത്രിയെന്ന നിലയിൽ ബാൽബൻ മൃദുഹൃദയനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സുൽത്താൻ ആയപ്പോൾ, രക്തവും ഇരുമ്പും എന്ന നയം അദ്ദേഹം പിന്തുടർന്നു, അതായത് അവന്റെ കൊലപാതകങ്ങൾ കൂടുതൽ വേദനാജനകമായി.

എന്നിരുന്നാലും , അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന മേഖല ഗംഗ-ജമുന ദോവാബ്, അവധ്, കതേഹാർ, മേവാത്ത് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി. കതേഹാറിൽ പുരുഷ ജനസംഖ്യയുടെ വലിയൊരു വിഭാഗം കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു, ബറാനിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഗ്രാമങ്ങളിലും വനങ്ങളിലും മനുഷ്യ ശവങ്ങളുടെ കൂമ്പാരങ്ങൾ അഴുകി. ബംഗാളിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പര്യവേഷണ വേളയിൽ, രണ്ട് മൈൽ നീളമുള്ള ഒരു തെരുവിലെ പ്രധാന ബസാർ (ലഖ്നൗട്ടി) യുടെ ഇരുവശത്തും , ഒരു നിര സ്റ്റേറ്റുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും തുഗ്രിലിന്റെ അനുയായികളെ അവയിൽ തറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. (c. 1296–1350) മഹാനായ പോരാളികളും കൊലയാളികളുമായിരുന്നു. അലാവുദ്ദീന്റെ ഗുജറാത്ത് കീഴടക്കലും (1 299) അൻഹിൽവാര, കാംബെ, ആസവാനി, വന്മന്തലി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാപതികൾ നടത്തിയ കൂട്ടക്കൊലകളും, ഖുനിയുടെ വിളിപ്പേരായ രസ്മല പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു. അലാവുദ്ദീൻ ഫറവോൻമാരെക്കാൾ കൂടുതൽ രക്തം ചൊരിഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലിക ചരിത്രകാരൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. 11 കനത്ത നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം രൺതംഭോർ പിടിച്ചെടുത്തു . 12 ചിറ്റോർ പിടിച്ചടക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് 30,000 പേരുടെ കൂട്ടക്കൊല നടന്നു, ജൗഹർ നടത്തുകയും രജപുത്രർ വൻതോതിൽ പോരാടുകയും ചെയ്തു. മാൾവ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ (1305) അതിന്റെ രാജാവിന് 40,000 കുതിരകളും 100,000 കാലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. 13 യുദ്ധത്തിനുശേഷം, " മനുഷ്യനേത്രങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം, നിലം രക്തത്താൽ ചെളി നിറഞ്ഞിരുന്നു." മാണ്ഡു, ഉജ്ജയിൻ, ധാരനഗരി, ചന്ദേരി തുടങ്ങിയ മാൾവയിലെ പല നഗരങ്ങളും വലിയ ചെറുത്തുനിൽപ്പിന് ശേഷം പിടിച്ചെടുത്തു. സേവാനയുടെയും ജലോറിന്റെയും (1308–1311) കീഴടങ്ങലിനൊപ്പം വർഷങ്ങളോളം നീണ്ട യുദ്ധത്തിനു ശേഷം കൂട്ടക്കൊലകൾ നടന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ അലാവുദ്ദീന്റെ യുദ്ധങ്ങളിൽ സമാനമായ കൊലപാതകങ്ങൾ നടന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് ദ്വാരസമുദ്രയിലും മലബാറിലും. പിന്നീടുള്ള പ്രചാരണത്തിൽ മാലിക് കഫൂർ പലതവണ പലയിടത്തും ചില സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി, പലായനം ചെയ്ത വീര പാണ്ഡ്യ രാജകുമാരനെ കണ്ടെത്താത്തതിന്റെ രോഷത്തിൽ, അദ്ദേഹം ആളുകളെ നിഷ്കരുണം കൊന്നു. [14] അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ മുബാറക് ഖൽജി ഒരിക്കൽ കൂടി ഗുജറാത്തിനെയും ദേവഗിരിയെയും പുറത്താക്കി. മുഹമ്മദ് തുഗ്ലക്കിന്റെ കീഴിൽ, യുദ്ധങ്ങൾക്കും കലാപങ്ങൾക്കും അവസാനമില്ലായിരുന്നു. ഭൂനികുതിയുടെ വർദ്ധനവ് പോലും ദോവാബിലെ കൂട്ടക്കൊലകളിൽ കലാശിച്ചു. തലസ്ഥാനം ദൗലത്താബാദിലേക്ക് മാറ്റിയപ്പോൾ വഴിമധ്യേ നിരവധി പേർ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖരാച്ചൽ പര്യവേഷണത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് മുഴുവൻ സൈന്യവും ചിലവായി. ബംഗാൾ, സിന്ധ്, ഡെക്കാൻ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പര്യവേഷണങ്ങളും ഇരുപത്തിരണ്ട് കലാപങ്ങളെ നിഷ്കരുണം അടിച്ചമർത്തലും, ജനസംഖ്യ ഇല്ലാതാക്കൽ മാത്രമാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. 15 പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പതിമൂന്നാം പകുതിയിലും ആദ്യ പകുതിയിലും ജനസംഖ്യാ നഷ്ടം വളരെ വലുതായിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാ വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നും ഉറപ്പാണ് . ഒരു സംഗതി, നിരന്തര പ്രയത്നങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും 1210 മുതൽ 1296 വരെയുള്ള തുർക്കി ഭരണാധികാരികൾക്ക് പ്രദേശം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, മറ്റൊന്ന്, തുർക്കി കാലഘട്ടത്തിലെ ആയുധങ്ങൾ മുഗളന്മാരുടേത് പോലെ

അത്യാധുനികമല്ലായിരുന്നു, തുർക്കി ഭരണാധികാരികൾ കൂടുതൽ നിഷ്കരുണം ആയിരുന്നു. യുദ്ധവും കലാപകാരികളോട് കരുണയില്ലാത്തതും, അതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ കൊലപാതകങ്ങൾ കനത്തതായിരുന്നു. അതിനാൽ, ബാൽബന്റെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുന്ന പ്രചാരണങ്ങളും, പ്രദേശങ്ങൾക്കെതിരായ ആവർത്തിച്ചുള്ള ആക്രമണങ്ങളും ഇതിനകം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പൂർണ്ണമായും കീഴ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബഖ്തിയാർ, ബാൽബൻ, അലാവുദ്ദീൻ, മൂന്ന് തുഗ്ലക്കുകൾ - ഗയാസ്, മുഹമ്മദ്, ഫിറോസ് എന്നിവരാൽ ബംഗാളിനെ ആക്രമിച്ചു . മാൾവയും ഗുജറാത്തും ആവർത്തിച്ച് ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും പുറത്താക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജി (1301, വീണ്ടും താൽക്കാലികമായി) കീഴടക്കുന്നതുവരെ മിക്കവാറും എല്ലാ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളും രൺതംഭോറിനെ ആക്രമിച്ചു . ഗ്വാളിയോർ, കതേഹാർ, അവധ് മേഖലകളും ആവർത്തിച്ച് ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. രജപുത്താന, സിന്ധ്, പഞ്ചാബ് (മംഗോളിയൻ അധിനിവേശം കാരണം) സമാധാനം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിൽ, തുർക്കി ആക്രമണകാരികൾ തെക്ക് നുഴഞ്ഞുകയറി, മരണവും നാശവും വഹിച്ചു. ഡൽഹിയിലെ സുൽത്താന്മാർക്ക് തെക്ക് മേൽ തങ്ങളുടെ പിടി നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, ബഹ്മനി, വിജയനഗര സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം പിടിമുറുക്കി. ഈ രണ്ട് രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ പൊതുവെ കൂട്ടക്കൊലകളിലാണ് അവസാനിച്ചത്. ഇതിനെ കുറിച്ച് ഒരു ധാരണ നൽകാൻ ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം മതിയാകും. 1366-ൽ മുഹമ്മദ് ഷാ ബഹ്മാനിയും വിജയനഗര രാജാവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തെ ബിദറിലെ മുല്ല ദൗദ് വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നു, അതിൽ ' ഹിന്ദു ഭാഗത്ത് മാത്രം ഇരകൾ അരലക്ഷത്തിൽ കുറയാത്തതായി ഫെരിഷ്താ കണക്കാക്കുന്നു. പതിറ്റാണ്ടുകളായി അവരുടെ സ്വാഭാവിക ജനസംഖ്യ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന കർണാടക ജില്ലകൾ. 17 ഇത്തരം കൊലപാതകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഹിന്ദുക്കളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനോ ന്യൂനപക്ഷമായി ചുരുക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല. നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം നടത്തിയിട്ടും ഇന്ത്യയെ ഇസ്ലാമികവത്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? അൽബെറൂണി ഈ കടങ്കഥ പരിഹരിച്ചു. "അവർ (ഹിന്ദുക്കൾ)," അദ്ദേഹം പറയുന്നു, "മതത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാണ് " അവർക്കിടയിൽ ദൈവശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളിൽ തർക്കങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ് ; പരമാവധി അവർ വാക്കുകളുമായി വഴക്കിടുന്നു, പക്ഷേ അവർ ഒരിക്കലും അവരുടെ ആത്മാവിനെയോ ശരീരത്തെയോ സ്വത്തിനെയോ മതപരമായ വിവാദങ്ങളിൽ പെടുത്തുകയില്ല. മറിച്ച്, എല്ലാ പെരുമാറ്റങ്ങളിലും പ്രയോഗങ്ങളിലും അവർ നമ്മിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാണ്, അവരുടെ കുട്ടികളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ നമ്മളെ പിശാചിന്റെ ഇനമാണെന്നും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നല്ലതും ശരിയായതുമായ എല്ലാത്തിനും വിപരീതമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ, അങ്ങനെ അവർ എല്ലാ വിദേശികളെയും മ്ലേച്ഛ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത് അശുദ്ധി, അവരുമായി ഒരു ബന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നത് വിലക്കുന്നു. മിശ്രവിവാഹം കൊണ്ടോ മറ്റെന്തെങ്കിലും ബന്ധങ്ങൾ കൊണ്ടോ അവരോടൊപ്പം ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് കുടിക്കുന്നതിലൂടെ തങ്ങൾ മലിനമാകുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ആരെയും അവൻ ആഗ്രഹിച്ചാലും സ്വീകരിക്കാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മതത്തിലേക്ക് ചായ്വുള്ളവരായിരുന്നു. 18 ചുരുക്കത്തിൽ,

മതപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സമാധാനപരമായ ചർച്ചകളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മതപരമായ ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ഉയർന്ന ആത്മീയതയിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ കൊല്ലുന്നവരെ അവർ വെറുത്തു , മതപരിവർത്തനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവർ അകറ്റി. അങ്ങനെയാണ് നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനത്തിന്മേൽ ഹിന്ദു അഹിംസ വിജയിച്ചത്; ശക്തരും ആക്രമണോത്സുകരുമായ എതിരാളികളോട് സാംസ്കാരികമായി ഹിന്ദു വിജയിച്ചത് അങ്ങനെയാണ് . ഇതിന്റെ തെളിവ് മുഗൾ ചക്രവർത്തിയായ ബാബറിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലാണ്. "നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ," അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയപ്പോൾ എഴുതുന്നു, "(ഹിന്ദുസ്ഥാൻ) മറ്റൊരു ലോകമാണ്, സിന്ധിലെ ജലം കടന്നാൽ, എല്ലാം ഹിന്ദുസ്ഥാൻ വഴിയാണ് (താരിഖ്) - ഭൂമി, വെള്ളം, മരം, പാറ, ജനം, കൂട്ടം, അഭിപ്രായവും ആചാരവും. 19 അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കാൻ, 'ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ ഭൂരിഭാഗം നിവാസികളും വിജാതീയരാണ്; അവർ ഒരു വിജാതിയനെ ഹിന്ദു എന്ന് വിളിക്കുന്നു. 20 ദർ-ഉൽ-ഹർബിനെ ദാർ-ഉൽ-ഇസ്ലാം ആക്കി മാറ്റാനുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ മുസ്ലീം ശ്രമങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് ഇത് .! ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളുടെ അങ്ങേയറ്റം നിരാശയിലേക്ക് സാഹചര്യം ഒരിക്കലും മാറിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, മറ്റെന്തിനേക്കാളും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളുടെ ശ്രമം അവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. 1881 മുതൽ 1941 വരെയുള്ള ദശാബ്ദകാല സെൻസസ് കണക്കുകൾ മുസ്ലീം എണ്ണത്തിൽ നിരന്തരമായ വർദ്ധനവ് കാണിക്കുന്നു. ഇത് മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ പൊതുവായുള്ള ഒരു സവിശേഷതയാണ്, കൂടാതെ ആധുനിക മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പാറ്റേൺ ഇനിപ്പറയുന്ന ടി ബൈബിളിൽ കാണാൻ കഴിയും. 1881-1941 കാലഘട്ടത്തിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന്റെ നിരക്ക് കാണിക്കുന്ന പട്ടിക , സെൻസസ് വർഷം 21 മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം 000-5 % വയസ്സിൽ നിന്ന് 22 മൊത്തം ജനസംഖ്യയിൽ നിന്ന് JMDatta കണക്കാക്കിയ ഇന്റർ-സെൻസൽ വ്യത്യാസം % വയസ്സ് 23 കണക്കുകൂട്ടൽ കെ. ഡേവിസ് 1881 49,953 19.74 - 19.97 1891 57,068 19.96 +0.22 20.41 1901 62,110 21.22 +1.26 21.88 1911 67,835 21.26 +0.04 22.37 1931 79,306 22.16 +0.42 23.49 1941 94,447 23.81 +1.65 24.28 1947 ലെ വിഭജന സമയത്ത് ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യ ആയിരുന്നു. ഒമ്പതര കോടി. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് മുസ്ലീങ്ങൾ പാകിസ്ഥാനിലേക്ക് കുടിയേറി, എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങിയവരുടെ എണ്ണം ഇനിപ്പറയുന്ന ക്രമത്തിൽ അതിവേഗം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു . പ്രധാന മത സമൂഹങ്ങളുടെ വളർച്ചാ നിരക്ക് 1951-61 വളർച്ചാ നിരക്ക് 1961- 71 വളർച്ചാ നിരക്ക് 1971- 81 മൊത്തം ജനസംഖ്യ 21.51% 24.80% 24.69% ഹിന്ദുക്കൾ 20.29% 23.69% ക്രിസ്ത്യൻ s 27.38% 32.60% 16.77% സിഖുകാർ 25.15% 32.28% 26.15% ബുദ്ധമതക്കാർ 16.70% 17.20% 22.52% ജൈനർ 25.17% 28.48% 23.69% മുസ്ലീങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾ കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമത്തെ വലിയ സമൂഹമാണ്. 1981-ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീങ്ങളുടെയും എണ്ണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: മത സമൂഹത്തിലെ ജനസംഖ്യ % മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ % ഹിന്ദുക്കൾ 549,779,481 82.64% മുസ്ലീങ്ങൾ 75,512,439 11.35% ചില ആഴത്തിലുള്ള ഒരു പഠനം കാണിക്കുന്നത് ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലെ മുസ്ലീം വളർച്ചാ നിരക്ക് ഏറ്റവും താഴ്ന്നതാണെന്നും മുകളിലെ T കഴിവിൽ കാണുന്നത് പോലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന 24 . ആധുനിക കാലത്തും ഒരു സെൻസസിലും മുസ്ലീം സംഖ്യകൾ മെച്ചപ്പെടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഹിന്ദുവിന്

പരാജയപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . ശക്തമായ മതപരിവർത്തനം, ബഹുഭാര്യത്വം, വിധവകളുടെ പുനർവിവാഹം, മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിലെ ഉയർന്ന സന്താനോല്പാദനം എന്നിവയ്ക്ക് പുറമെ ഈ പ്രതിഭാസത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ട് . 25 മുസ്‌ലിംകളുടെ പൊതു പിന്നോക്കാവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ ഹിന്ദുക്കൾ പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കും മതേതരത്വത്തിലേക്കും അചഞ്ചലത പുലർത്തിയതാണ് ഇതിന് കാരണമെന്ന് കിംഗ്സ്ലേ ഡേവിസ് കരുതുന്നു . 26 മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ വ്യക്തിനിയമത്തിന്റെ നിർബന്ധം, കുടുംബാസൂത്രണത്തോടുള്ള അവരുടെ വിമുഖത, പ്രത്യേകിച്ച് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമയത്ത് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുമായുള്ള അവരുടെ പ്രത്യേകാവകാശ ഉടമ്പടികൾ, മതംമാറ്റ ശ്രമങ്ങൾക്ക് സഹായിക്കാൻ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് പെട്രോ-ഡോളറുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് എന്നിവയെല്ലാം അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. എണ്ണത്തിൽ വളരാനും ഹിന്ദുസ്ഥാനെ ഇസ്ലാമികമാക്കാനുമുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം. ആയിരം വർഷത്തിലേറെയായി എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അവർ ഇന്ത്യയിൽ ന്യൂനപക്ഷമായി തുടരുന്നു എന്നതാണ് അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ സങ്കടം. അതിനാൽ, അവരുടെ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളുമായി അവർ സ്വയം അനുരഞ്ജനം നടത്തിയതുപോലെ , ഇന്ത്യയിലെ സഹിഷ്ണുതയുള്ള ഹിന്ദു ഭൂരിപക്ഷത്തോടൊപ്പം ന്യൂനപക്ഷമായി ജീവിക്കാൻ അവർക്ക് പഠിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ , അവർക്കും എല്ലാവർക്കും സമാധാനമുണ്ടാകും.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ: 1 Wolseley Haig, Com. ഹിസ്റ്റ്. ഇന്ത്യ, III, പേജ്.10. 2 ആൽബെറൂണിസ് ഇന്ത്യ, പേജ് 22. 3 Mulfuzat-i-Timuri, E and D, III, p.397, also p.394. 4 ബാബർ നാമ, ട്രസ്. മിസിസ് ബെവറിഡ്ജ്, II, പേജ്.518. 5 ബെർണിയർ, ട്രാവൽസ്, പേജ്.209. 6 Trs. E, D, VIII, p.171 എന്നിവയിൽ. 7 കെ എസ് ലാൽ, മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ച, പേജ്.14, 154n. 8 ഫെരിഷ്താ, ഒ.പി. cit., I, p.62. 9 മിൻഹാജ് സിറാജ്, തബ്ഖത്-ഇ-നസിരി, ബിബ്, ഇൻഡ്. (കൽക്കട്ട, 1864), പേജ്.138. കൂടാതെ എബിഎം ഹബീബുള്ള, ദി ഫൗണ്ടേഷൻ ഓഫ് മുസ്ലീം റൂൾ ഇൻ ഇന്ത്യ (അലഹബാദ്, 1961), പേജ് 91. 1260 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെ മിക്ക വസ്തുതകളും കണക്കുകളും തബ്ഖത്-ഇ-നസിരിയിൽ നിന്നുള്ളവയായതിനാൽ, ആഖ്യാനം അലങ്കോലപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ അവലംബങ്ങൾ വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ നൽകൂ. 10 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., I, p.65. 11 ബരാനി, ഒ.പി. cit., pp. 251-52. ഇസാമി, ഒ.പി. cit, പേജ്.243. വിശദമായ അവലംബങ്ങൾക്ക് കെ എസ് ലാൽ, ഖൽജികളുടെ ചരിത്രം, പേജ്.69-71 കാണുക. 12 വിശദമായ റഫറൻസിനായി Ibid., p.94 കാണുക. 13 അതേ., പേജ്.113. 14 അതേ., പേജ്.252-53. 15 മഹ്ദി ഹുസൈൻ, തുഗ്ലക്ക് രാജവംശം, പേജ്.195-257. 16 സെവെൽ, ഒപി. cit., pp.30-31. 17 ഫെരിഷ്താഹ്, ഒ.പി. cit., I, p.295. കൂടാതെ സെവെൽ, പേജ്.38. 18 അൽബെറൂണി, I, പേജ്.19-20. 19 ബാബർ നാമ, പേജ്.484. 20 അതേ., പേജ്.518. 21 കെ. ഡേവിസിന്റെ കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഒ.പി. cit., p.193. 22 ജെഎം ദത്ത, നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇന്ത്യയിലെ മഹമ്മദന്മാരുടെ അനുപാതം, ആധുനിക അവലോകനത്തിൽ, ഒ.പി. cit., p.33. 23 കെ. ഡേവിസ്, ഒ.പി. cit., p.70. 24 ദി ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ടൈംസ്, 4 ജൂൺ 1986, ഓർഗനൈസർ, 23 ജൂലൈ 1989 എന്നിവ കാണുക. തീർച്ചയായും സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടുകൾ വിശദമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു. 25 ബേനി പ്രസാദ്, മോഡേൺ റിവ്യൂ, 1921, പേജ് 17n. ഹസാർഡ്, അൽത്താസ് ഓഫ് ഇസ്ലാമിക് ഹിസ്റ്ററി (പ്രിൻസ്ടൺ, 1954), പേജ് 5. 26 ഡേവിസ്,

ഒ.പി. cit., p.193. voiceofdharma.org http://voiceofdharma.org/books/imwat/bib.htm
ഗ്രന്ഥസൂചിക ഗ്രന്ഥസൂചിക സമകാലിക ഉറവിടങ്ങൾ അബുൽ ഫസൽ, അല്ലാമി, ഐൻ-ഐ-അക്ബരി, 3 വാല്യങ്ങൾ. വാല്യം. ഞാൻ വിവർത്തനം ചെയ്തത് എച്ച്. ബ്ലോക്ക്മാൻ, എഡി. ഡിസി ഫിലറ്റ്, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാൾ (കൽക്കട്ട, 1939); വാല്യം. II trs. എച്ച്എസ് ജാരറ്റ് എഴുതിയത്, ജാദുനാഥ് സർക്കാർ, എഎസ്ബി (കൽക്കട്ട, 1959) വ്യാഖ്യാനിച്ചു; വാല്യം. III, ജാരറ്റ് ആൻഡ് സർക്കാർ (കൽക്കട്ട, 1948). അക്ബർ നമഃ I ബിബ് Ind. T ext, 3 vols. ഇംഗ്ലീഷ് TRS. എച്ച്. ബെവറിഡ്ജ് (കൽക്കട്ട, 1948). അബ്ദുൽ ഹമീദ് ലാഹോരി, ബാദ്ഷഹമ, ബിബിൻ. ഇൻഡ്., 2 വാല്യങ്ങൾ. (കൽക്കട്ട, 1898). അഫീഫ്, ഷംസ് സിറാജ്, താരിഖ്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, ബിബിൻ. ഇൻഡ് (കൽക്കട്ട, 1890). അൽബെറൂണി, അബു റൈഹാൻ മുഹമ്മദ്, ആൽബെറൂണിസ് ഇന്ത്യ, എഞ്ചി. trs. എഡ്വേർഡ് സി. സച്ചൗ, 2 വാല്യം., ട്രബ്നേഴ്സ് ഓറിയന്റൽ സീരീസ്, കെഗൻ പോൾ (ലണ്ടൻ, 1910). അൽ ബിലാദുരി, ഫുതുഹ്-ഉൽ-ബുൽദാൻ (എഴുതിയത് 9-ആം നൂറ്റാണ്ട്. സി.ഇ.) ട്രസ്. എലിയറ്റിലും ഡൗസണിലും, വാല്യം. I. അൽ ഇസ്താഖ്രി, കിതാബ്-ഉൽ-അഖാലിം (എഴുതിയത്. CE 951) TRS. E, D എന്നിവയിൽ, വാല്യം. I. അൽ മസൂദി, മുറുജ്-ഉൽ-സുഹാബ് (ലിഖിതം CE 941) TRS. E and D, I. അൽ ഖൽഖഷിണ്ടി, സുബ്-ഉൽ-ആശ, ട്രസ്. ഓട്ടോ സ്പൈസ്, (അലിഗഡ്, nd) അമിൻ ഖസ്വിനി, ബാദ്ഷാ നാമ, മിസ്. റാസ ലൈബ്രറി, രാംപൂർ. അമീർ ഖുർദ്, സയ്യദ് മുഹമ്മദ് കിർമാനി, സിയാർ-ഉൽ-ഔലിയ (ഡൽഹി, 1302 എച്ച്.). അമീർ ഖുസ്രു, അബുൽ ഹസൻ, ദേവൽ റാണി (അലിഗഡ്, 1917); തുഗ്ലക്ക് നമഃ, എഡി. ഹാഷിം ഫരീദാബാദി (ഔറംഗബാദ്, 1933); ഗുറത്ത്-ഉൽ-കമാൽ, പബ്. യാസിൻ അലി, ഡൽഹി ഖസൈൻ-ഉൽ-ഫുതുഹിന് ഹബീബ് കാണുക. ബാബർ, സഹിറുദ്ദീൻ മുഹമ്മദ്, ബാബർനമഹ് അല്ലെങ്കിൽ തുസുക്-ഇ-ബാബുരി, ട്രസ്. ട്രൂക്കിയിൽ നിന്ന് ശ്രീമതി എ എസ് ബിവറിഡ്ജ്, 2 വാല്യം., ലുസാക്ക് & കോ. (ലണ്ടൻ, 1922). ബദാവോനി, അബ്ദുൾ ഖാദർ, ഇബ്ൻ-ഇ-മുലുക്ക് ഷാ, മുൻതഖാബ്-ഉ-തവാരിഖ് എഡി. അഹമ്മദ് അലി, ബിബിൻ. ഇൻഡ് (കൽക്കട്ട 1868- 69), എഞ്ചി. trs. കേണൽ ജോർജ്ജ് എസ്എ റാങ്കിംഗ്, എഎസ്ബി (കൽക്കട്ട, 1898). ബൈഹാഖി, ഖ്വാജ അബുൽ ഫാസൽ, താരിഖ്-ഇ-സുബുക്ക്താഗിൻ (ലിഖിത സി. 1059 CE) TRS. E, D, II എന്നിവയിൽ. ബക്തവാർ ഖാൻ, മിറാത്ത്-ഇ-ആലം (ലിഖിതം C. 1078H/1666 CE) trs. ഇ, ഡി, VII. ബറാനി, സിയാവുദ്ദീൻ, താരിഖ്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, ബിബിൻ. ഇൻഡ് (കൽക്കട്ട, 1862); സന-ഇ-മുഹമ്മദി, ട്രസ്. മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ ത്രൈമാസികയിൽ, I, pt. III. ബിഹാമദ് ഖാനി, മുഹമ്മദ്, താരിഖ്-ഇ-മുഹമ്മദി, ബ്ര. മ്യൂസിയം ശ്രീമതി, അലഹബാദ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറിയിലെ റോട്ടോഗ്രാഫ് കോപ്പി. ദേവലസ്മൃതി, പൂനയിലെ ആനന്ദാശ്രമം സംസ്കൃത പരമ്പര പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എൻജിനീയർ. trs. എംഎൻ റേ, ബീഹാർ ആൻഡ് ഒറീസ റിസർച്ച് സൊസൈറ്റിയുടെ ജേണൽ, 1927. ഫഖ്രെ മുദബ്ബിർ, താരിഖ്-ഇ-ഫക്രുദ്ദീൻ മുബാറക് ഷാ, എഡി. സർ ഡെനിസൺ റോസ് (ലണ്ടൻ, 1927). ഫതാവ-ഇ-അലംഗിരി, ഉർദു TRS. നവൽ കിഷോർ പ്രസ്സ്, ലഖ്നൗ. ഫെരിഷ്താ, മുഹമ്മദ് കാസിം ഹിന്ദു ഷാ, ഗുൽഷൻ-ഇ-ഇബ്രാഹിമി, താരിഖ്-ഇ-ഫെരിഷ്താ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, പേർഷ്യൻ ഗ്രന്ഥം, നവൽ കിഷോർ പ്രസ്സ് (ലഖ്നൗ, 1865). ഫിറോസ് ഷാ തുഗ്ലക്ക്, ഫതുഹത്ത്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി (അലിഗഡ്, 1943). ഇബ്നു ബത്തൂത്ത, ദി റെഹ്ല ഓഫ് ഇബ്നു ബത്തൂത്ത, എഞ്ചി. trs. ആഘ മഹ്ദി

ഹുസൈൻ, ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (ബറോഡ, 1953). ഇബ്ൻ ബത്തൂത്തയുടെ വോയേജസ് എഡി. സി. ഡിഫ്രിമെറിയും ബിആർ സാംഗുനെറ്റിയും (പാരീസ്, 1857). ഇബ്നു ഹൗക്കൽ, അഷ്കതൽ-ഉൽ-ബിലാദ് (എഴുതിയത് 976 CE), ട്രസ്. ഇ, ഡി, ഐ . ഇബ്നുൽ-അസിർ, ഷെയ്ഖ് അബുൽ ഹസൻ അലി, കാമിൽ-ഉത്-തവാരിഖ്, (ലിഖിത C. 12-ആം നൂറ്റാണ്ട് CE) trs. ഇ, ഡി, II. ഇദ്രിസി, നുഴത്ത്-ഉൽ-മുഷ്താവ് (ലിഖിത 12-ആം നൂറ്റാണ്ട് CE), trs., E and D, I. Isami, Khvaja Abdullah Malik., Futuh-us-Salatin, ed. ആഘ മഹ്ദി ഹുസൈൻ, എജ്യുക്കേഷണൽ പ്രസ്സ് (ആഗ്ര, 1938). ജമാലി, ഹമീദ് ഇബ്നു ഫാസി അള്ളാ, സിയാർ-ഉൽ-ആരിഫിൻ (ഡൽഹി, 1311 എച്ച്). കൽഹണ, രാജ്തരംഗിണി, ട്രസ്. എംഎ സ്റ്റെയിൻ (വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ, 1900). കംബോഹ്, മുഹമ്മദ് സാലിഹ്, അമിൽ സാലിഹ്, ബിബിൻ. ഇൻഡ്., 3 വാല്യങ്ങൾ. (കൽക്കട്ട, 1923, 1927, 1939) കൻസ്-ഉൽ-മഹ്ഫൂസ് (എഴുതിയത് സി. 1150 എച്ച്.), ട്രസ്. ഇ, ഡി, VIII. ഖാഫി ഖാൻ, മുഹമ്മദ് ഹാഷിം, മുൻതഖബ്-ഉൽ-ലുബാബ്, എഡി. കബീറുദ്ദീൻ അഹമ്മദ്, ബിബിൻ. ഇൻഡ്. (കൽക്കട്ട 1869,1925). ഖാൻ, അലി മുഹമ്മദ്, മിറാത്ത്-ഇ-അഹമ്മദി ടി.ആർ.എസ്. ലോഖണ്ഡ്‌വാല, ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (ബറോഡ, 1965). ലാഹോരി, അബ്ദുൽ ഹമീദ് കാണുക. മിർ മാസും, താരിഖ്-ഇ-മസുമി താരിഖ്-ഇ-സിന്ധ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, എഡി. ദൗഡ്പോട്ട, ഭണ്ഡാർക്കർ ഓറിയന്റൽ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (പൂന, 1938). മിൻഹാജ് സിറാജ് ജുർജാനി, തബ്ഖത്-ഇ-നസിരി, ബിബ്. ഇൻഡ് (കൽക്കട്ട, 1864) എൻജിനീയർ. trs. മേജർ എച്ച്ആർ റാവർട്ടി (ലണ്ടൻ, 1881). മുഹമ്മദ് അസ്ലം, ഫർഹത്ത്-അൻ-നസീറിൻ (ലിഖിതം CE 1770-71) TRS. E, D എന്നിവയിൽ VIII. മുഹമ്മദ് ഷരീഫ് ഹനഫി, മജാലിസ്-ഉസ്-സലാറ്റിൻ ടി.ആർ.എസ്. ഇ, ഡി, VII. മുസ്താദ് ഖാൻ സഖി, മാസിർ-ഇ-ആലംഗിരി തൃശ്ശൂർ. ജാദുനാഥ് സർക്കാർ, ആർഎഎസ് ബംഗാൾ (കൽക്കട്ട, 1947) വ്യാഖ്യാനിച്ചു . നിസാമുദ്ദീൻ അഹമ്മദ്, തബ്ഖത്-ഇ-അക്ബരി, ബിബിൻ. ഇൻഡ്., 3 വാല്യങ്ങൾ. (കൽക്കട്ട, 1927-35) കൂടാതെ ട്രസ്. ബി. ഡെ. നൂറുൽ ഹഖ്. സബ്ദൂത്-തവാരിഖ് (അക്ബറിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അവസാനം എഴുതിയത്) ട്രസ്. ഇ, ഡി, വി.ഐ. വില, മേജർ ഡേവിഡ്, ട്രസ്. തരിക്ക്-ഇ-സലിം ഷാഹിയുടെ "മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ദി എംപറർ ജഹാംഗീർ, അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയത്" (ലണ്ടൻ, 1829) ഇന്ത്യൻ പതിപ്പ്, ബംഗബാസി പ്രസ്സ്, (കൽക്കട്ട, 1906). ഖസ്വിനി, അമീൻ കാണുക. റാങ്കിംഗ്, ബദയോനി കാണുക. റാസി, അമിൻ അഹ്മദ്, ഹഫ്ത് അഖ്ലിം, എഡി. എ.എച്ച് ഹാറ്റ്‌ലി, അബ്ദുൾ മുഖ്താദിർ, എം. മഹ്ഫുസുൽ ഹഖ്, ബിബ്, ഇൻഡ്. (കൽക്കട്ട, 1939). റെയ്നോൾഡ്സ്, Utbi കാണുക. റിസ്ഖുള്ള മുഷ്താഖി, വാഖിയാത്-ഇ-മുഷ്താഖി, ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിന്റെ ഫോട്ടോ കോപ്പി മിസ്. ആഡ്. 11, 633. ഷെയ്ഖ് അബ്ദുൾ ഹഖ് ദെഹ്ൽവി, അക്ബർ-ഉൽ-അഖിയാർ (ഡൽഹി, 1309 എച്ച്). ഷിഹാബുദ്ദീൻ അബുൽ അബ്ബാസ് അഹ്മദ്, മസാലിക്-ഉൽ-അബ്സർ ഫീ മുമാലിക്-ഉൽ-അംസർ (ലിഖിത C. മധ്യ 14-ആം നൂറ്റാണ്ട്), ട്രസ്. ഇ, ഡി, III, റിസ്വി, തുഗ്ലക്ക് കാലിൻ ഭാരത് എന്നിവയിൽ. സിജ്ജി, അമീർ ഹസൻ, ഫവൈദ്-ഉൽ-ഫുആദ് (ഡൽഹി, 1856). സിറാത്ത്-ഇ-ഫിറോസ് ഷാഹി, അജ്ഞാതൻ. ശ്രീമതി. ബങ്കിപ്പൂർ, അലഹബാദ് സർവകലാശാല. സിക്കന്ദർ ബിൻ മുഹമ്മദ്, മിറാത്ത്-ഇ-സിക്കന്ദരി (ബോംബെ, 1308 എച്ച്) സുജൻ റായ്, ഖുൽസത്-ഉത്-തവാരിഖ്, എഡി. സഫർ ഹസൻ (ഡൽഹി, 1918). സുലൈമാൻ സൗദാഗർ, ടി.ആർ.എസ്. അറബിയിൽ നിന്ന് ഹിന്ദിയിലേക്ക്, മുൻഷി മഹേഷ് പ്രസാദ്, നഗരി പ്രചാരിണി സഭ (കാശി, സാം. 1978, CE 1921) എഴുതിയ

സുലൈമാൻ ദി മർച്ചന്റ് ആഖ്യാനം . താരിഖ്-ഇ-സലിം ഷാഹി, വില കാണുക. തിമൂർ, അമീർ, മുൾഫുസാറ്റ്-ഇ-തിമൂരി, ട്രസ്. E, D, III, ഉർദു TRS എന്നിവയിൽ. തുസുക്-ഇ-ജഹാംഗിരി അല്ലെങ്കിൽ ജഹാംഗീർ ചക്രവർത്തിയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ, ട്രസ്. റോജേഴ്സ് ആൻഡ് ബെവറിഡ്ജ്, ഫോട്ടോ റീപ്രിന്റ് (ഡൽഹി, *1968*). ഉത്ബി, അബു നാസർ മുഹമ്മദ്, കിതാബ്-ഇ-യാമിനി, ട്രസ്. ജെയിംസ് റെയ്നോൾഡ്സ് (ലണ്ടൻ, *1868*) ഇ, ഡി, II എന്നിവയിൽ താരിഖ്-ഇ-യാമിനിയുടെ കീഴിലും. വസാഫ്, അബ്ദുല്ല, തജ്ജിയത്ത്-ഉൽ-അംസർ വ തജ്രിയത്തുൽ-അസർ, താരിഖ്-ഇ-വസാഫ് (എഴുതിയത് സി. *1327*), (ബോംബെ, *1877*) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. യഹിയ സർഹിന്ദി, താരിഖ്-ഇ-മുബാറക് ഷാഹി, ബിബ്., ഇൻഡ്. (കൽക്കട്ട, *1931*). യസ്ദി, ഷറഫുദ്ദീൻ, സഫർ നമ, *2* വാല്യം. ബിബ്., ഇൻഡ്. (കൽക്കട്ട, *1885-88*). സക്കറിയ അൽ-ഖസ്വിനി, അസർ-ഉൽ-ബിലാദ് (പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിനു ശേഷം എഴുതിയത്), ട്രസ്. ഇ, ഡി, ഐ. ട്രാവലേഴ്സ് അക്കൗണ്ടുകൾ ബാർബോസ, ഡ്യൂറേറ്റ്, ദി ബുക്ക് ഓഫ് ഡുവാർട്ടെ ബാർബോസ, *2* വാല്യങ്ങൾ., ഹക്ലൂയിറ്റ് സൊസൈറ്റി (ലണ്ടൻ, *1918-21*). ബെർണിയർ, ഫ്രാങ്കോയിസ്, ട്രാവൽസ് ഇൻ ദി മൊഗൽ എമ്പയർ, ആർക്കിബാൾഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ വിഎ സ്മിത്ത് പരിഷ്കരിച്ചത് (ഓക്സ്ഫോർഡ്, *1934*). ഡു ജാറിക്, അക്ബർ, ജെസ്യൂട്ട്, പെയ്ൻ കാണുക. ഈഡൻ, റിച്ചാർഡ്., ദി ഫസ്റ്റ് ബുക്ക് ഓഫ് ദി ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി ഡിസ്കവറി ആൻഡ് കൺക്വസ്റ്റ് ഓഫ് ദി പോർട്ടിംഗൽസ് (ലണ്ടൻ, *1582*), ട്രസ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാസ്റ്റൻഹെഡയുടെ അക്കൗണ്ട്. ഫിഞ്ച്, വില്യം, ഫോസ്റ്റർ കാണുക. ഫോസ്റ്റർ, ഡബ്ല്യു., ഏർലി ട്രാവൽസ് ഇൻ ഇന്ത്യ (*1583-1619*), ഫിച്ച് (പേജ്. *1-47*), മിൽഡൻഹാൾ (പേജ്. *48- 59*), ഹോക്കിൻസ് (പേജ്. *60-121*), ഫിഞ്ച് (*122-187*) എന്നിവയുടെ വിവരണങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.), വിതിംഗ്ടൺ (പേജ് *188-233*), കോരിയാറ്റ് (പേജ് *234-87*), ടി എറി (പേജ് *288-322*) (ലണ്ടൻ, *1927*). ----- ഇന്ത്യയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ഫാക്ടറികൾ (*1618-69*) *13* വാല്യങ്ങൾ. (ഓക്സ്ഫോർഡ്, *1906-27*). ഹക്ലൂയിറ്റ്, റിച്ചാർഡ്, പ്രിൻസിപ്പൽ നാവിഗേഷൻസ്, വോയേജുകൾ, ട്രാഫിക്കുകൾ, ഇംഗ്ലീഷ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ (ഗ്ലാസ്ഗോ, *1903-05*). ഹെബർ, റെജിനോൾഡ്, ഇന്ത്യയിലെ അപ്പർ പ്രൊവിൻസുകളിലൂടെയുള്ള ഒരു യാത്രയുടെ വിവരണം, രണ്ടാം പതിപ്പ്, 3 വാല്യങ്ങൾ., (ലണ്ടൻ, *1828*). പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മേജർ, ആർഎച്ച്, ഇന്ത്യ (നിക്കോളോ കോണ്ടി, സാന്റോ സ്റ്റെഫാനോ തുടങ്ങിയവരുടെ വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ശകലങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു), ഹക്ലൂയിറ്റ് സൊസൈറ്റി (ലണ്ടൻ, *1857*). മണ്ടൽസ്ലോ, എംഎസ് കമ്മിസറിയറ്റ് (ലണ്ടൻ, *1931*) എഴുതിയ പടിഞ്ഞാറൻ ഇന്ത്യയിൽ മണ്ടൽസ്ലോയുടെ യാത്രകൾ. മാൻറിക്ക്, ട്രാവൽസ് ഓഫ് ഫ്രെ സെബാസ്റ്റ്യൻ മൻറിക്, ട്രസ്. Eckford Luard, 2 vols., Hakluyt Society (ലണ്ടൻ, *1927*). മനുച്ചി, നിക്കോളാവോ, സ്റ്റോറിയ ഡോ മോഗോർ എൻജി. *trs.* ഡബ്ല്യു. ഇർവിൻ, *4* വാല്യങ്ങൾ., ജോൺ മുറെ (ലണ്ടൻ, *1906*). മാർക്കോ പോളോ, യൂൾ കാണുക. മാർഷൽ, ജോൺ മാർഷൽ ഇൻ ഇന്ത്യ (*1668-72*) പതിപ്പ്. ഷഫാത്ത് അഹമ്മദ് ഖാൻ (ലണ്ടൻ, *1927*). പെയ്ൻ, സിഎച്ച്, അക്ബർ, ജെസ്യൂട്ടുകൾ എന്നിവയിൽ *trs* അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അക്ബർ കോടതിയിലേക്കുള്ള ജെസ്യൂട്ട് മിഷനുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡു ജാറിക്കിന്റെ വിവരണം (ലണ്ടൻ, *1926*). *T avernier, Travels in India, trs.* കൂടാതെ എഡി. വി. ബോൾ (ലണ്ടൻ, *1925*). തെവെനോട്ട്, ഇന്ത്യൻ ട്രാവൽസ് ഓഫ് തെവെനോട്ട്

ആൻഡ് കരേരി, എഡി. സുരേന്ദ്ര നാഥ് സെൻ (ന്യൂ ഡൽഹി, 1949). വർത്തേമ, ദി ഇറ്റിനറി ഓഫ് ലുഡോവിക്കോ ഡി വർത്തേമ ഓഫ് ബൊലോഗ എഡി. സർ റിച്ചാർഡ് ടി എംപിൾ (ലണ്ടൻ, 1928). യൂൾ, സർ ഹെൻറി, എച്ച്. കോർഡിയർ, ദി ബുക്ക് ഓഫ് സെർ മാർക്കോ പോളോ, 2 വാല്യം. (ന്യൂയോർക്ക്, 1903). ആധുനിക കൃതികൾ അബ്ദുൾ കരീം, ബംഗാളിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ചരിത്രം, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് പാകിസ്ഥാൻ (ഡാക്ക, 1959). അബ്ദുർ റഷീദ്, ഷെയ്ഖ്, നജീബ്-ഉദ്-ദൗല, ഹിസ് ലൈഫ് ആൻഡ് ടൈംസ്, കോസ്മോപൊളിറ്റൻ പബ്ലിഷേഴ്സ് (അലിഗഡ്, 1952).

അഹ്മദ്, നഫീസ്, കിഴക്കൻ-പാകിസ്ഥാന്റെ അതിർത്തികളുടെ പരിണാമം, ഓറിയന്റൽ ജിയോഗ്രാഫറിൽ, II, നമ്പർ 2,
ജൂലൈ, 1958.
അഹ്മദ് ഷാ, ബിജാക്ക് ഓഫ് കബീർ (ഹമീർപൂർ, 1917).
അർനോൾഡ്, ടി.ഡബ്ല്യു., ഇസ്ലാം പ്രബോധനം (വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ, 1896).
അസീസ് അഹമ്മദ്, സ്റ്റഡീസ് ഇൻ ഇസ്ലാമിക് കൾച്ചർ ഇൻ ഇന്ത്യൻ എൻവയോൺമെന്റ് (ഓക്സ്ഫോർഡ്, 1964).
ബേനി പ്രസാദ്, 'ഇന്ത്യ ഇൻ എസി 1605, മോഡേൺ റിവ്യൂ, കൽക്കട്ട, 1921 ജനുവരി, 1921.
----- എ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ജഹാംഗീർ, മൂന്നാം പതിപ്പ്, ദി ഇന്ത്യൻ പ്രസ്സ് (അലഹബാദ്, 1940)
ബിശ്വാസ്, സത്യ കൃഷ്ണ, ബൻഷസ്മൃതി (ബംഗാളി) (കൽക്കട്ട, 1926).
ബോസ്വർത്ത്, സിഇ, ദി ഗസ്നാവിഡ്സ്, എഡിൻബർഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ് (എഡിൻബർഗ്, 1963).
കേംബ്രിഡ്ജ് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഇന്ത്യ
വാല്യം. ഞാൻ, എഡ്. റാസ്പോൺ, ക്യാമ്ബ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, 1922;
വാല്യം. III, എഡ്. വോൾസെലി ഹെയ്ഗിന്റെ, റീപ്രിന്റ് (ഡൽഹി, 1958);
വാല്യം. IV, എഡ്. സർ റിച്ചാർഡ് ബേൺ, (കേംബ്രിഡ്ജ്, 1937);
വാല്യം. വി, എഡ്. ഡോഡ്വെൽ, റീപ്രിന്റ്, (ഡൽഹി, 1963).
സെൻസസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ റിപ്പോർട്ടുകൾ, 1901,1921, 1931, വാല്യം. 18, യുണൈറ്റഡ് പ്രവിശ്യകൾ, ഭാഗം 2.
കോളിൻ ക്ലാർക്ക്, ജനസംഖ്യാ വളർച്ചയും ഭൂവിനിയോഗവും, മാക്മില്ലൻ (ന്യൂയോർക്ക്, 1967).
ക്രൂക്ക്, ഡബ്ല്യു. നോർത്ത് വെസ്റ്റേൺ പ്രവിശ്യകളിലെ ഗോത്രങ്ങളും ജാതികളും, 4 വാല്യം.
കുൻഹ, ടി.ബി., ഗോവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം (ബോംബെ, 1967).
ക്യൂറി, പി.എം. അജ്മീറിലെ മുയിൻ-ഉൽ-ദിൻ ചിഷ്തിയുടെ ആരാധനാലയവും ആരാധനാലയവും, ഓക്സ്ഫോർഡും (ഡൽഹി, 1989) ദത്ത, ജതീന്ദ്ര മോഹൻ, മോഡേൺ റിവ്യൂ , കൽക്കട്ട, ജനുവരി, 1948-
ൽ, 'നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇന്ത്യയിലെ മുഹമ്മദന്മാരുടെ അനുപാതം'. ഡേവിസ്, കിംഗ്സ്ലി, ദി പോപ്പുലേഷൻ ഇന്ത്യയുടെയും പാകിസ്ഥാന്റെയും, പ്രിൻസ്റ്റൺ, (ന്യൂജേഴ്സി, 1951). ഡേ, യുഎൻ, മധ്യകാല മാൾവ, മുൻഷിറാം മനോഹർലാൽ (ഡൽഹി, 1965). ഡെനിസൺ റോസ്, ഇസ്ലാം. ഡോൺ, ബെൻഹാർഡ്, അഫ്ഗാൻ ചരിത്രം മഖ്സാൻ-ഇ-അഫ്ഗാന, ഓറിയന്റൽ ട്രാൻസ്ലേഷൻ ഫണ്ടിന്റെ (ലണ്ടൻ,

1829). ഈറ്റൺ, റിച്ചാർഡ് മാക്സ്വെൽ, ബീജാപ്പൂരിലെ സൂഫികൾ 1300-1700 (പ്രിൻസ്ടൺ, 1978). എലിയറ്റ്, എച്ച്എം, ജെ. ഡൗസൺ, ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഇന്ത്യ ആസ് ടോൾഡ് ബൈ ഇറ്റ് സോൺ ഹിസ്റ്റോറിയൻസ്, 8 വാല്യങ്ങൾ. (ലണ്ടൻ, 1867-77). എൻസൈക്ലോപീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക, പതിനൊന്നാം പതിപ്പ്. എൻസൈക്ലോപീഡിയ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസസ്, മാക്മില്ലൻ, 1949 റീപ്രിന്റ്. ഫാസിൽ കരീം, റബ്ബിയെ കാണുക. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ, ഡബ്ല്യു., എ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി റീയിൻ ഓഫ് ഷാ-ഔലം, ആദ്യ പബ്., 1798 (അലഹബാദ്, 1915). ഫ്യൂറർ, സ്മിത്ത്, ദി ഷാർഖി ആർക്കിടെക്ചർ ഓഫ് ജൗൻപൂർ (കൽക്കട്ട, 1889). ഗോയൽ, പടിഞ്ഞാറൻ ഉത്തർപ്രദേശിലെ ഫെർട്ടിലിറ്റി ആൻഡ് ഫാമിലി പ്ലാനിംഗ് സർവേ, ഡെമോഗ്രാഫിക് റിസർച്ച് സെന്റർ, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഇക്കണോമിക് ഗ്രോത്ത്, ഡൽഹി (മിമിയോ) ഹബീബ്, മുഹമ്മദ്, ഗസ്നിനിലെ സുൽത്താൻ മഹ്മൂദ് (ഡൽഹി റീപ്രിന്റ്, 1951). ----- ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റിന്റെ ഫൗണ്ടേഷന്റെ ചില വശങ്ങൾ , കെ എം അഷ്ഫാഫ് സ്മാരക പ്രഭാഷണം (ഡൽഹി, 1966). ----- ഖസൈൻ-ഉൽ-ഫുത്തൂഹിന്റെ എൻജിനീയർ. trs. അലാവുദ്ദീൻ ഖൽജിയുടെ പ്രചാരണങ്ങൾ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ (ബോംബെ, 1933). ഹബീബുള്ള, എബിഎം, ദി ഫൗണ്ടേഷൻ ഓഫ് മുസ്ലീം റൂൾ ഇൻ ഇന്ത്യ, പുതുക്കിയ പതിപ്പ്. (അലഹബാദ്, 1961). ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ലാഹോർ, 1945. ഹാൾ, ഡിസിഇ, എ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് ഏഷ്യ , മാക്മില്ലൻ ആൻഡ് കോ. (ലണ്ടൻ, 1955). ഹസാർഡ്, HW, അറ്റ്ലസ് ഓഫ് ഇസ്ലാമിക് ഹിസ്റ്ററി (പ്രിൻസ്ടൺ, 1954). ഹോഡിവാല, എസ്എച്ച്, ഇന്തോ-മുസ്ലിം ചരിത്രത്തിലെ പഠനം (ബോംബെ, 1939). ഹ്യൂസ്, ടി.പി., ഡിക്ഷണറി ഓഫ് ഇസ്ലാം, WH അലൻ & കോ. (ലണ്ടൻ, 1885). ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വറി ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ ത്രൈമാസിക ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്ററി കോൺഗ്രസ് പ്രൊസീഡിംഗ്സ് ഇന്ത്യൻ ഹെറിറ്റേജ്, വാല്യം. ഞാൻ, ഭാരതീയ വിദ്യാഭവൻ (ബോംബെ, 1955). ഇറ മെർവിൻ ലാപിഡസ്, പിന്നീടുള്ള മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ മുസ്ലീം നഗരങ്ങൾ (കേംബ്രിഡ്ജ്, മാസ്സ്, 1967). ഈശ്വരി പ്രസാദ്, ഇന്ത്യയിലെ ഖുറൗന തുർക്കികളുടെ ചരിത്രം, വാല്യം. ഐ, ദി ഇന്ത്യൻ പ്രസ്സ് (അലഹബാദ്, 1936). ----- മധ്യകാല ഇന്ത്യ, നാലാമത്തെ മതിപ്പ് (അലഹബാദ്, 1940). ഇവാനോവ്, ഡബ്ല്യു., ഇസ്മയിലിസത്തിന്റെ പരിണാമത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത സർവേ (ബോംബെ, 1942). ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാളിന്റെ ജേണൽ. കെയ്ൻ., പി.വി., ധർമ്മശാസ്ത്ര ചരിത്രം, 5 വാല്യങ്ങൾ. (പൂന, 1930-58). കരീം, എ.കെ. നസ്മുൽ, 'മുസ്ലിം സോഷ്യൽ ക്ലാസസ് ഓഫ് ഈസ്റ്റ് പാക്കിസ്ഥാന്", ഇൻഡ്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും മാറുന്ന സൊസൈറ്റി, ഡാക്ക യൂണിവേഴ്സിറ്റി (1956). കെന്നഡി, മെൽവിൽ ടി., ചൈതന്യ പ്രസ്ഥാനം (കൽക്കട്ട, 1925). ഖാൻ, അബ്ദുൾ മജീദ്, കിഴക്കൻ പാക്കിസ്ഥാനിലെ മുസ്ലീം പ്രഭുക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണം, പിയറി ബെസ്സൈനെറ്റ് എഡിയിൽ. കിഴക്കൻ പാകിസ്ഥാനിലെ സോഷ്യൽ റിസർച്ച്, ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് പാകിസ്ഥാൻ (ഡാക്ക, 1960). കിർക്ക്, ഡഡ്ലി, ഒലിവിയ ഷീഫെലിൻ എഡിയിലെ 'മുസ്ലിം നാറ്റാലിറ്റിയെ ബാധിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ'. കുടുംബാസൂത്രണത്തോടുള്ള മുസ്ലീം മനോഭാവം , ജനസംഖ്യാ വിഭാഗം, പോപ്പുലേഷൻ കൗൺസിൽ, ഇൻക്. (ന്യൂയോർക്ക്, 1967). ലാച്ച്, ഡൊണാൾഡ് എഫ്., ഏഷ്യ ഇൻ ദ മേക്കിംഗ് ഓഫ് യൂറോപ്പ്, വാല്യം. ഞാൻ, Bks. I, II (ചിക്കാഗോ, 1965). ----- Lach T abels അനുബന്ധം കാണുക. ലായ്, KS, ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി ഖൽജിസ്, ഏഷ്യ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് (ബോംബെ, 1967) ആദ്യ പബ്., 1950. ----- സുൽത്താനേറ്റിന്റെ സന്ധ്യ, ഏഷ്യ (ബോംബെ, 1963). ----

മധ്യകാല ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിലെ പഠനങ്ങൾ, രഞ്ജിത് പബ്ലിഷർ (ഡൽഹി, *1966*). ----- മധ്യകാല ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാ വളർച്ച, സോഷ്യൽ സയൻസസിലെ ഗവേഷണ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ (ന്യൂ ഡൽഹി, *1973*). ----- ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യകാല മുസ്ലീങ്ങൾ (ന്യൂ ഡൽഹി, *1984*). ----- ദി മുഗൾ ഹരേം, ആദിത്യ പ്രകാശൻ, (ന്യൂ ഡൽഹി, *1988*). ലെനെപൂൾ, സ്റ്റാൻലി, മുഹമ്മദൻ ഭരണത്തിന് കീഴിലുള്ള മധ്യകാല ഇന്ത്യ, ഫസ്റ്റ് പബ്. *1903*, ടി. ഫിഷർ അൻവിൻ (ലണ്ടൻ, *1926*). ലെവി, റൂബൻ, ഇസ്ലാമിന്റെ സാമൂഹിക ഘടന (കേംബ്രിഡ്ജ്, *1957*). ലോഗൻ, ഡബ്ല്യു., മലബാർ (മദ്രാസ്, *1951*). മക്കൗലിഫ്, മാക്സ് ആർതർ, സിഖ് മതം, അതിന്റെ ഗുരുക്കൾ, വിശുദ്ധ രചനകൾ, രചയിതാക്കൾ, 6 വാല്യങ്ങൾ. (ഓക്സ്ഫോർഡ്, *1909*). മഹലൻബോയിസ്, പി.സി., 'ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ മുസ്ലിംകളുടെ വിതരണം: *1941*, സാംഖ്യയിൽ, ദി ഇന്ത്യൻ ജേണൽ ഓഫ് സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ്, കൽക്കട്ട, വാല്യം. VII, ഓഗസ്റ്റ്, *1945*. മഹ്ദി ഹുസൈൻ, തുഗ്ലക്ക് രാജവംശം, താക്കർ, സ്പിങ്ക് & കോ. (കൽക്കട്ട, *1963*). മജുംദാർ, ഡിഎൻ ആൻഡ് റാവു, സിആർ, റേസ് എലമെന്റ്സ് ഇൻ ബംഗാളിൽ, ഏഷ്യ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് (ബോംബെ, *1970*). മജുംദാർ ആർസി, ,സ്റ്റഡി ഓഫ് ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്ററി', ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റിയുടെ ബോംബെ ബ്രാഞ്ച് ജേർണൽ, *1957*. ----- (എഡി.), ദി സ്ട്രഗിൾ ഫോർ എംപയർ (ബോംബെ, *1957*) ----- (എഡി.) , ഡൽഹി സുൽത്താനേറ്റ് (ബോംബെ, *1960*). മജുംദാർ ബിപി., ദി സോഷ്യോ-എക്കണോമിക് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് നോർത്തേൺ ഇന്ത്യ (കൽക്കട്ട, *1960*) മിശ്ര, എസ്സി, ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീം കമ്മ്യൂണിറ്റികൾ, ഏഷ്യ പബ്. വീട് (ബോംബെ, *1964*). ----- ഗുജറാത്തിലെ മുസ്ലീം ശക്തിയുടെ ഉദയം, ഏഷ്യ പബ്. ഹൗസ് (ബോംബെ, *19.54*). മിത്ര, ആർസി, ദി ഡിക്ലൈൻ ഓഫ് ബുദ്ധമതം ഇൻ ഇന്ത്യ (വിശ്വഭാരതി, *1954*). മോഡേൺ സൈക്ലോപീഡിയ, *8* വാല്യങ്ങൾ. (ലണ്ടൻ, *1901*). മുജീബ്, എം., ദി ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീംസ്, ജെറോർജ് അലൻ ആൻഡ് അൻവിൻ (ലണ്ടൻ, *1967*). ഓർക്കെ, റോബർട്ട്, എ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി മിലിട്ടറി ട്രാൻസാക്ഷൻസ് ഓഫ് ദി ബ്രിട്ടീഷ് നേഷൻ ഇൻ ഇന്തോസ്ഥാന് , 3 വാല്യം., നാലാം പതിപ്പ്, (ലണ്ടൻ, *1803*). കാനുങ്കോ, കെ.ആർ, ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ എസ്സേസ് (ആഗ്ര, *1968*). ഖുറേഷി, ഇഷ്തിയാഖ് ഹുസൈൻ., ഇൻഡോ-പാകിസ്ഥാൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ മുസ്ലിം കമ്മ്യൂണിറ്റി, മോണ്ടൺ & കോ., S-- ഗ്രേവൻഹേജ്, *1962*. റബ്ബി, ദിവാൻ ഫാസിൽ, ബംഗാളിലെ മുഹമ്മദൻമാരുടെ ഉത്ഭവം, താക്കർ, സ്പിങ്ക് & കോ. (കൽക്കത്ത , *1895*). രാം കോപാൽ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ, എ പൊളിറ്റിക്കൽ ഹിസ്റ്ററി (*1858-1947*), ഏഷ്യ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, (ബോംബെ, *1959*.) രാം സ്വരൂപ്, ഹാദിസിലൂടെ ഇസ്ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നു, വോയ്സ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, (ന്യൂ ഡൽഹി, റീപ്രിന്റ് *1984*). റാവു, ആർപി., ഗോവയിലെ പോർച്ചുഗീസ് ഭരണം, ഏഷ്യ പബ്. വീട് (ബോംബെ, *1963*). റാവർട്ടി, എച്ച്ജി, അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകൾ (ലണ്ടൻ, *1886*). സമകാലിക ഉറവിടങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ മിൻഹാജ് കാണുക. ഇന്ത്യൻ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റെക്കോർഡ്സ് കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട്, വാല്യം. വി, *1923*. റിസ്ലി, എച്ച്എച്ച്, ദി ട്രൈബ്സ് ആൻഡ് കാസ്റ്റസ് ഓഫ് ബംഗാൾ, ബംഗാൾ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് പ്രസ്സ് (കൽക്കട്ട, *1891*). റിസ്വി, എഎ, പതിനാറും പതിനേഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ആഗ്ര സർവകലാശാല (ആഗ്ര, *1965*). ----- തുഗ്ലക്ക് കാലിൻ ഭാരത്, അലിഗഡ്, ഭാഗം I, *1956*, ഭാഗം II, *1957*. ----- ഉത്തർ തിമൂർ കാലിൻ ഭാരത്, ഭാഗം II, (അലിഗഢ്, *1959*.) സരൺ, പരമാത്മാവ്, തുർക്കികളോടുള്ള ഇന്ത്യൻ രാജകുമാരന്മാരുടെ

ചെറുത്തുനിൽപ്പ് കുറ്റകരമായ, സീതാ റാം കോഹ്ലി മെമ്മോറിയൽ പ്രഭാഷണങ്ങൾ, പഞ്ചാബി യൂണിവേഴ്സിറ്റി (പാട്യാല, 1967). സർക്കാർ, ജാദുനാഥ്, ഔറംഗസേബിന്റെ ചരിത്രം, 5 വാല്യങ്ങൾ. (കൽക്കട്ട 1912-1925). ----- മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനം, 4 വാല്യങ്ങൾ., മൂന്നാം പതിപ്പ്. (കൽക്കട്ട, 1964). ----- പിന്നീടുള്ള മുഗളന്മാർ (എഡി. ഇർവിൻ) 2 വാല്യം. (കൽക്കട്ട, 1921-22). ----- ബംഗാൾ ചരിത്രം, 2 വാല്യങ്ങൾ, ഡാക്ക, 1948. സെൻ, ഡിസി, ചൈതന്യ ആൻഡ് ഹിസ് ഏജ് (കൽക്കട്ട, 1922). ----- ബംഗാളി ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ചരിത്രം, കൽക്കട്ട യൂണിവേഴ്സിറ്റി (കൽക്കട്ട, 1911). സെൻ, സുകുമാർ, ബംഗ്ലാ സാഹിത്യർ ഇതിഹാസ (കൽക്കട്ട, 1940). സെവെൽ, റോബർട്ട്, എ ഫോർഗോട്ടൺ എംപയർ (വിജയനഗർ), പബ്ലിക്കേഷൻസ് ഡിവിഷൻ (ഡൽഹി, 1962). ശർമ്മ, ശ്രീറാം, മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ മതനയം, ഏഷ്യാ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് (ബോംബെ, 1962). ----- ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും പുനഃപരിവർത്തനവും, DAV കോളേജ് ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ സീരീസ്, നമ്പർ 2. nd ഷെർവാണി, HK, മഹ്മൂദ് ഗവാൻ, കിതാബിസ്ഥാൻ (അലഹബാദ്, 1942). ----- ദ ബഹ്മനിസ് ഓഫ് ദ ഡെക്കാൻ (ഹൈദരാബാദ്, nd) സ്മിത്ത്, VA, അക്ബർ ദി ഗ്രേറ്റ് മുഗൾ (ഡൽഹി, റീപ്രിന്റ്, 1962). ടി ആരാ ചന്ദ്, ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വാധീനം, ഇന്ത്യൻ പ്രസ്സ് (അലഹബാദ്, 1946). ടൈറ്റസ്, മുറെ, ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും ഇസ്‌ലാം (കൽക്കട്ട, 1959). ത്രോൺടൺ, എഡ്വേർഡ്, ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുടെയും ഇന്ത്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ തദ്ദേശീയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ഗസറ്റിയർ, കോർട്ട് ഓഫ് ഡയറക്ടേഴ്സിന്റെ അധികാരം അനുസരിച്ച് പ്രധാനമായും അവരുടെ കൈവശമുള്ള രേഖകളിൽ നിന്ന്, 4 വാല്യങ്ങൾ. Wm. എച്ച്. അലൻ & കമ്പനി (ലണ്ടൻ, 1854). ത്രിപാഠി, ആർപി., മുസ്ലീം ഭരണത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ, ഇന്ത്യൻ പ്രസ്സ് (അലഹബാദ്, 1936). വാഹിദ് മിർസ, അമീർ ഖുസ്രുവിന്റെ ജീവിതവും സമയവും (കൽക്കട്ട, 1935). വെസ്റ്റ്കോട്ട്, കബീർ, കബീർ പന്ത് (കോൺപൂർ, 1907).